

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie P · número 142

Ple del Parlament

Sessió 69, primera reunió, dimecres 7 de febrer de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	4
Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	4
Pregunta al Govern sobre l'emergència per sequera 310-00682/13	5
Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de Catalunya i sobre els lloguers de temporada 310-00680/13	6
Pregunta al Govern sobre l'entrada en la fase d'emergència del sistema Ter-Llobregat d'acord amb el pla de sequera 310-00677/13	8
Pregunta al Govern sobre la contaminació atmosfèrica a la plana de Vic 310-00678/13	10
Pregunta al Govern sobre el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell (Baix Llobregat) 310-00681/13	12
Pregunta al Govern sobre la situació de la pagesia 310-00685/13	14
Pregunta al Govern sobre la situació de la dependència 310-00686/13	15
Pregunta al Govern sobre els processos d'oposicions a la Generalitat 310-00687/13	17
Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei integral de reconeixement del dret a la identitat i l'expressió de gènere 310-00684/13	19
Pregunta al Govern sobre l'actualització del parc d'habitatges 310-00676/13	21
Pregunta al Govern sobre la situació límit de la pagesia i la ramaderia 310-00683/13	23
Pregunta al Govern sobre la relació entre l'Estat i la Generalitat en l'àmbit sanitari 310-00688/13	24
Pregunta al Govern sobre les relacions amb les institucions europees 310-00689/13	26

Pregunta al Govern sobre l'aposta per l'audiovisual en català	27
310-00690/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el transport d'aigua a Catalunya en vaixell des d'altres llocs de l'Estat	29
317-00387/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca de previsió i d'actuacions per a afrontar la situació de sequera	31
317-00386/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures específiques per al sector turístic amb relació a la situació d'emergència per sequera	32
317-00389/13	
Pregunta al president de la Generalitat Ple sobre la necessitat d'exigir esforços al sector turístic i les grans empreses amb relació a la situació d'emergència per sequera	34
317-00390/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques per a afrontar els darrers mesos de la legislatura	36
317-00391/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca d'autocrítica en la gestió al capdavant del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i la necessitat de fer una cimera de país per a afrontar la situació de sequera	38
317-00392/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a transformar el model alimentari	40
317-00393/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les línies d'actuació per a afrontar la situació de sequera	41
317-00388/13	
Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2024	44
231-00004/13	
Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat	44
270-00007/13	
Proposició de llei de finances locals de Catalunya (debat de totalitat)	55
202-00072/13	
Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del compliment dels dos anys de la invasió russa d'Ucraïna	73
401-00045/13	
Interpel·lació al Govern sobre els pressupostos	74
300-00428/13	
Interpel·lació al Govern sobre els sectors econòmics	82
300-00433/13	
Interpel·lació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona	89
300-00436/13	
Interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat	96
300-00430/13	
Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals	102
300-00435/13	
Interpel·lació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials	109
300-00432/13	
Interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge	117
300-00431/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 69.1

La sessió s'obre a les nou del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major, la lletrada Mercè Arderiu i Usart i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2024 (tram. 231-00004/13). Mesa Ampliada. Designació.
3. Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat (tram. 270-00007/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 743, 61).
4. Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 202-00072/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 691, 11).
5. Interpel·lació al Govern sobre els pressupostos (tram. 300-00428/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
6. Interpel·lació al Govern sobre els sectors econòmics (tram. 300-00433/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
7. Interpel·lació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona (tram. 300-00436/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat (tram. 300-00430/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals (tram. 300-00435/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials (tram. 300-00432/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre la pagesia (tram. 300-00429/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la situació socioeconòmica (tram. 300-00434/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge (tram. 300-00431/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del comerç (tram. 302-00383/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de la producció de semiconductors (tram. 302-00391/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.
16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de desenvolupament rural (tram. 302-00384/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el fracàs del model d'escola catalana i la necessitat d'un nou paradigma (tram. 302-00385/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.
18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de la immigració (tram. 302-00386/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les competències en seguretat i llur exercici (tram. 302-00387/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política penitenciària (tram. 302-00388/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques ambientals (tram. 302-00389/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'estat de les polítiques de joventut i els reptes per a garantir l'emancipació dels joves (tram. 302-00390/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

La presidenta

Bon dia. Diputats, diputades, comença la sessió.

Els recordo que la llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple i, d'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Els faig avinent que, atesa la petició del Govern i tal com han estat informats prèviament els grups parlamentaris, la interpellació sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge, que correspon al punt 13 de l'ordre del dia, serà substanciada com a darrer punt d'avui a la tarda, és a dir, després del punt 11. Per tant, demà dijous al matí se substanciaran els punts 12, 14, 15, 16, 17, 18 i 19 i, a la tarda, els punts 20, 21 i 22.

Així mateix, els faig avinent que tres diputats han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària.

I els informo també que abans de suspendre la sessió avui al migdia es donarà lectura de la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del compliment dels dos anys de la invasió russa d'Ucraïna aprovada ahir.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

En compliment amb allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2024 hi ha un total de cent deu víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, abans de començar l'ordre del dia, he de comunicar-vos un nou feminicidi. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Interior, el passat 27 de gener la Fàtima va morir assassinada a Torroella de Montgrí. En nom de la cambra, lamento i condemno aquest crim i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència contra les dones i de vetllar pel seu record.

Voldria aprofitar també per recordar els dos menors víctimes de violència vicària trobats morts el passat 8 de gener a Barcelona. I, com no, també lamento la mort de les tres persones trobades mortes a Badalona.

D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci avui al migdia en suspendre la sessió del Ple davant la façana del Palau del Parlament.

I passem ara al primer punt de l'ordre del dia, preguntes amb resposta oral al Govern.

Pregunta al Govern sobre l'emergència per sequera

310-00682/13

I comença la primera pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'emergència per sequera. Formula la pregunta la senyora Lorena Roldán Suárez del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. *Conseller* Mascort, ¿considera que la Generalitat ha gastado en los últimos años los recursos suficientes para paliar una crisis de sequía como la que estamos viviendo actualmente?

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)

Gràcies, presidenta. Diputada, com vostè sap, fa tres anys –ara li tocarà– que gestionem la pitjor sequera mai viscuda al país. I ho fem amb l'objectiu d'afectar el mínim la ciutadania, les activitats econòmiques del país; ho fem amb la intenció de produir més aigua i de la forma més eficient possible, i ho fem amb l'objectiu d'acompanyar els municipis en la bona gestió de la poca aigua disponible en aquest país.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, muchas gracias. Mire, *conseller*, ya en el 2008 tuvimos un episodio severo de sequía. ¿Hicieron ustedes algo? No. Del 2010 al 2017 no hicieron ni una sola inversión. Tampoco gastaron ni un solo euro para mejorar la eficiencia de la red o los acuíferos.

En cuanto a las desaladoras, tanto la de Tordera II como la de Foix/Cubelles estaban previstas en los planes de la Generalitat 2008-2015 i 2016-2021. Nunca se ejecutaron y ahora no estarán listas hasta el 2028.

Ya le contesto yo a mi pregunta de antes: no, la Generalitat no ha dedicado los recursos suficientes para hacer frente a una crisis del agua como la que estamos viviendo, porque básicamente no han hecho nada.

La falta de planificación y de estrategia es una constante en los gobiernos separatistas. «El Govern de los tecnócratas», como lo bautizó el propio presidente, solo sabe que poner parches y hacer pagar sus fracasos a la ciudadanía: recortes en el suministro, subida de la tarifa y campaña publicitaria para cerrar el grifo del agua. Pero, y a ustedes, *conseller*, ¿quién les cierra el grifo?

Mientras las desaladoras estaban paralizadas y las fugas en la red han desperdiciado millones de litros de agua, la Generalitat ha abierto falsas embajadas en África, Alemania, Brasil, Corea, Estados Unidos, Reino Unido, Francia, Italia, Japón, etcétera, etcétera, etcétera.

También han creado ustedes seis canales de televisión. Mire, con el presupuesto que dedican en un solo año a la Corporación de Medios Audiovisuales, podrían ustedes haber pagado ya una desaladora.

Pregunto, ¿qué es más importante, la propaganda separatista o la gestión del agua? Viendo el despilfarro en embajadas y televisiones está claro que para ustedes es lo primero.

Llevan años condicionando también los presupuestos generales del Estado. ¿Pidieron financiación para las desaladoras? No. Pidieron eliminar el delito de sedición

y Netflix en catalán. Tras sus grandes medidas, con el tiempo que ahorremos sin du-
charnos podremos ver *Harry Potter i les relíquies de la mort*.

Todo un éxito, *conseller*. Mucha independencia y mucho decir lo buenos que son
gestionando, pero a la hora de la verdad es otra comunidad autónoma, y el Estado es
quien les tienen que sacar las castañas del fuego.

Conseller, el único grifo que deberían cerrar ustedes es el de su arrogancia y su
ineficiencia.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agen-
da Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Ha acabat sense cap pregunta. Per tant, jo intentaré fer el
mateix que ha fet vostè, que és explicar el que hem fet. No és veritat. No és veritat
pràcticament res del que ha dit. Bé, com gairebé sempre.

Aquest país ha fet moltes coses bé i em canso de dir-ho. La crisi de la sequera del
2008, aquell mateix estadi el vam passar en aquest país fa vint mesos i ni vostè ni
ningú, excepte el sector primari, que sempre és el que pateix més, no se'n va assa-
bentar. Per tant, alguna cosa devem haver fet bé.

De fet, la meitat de l'aigua que consumim avui en tota aquesta regió metropolita-
na ja no ve dels embassaments, ve de les dessaladores, ve de l'aigua regenerada, ve
de l'aigua freàtica, més de dos-cents hectòmetres cúbics. I amb el pla de futur que
hem traçat, en generem més de dos-cents més per fer que en un mitjà termini la re-
gió metropolitana de Barcelona no necessiti aigua dels embassaments en cas d'una
sequera com la que tenim avui. Per tant, fixi's, pràcticament res del que ha dit és ve-
ritat.

En aquest país podem fer moltes coses alhora, moltes. Això que ha dit vostè i les
que fem nosaltres. No cal deixar de fer algunes coses per fer-ne d'altres. El que hem
de fer és saber prioritzar les inversions, i, sobretot, que continuïn quan plougui.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'avantprojecte de llei
d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de
Catalunya i sobre els lloguers de temporada.

Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de Catalunya i sobre els lloguers de temporada

310-00680/13

Formula la pregunta la senyora Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari
d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Bon dia. Sí que voldria començar avui fent una crida de su-
port a la vaga que hi ha convocada i que seguiran centenars i milers de persones
demanant l'*stop* del genocidi a Palestina i també l'*stop* de la venda d'armes. Donar
també tot el suport als tres activistes per la pau que estan en vaga de fam des de di-
jous passat: la Gabriela Serra, el Martí Olivella i la Llum Mascaray. (*Aplaudiments*.)

Consellera, veig que li toca a vostè contestar-me, tot i que la pregunta anava
adreçada a la consellera Ubasart, que entenem que és el Departament de Justícia el
que és responsable del Codi civil, perquè la pregunta és molt evident: com es troba
l'avantprojecte de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre

sisè del Codi civil de Catalunya que el seu Govern, de fet, la consellera Ciuró, consellera de Justícia, va anunciar que s'aprovaria a l'octubre del 2021?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Ester Capella i Farré, consellera de Territori.

La consellera de Territori (Ester Capella i Farré)

Molt bon dia, presidenta, Gràcies, diputada. Diputades, diputats, molt bon dia. Doncs com està la modificació o, en tot cas, la regulació específica dels lloguers de temporada. Miri, començaré per una cosa que és bàsica i fonamental que vostè ens l'ha sentit dir moltíssimes vegades.

Aquest Govern i aquest departament i tots els departaments del Govern estem compromesos amb garantir el dret a l'habitatge, amb convertir l'accés a l'habitatge en dret fonamental. I això ho fa un Govern que ja ho va fer abans. Va legislar i seguirem legislant per desenvolupar, efectivament, que l'accés a l'habitatge sigui un dret fonamental.

Però deixi'm que li digui diverses coses. A vostè no se li escapa que no és únicament el paraigua legislatiu el que ens fa avançar en assolir el dret fonamental, sinó que són els eixos que aquest Govern desenvolupa per fer efectiu el dret a l'habitatge.

Evitar l'emergència residencial més immediata, 152 milions, que dona cobertura a més de 75.000 famílies. Ampliar el parc públic d'habitatge, com no pot ser d'altra manera, el pla de deu mil que dèiem, al 2026, deu mil habitatges més, un divuit per cent més d'habitatge públic a preus assequibles, i estem ja al seixanta per cent.

Garantir habitatges dignes, que vol dir fons Next Generation per fer que els habitatges, doncs, estiguin en condicions, perquè tenim un parc d'habitatge envellit. I, home, com no pot ser d'una altra manera, treure l'habitatge de la lògica del mercat. Què vol dir això? Doncs miri, que s'apliqui la contenció de rendes.

Qui ha aixecat la mà a la península, en el Govern de l'Estat, qui ha estat l'únic govern de l'Estat espanyol que ha aixecat la mà? El Govern de la Generalitat. Doncs estem treballant perquè, efectivament, s'evite l'elusió de l'aplicació de la contenció de rendes i garantir, per tant, l'accés a l'habitatge.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, consellera. Jo vull agrair-li que hagi destinat gairebé dos minuts a no contestar la pregunta. Jo entenc que perquè no és la seva competència, i, de fet, aquesta tarda tenim una interpellació on tindrà quinze minuts més per parlar-me de matèries que sí que són competència del seu departament.

No entenem per què no és la consellera Ubasart qui respon a una cosa que és específicament competència del Departament de Justícia, com és el Codi civil. Fa tres anys que es va anunciar que es faria un avantprojecte de llei que incorporaria al Codi civil l'arrendament..., els contractes d'arrendament de béns. On està aquest avantprojecte? Què està passant?

El seu Govern sap, i les entitats ho han denunciat moltes vegades, que els contractes de temporada –de lloguer de temporada– s'estan utilitzant per fer frau de llei al control de preus.

Ja va passar amb la llei catalana, i vostès ho saben. Han tingut tres anys per treballar amb la comissió de Codi civil per veure quins són els mecanismes que es poden fer a través del Codi civil per evitar aquest frau de llei, i no ho han fet.

Entenem que no arribaran a temps tampoc de presentar aquest avantprojecte, aprovar-ho al Govern i aprovar-ho en aquest Parlament. Deu ser un dels governs que menys lleis ha aprovat, però sí que arriben a fer un decret, que són nou mesos. Si s'hi

posen a treballar ara, ho podem aprovar abans que acabi la legislatura, que, segons el president, no s'avançarà.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori.

La consellera de Territori

Molt bé. Miri, sap què passa? Que nosaltres hem de tapar forats de la llei de l'habitatge de l'Estat que ho ha deixat... Miri, no s'ha aplicat encara la contenció de rendes. La llei catalana, immediatament que va ser publicada, va ser aplicada, i això va permetre contenir els preus de lloguer.

Què ha passat vuit mesos després? La llei espanyola, en la part de contenció de rendes, no s'aplica, i la llei espanyola ha deixat forats que nosaltres hem de cobrir, que els cobrirem. I agraeixo que vostè ens digui que, efectivament, és Catalunya qui té les competències per regular els arrendaments urbans.

Per tant, no es preocupi, i espero que estiguin al nostre costat a l'hora de regular... –i els espero–, com vam fer amb la contenció de rendes.

La presidenta

Gràcies, consellera.

La consellera de Territori

Saben vostès que en menys d'un mes ho vam aprovar.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'entrada en la fase d'emergència del sistema Ter-Llobregat d'acord amb el Pla de sequera.

Pregunta al Govern sobre l'entrada en la fase d'emergència del sistema Ter-Llobregat d'acord amb el pla de sequera

310-00677/13

Formula la pregunta a la senyora Sílvia Paneque i Sureda, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Sílvia Paneque Sureda

Gràcies, presidenta. La visita de la ministra Teresa Ribera a la conselleria ha tingut un bon resultat, conseller –també l'hi vull dir–; crec que, en això, la conselleria ha encertat. El president Pedro Sánchez, a més, ha dit públicament que té voluntat de treballar colze a colze amb el Govern de Catalunya per aportar suport i ajut sobre el gravíssim problema que tenim de sequera al nostre país.

Tenim constància d'això, i voldríem saber quina és la valoració que fa de la trobada amb la vicepresidenta Teresa Ribera.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Diputada, amb el benentès que nosaltres, com bé sap, som independentistes, i, per tant, si tinguéssim el nostre estat, tindríem els fons per poder fer totes aquestes infraestructures sense necessitat d'acudir a finançaments d'altres llocs, és evident que quan el Govern de l'Estat decideix introduir en el *real decreto de sequía* les dessaladores com a obra urgent i prioritària, desapareix la nostra possibilitat d'executar aquestes obres i passa a mans del Gobierno.

L'únic però que hem de fer –i així l'hi vaig dir a la ministra– és que han tardat pràcticament nou mesos a decidir com s'ha de fer, però és evident que quan dues

administracions... –i, en aquest cas, jo sempre he dit que la ministra té ganes de col·laborar *sempre* amb el departament per fer front a aquesta sequera–, el resultat no pot ser d'una altra manera que és que executem les obres molt ràpid, que és el que passarà.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, conseller. Doncs repassarem les seves responsabilitats directes. Catalunya ha d'anunciar un estat d'excepcionalitat..., i encaminar-nos amb diligència, amb la diligència de què som capaços els catalans i catalanes, a sortir d'aquest pou eixorc on ens trobem. Amb molta lleialtat, li demano coratge, claredat i comunicació: coratge per prendre les decisions estructurals que s'han de prendre sense més dilació; claredat per planificar fase a fase i que tot ocorri a partir d'ara d'una manera ben planificada, on el Govern tingui una resposta clara –clara– per a cada situació que es plantegi, i comunicació i transparència amb la ciutadania i amb el teixit econòmic del país, que ja ho està passant prou malament i que el que no ha de patir és incertesa per part del Govern. A Catalunya, coratge, claredat i comunicació, conseller, en un moment així.

Aplaudim nosaltres també Tordera 2 i la nova dessaladora de Foix, però cal invertir amb urgència al Besòs, amb l'aprofitament del Rec Comtal, i poder passar dels tres-cents litres/segon als 950 litres/segon que, de fet, el president Aragonès ja va anunciar fa un any i encara no s'ha iniciat. Estem parlant de 20,5 hectòmetres cúbics de recurs de proximitat, una quantitat gens menyspreable –si ho equiparem a vaixells, mil vaixells a l'any–, que podrien estar en aquests moments a punt, aquesta inversió. Celeritat, per tant, en inversions en les millores de xarxa, regeneració, reutilització, millores en el reg agrícola, compensacions als sectors afectats, noves captacions i millora de la qualitat de l'aigua dels aqüífers.

Miri, conseller, ara fa dos anys, al febrer del 22, aquest grup parlamentari va presentar un document –el tinc a les mans, després l'hi puc fer arribar– on hi havia la voluntat d'accelerar precisament algunes d'aquestes inversions que jo ara l'hi deia. L'ànim d'ajudar avui és tan viu com aquell dia, però Catalunya pateix una pèrdua de pluges estructurals i s'han de prendre decisions estructurals. Invertim i liderin –invertim i liderin–, perquè Catalunya no només pot actualitzar el seu cicle de gestió de l'aigua, sinó que pot ser referència en aquest àmbit.

La presidenta

Gràcies. Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Diputada, de fet, ens anem veient molt sovint; de fet, ahir a la tarda vaig tenir compareixença aquí i vam estar tractant tots aquests temes i vaig fer el repàs de totes les inversions que estem fent de forma ràpida, crec jo que efectiva..., i que les que depenen de nosaltres estan anant a bon ritme.

Les decisions estructurals, les hem pres conjuntament. Estan aprovades amb una llei que van votar vostès i va votar també el Grup de Junts i van votar, de fet, cent dels 135 diputats d'aquesta cambra. És allò que dic jo que, en aquest cas, crec que estem fent les coses bé tots plegats perquè demostrem a la ciutadania que ens preocupem de solucionar els problemes i ho fem plegats. Crec que les decisions estructurals estan preses i estem tots d'acord en quines han de ser: les dessaladores, l'aigua regenerada... De fet, regeneràvem vint hectòmetres cúbics fa quatre anys i ara n'estem regenerant vuitanta. Hem fet..., hem pres decisions valentes i ràpides.

Respecte a la comunicació, crec que ens acusen sovint de que només comuniquem. Per tant, ho fem, ho estem fent i ho fem cada dia i ens reunim amb tots els actors del cicle de l'aigua, amb tots: operadors, ajuntaments, agents socials... Amb tots, tantes vegades com cal; de fet, ja l'hi vaig explicar ahir, però el director de l'ACA s'ha reunit amb tots els consells d'alcaldes del país i ara començarà la roda una altra vegada. A totes les consultes que rebem de la indústria, del sector turístic, dels ajuntaments... Amb tots. No només això, sinó que oferim suport perquè puguin fer les inversions que calgui.

Per tant, crec que estem d'acord en la majoria de les coses. Crec que aquesta situació de dèficit estructural d'aigua del país...

La presidenta

Gràcies, conseller.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

...la solucionarem per a la propera sequera, segur.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la contaminació atmosfèrica a la plana de Vic.

Pregunta al Govern sobre la contaminació atmosfèrica a la plana de Vic

310-00678/13

Formula la pregunta la senyora Marta Moreta Rovira, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Marta Moreta Rovira

Bon dia. Com bé sap, conseller, el problema de la contaminació atmosfèrica a la plana de Vic passa per una situació crítica des de fa més d'una dècada. A l'estiu, els problemes de contaminació venen derivats per l'ozó troposfèric, causat principalment per l'òxid de nitrogen que es trasllada de l'àrea metropolitana a través del congost per la C-17, i aquesta queda estancada a la plana de Vic; i a l'hivern, els problemes de contaminació es generen a través de les partícules en suspensió conegudes com a PM10 o PM 2,5, molt nocives per a la salut. Aquestes partícules provenen de la crema de biomassa de calderes de llenya, la crema agrícola i de gran concentració d'amoniac procedent de les granges porcines i l'ús dels purins en l'agricultura. A tots aquests factors s'hi suma la boira i l'orografia de la plana de Vic, un clot que fa que la contaminació quedi estancada i no pugui esvair-se.

Conseller, quines mesures té previst aplicar a curt termini per paliar els efectes de la contaminació atmosfèrica a la plana de Vic?

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Diputada, em consta que fa poques setmanes es van reunir vostè mateixa i l'alcalde de Manlleu amb la directora general de Qualitat Ambiental per parlar d'aquest tema i, per tant, sap perfectament quina és la situació, sap perfectament quina és la problemàtica, l'estació de seguiment que tenim a Manlleu, però que afecta tota la plana de Vic, especialment a la part nord. Això, com vostè molt bé ha dit, té dos períodes: el període de l'hivern, amb superacions de PM10, PM 2,5 i benzopirens, i el període de l'estiu, amb l'ozó troposfèric.

Les emissions són múltiples i diverses i, per tant, les domèstiques, industrials, les agrícoles, les del trànsit rodat s'han d'atacar les tres conjuntament. Aquesta proble-

màtica existeix des del 2006. Cap Govern ha fet res fins ara. Nosaltres sí; nosaltres ja hem parlat amb el Consell Comarcal. Convoquem a finals de febrer la Taula de Qualitat de l'Aire d'Osona amb tots els ajuntaments –també amb la Diputació, amb la qual ja hem parlat d'aquest tema–, una taula específica d'Osona, com hi ha la de les Garrigues, perquè són qüestions específiques d'aquest territori i farem les coses com les fem sempre nosaltres, que és dialogant amb tothom i arribant a consensos amb tothom per prendre mesures efectives per això, perquè no passi. I aquí analitzarem, farem la diagnosi, les dades i una proposta de pla d'actuació comarcal amb mesures concretes a implementar des de totes les administracions, cadascuna en allò que és competent.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la senyora Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Com bé deia, la ciutat de Manlleu és la més perjudicada de la plana de Vic, ja que està situada a la zona més baixa. La inversió tèrmica i la boira impedeixen encara més la dispersió de la contaminació quan hi ha estabilitat climàtica. Les dades de Manlleu són devastadores. Com bé sap, el valor límit diari de partícules PM10 per a la protecció de la salut humana, és de cinquanta micrograms per metre cúbic. El passat 27 de desembre a Manlleu hi va haver un pic de 2.116 micrograms per metre cúbic –2.116–, i el límit està a cinquanta, conseller, a cinquanta. Molts dies superem aquest límit en partícules PM10; de fet, el 2023 vam superar aquests nivells en trenta-vuit dies, dels quals disset van ser consecutius.

L'amoníac, l'òxid de nitrogen, el diòxid de sofre, juntament amb la boira, provoquen un còctel perillós per a la salut humana, provocant malalties respiratòries i cardiovasculars. Necessitem mesures immediates per reduir emissions de contaminants.

Conseller, la plana de Vic disposa només de tres estacions que mesuren la qualitat de l'aire, que són totalment insuficients. Tenen previst a curt termini millorar la xarxa de vigilància i prevenció de contaminació atmosfèrica? I, sobretot, quines ajudes tenen previstes per als ajuntaments de la plana de Vic per fer front a les mesures per combatre la contaminació atmosfèrica?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Miri, nosaltres no acostumem a fer les coses posant pedacos i necessitem solucions estructurals, i la solució estructural vindrà de l'aprovació del pla de qualitat de l'aire de Catalunya. Aquest pla de qualitat de l'aire, que ja hem tret a informació pública dues vegades i que ha rebut unes quantes alegacions, algunes amb les quals compartim absolutament el model, perquè quan parlem del pla de qualitat de l'aire parlem del que passa a la plana de Vic, però també parlem del que passa amb les zones de baixes emissions, per exemple.

Llavors estem plenament d'acord amb l'Ajuntament de Barcelona i amb l'AMB respecte a quin ha de ser el model, però en canvi alguns ajuntaments, bàsicament els de l'arc Metropolità, bàsicament els del seu grup, que no hi estan d'acord i que..., de fet, ens hi reunim no sé si avui o dilluns que ve per acabar de tractar el tema amb ells, perquè no segueixin posant pals a les rodes i es neguin a que aprovem el pla de qualitat de l'aire.

Per tant, el pla de qualitat de l'aire de Catalunya serà l'eina que permetrà fer tot això que em demana i, per tant, el que li demano és que ens ajudin, que col·laborin,

que fem les coses plegats, que aprovem el pla de qualitat de l'aire. I, mentrestant, nosaltres ja estem preparant alguna línia de subvencions...

La presidenta

Gràcies, conseller...

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

...per als ajuntaments i per als veïns que canviïn les calderes, etcètera.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell, Baix Llobregat.

Pregunta al Govern sobre el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell (Baix Llobregat)

310-00681/13

Formula la pregunta el senyor Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller Torrent. La setmana passada vam tenir ocasió d'escoltar el secretari de Treball explicant la situació del Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell. Li puc garantir que la coincidència amb el dia de la marmota va ser pur atzar, no va ser buscat, però també li puc garantir que el que va explicar el secretari de Treball es veu una bona coincidència d'aquesta casuística. I era molt diferent al que va explicar vostè fa un parell d'anys.

Per això li pregunto avui: quina és la voluntat del Govern amb aquest tema i amb aquest centre?, què volen fer amb aquest centre?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, presidenta. Diputat, sap que aquesta és la legislatura de la formació professional, perquè aquest Govern l'ha situat allà on li pertoca, que és com una veritable política estratègica de país. I fruit d'això, fruit d'aquesta jerarquització o prioritització d'aquest àmbit estratègic, hi insisteixo, per al país en general, però particularment en aquests moments de transformació del model productiu, hem incrementat, per exemple, les places de formació professional inicial en més de catorze mil places i, pel que fa a l'ocupacional i la contínua, hem passat de 167.000 places a principi de legislatura a 360.000 en aquests moments.

Per tant, la formació professional és una absoluta prioritat; de dia de la marmota, res, al contrari. Aquí hi ha un trencament d'una inèrcia de masses anys que havia durat i que posa la formació professional al centre; i en aquest context, el centre de Martorell és una peça clau. És una peça clau perquè ens ajudarà a fer la transició del sector i perquè per si mateix representa un model que volem replicar al conjunt del sistema.

Un centre de formació professional de Martorell que vam aconseguir desencallar després de set anys parat, que va començar el 2022 amb una concessió, el 2023 ha anat seguint i el 2024 serà el de la consolidació.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Pol Gibert Horcas.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Conseller, fa cosa de dos anys, li deia abans, el meu grup li va preguntar pel futur del centre i vostè ens va assegurar que no havíem de patir. De fet, ens va dir textualment: «El Centre de Formació per a l'Automoció de Martorell serà una punta de llança, la punta de llança, de fet, de la transformació de la indústria de l'automoció del nostre país. Serà un centre de referència en l'àmbit de la formació professional i els propers mesos veurem com això es consolida». Això, l'octubre del 21.

He deixat passar un temps prudencial per avaluar si això ha sigut així i si l'esperança que tenia el Govern, el Parlament i el conjunt del sector s'ha pogut complir. No crec que sorprengui a ningú avui, si dic que el Govern amb això també ha fracassat. I ho dic perquè només cal parlar amb el sector per notar l'absoluta manca de confiança que hi ha amb que aquest centre sigui res semblant a una punta de llança per a l'automoció.

És desolador sentir a parlar el sector sobre aquest centre. I un centre que tenia..., que va costar 20 milions d'euros, que tots vam pagar, avui acull el que vostè sap que acull. Tenia previsió d'acollir catorze mil alumnes cada any, i quants n'ha acollit en aquests darrers nou anys? Nou mil.

Semblava lògic que un equipament que s'anomena «centre de formació professional de l'automoció» tingués una àmplia oferta de formació inicial, bàsica, mitjana o superior. Doncs els convido a vostè i a qualsevol que vulgui fer-ho a entrar a la web del centre i comprovar que a dia d'avui no s'ofereix *cap*, ho torno a repetir, *cap* formació de formació professional inicial, *cap* ni una.

Per tant, conseller, el meu grup ja li va comunicar fa dos anys, la darrera vegada que vam parlar d'aquest tema, que no toleraríem un nou fracàs i no ho pensem fer. Així que, conseller, posi solució a aquesta situació vergonyant per al país. Faci-ho ja; no ho faci per nosaltres, faci-ho pel sector de l'automoció i pels setanta mil treballadors que en depenen directament.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Diputat, no només jo subscriu al cent per cent, com no podria ser d'altra manera, les paraules que vaig pronunciar fa dos anys, sinó que els fets ho confirmen; de fet, estem parlant d'aquests dos anys en els que s'ha desencallat la concessió. Vostè està parlant d'un període de deu anys en els que, efectivament, els set anteriors als dos últims, no s'havia desencallat.

Ara s'ha desencallat i, a més a més, amb un model que implica una universitat del país, la Politècnica, en un sistema de col·laboració entre la universitat i la formació professional que representa en si mateix una anticipació del que passarà segur en els propers anys en el camp de la formació professional.

Una formació professional que ha de servir per fer aquesta transició. I ho saben els sectors i ho saben també els agents socials, que, per cert, han participat en l'aprovació del pla de formació d'aquest centre, amb l'horitzó del 2025, que es va aprovar ara al gener en el marc del CDSOC, del Consell de Direcció del Servei d'Ocupació de Catalunya, que es va aprovar quin és el full de ruta dels propers anys del centre de Martorell.

Evidentment, aquesta és una punta de llança, és una peça clau de tot el sistema, hi insisteixo, perquè ens ajudarà a fer la transició cap al vehicle elèctric. De fet, ja ho està fent amb els diferents cursos que s'hi estan programant, però també, i molt més, amb els que vindran en els propers anys. Ja l'hi he dit, el 2024 serà l'any de la consolidació, i, en tot cas, passarem comptes el 2025, que acabarà el primer període d'aquest pla de formació.

La presidenta

Gràcies...

El conseller d'Empresa i Treball

Però, hi insisteixo, el Centre de Formació Professional de Martorell és la punta de llança, com s'ha demostrat els dos últims anys.

La presidenta

Gràcies. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de la pagesia.

Pregunta al Govern sobre la situació de la pagesia

310-00685/13

Formula la pregunta el senyor Salvador Vergés i Tejero, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Salvador Vergés i Tejero

Conseller, a Junts per Catalunya fem costat absolutament a les mobilitzacions de la nostra pagesia. Els pagesos i les pageses han explotat; són ja masses anys treballant amb preus sota cost, ofegats per la burocràcia, patint plagues de fauna i amb una Unió Europea que permet que entrin productes de fora als quals no se'ls exigeixen els mateixos requisits ambientals que els que estem elaborant aquí. I, a més a més, ara arriba la gota que fa vessar el got, que és les restriccions per la sequera. Qualsevol sector amb els mateixos greuges hauria tancat la paradeta, i si la pagesia aguanta és perquè hi posa la passió per la terra, però això no és ni infinit ni tampoc és ètic, i la funció que fan és imprescindible, i ells ens ho estan dient amb el seu lema: la seva fi serà la nostra fam.

I, miri, el president Puigdemont ho deia ahir molt encertadament: tots som descendents de pagesos. Doncs avui aquests pagesos i aquestes pageses estan fent un clam i estan fent un crit, un crit contra les institucions reclamant un tracte digne i un clam a la societat perquè els doni el reconeixement que es mereixen. N'hem de prendre nota. Ho hem de revertir. Jo crec que vostè estarà d'acord en que hem d'aconseguir que els pagesos, les pageses, tornin a desitjar que els seus fills i filles continuïn la feina a pagès.

I, miri, jo, com a diputat responsable de temes agraris, assumeixo que no ho dec haver fet prou bé, segur, si tenim aquí fora milers de tractors mobilitzant-se. Però vostè, que fa ja més de vuit anys que està al capdavant del departament, primer com a secretari general, ara com a conseller –és igual–, vostè assumeix també la seva culpa? I vostè es compromet, com fem nosaltres, a que el Ple monogràfic que celebrarem a instàncies de Junts per Catalunya d'aquí a un mes serveixi realment per ser un punt d'inflexió per a la pagesia, un abans i un després per a la pagesia del nostre país?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Diputat, estic pràcticament d'acord amb tot el que ha dit. Des d'aquí, avui, que segueixen mobilitzant-se els pagesos i les pageses, els ramaders i les ramaderes, no puc fer més que posar-me al seu costat, com, de fet, estem fent els darrers vuit anys, des de que jo, com molt bé ha dit vostè, vaig arribar al departament. De fet, totes les decisions que ha pres aquest departament les ha pres consensuades amb ells a través de la Taula Agrària, que és una eina de coordinació de totes les decisions que ha pres aquest Govern, totes, des de les fórmules dels

diferents ajuts que hem fet, des del nou període de la PAC, amb el nou PEPAC, per primera vegada amb un sistema d'ajuts PDR paral·lel als fons europeus amb fons íntegres del departament... Ho hem aprovat tot amb ells.

De fet, som tan conscients de quins són els problemes..., que bàsicament són dos: un, no poder repercutir en els preus l'augment de costos que tenen, i dos, l'augment de la burocràcia que ha implicat les diferents normatives. En vuit anys, la Unió Europea ha aprovat 196 normatives diferents i l'Estat espanyol, noranta-tres; el Govern de la Generalitat, divuit. Són aquestes les normatives que, com que tenim competències exclusives, ens obliguen a aplicar a nosaltres. I és evident que nosaltres segur que no ho hem fet prou bé, segur, seguríssim; que ho podem fer molt millor, segur. Però el que és innegable és que portem al seu costat els darrers vuit anys decidint conjuntament quin ha de ser el futur de la pagesia d'aquest país.

La presidenta

Per preguntar, té la paraula el senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Conseller, se'n recorda, d'això?, d'aquest moment? (*L'orador mostra un document.*) Doncs vostè no ens ha convocat a ni una sola reunió de seguiment de la taula de desburocratització que vam impulsar Junts per Catalunya.

Miri, Junts per Catalunya vetllarem i estarem amatents perquè vostè doni la resposta que toca a aquest clam desesperat de la pagesia del nostre país. I, si no ho fa, no ens quedarà més remei que dir-li que l'única solució és, malgrat que no li plagui, que plogui i que plegui.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Aquest llençol que va treure vostè està molt bé, i, de fet, vàrem fer, vàrem convocar una taula per la simplificació de la burocràcia en el món de la pagesia i la ramaderia d'aquest país a la qual vàrem convocar tots els grups. De fet, només dos dels grups varen fer aportacions. I estem treballant amb les organitzacions per fer aquesta simplificació. De fet, en poc aprovarem, traurem ja la finestreta única.

Però a mi el que m'agrada normalment és ser coherent i conseqüent del que dic amb el que faig. Llavors, vostè pot dir moltes coses, eh?, però, quan a Europa es voten els acords amb països tercers, el seu grup vota a favor sempre (*aplaudiments*) –sempre–, i és una de les principals causes per les quals els productes que venen d'aquells països fan abaixar els preus i perjudiquen els nostres pagesos. El meu grup vota sempre en contra; el seu, sempre a favor. (*Veus de fons.*) Per tant, si vostè em diu... Sí, sí, sí que és veritat, sí, és exactament així. Llavors, aquí podem venir a dir «plogui o plegui»; el que hem de fer és ser conseqüents en el que diem amb el que fem, sempre, i nosaltres sempre ho som.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de la dependència.

Pregunta al Govern sobre la situació de la dependència

310-00686/13

Formula la pregunta el senyor David Saldoni i de Tena, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

David Saldoni i de Tena

Gràcies, presidenta. President, consellers, conseller Campuzano... El passat diumenge afluïa públicament el que era un comentari massa repetit en el si de les famílies, de la gent que treballa en els drets socials. Sortia el cas del Pau i del Jaume, dos nois amb trastorn d'espectre autista que durant la seva infància han estat reconeguts amb un grau de dependència de grau II. Això els comportava unes ajudes econòmiques i unes atencions personals que han ajudat la seva família a tirar endavant amb una altíssima implicació de tots ells. El problema rau en el moment de fer l'avaluació dels divuit anys: aquest reconeixement de grau II passa a un reconeixement de grau I. I el pitjor és que, segons el mitjà de comunicació, la mateixa persona avaluant ja els deia que potser això aniria a la baixa perquè hi havien problemes econòmics. La revisió dels divuit anys en els joves dependents els marca gran part de la seva vida, perquè aquest grau els marca els propers anys.

A nivell d'avaluació, els poso un exemple molt clar. En la resposta d'una pregunta, com per exemple «es vesteix o es dutxa sol?» Aquesta pregunta, quan avalués una persona gran que té cada cop més dificultats de mobilitat, té un cert sentit, però agafa un sentit totalment diferent quan aquesta pregunta la fas, per exemple, a un noi de divuit anys que és valent i es pot dutxar sol, però no ho faria si estigués sol. Per tant, aquest és un problema que hem de poder afrontar i que hem de valorar també a l'hora de fer les avaluacions.

Això mateix està passant amb persones grans que tenien reconegut un grau III i que passen a grau II de forma inexplicable, o altres de grau II que estan passant a grau I.

Conseller, crec que aquestes dades ens han de preocupar a tots i hem de vetllar per tenir unes dades i una anàlisi transparent per poder-ho afrontar directament. Davant el silenci que hi havia del seu departament, com justifica vostè aquestes revisions de la dependència i com ho valora?

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials (Carles Campuzano i Canadés)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, aquest no és un tema nou; aquest tema fa molts anys que s'arrossega i, per tant, la informació de l'*Ara* no aporta res que no sabéssim tots, vostès també, no?

En concret, pensi vostè que en els anys que van des del 2007 fins ara s'han valorat a Catalunya 1 milió, pràcticament, de persones. Aquest any farem el milió de valoracions. D'aquest milió de valoracions hi han hagut onze mil casos que s'hi han produït rebaixes de la valoració, no arriba al voltant del dos per cent, i d'aquest dos per cent, que no hi arriba, la majoria es concentren en la franja dels disset als divuit anys, i als onze anys; uns noranta-cinc casos de mitjana en els divuit anys, uns seixanta casos de mitjana als onze anys, en un barem que no l'aprova la Generalitat, sinó que el fa l'Estat, i en un barem que, efectivament, no està adaptat a les condicions dels nens petits amb autisme, i menys en aquestes transicions.

Abans de la convocatòria d'eleccions precipitades del juliol de l'any passat, el Govern de l'Estat tenia el compromís de modificar el barem per donar aquestes respostes. Això no s'ha fet. Per tant, caldrà que l'Estat modifiqui el barem i s'adapti a aquestes circumstàncies.

Ara bé, mentre el barem l'Estat no l'adapta, què hi podem fer nosaltres com a Generalitat de Catalunya? El departament, que té el problema identificat, està estudiant algunes mesures: més formació dels valoradors en aquests supòsits d'autisme; dos, introduir una escala paral·lela al barem estatal de valoració, en els casos d'autisme, i estudiar la possibilitat d'un complement de la Generalitat a les famílies amb nens amb autisme, perquè la conseqüència de la rebaixa del grau és bàsicament la disminució

de la prestació per cuidador o familiar, i tres, efectivament, tenim menys graus III que en la mitjana de l'Estat, bàsicament, perquè el dia que es va equiparar el grau II amb el grau III en el finançament de les places residencials, el finançament públic, van desaparèixer els incentius perquè les residències automàticament augmentessin de grau II a grau III en determinats casos que eren evidents. Estem preparant un mecanisme que ens permetrà des del Govern de la Generalitat automàticament pujar de grau II a grau III, cosa que ens permetrà situar-nos en la mitjana estatal.

És un tema que ens preocupa, que ens ocupa i que resoldrem, però és un tema que feia molts anys que s'arrossegava.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor David Saldoni i de Tena.

David Saldoni i de Tena

Gràcies, conseller. Òbviament, quan analitzem un període llarg d'anys, diquem-ne, estem veient que hi han hagut dades que han evolucionat correctament. I aquí, doncs, tothom hi ha posat la banya perquè això pogués tirar endavant.

Però també hem de ser molt conscients de que al final ens trobem amb unes dades que són un pèl esfereïdores. Espanya, en aquest cas, té una mitjana d'un 27,5 per cent de valoracions de grau III i Catalunya un 19,8, 7,7 punts per sota en el grau III. Però això es podria salvar amb el que vostè comentava del preu de les residències.

Però en tenim una altra: Espanya té un trenta per cent de dependents amb valor de grau I, i en canvi Catalunya un 41,6, onze punts per sobre en els graus I. I això, a més a més, avui ens està comportant molts problemes (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), especialment també en l'àmbit local de poder-hi fer front en el SAD.

La presidenta

Gràcies, diputat. Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre els processos d'oposicions a la Generalitat.

Pregunta el Govern sobre els processos d'oposicions a la Generalitat

310-00687/13

Formula la pregunta la senyora Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, darrerament el nostre grup parlamentari ha hagut de recórrer a la sessió de control per preguntar sobre els processos d'oposicions: la diputada Freixa, pel gran descontrol en la convocatòria de 1.825 places, que va provocar una Comissió d'Afers Institucionals extraordinària, amb la seva compareixença; la diputada Abella, pels problemes amb les oposicions d'enginyers forestals, i jo mateixa avui, ara que ha saltat una nova alerta sobre possibles irregularitats en el procés de Bombers, bombers que denunciïn sentir-se incòmodes en una prova mèdica, confusió de codis en la prova d'oficis o problemes en la prova de conducció o de personalitat.

La seua gestió al capdavant del Govern i la seua responsabilitat en el procés d'oposicions han generat un seguit de situacions que són inadmissibles i que afecten de manera directa la vida i el futur de molts treballadors públics. El desgavell és evident i, malauradament, sembla que s'institucionalitza la incompetència.

Quin control han exercit des del Govern de la Generalitat? Quines actuacions han previst per fer front a aquests greus fets denunciats? Publiquen els resultats sense resoldre les incidències?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà i Pons, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern (Laura Vilagrà i Pons)

Gràcies, presidenta. Diputada, bé, ha fet innovació política avui, perquè m'ha preguntat sobre un tema que, de fet, és del Departament d'Interior; innovació política de curta volada. En tot cas, jo m'ofereixo a parlar-ne, perquè és un tema prou important i no pas en aquest pim-pam-pum de dos minuts i mig de l'art parlamentari.

En tot cas, jo el que li diria és que justament, i pel que fa a tot el Cos de Bombers i Bomberes, justament el que hem fet és apostar-hi, i hem apostat, diguem-ne, per superar l'etapa que van gestionar vostès, on ni tan sols feien el manteniment més bàsic del material; hi havia bombers i bomberes que s'havien de canviar les botes.

Però, en tot cas, nosaltres el que hem fet és apostar justament per feminitzar el cos, i justament, doncs, per fer una oposició com la que hi ha ara sobre la taula, que el que planteja justament és..., bé, hem aconseguit triplicar les dones aspirants en aquests darrers anys.

Això què vol dir? Que el que hem fet ha estat, doncs, a través de campanyes institucionals, a través de reserves de plaça en el quaranta per cent com a màxim, a través de l'eliminació de proves que eren..., des d'un punt de vista de gènere, tenien un biaix clar a nivell físic, i també ajornant proves físiques a dones embarassades o amb fills menors de setze setmanes. I, de fet, en tot el cos ja hem aplicat mesures concretes, adaptant, en el parc de bombers vestuaris, serveis, etcètera. Per tant, hem fet molta feina.

Però, en tot cas, i pel que fa a l'oposició, li respondré fins on jo sé, perquè en tot cas ja li dic que no és responsabilitat meua i m'ofereixo a poder-ne parlar directament.

Hi ha hagut, efectivament, proves teòriques, proves físiques, proves de salut en la qual hi havia un electrocardiograma. És una prova que se'n fan milers, en hospitals, en CAPs. I, per tant, en aquest sentit, doncs, mirat el protocol, efectivament es fa sense la part superior de la roba interior, en el sentit que l'arc metàl·lic pot alterar la prova. Això és el que ha passat.

I ho vull dir ben clarament: nosaltres el que vàrem fer a nivell d'Interior és recollir aquestes queixes. De fet, n'hi ha set, que, efectivament, si hi va haver alguna incomoditat, si hi va haver alguna circumstància o mala praxi, si hi va haver algun comentari que no tocava, òbviament ho investigarem i fins al final. El que es tracta és de que tothom se senti còmode en aquestes proves.

Pel que fa a codis identificatius, si hi va haver algun error? Es van acarar un per un i estan absolutament verificats. O altres proves o altres qüestions... Però, en tot cas –i disculpin la llargada–, es va fer amb el principi d'igualtat, mèrit i capacitat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Vicepresidenta, vostè és la màxima responsable de Funció Pública. Han pogut desencallar els processos gràcies a una directiva comunitària que ha obert camí, perquè l'Estat espanyol ha estat obligat a acabar amb aquesta vergonyosa interinitat dels funcionaris.

Li hem de dir que els diputats de Junts ens hem reunit amb representants de milers d'interins que avui es troben ocupant llocs de treball a les diferents administracions i no ens tremolarà el pols si hem de fer suport a aquelles mesures que garantisquen que s'acabe amb aquesta situació d'interinitat eterna. Està en joc el futur professional dels aspirants, que tenen infinitat d'històries personals al darrere i cal

que l'Administració corresponga a aquest esforç amb una gestió impecable de tot plegat, no de qualsevol manera, i el seu departament n'és el màxim responsable.

Ja els ho vam dir: una viceconselleria per a fer propaganda electoral és estalviable, però no ho és per a abordar emergències i els problemes que té el país, entre els quals hi ha les oposicions. Ras i curt, què passa amb els processos d'oposició a Catalunya que desprestigien la nostra institució? Com els supervisen per garantir-ne el funcionament adequat? Calen respostes i no caps de turc. Calen decisions. Cal assumir errors. Quan les explicacions no convencen, s'hi ha d'insistir, i li anuncio, per tant, que registrarem de nou la seua compareixença perquè aporte solucions al problema i no més excuses.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies. Bé, de fet, nosaltres hem fet el vuitanta-u per cent de les oposicions dels darrers tres d'anys. Si compta que nosaltres en sumem tres i vostès deu, ja té la resta. Nosaltres fem el que toca, vostès no.

La presidenta

Gràcies.

Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei integral de reconeixement del dret a la identitat i l'expressió de gènere

310-00684/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'avantprojecte de llei integral de reconeixement pel dret a la identitat i l'expressió de gènere. Formula la pregunta a la senyora Mònica Lora Cisquer, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Mònica Lora Cisquer

Gràcies. ¿Van a seguir imponiendo su deconstrucción de la sociedad con la nueva ley trans catalana?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Gràcies, presidenta. Bé, jo intueixo que amb la formulació de la pregunta trauran a passejar el llibre de capçalera que tenen vostès, que és l'*Apocalipsi*. Però per a la resta dels mortals, els drets humans no són una plaga i garantir-los –en tenim la certesa– que tampoc és la fi dels dies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Mònica Lora Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Gràcies. Bien, *consellera*, la semana pasada un hombre llamado Quim ganó una carrera de montaña en modalidad femenina en Sant Pere de Torelló, haciéndose llamar «Quima», «Quimeta» para los amigos. Ante la indignación de las atletas, su justificación fue textualmente: «Me siento hombre, pero en la montaña me siento mujer». Esta situación sería cómica si no fuera porque su anteproyecto de ley trans catalana pretende precisamente blindar este tipo de aberraciones y otras más peligrosas.

Usted dice que el objetivo de esta ley es proteger los derechos de personas que ustedes mismos colectivizan. Y miren, voy a contarles muy brevemente la historia que ustedes no cuentan. No cuentan que entre el ochenta y el noventa y cinco por ciento de los adolescentes que padecen disforia de género abandonan su petición de transición tras la adolescencia. No cuentan que lanzan a los menores a someterse a tratamientos irreversibles con bloqueadores de la pubertad, hormonación intensiva y cirugía de amputación de genitales. No cuentan el bombardeo ideológico constante al que someten a los menores en las escuelas, como por ejemplo con el programa Coeduca't o incluso también en los medios de comunicación con el programa *El punt D*, que se emite en TV3 y que empuja directamente a los menores a cuestionarse su identidad e incluso también a iniciar un proceso del que jamás podrán recuperarse.

Mire, *consellera* Verge, sus leyes ideológicas de género son un grave atentado contra el libre desarrollo de la infancia. Lamentablemente sabemos que usted no dará marcha atrás, pero que sepa, en este sentido, que tendrá una firme oposición a su aberrante ley trans por parte de VOX y también por parte de miles de catalanes que quieren y desean proteger a sus hijos de esta locura que amenaza directamente la inocencia y el desarrollo de los niños para siempre. Paren esta locura.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Miri, aquest Govern defensa i defensarà els drets de tota la ciutadania de Catalunya i els de les persones trans també, malgrat que vostès els ataquin, facin discursos d'odi o els intentin estigmatitzar. Aquest avantprojecte de llei el que fa és elevar el rang..., elevar a rang de llei drets que, en els darrers anys, a Catalunya s'han anat garantint a través d'instruccions, de protocols, de decrets, gràcies a l'aplicació transclusiva de la llei que ja existeix, la Llei 11/2014, dels drets de les persones LGTBI i per erradicar la LGTBI-fòbia.

I els drets de les persones trans, per tant, han quedat ja recollits. Ja s'estan reconeixent en l'àmbit educatiu, sanitari, penitenciari, en polítiques d'ocupació, en els formularis administratius. Saben què? No ha passat res. De fet, sí que ha passat. Hem tingut un país més just, més garantista de drets, però no s'ha acabat el món, no s'ha esborrat ningú. No hi ha hagut re del que vostès estan plantejant, perquè una cosa són les polítiques públiques d'aquest país i l'altra les seves mentides, les seves fantasies i les seves profecies apocalíptiques. Potser tenen un problema de comprensió lectora o potser no s'han llegit l'avantprojecte de llei, perquè amb relació a la capacitat dels pares i mares en les decisions que afectin els menors, no hi ha cap canvi. Amb relació a l'àmbit de la salut, no hi ha cap canvi respecte al model d'atenció especialitzada que s'està aplicant des del 2017.

I aquesta és una bona llei. I és una bona llei, perquè dona resposta a dos dels principals problemes que tenen, problemes que tenen les persones trans, que són l'accés a l'habitatge i l'accés a la feina; perquè dona resposta també a l'accés a la renda garantida per a aquells joves trans que pateixen o que estan en risc de violència o d'exclusió; perquè prohibeix les teràpies de conversió, que passaran a ser una infracció molt greu, o que blinda els protocols contra l'assetjament escolar a les escoles o el reconeixement a la identitat de gènere de les persones grans que estan en serveis de dia o centres residencials.

Per tant, aquesta és una bona llei –i aquí ja no m'adreço a vostès, sinó al conjunt de grups parlamentaris–, creiem que podem treballar plegades, que aspirem a tenir un suport parlamentari ampli de tots aquells grups democràtics que, quan es tracta de drets humans, entenen que és una cosa seriosa i que no faran cas ni d'aquestes mentides apocalíptiques, ni tampoc de determinats titulars o columnes d'opinió que no s'atenen a la realitat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'actualització del parc d'habitatges.

Pregunta al Govern sobre l'actualització del parc d'habitatges

310-00676/13

Formula la pregunta la senyora Marina Bravo Soriano, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Marina Bravo Sobrino

Sobrino. (*L'oradora riu.*) Con una pregunta como la que queremos hacer hoy sobre la actualización del parque de viviendas, no puedo sino empezar enviando todo nuestro cariño y apoyo a las familias y amigos de las víctimas del edificio derrumbado en Badalona, y agradecer a los bomberos y demás servicios de emergencia el ingente trabajo realizado.

Pero no le voy a preguntar sobre el suceso de ayer. Le voy a preguntar sobre otro caso que conocemos desde hace mucho más tiempo y que a estas alturas merece respuestas concretas y certidumbre. Se trata de las más de 5.200 viviendas de los doscientos edificios afectados por amianto en Badia del Vallès, frente a los que el *president* Aragonès se hizo una foto mientras anunciaba que ya no se tendrían que preocupar por el amianto. Pero eso era en 2021. Desde entonces los vecinos aún siguen esperando y cada día que pasa descubren nuevas chapuzas que no hacen más que intranquilizarlos.

Consellera, ¿puede comprometerse a darles una fecha en la que empezarán a ver salir el amianto de sus casas y puede garantizarles que la retirada se hará con el tratamiento adecuado y las condiciones de seguridad a las que se comprometieron?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Ester Capella i Farré, consellera de Territori.

La consellera de Territori

Gràcies, presidenta. Diputada, bé, crec que fa una pregunta que no em tocava a mi, però la contestaré igual. Miri, l'Ajuntament de Badia del Vallès té els fons necessaris per fer, per treure l'amiant que hi ha en els diferents edificis de Badia del Vallès: 4,5 milions d'euros.

Jo pensava que vostè em preguntaria sobre el parc d'habitatge, però considero que vostè no em deu preguntar sobre el parc d'habitatge perquè la manca d'habitatge que tenim a Catalunya té a veure amb les polítiques que vostès han apuntalat a l'Estat. I, per tant, suposo que per això vostè no em vol preguntar, efectivament, sobre allò que em pertoca a mi, que no és una altra cosa que garantir el dret a l'habitatge.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Marina Bravo Soriano. (*Algú diu: «Sobrino.»*)

Marina Bravo Sobrino

Señora Capella, usted no solamente es la responsable de vivienda, sino que ha hecho gala de que, de todas las competencias de su *departament*, la vivienda sería su máxima prioridad. Y los vecinos están hartos de que aquí, uno por otro, nadie se haga responsable.

La realidad es que con la subvención que anunció el *president* Aragonès a bombo y platillo en 2021 no se ha retirado ni un gramo de amianto, porque no ha llegado a trabajar ninguna empresa. Y los vecinos ya empiezan a pensar que les toman el pelo.

La realidad es también que la combinación de la degradación del amianto con su presencia en espacios de uso habitual y la extensión del problema hacen que cada día que pasa aumente el riesgo para la salud de los vecinos.

Y la realidad es, por último, que, aunque su desgobierno lo pagamos todos los catalanes, siempre acaba afectando en mucha mayor medida a los barrios trabajadores y ciudades de rentas más bajas. Vivir dignamente no es solo tener un techo, así que si les preocupa la vivienda deberían preocuparse de que la subvención que han anunciado sirva de verdad para liberar a los vecinos de los casi diecisiete kilos de amianto con los que conviven de media cada uno, de que los elementos retirados se sustituyan por otros para que nadie quede sin un techo o una protección necesaria en un balcón y de que por el camino no se saltan ni un solo paso que comprometa la salud de los vecinos.

Todo ello nos preocupa a quienes nos preocupamos realmente por la vivienda. Mientras ustedes se conformen con hacer anuncios y después se desentiendan, podrán hacerse muchas fotos, pero no estarán mejorando la vida de un solo ciudadano, y mucho menos la de los que más lo necesitan.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori.

La consellera de Territori

Amb vostè és ben bé picar ferro fred, eh? Perquè, escolti, li he dit 4,5 milions d'euros que estan..., subvenció que està ingressada i a disposició de l'Ajuntament de Badia del Vallès, que li correspon fer el que toca fer.

Miri, vostè em pot escoltar o pot fer veure que no m'ha entès. Segurament també deu tenir un problema. Escolti, miri, 4,5 milions d'euros. (*Veus de fons.*) Sí; 4,5 milions d'euros. Subvenció ingressada.

I, miri, com que vostè no vol parlar d'habitatge, en parlaré. Sí, nosaltres estem per garantir el dret a l'habitatge, mentre vostès han apuntalat polítiques a l'Estat en *contra* del dret a l'habitatge, mentre vostès aquí, en aquest Parlament, voten en *contra* d'allò que beneficia el conjunt de la ciutadania. Per exemple, el decret d'ús..., dels habitatges d'ús turístic, que efectivament és el canvi d'ús dels habitatges que han d'anar a residencial per a una altra finalitat no prevista a la llei. I d'això vostès hi han votat en *contra* –hi han votat en *contra*. Quines polítiques d'habitatge han apuntalat vostès a l'Estat? Només cal veure el que vostès han votat el temps que han sigut determinants en els governs de l'Estat, el que vostès votaven als pressupostos generals de l'Estat.

I, pel que fa al pla d'habitatge, ja li contesto, perquè vostè no ho deu voler sentir. Del pla de deu mil habitatges, que presentava fa uns mesos el president de la Generalitat, el senyor Pere Aragonès, de promoció directa de l'Incasòl, ja hem impulsat més de tres mil nous habitatges; d'adquisició directa, gairebé un miler. I ajuts a la promoció, més de cinc mil habitatges a través dels fons Next Generation. I, per tant, aflorament de solars? Sí, aflorament de solars per fer habitatge a preus de lloguer assequible: 1.700 a Barcelona –vint-i-set solars que han aflorat–, tres-cents, més de tres-cents a Esplugues; més de tres-cents a l'Hospitalet...

La presidenta

Gràcies, consellera.

La consellera de Territori

...els programes d'arrelament a les Garrigues Altes, a les Terres de l'Ebre i a tot el país sencer.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació límit de la pagesia i la ramaderia.

Pregunta al Govern sobre la situació límit de la pagesia i la ramaderia

310-00683/13

Formula la pregunta el senyor Dani Cornellà Detrell, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Conseller, ahir i avui tenim la pagesia i la ramaderia tallant carreteres i autopistes. Des d'aquí enviar tot el nostre suport a la lluita pagesa, a la revolta pagesa, perquè la pagesia ha dit «prou». I ho diuen amb raó. Més de quaranta anys amb unes polítiques errònies d'aquí, d'allà o de més enllà, que han anat escanyant i fent desaparèixer la petita i mitjana explotació agrícola o ramadera en aquest país, afavorint cada vegada més explotacions més grans, més intensives: l'agroindústria.

L'agroindústria, per nosaltres no és pagesia, no és el model que necessitem, ni volem com a país. L'agroindústria, conjuntament amb la gran distribució, també són els responsables de la desaparició de la pagesia.

Quines polítiques pensen fer per revertir aquesta situació? Què en pensa de les reivindicacions que estan fent als carrers?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Crec que ho he dit en la meva intervenció anterior, absolutament al costat de les reivindicacions, de la majoria, de la immensa majoria de les reivindicacions dels pagesos i els ramaders, de les pageses i les ramaderes que estan avui i ahir al carrer. I ho dic perquè fa molts anys que treballem amb ells, plegats, per intentar lluitar contra algunes de les condicions que ens venen imposades i fer més fàcil la vida dels nostres pagesos i pageses, ramaders i ramaderes al nostre país.

De fet, l'any 20 vàrem aprovar el pla estratègic d'alimentació de Catalunya, on van intervenir totes les baules de la cadena, des dels productors fins als consumidors, passant per elaboradors, transformadors, la distribució, i vam definir quin és el model que volem en aquest país i el model està basat en les explotacions familiars, agrícoles i ramaderes del nostre país. De fet, d'allà n'han sortit tota una sèrie d'accions, la darrera, els ajuts del PEAC, que posen en valor la feina que fan a través d'obraders compartits, a través d'escorxadors de baixa capacitat, bàsicament per donar suport a totes aquestes explotacions petites i mitjanes que estan arreu de les nostres comarques i que són imprescindibles per a la producció d'aliments, però també perquè el nostre territori segueixi viu.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Ara més que mai calen polítiques públiques que millorin les condicions de la pagesia: cal regular els preus, garantir uns sous dignes, una renda agrària digna, exigir la flexibilització de la PAC, prioritzar la producció de proximitat i donar-li sortida, desburocratitzar el sector, posar la terra al servei de qui vulgui treballar-la, i com a país, prioritzar l'ús de l'aigua en qui produeix aliments i béns essencials per a la vida.

No podem permetre més que la nostra pagesia s'esforci a produir seguint unes regulacions cada cop més estrictes alhora que omplim els mercats de productes amb normatives ecològiques i una petjada de carboni molt alta, això sí, amb preus rebentats.

Cal la intervenció urgent de l'Administració i cal anar més enllà de les ajudes conjunturals i posar condicions estructurals. La pagesia abandona el camp també

per la pressió urbanística, per l'especulació en el valor de la terra, bé per macroprojectes especulatius o per grans empreses voltors que acaparen la terra.

Calen més ajuts per sobreviure a la sequera, però també per adaptar-se a l'emergència climàtica. Posin pressió a les grans distribuïdores, que són les que paguen uns preus abusius a la pagesia i cobren uns preus desorbitats a la població. Regulín, comprin terres, publiquin i paguin ajuts, prioritzin l'aigua per a qui produeix béns essencials, treballin per una renda agrària justa.

Visca la pagesia!

La presidenta

Gràcies. Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. De fet, la major part de les coses que ens ha demanat les estem fent i les estem fent amb ells. De fet, quan s'aprova el darrer pla estratègic de la PAC, nosaltres demanem al ministeri que en volem un adaptat a les nostres característiques, perquè no és el mateix el que passa aquí amb els nostres pagesos i ramaders que el que passa a la resta de zones de l'Estat; i l'Estat ens diu que no, que n'hi ha d'haver un per estat. Després, resulta que casualment hi ha vint-i-set estats i hi ha vint-i-vuit plans estratègics, perquè Bèlgica sí que en fa dos. Per tant, sí que era possible; però no ho podem fer.

La flexibilització de la PAC, som els primers que quan canvien les condicions, com ara amb la sequera, hem exigit a l'Estat... (*l'orador s'escura el coll*) –perdó– aquesta flexibilització. De fet, ens hi enfrontem quan cal, com per exemple, amb el quadern digital, que l'Estat volia obligar –ells i Dinamarca els primers de tots els vint-i-set– a implantar-lo, i hem aconseguit que l'endarrereixin, i seguirem treballant perquè l'endarrereixin més.

De fet, vostè parla de les terres: aquest Govern, aquest Parlament va aprovar la llei d'espais agraris i hem creat el registre de terres. I ara ja estem buscant les terres que volen posar-se en aquest registre per posar-les a disposició de tots aquells...

La presidenta

Gràcies, conseller...

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

...que ja estan treballant o s'hi volen incorporar.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la relació entre l'Estat i la Generalitat en l'àmbit sanitari.

Pregunta al Govern sobre la relació entre l'Estat i la Generalitat en l'àmbit sanitari

310-00688/13

Formula la pregunta el senyor Oriol Pallissó Balanyà, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Oriol Pallissó Balanyà

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, en el darrer any, gràcies a la ferma voluntat demostrada pel seu departament, s'han signat els diferents acords, amb un total d'uns 800 milions d'euros destinats a les millores laborals i salarials dels professionals del sistema de salut del nostre país, sempre amb l'objectiu de millora de l'atenció sanitària i la qualitat del servei per a la població.

El 2 de febrer es va dur a terme una trobada bilateral entre el Departament de Salut i el Ministeri de Sanitat, culminant amb un compromís clar per part de la ministra: la reclassificació dels professionals sanitaris a Catalunya durant el 2024, una mesura urgent i necessària que abraça tots els nivells professionals. En aquesta trobada, conseller, també es va destacar la necessitat d'un millor finançament per al sistema sanitari, l'efectiva liquidació del deute pendent del Fons de Cohesió Territorial, un total de 50 milions d'euros. És un pas positiu, però la situació d'infrafinançament crònic continua sent crítica, requerint un compromís continuat per garantir recursos suficients.

A més, es va ressaltar la importància del traspàs de la gestió de la política farmacèutica. És inacceptable que el Departament de Salut no pugui definir ni la regulació ni la negociació dels preus dels medicaments. Es necessita pressionar per aconseguir aquest traspàs de competències per garantir que els medicaments que s'incorporen són els millors per al conjunt de la població.

Amb la ministra García s'ha acordat que Catalunya participarà activament en la comissió estatal que decideix els preus dels medicaments. Aquesta implicació permetrà influir en l'avaluació i decidir quins s'inclouen en la cartera de serveis, assegurant una millor atenció sanitària per a tots els ciutadans.

Tot i els progressos, reconeixem que hi ha molta feina per fer. Continuarem lluitant per assolir més competències i instruments de gestió per al nostre país.

Conseller, desitgem obtenir més detalls sobre la reclassificació dels professionals acordada amb la ministra García i explorar altres àrees de col·laboració discutides en la Comissió Bilateral, com per exemple les estratègies per combatre el tabaquisme.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Manel Balcells Díaz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Manel Balcells i Díaz)

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. De fet, efectivament, tenim amb l'Estat diverses qüestions pendents de fa anys. L'infrafinançament crònic és un tema clau, un tema que haurà de ser abordat, lògicament, amb el finançament de la Generalitat, perquè l'infrafinançament és en el conjunt, però és un tema que ens «apreta» la necessitat de tenir una política, les eines per fer una política farmacèutica pròpia i que la reclamem insistentment, igualment que la possibilitat de tenir les eines per fer una formació sanitària especialitzada: MIR, PIR, IIR, etcètera, també pròpia.

Una de les coses claus que vam parlar en aquesta entrevista va ser, efectivament, que no permetrem cap laminació de les competències en cap de les iniciatives legislatives que l'Estat tiri endavant els propers temps. Que la tendència sempre és la mateixa: una llei d'equitat, laminar competències; salut pública, laminar competències. No ho permetrem.

I algunes concrecions de la reunió de l'àmbit pràctic de les competències que té l'Estat. Efectivament, com vostè deia, el compromís de la reclassificació dels nivells professionals. Això afecta infermeria, afecta els tècnics, afecta tots els col·lectius. El compromís va ser de reclassificar en funció pública i a proposta del Ministeri de Salut –és competència d'ells–, però amb uns nivells diferents; és a dir, fer-ho amb els crèdits universitaris, per fer-ho d'una forma molt més objectiva i que pugui després, amb la renovació de l'*estatuto marco*, que també és competència de l'Estat, veure com aquests nivells han de ser remunerats el 2024. És el compromís que vam arrancar. Ahora també d'una factura pendent dels fons de cohesió, aquests 50 milions d'euros, que són absolutament necessaris.

Els vam demanar que pressionin també a nivell de Brussel·les en una altra de les coses que ens afecta molt, que és l'exempció hospitalària de nous productes i nous tractaments i que això ha de ser l'Estat que pressioni Brussel·les perquè aquesta

exempció hospitalària dels grans hospitals no ens la treguin i puguem continuar treballant en aquest sentit.

Vam coincidir amb l'estratègia antitabac i amb la necessitat de reforçar la primària. I, evidentment, acceptarem de bon grat fons finalistes, que executarem nosaltres, per millorar totes aquestes condicions.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre les relacions amb les institucions europees.

Pregunta al Govern sobre les relacions amb les institucions europees

310-00689/13

Formula la pregunta la senyora Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Com a país, Catalunya sempre ha pensat en gran. Som un país obert i volem ser subjecte polític i protagonista actiu en els reptes globals. Aquesta és l'actitud que encarna també el Govern, el president de la Generalitat i l'acció política de la pròpia Generalitat de Catalunya. Aquella acció política, aquella acció internacional que alguns voldrien prohibir i eliminar, perquè ens volen negar qualsevol capacitat.

Prova d'aquesta vocació europeista i d'esdevenir un actor reconegut i fiable és el viatge oficial que es va fer la setmana passada, liderat pel president de la Generalitat, Pere Aragonès, i participat també per la consellera d'Economia i vostè, consellera Serret. Celebrem aquesta proactivitat, iniciativa i lideratge per recuperar i consolidar la interlocució al màxim nivell i especialment també amb les institucions europees. Les qüestions de país es defensen cada dia i des de tot arreu: des del Govern, des del Parlament, des del municipalisme i també des de l'acció exterior, teixint aliances i posant els temes que afecten Catalunya a l'agenda; i es fa sobretot amb discreció i amb feina de formigueta, i no només a cop de foto o de titular.

En els últims quinze mesos el Govern ha fet catorze trobades amb comissaris europeus. Unes trobades de prestigi, com les de la setmana passada, en què s'han defensat els interessos dels catalans i les catalanes i també aquells grans consensos de país. Això és, per exemple, la protecció del català a l'escola i a tot arreu, la defensa de projectes estratègics en l'àmbit euromediterrani, l'impuls també de la transformació verda, sostenible i descarbonitzada o la necessitat de combatre discursos xenòfobs que recorren Europa. Però també, evidentment, la denúncia de la repressió de l'Estat, encara vigent i, per tant, la necessitat d'una amnistia al més aviat possible. I la defensa també, és clar, del dret a l'autodeterminació, del dret de Catalunya a decidir el nostre futur col·lectiu en el marc europeu a través d'un referèndum amb totes les garanties.

Amb aquesta pregunta, per tant, consellera, constatem aquesta bona feina en l'acció internacional del Govern que ha estat realitzant aquests últims dies, especialment en l'àmbit europeu, portant la veu de Catalunya al món, sense cap tutela i sense cap censura, defensant el català, defensant l'economia verda i també la necessitat d'una amnistia i d'un referèndum per decidir el nostre futur col·lectiu. Per tot això, consellera, li volem demanar que ens valori aquesta acció del Govern especialment en l'àmbit europeu i, en particular, que ens valori el viatge a Brussel·les que vostè mateixa i el president Pere Aragonès van realitzar els passats dies 30 i 31 de gener.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Meritxell Serret i Aleu, consellera d'Acció Exterior i Unió Europea.

La consellera d'Acció Exterior i Unió Europea (Meritxell Serret i Aleu)

Gràcies, presidenta. Diputada, certament, la Unió Europea és el nostre marc de referència i ho hem dit sempre, la nostra societat és europeïsta i estem fermament compromesos amb el projecte europeu. I, de fet, aquesta acció exterior que fem de manera rigorosa, que fem amb tot el compromís del conjunt del Govern, en aquests darrers mesos, com dèiem, estem fent aquests passos endavant, i ho vam constatar en aquest viatge de la setmana passada.

Catalunya el que estem fent és posicionar-nos de nou després de tots aquells anys de sequera política, que ens van tancar les portes a les institucions europees, estem recuperant aquesta posició com a soci fiable, com un soci influent també, i, per tant, recuperant totes aquestes relacions d'alt nivell. I ho fem també, permetin-me en un context en què és més necessari que mai que ens posicionem i que ens posicionem del costat del projecte europeu. Davant de les eleccions europees que hi haurà en el proper mes de juny, cal reforçar aquestes aliances, aquestes aliances que van per una Europa de progrés i una Europa de benestar i una Europa fidel i alineada sempre amb aquells principis i valors fundacionals que ens han de portar cap a una Europa més integrada, més cohesionada i de més llibertats i drets per a tothom.

Per tant, ho vam constatar en aquest viatge, en les diferents reunions d'aquesta setmana passada, on no només ens dediquem a fer fotos, sinó que anem, com bé dèiem, a fer feina; anem a fer feina quan ens reunim amb el vicepresident Šefčovič, no?, parlant d'allò que ens afecta, aquesta crisi climàtica, d'aquesta sequera, també d'un element estratègic i estructural per a la cohesió del nostre país com és la llengua i, per tant, també l'oficialitat del català a les institucions europees. També quan la consellera Mas, amb el president, es troben amb el comissari Gentiloni per parlar de com podem millorar la gestió descentralitzada dels Next Generation, però també com fem més justos els objectius de dèficit per assegurar aquest progrés arreu. I també quan ens trobem amb la comissària Ferreira per reforçar les polítiques de cohesió i com assurem també aquest principi de subsidiarietat per assegurar que tots els territoris participem amb el màxim d'igualtat en aquests fons de cohesió, però també amb un gran projecte que defensem que és la macroregió mediterrània.

Som conscients que ens cal també defensar sempre el que és la solució democràtica...

La presidenta

Gràcies, consellera...

La consellera d'Acció Exterior i Unió Europea

...del conflicte polític, com li deia, amb l'amnistia i el referèndum.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'aposta per l'audiovisual en català.

Pregunta al Govern sobre l'aposta per l'audiovisual en català

310-00690/13

Formula la pregunta la senyora Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Vicepresidenta, permeti'm, en primer lloc, que feliciti a tots els participants de la recent gala dels setzens Premis Gaudí i especialment als premiats, com Carolina Yuste i David Verdaguer, millors protagonistes amb l'humor de *Saben aquell*; també a *Creatura*, reconeguda com a millor pel·lícula i direcció sota la guia d'Elena Martín; també recordant *Robot Dreams* i *La societat de la neu*, que competiran als Oscars.

Aquesta gala reflecteix, doncs, l'excel·lència de la indústria audiovisual catalana, amb un creixement brutal tant en quantitat com en la qualitat dels títols. I que hi ha hagut un salt qualitatiu no ho diem només nosaltres. Fa pocs dies vàiem com la prestigiosa revista nord-americana *Variety* elogiava la sèrie *Això no és Suècia* del 3Cat i el bon estat de la indústria audiovisual catalana; una sèrie que ha comptat amb part dels ajuts econòmics que el Govern, que el Departament de Cultura ha posat a disposició dels creadors i dels productors.

Precisament, en aquest mateix article, el crític de cinema John Hopewell remarcava el substancial increment dels pressupostos públics destinats a la indústria cultural catalana com a factor clau del bon moment que està vivint el sector, i remarcava el fet que dels 12,6 milions d'euros del 2019 s'ha passat a 40,8 el 2022; una aposta claríssima, amb bons resultats, perquè les dades no enganyen.

Sabem, vicepresidenta, que corregir l'ínfima presència del català a les plataformes es va situar també com una de les prioritats del Govern republicà. I valorem molt positivament que en només dos anys la presència del català a les plataformes audiovisuals s'ha multiplicat per dos; s'ha passat de prop de 2.500 títols a més de cinc mil. Anem pel bon camí i, com va afirmar la presidenta de l'Acadèmia del Cinema Català aquest diumenge, la Judith Colell, esperem que allò que s'està fent bé tingui continuïtat en el temps.

Sabem també que s'ha fet una aposta claríssima per part del Govern per actualitzar, per adaptar al segle XXI els mitjans públics del país amb aquesta aposta claríssima per la plataforma del 3Cat.

Amb tot això, consellera, vicepresidenta, ens agradaria conèixer més detalls sobre aquesta estratègia del Govern en l'àmbit audiovisual de Catalunya i encoratjar-los a seguir fent aquesta feina.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Presidenta, diputada... Bé, com sap, a partir del novembre del 22 vàrem situar cent mesures en favor del català, i una d'elles, clau, era tota l'estratègia entorn dels mitjans audiovisuals.

En aquest sentit, és un sector molt important, quatre mil empreses a Catalunya, 37.000 treballadors i treballadores, una facturació que creix. També és un repte per la llengua, la feina que fan en l'audiovisual. I, efectivament, aquest Parlament té feina amb la llei, i sé que l'estan fent, i espero que vegi la llum al més aviat possible, perquè segur que serà un impuls, com ho són també projectes estratègics com el Catalunya Media City, en aquest cas, liderat per Cultura, però amb el suport i impuls i passes de tots els departaments o de diversos departaments d'aquest Govern.

Però deixi'm que avui em centri en la Corporació de Mitjans Audiovisuals, perquè, en aquest sentit, com deia vostè, hi hem situat recursos públics des de l'any passat d'una forma molt clara en el pressupost, també en aquest hi ha de ser, en el 24, però també un finançament estructurat, que és el que crec que cal en els mitjans públics.

I els resultats hi són; hi són en SX3 i tota la quota de pantalla que està guanyant, doncs, en les fases de mainada i jovent –i més d'un vint per cent de quota és molt molt impactant–, i també, per altra banda, tot i que aquest canal es va fer esperar, també s'ha fet esperar, però és una realitat, aquesta plataforma 3Cat, també amb unes xifres d'èxit importants, 800.000 persones, gairebé 800.000 persones, que ja són usuàries d'aquesta plataforma, o 42 milions de visualitzacions que ja tenim sobre la taula. En aquest sentit, resultats.

També una plataforma, des del punt de vista educatiu, per oferir a la comunitat educativa, crec que és molt rellevant. O bé trenta mesures de què la pròpia corporació mateixa s'ha dotat per impulsar el català, entre les quals també parlem de doblatge, perquè creix un trenta-quatre per cent el finançament, en aquest cas, per pel·lícules o sèries.

Per tant, l'aposta és clara. El sector de l'audiovisual crea referents, crea imaginaris, enforteix també la llengua, òbviament, és un sector econòmic important i posa en valor també el talent català, els i les professionals, també la indústria pròpia.

Vostè ho ha anomenat, amb els Premis Gaudí ho vam veure clarament: vint-i-una de les vint-i-vuit produccions tenien suport públic. Ho va destacar també la presidenta de l'Acadèmia com un gran salt, en aquest sentit, per enfortir el sector; més que mai, públic a les cartelleres del nostre país. Per tant, l'aposta és clara pel doblatge, ja sigui àudio, ja sigui text; una aposta que crec que entre tots ens en hem de felicitar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passem ara a les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el transport d'aigua a Catalunya en vaixell des d'altres llocs de l'Estat

317-00387/13

I la primera pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple és sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta.

¿Cómo valora el eventual transporte de agua hacia Cataluña en barcos procedentes de otros lugares de España?

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, permeti'm que les meves primeres paraules en aquest Ple siguin de condol per als familiars i amics de les tres persones mortes en l'esfondrament d'aquest edifici a Badalona, al carrer Canigó. I també unes paraules d'agraïment als serveis d'emergència que des d'ahir porten treballant, doncs, en el rescat dels cossos i també en garantir la màxima seguretat als edificis del voltant.

Respecte a la pregunta que vostè em formula, estem en una situació excepcional, quaranta mesos de sequera, en la que cal activar tots els mecanismes. I, en aquest sentit, doncs, s'ha estat en converses amb el Ministeri de Transició Ecològica per tal d'explorar les vies de col·laboració. Per si calgués fer arribar aigua amb vaixells, s'ha activat, en aquest cas, una dessaladora al País Valencià, d'una capacitat que no estava utilitzada, i s'incrementarà la capacitat per tal que aquest increment de capacitat

que ara no s'utilitza pugui anar destinat, si arriba el cas, doncs, a proveir, també a col·laborar, portant aigua al sistema Ter-Llobregat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Señor Pere Aragonès, ¿tiene usted la culpa de que no llueva? Evidentemente, no. ¿Tiene usted la responsabilidad de una política errática, de falta de previsión y de constantes indecisiones estratégicas? Rotundamente, sí.

Este verano podríamos alcanzar la culminación de esa mala política. Lo han hecho ustedes tan rematadamente mal que tal vez sea cierto que a estas alturas de la película ya no nos quede otra que traer agua en barcos desde otros lugares de España.

¿Pero cómo se ha llegado hasta aquí? ¿Cómo es posible que una de las regiones más próspera de Europa se esté introduciendo en escenarios más típicos de las sociedades subdesarrolladas? ¿Son ustedes conscientes del daño que le están haciendo al turismo, a la industria y a la agricultura catalanas?

No han hecho nada bien, y nada es nada: suspenso en desaladoras, suspenso en reutilización del agua, suspenso en infraestructuras de conexión; toda una década perdida también en gestión del agua.

Señor Aragonès, efectivamente, en España hay agua suficiente para todos si hacemos las cosas bien, con cabeza y no con las vísceras. Afronte de una vez las infraestructuras necesarias, sin miedo; supere la retórica anticuada contra los operadores público-privados, sin miedo; evite los conflictos ideológicos con otros lugares de España, también sin miedo, y si hace esto tendrá nuestro apoyo, pero mucho me temo que no lo harán, porque para ustedes eso sería poco menos que reconocer que han estado hundiendo y perdiendo el tiempo durante más de una década en Cataluña con sus obsesiones procesistas en lugar de gobernar para todos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula al president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, jo pensava que aprofitaria aquesta intervenció parlant de la sequera per demanar disculpes en nom del Partit Popular per les infames paraules de la presidenta Ayuso relacionant els toros amb la sequera (*aplaudiments*), que, per cert, crec que cap meteoròleg arreu del món troba alguna relació entre els dos. Enfotre-se'n de la situació a Catalunya com ha fet la presidenta Ayuso és absolutament indecent. Quan hi han situacions de dificultat, quan hi han situacions en què es requereix el suport en altres territoris i Catalunya el pot oferir, i ho hem fet en l'àmbit d'incendis i en l'àmbit de protecció civil, ho fem, i ho fem sense cap mena de limitació, com és natural, perquè amb tots els territoris d'aquí i d'arreu estem disposats a col·laborar.

Per tant, escolti'm, nosaltres, amb aquesta campanya d'odi que veiem que alguns destinen contra Catalunya, que ho utilitzen absolutament tot –absolutament tot–, a nosaltres ens hi trobaran a davant. I els recomanaríem als que no paren de tenir aquest odi contra Catalunya que destinin els seus esforços a millorar les condicions de vida dels seus territoris.

I respecte a aquí, hem actuat amb planificació amb el pla especial de sequera, s'ha produït prou aigua en els darrers dos anys a Catalunya, amb regeneració i desalació, com per omplir el pantà de Sau, per tant, evidentment arriba...

La presidenta

Gràcies, president...

El president de la Generalitat

...una situació límit, però s'ha fet bé la feina.

La presidenta

Pregunta el president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca de previsió i d'actuacions per a afrontar la situació de sequera

317-00386/13

Formula pregunta el senyor Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

President, ¿qué nota le pondría usted a los gobiernos de la Generalitat de los últimos quince años en preparativos para afrontar una sequía en Cataluña? Nota del 1 al 10.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Abans de contestar la seva pregunta, i atès, doncs, que som en el Ple del Parlament i es mantenen situacions de repressió contra alguns diputats, vull expressar tot el meu suport al diputat Ruben Wagensberg (*aplaudiments*), expressar-li la meva estima personal, la meva valoració de la seva tasca política i desitjar que pugui tornar ben aviat perquè s'alliberin totes les causes judicials que identifiquen protestes, des de fa quatre anys, o fins i tot algunes que s'estan produint en alguns llocs d'Europa avui, amb terrorisme.

I dit això, miri, podríem mirar enrere i podria dir: «Fa cinc anys s'hagués hagut de fer tal inversió o s'hagués hagut de fer tal altra.» Però tenim un pla especial de sequera que ens ha permès retardar molt l'entrada en emergència. Portem quaranta mesos –quaranta mesos– de sequera. Anteriorment, en l'elaboració del pla de sequera..., i en la sequera del 2008, si mirem al mateix temps, fa un any que haguéssim entrat en emergència; per tant, s'està treballant. Estem en una situació extraordinària, estem apostant per la regeneració, la dessalació i, per tant, les inversions que s'han fet i també les mesures que s'han pres ens han permès que no hagi hagut d'estar fins quaranta mesos després que haguem hagut de declarar l'emergència.

I ara el que és important no és mirar enrere, que aquí podria jo mateix començar a repartir responsabilitats a altres forces polítiques, però no ho faré; l'important és mirar endavant i esperar de tots la màxima responsabilitat en un moment de dificultats i de reptes per al conjunt del país.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

El señor Wagensberg, un reprimido de a siete mil euros al mes y ni siquiera viene a trabajar. (*Alguns aplaudiments.*)

No me extraña, señor Aragonès, que no quiera puntuar los gobiernos, porque la nota es un cero. Cuando la sequía de 2008, el *president* Montilla se reunía con la ministra de entonces, la señora Espinosa, y acordaba construir desalinizadoras en Blanes y Cubelles y traer agua a Cataluña. En 2024 ustedes se reúnen con la ministra actual y, ¡sorpresa!, acuerdan las mismas desalinizadoras proyectadas en 2008 y también traer agua a Cataluña. En estos años, hemos cambiado muy poquito, ¿eh?

Bueno, usted ha cambiado un poquito más, porque en este lapso de tiempo ha pasado de decir que España nos roba a que espera tener la máxima colaboración de España para paliar la sequía que azota Cataluña.

En 2008, el Govern decía que las desalinizadoras funcionarían entre 2011 y 2015, y en 2024 ustedes dicen que funcionarán en 2028 o 2029. Es que es lo mismo, es el día de la marmota.

Mientras, el campo se ha quedado sin agua, pronto se quedarán los catalanes sin agua en sus casas. Pero los partidos que han gobernado Cataluña no han hecho nada en quince años. Mejor dicho, no han hecho nada bueno, porque lo que sí que han hecho es tapar el *tres per cent*, declarar la independencia, tsunamis, hacer huir a las empresas, dividir la sociedad, hacer que los catalanes paguen más impuestos que nadie...

Mire, todos sabemos lo que hay que hacer para preparar a Cataluña contra la sequía, si en eso estamos de acuerdo, pero ustedes simplemente no lo hacen, y cuando gobierne Ciutadans, nosotros lo haremos. (*Rialles.*) Porque el PSC, que se presenta ahora como la esperanza, gobernó con ustedes y dijo lo mismo que ustedes dicen ahora, pero cayeron cuatro gotas y no hubo ni minitrasvase ni desalinizadoras. Era el Govern de José Montilla, con vicepresidente de Esquerra Republicana, Carod-Rovira, y ¿saben quién era el *conseller* de Política Territorial y Obras Públicas? El señor Joaquim Nadal, su actual *conseller* de Universitats. (*Rialles.*) ¿Qué pasó en 2008 con las desalinizadoras que su Gobierno vuelve a prometer en 2024, señor Nadal? Si mañana llueve, van a hacer como que el problema ya se ha acabado y, hala, a vegetar, como siempre.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Sort que la ciutadania, sort que els sectors productius, sort que els ajuntaments d'aquest país i sort que les operadores en tot el cicle de l'aigua tenen molta més responsabilitat, tenen molt més sentit comú i tenen molt més compromís davant de la situació greu que té el país que la que acaba de demostrar vostè, en la que no ha posat cap solució sobre la taula i al que s'ha dedicat és a fer un discurs absolutament partidista que desmentiré.

Miri, l'hi repeteixo: entre el 2022 i el 2023 s'ha generat a Catalunya, a través de les dessaladores i la regeneració, l'aigua que cap en un pantà de Sau ple. I això ha permès dotar Catalunya de tota l'aigua que consumeix en vuit mesos o la que consumeix la ciutat de Barcelona en dos anys i mig. Per tant, s'ha actuat, continuarem actuant. Aquest és el camí i m'agradaria trobar en vostè la responsabilitat...

La presidenta

Gràcies, president...

El president de la Generalitat

...que es troba tantíssim a faltar en el seu cas.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures específiques per al sector turístic amb relació a la situació d'emergència per sequera

317-00389/13

Formula la pregunta la senyora Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Bon dia a totes i a tots. President, començaré la meua intervenció amb una afirmació que no és cap novetat, i és que vostès han arribat tard a la gestió de la pitjor sequera de la nostra història. Jo crec que la millor constatació va ser ahir a la tarda, el conseller Mascort a la compareixença quan va dir: «ens hem vist obligats a prendre moltes mesures en molt poc temps». I és que, de fet, les dessaladores, les dues dessaladores que vostès el dilluns van acordar amb el govern de l'Estat no només començaran a estar en marxa en el 28 i en el 29, sinó que és que estaven planificades des d'abans del 2010. En aquest país no s'ha fet política hídrica en els últims quinze anys i m'agradaria recordar que el seu partit, Esquerra Republicana, està en el Govern des del 2015.

És curiós, perquè ara estem escoltant alguns membres del seu Govern dir que la culpa és del deute de l'ACA. Jo diria que és un argument bastant convergent, però és que, a més, jo pregunte: l'ACA es va gastar els diners de festa o l'ACA va fer, entre altres coses, la dessaladora del Prat, que ara ens està salvant? Perquè clar, les inversions hídriques també són una aposta de país. I igual que podem finançar carreteres amb els pressupostos de la Generalitat, també podem finançar obres d'abastament i de sanejament d'aigua. Ho torne a dir: és una aposta estratègica.

De totes maneres, i amb la voluntat d'aportar solucions, és cert que vostès han aplicat restriccions al camp i també a la indústria. Nosaltres volem saber quines mesures tenen pensades per aplicar al sector del turisme.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, jo crec que amb la seva intervenció ja demostra una cosa, que ho he repetit a vegades en aquest Ple, tot i que sembla que se n'hagin oblidat: una gran majoria dels espais polítics que estem presents en aquesta cambra en els últims vint anys hem estat responsables de les polítiques d'aigua. I tothom ha hagut d'afrontar situacions de dificultat. L'ACA va quedar sobreendeutada, en una situació de fallida tècnica, alguns van arribar a dir. Sí. Per què? Perquè abans no s'havien fet depuradores i va haver d'afrontar-ho. Després va haver de tornar aquest deute. I això va explicar en bona part una manca d'inversió. Per tant, també aquells que acusen d'una manca d'inversió que em diguin què es va fer quan governaven ells.

Per tant, crec que això ens acosta una mica a la realitat i que les coses no són... És molt fàcil parlar aquí al Parlament, però quan s'han de prendre decisions s'han de tenir en compte moltes altres variables. Entre d'altres, per exemple, vostè diu: ens hem vist obligats a prendre mesures. Sí, és clar, mesures de restricció. Això és al que ens hem vist obligats. Clar, perquè a ningú li agrada haver de restringir. No ens agrada haver de restringir a l'agricultura ni a la indústria ni tampoc el consum de les zones urbanes.

I vull recordar, respecte al que diu, que el sector turístic té limitacions i també se li apliquen restriccions en l'ús d'aigua. El límit de dos-cents litres per habitant també implica, evidentment, el sector turístic. I serà també en l'àmbit dels ajuntaments, amb la nostra col·laboració, en el que es garantirà que no se supera aquest límit. O la limitació d'omplir les piscines si no és amb aigua de mar quan són per a activitats recreatives. I la prohibició de l'ús de l'aigua en usos recreatius. I això afecta el sector turístic.

I vull recordar que en tots els sectors hi ha gent treballant, en tots els sectors hi ha catalans i catalanes que la seva nòmina depèn d'això. I, per tant, no trobaran al meu Govern ni la demonització ni la crítica fàcil ni l'única responsabilitat a només

un sector. Caldrà que s'assumeixi entre tots que estem en un moment difícil i li asseguro que el Govern estem fent la feina per superar aquest moment de dificultat.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Demonització no, justícia entre sectors i esforços compartits sí. I clar, me parla de les piscines. Només faltaria. Els veïns no les poden omplir i resulta que els altres sí que podrien? Bé, és que això cau pel seu propi pes. Li donaré només una dada: Salou gasta més aigua que Reus i té setanta mil habitants menys. Això posa damunt de la taula la necessitat d'aplicar mesures específiques per al turisme. I nosaltres li'n portem tres.

La primera: el Govern ha de declarar el turisme sector específic. No pot ser considerat igual que un domicili. No pot ser que els hotels tinguin barra lliure. I tampoc pot ser que li passem la pilota als ajuntaments. Segon: transparència. Les dades de consum de les diferents activitats econòmiques han de ser públiques, també les dels hotels. I tercer: han de crear una tarifa específica de l'aigua per al turisme. Torne a dir-ho: demonització no. Volem turisme? Sí, però ha de ser sostenible i els esforços han d'estar repartits.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, respecte al que comenta, la digitalització del cicle de l'aigua, que és un dels projectes que estem treballant en el marc dels Next Generation, ens permetrà una gestió molt més acurada i, per tant, també obtenir les dades.

I vull recordar-li que moltes de les qüestions que vostè planteja són competència dels ajuntaments, ajuntaments que sí que tenen un preu de l'aigua específic per als allotjaments hotelers i que és més alt que el dels domicilis. Com a mínim en el cas en què jo era regidor.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat Ple sobre la necessitat d'exigir esforços al sector turístic i les grans empreses amb relació a la situació d'emergència per sequera

317-00390/13

Formula la pregunta la senyora Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Laia Estrada Cañón

Hem estat parlant tota aquesta estona de sequera, però hem obviat explicar com hem arribat fins aquí. De fet, des de la campanya «D'on no n'hi ha, no en raja» ho expliquen perfectament que estem davant d'un problema d'escassetat, però també de saqueig i de mala gestió.

Obviem parlar de que aquesta sequera és conseqüència directa d'una crisi ambiental sense precedents que és conseqüència del sistema capitalista depredador en el que ens movem, i, a nivell de casa nostra, és conseqüència directa del model *desarrollista* que va imposar el franquisme i que després va perpetuar l'autonomisme per trinxar el territori, espoliar-lo i permetre que uns pocs s'enriquessin a costa de tot plegat.

President, vostè demanava esforç a la població per superar la sequera la setmana passada, i naltros li demanem que concreti com demanarà i exigirà aquest esforç a qui veritablement ens ha eixugat i ens continua eixugant el país, no només al turisme, al sector turístic, sinó a les grans empreses d'aquest país que ens han eixugat tots els rius.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, torno a repetir el que deia abans. No trobaran en aquest Govern la demonització ni la responsabilitat, a un sector econòmic determinat, de la situació que viu el país. I és evident que hem d'avançar cap a un model productiu que sigui molt més resilient davant de l'escassetat de recursos hídrics, davant de que falta aigua. És evident.

Hi ha unes qüestions que són de planificació a mitjà termini en l'àmbit urbanístic, i, per exemple, doncs, tota la nova planificació urbanística en la que s'han retirat de la planificació prevista desenes de milers de nous habitatges de la zona costanera del nostre país, n'és un bon exemple. Es va iniciar fa dos anys i mig aquesta planificació, i ha estat aprovada per aquest Govern. I li poso una mostra sobre la taula.

I, en paral·lel, hem parlat molt de la producció d'aigua, de com incrementem la producció d'aigua a través de dessalinitzadores, de regeneració per tal de tenir aquesta resiliència, però també hem d'actuar sobre la demanda. I en l'àmbit de la demanda tenim una Taula Nacional de l'Aigua on hi estan presents no només els sectors productius, sinó també entitats vinculades a l'àmbit de l'ecologia, entitats vinculades també a l'àmbit de l'aigua i que, per tant, doncs, serà en aquest marc en el que podrem prendre les mesures a mitjà i llarg termini, també sobre la demanda, per reduir el consum i perquè finalment puguem garantir l'aigua a tothom per sempre.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Li poso exemples concrets, eh? No pot ser que li diguem a la gent insistentment que ha de tancar l'aixeta quan es raspalli les dents i que contínuament hi hagin fuites al clavegueram perquè les empreses que han estat explotant l'aigua, doncs, no han mantingut les condicions idònies d'aquest clavegueram.

No pot ser que li diguem a la gent que no s'ha de dutxar al gimnàs mentre els creuers estan arribant sense aturador als nostres ports, quan sabem que són grans consumidors d'aigua.

No pot ser que li demanem, li imposem restriccions a la pagesia mentre la indústria hotelera gaudeix de la temporada amb total normalitat perquè els límits que se li posen li fan pessigolles.

President, vostè tindrà la valentia de prioritzar l'aigua per a la població resident i per a la pagesia i la indústria sostenible i tancar d'una vegada l'aixeta a qui més gasta, que és qui més malbarata l'aigua, que són el sector turístic i aquestes grans empreses que ens trinxen el territori?

I més enllà de les mesures a curt termini, nosaltres plantegem una reflexió. El model de creixement il·limitat dels guanys, dels grans guanys ràpids i concentrats en poques mans ens ha portat, ens està portant al col·lapse, i com diu l'Eudald Carbonell, deu ser perquè som una espècie imbècil.

I, per tant, és una imbecilitat o una irresponsabilitat amb el present, però sobretot amb el futur, insistir en aquest model de més turisme, més emissions i més construccions.

Per tant, hem de deixar enrere aquest model de més precarietat i més pobresa, que consumeix més recursos del que el planeta és capaç de generar i que és totalment insostenible, perquè ens podem trobar amb camps de golf verds i nous hotels amb piscines plenes i explotacions agrícoles seques i mortes. Aquestes són les prioritats del país que volem construir, president?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, precisament, les mesures que hem pres i que estan previstes en el pla especial de sequera, aprovat l'any 2020, per tant, abans que entrés en vigor, doncs, entréssim en situació de sequera com estem patint ara, és el que permet tenir una previsibilitat de quines seran les mesures que es prendran si, malauradament, doncs, segueix sense ploure.

I l'objectiu és garantir l'aigua als domicilis, i per això, degut al volum de consum i també en funció dels sectors, es van aplicant restriccions que s'apliquen, hi insisteixo, sobre tots els sectors econòmics.

Al que feia referència vostè, als creuers, més enllà que molts d'ells tinguin dessaladora pròpia, en la situació de sequera actual no reompliran al port de Barcelona, els creuers no reompliran els seus dipòsits, i, per tant, hauran de fer-ho en altres llocs on no hi hagi escassetat d'aigua.

I més enllà de les paraules, el que és important és el suport: 190 milions d'euros en ajudes al món local, 160 milions d'euros a la pagesia afectada per la sequera, 168 milions d'euros per a la modernització de regadius des que vam activar el pla de sequera. Crec que és una mostra que, més enllà de les paraules, el que és important són les mesures i les decisions que es prenen.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques per a afrontar els darrers mesos de la legislatura

317-00391/13

Formula la pregunta el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿cómo piensa afrontar los últimos meses de su legislatura?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Treballant com mai i plantant cara al feixisme sempre.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, Cataluña atraviesa una vez más un momento crítico con usted en el Gobierno. Una sequía con escasos precedentes que, sin ninguna duda, ustedes han agravado por su nefasta gestión y por su poco interés en los verdaderos problemas de los catalanes, y su respuesta, una vez más, ha sido la misma: imponer restric-

ciones, multas a las familias y echar la culpa al cambio climático. Es decir, responsabilidades hacia fuera y no hacer absolutamente nada para poner soluciones.

Pero usted sabe que mientras Cataluña se secaba, ni una sola infraestructura ustedes promovieron desde el Gobierno para ayudar a agricultores o ganaderos. Mientras Cataluña se secaba, ustedes eren incapaces de ejecutar ni tan siquiera el cincuenta por ciento del presupuesto de la Agència Catalana de l'Aigua, y mientras Cataluña se secaba, ustedes tiraban más del veinticinco por ciento del agua por falta de mantenimiento en la red del agua. Usted y su Gobierno. Nunca antes he visto un gobierno tan desconectado de los problemas de los catalanes.

Ustedes están alejados de la creciente preocupación sobre la inseguridad o la islamización, sobre el desplome de la educación, sobre la saturación de la sanidad, sobre la pérdida de poder adquisitivo de las clases medias o incluso de la imposibilidad de acceder a una vivienda digna, señor Aragonès. Pero, ¿cuál es su respuesta ante todos estos problemas? Promover un plan para que los presos tengan más tiempo libre en las calles; traer a este Parlamento una ley trans para que los niños menores de doce años puedan ser hormonados en contra de la voluntad de sus padres, y también, cómo no, pasearse por esas galas del cine catalán para soltar sus proclamas *woke*.

En definitiva, esa desconexión de su Gobierno, que, insisto, también ha compartido con el PSC, con Junts y con la mayoría de grupos parlamentarios de esta cámara, nos lleva a situaciones tan dramáticas como que, por ejemplo, dos miembros de la Mesa tengan vacaciones pagadas por todos los catalanes o que ustedes hayan acordado la celebración de dos plenos monográficos sobre el colectivo LGTBI o sobre el cambio climático.

Oigan, Cataluña no merece esto, no merece un gobierno como el suyo ni un parlamento como este que no dé respuesta a las demandas de, por ejemplo, la gente del campo, a la que ustedes han condenado a la miseria y a la falta de prosperidad. Nuestros hijos merecen un gobierno que les proteja y que no les pervierta.

En definitiva, Cataluña merece un gobierno que gestione bien y que no malbarate el dinero de todos los catalanes, pero, ante su incapacidad, señor Aragonès, apártese, que nosotros salvaremos Cataluña.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Per sort, el president de la Generalitat de Catalunya l'escull aquest Parlament i el futur de Catalunya no es decideix en un cop d'estat com fa prop de noranta anys. Per sort, els temps han canviat i la democràcia s'imposa.

Alguns han descobert que aquest canvi climàtic que negaven, que han negat reiteradament –de fet, ens parlaven de religió climàtica–, doncs ara, de cop i volta, es transforma en una sequera que fa patir la pagesia del nostre país i també ramaders i ramaders. Ara descobren que aquest canvi climàtic té conseqüències. I ignoren, perquè sobretot ignoren. Jo crec que, a més, ignoren deliberadament, és a dir, és una ignorància volguda, una ignorància perseguida, la ignorància com a objectiu polític i com a pràctica i metodologia del seu discurs. Perquè venen aquí a dir: «No s'ha fet res de suport a la pagesia», ignorant, doncs, totes les línies de suport que hem pactat amb els representants de la pagesia del nostre país.

Em pregunta què hem fet per donar suport al camp. Doncs, escolti'm, les millores en el reg a tota la zona de Valls, el canal de Pinyana; tirarem endavant el Xerta-Sénia, que serà doncs a..., les licitacions estan en marxa per a aquest trimestre per donar suport, doncs, al regadiu al nostre país, més enllà del desenvolupament, el compromís amb el Segarra-Garrigues i amb la modernització del canal d'Urgell, que ha de ser també una realitat.

Però, a part de la ignorància, també els molesta..., els molesta tot; de fet, els molestem tots, tot el que no són vostès; tot el que no són vostès, tot el que no és l'extre-

ma dreta molesta, per tant, ha de ser ignorat, ha de ser menyspreat, ha de ser eliminat del discurs públic. Els hi molesta el col·lectiu LGTBI, els hi molesta la defensa dels drets de les persones migrants, els hi molesta la defensa dels drets de les dones, els hi molesta el cinema en català. Escolti'm, no el vagin a veure, no passa re. Nosaltres seguirem apostant pel cinema en català. En tot cas, segurament no notarem diferència, doncs, perquè deixin d'accedir a la cultura, com és el seu comportament i el seu discurs a hores d'ara.

Per tant, resposta: continuarem treballant malgrat que els molesti, perquè si a l'extrema dreta li molesta el que fa aquest Govern, persistirem fent la feina per fer avançar el país.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca d'autocrítica en la gestió al capdavant del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i la necessitat de fer una cimera de país per a afrontar la situació de sequera

317-00392/13

Formula la pregunta el senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Presidenta, president, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. En primer lloc, en nom de Junts per Catalunya, expressar tota la solidaritat al diputat Ruben Wagensberg, que es troba en una situació d'exili (*aplaudiments*). Malgrat el que diguin els fiscals del Tribunal Suprem, l'independentisme no és terrorisme.

En segon lloc, també en nom de Junts per Catalunya, volem mostrar tot el suport a la pagesia i al conjunt del primer sector. Aquests dies fan una crida desesperada per la qual Junts per Catalunya hem demanat un ple monogràfic que celebrarem d'aquí a quinze dies, aproximadament, aquí al Ple del Parlament, i esperem que sigui un veritable espai de debat i de punt d'inflexió. La pagesia és qui millor treballa per la Catalunya sencera, defensant el món rural, l'equilibri territorial, la sostenibilitat ecològica, la sobirania alimentària, i forma part de l'ADN del nostre país.

President, Esquerra Republicana de Catalunya porta vuit anys al capdavant del Departament d'Agricultura –no sé com ho amagarà això el viceconseller d'Estratègia i de Comunicació–, vuit anys al capdavant del Departament d'Agricultura. President, pensen fer un mínim d'autocrítica?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, la situació que viu el sector primari del nostre país s'arrossega des de fa molts anys. El malestar, lògic, pel qual, doncs, no només des del Govern, troben tota la comprensió. No es tracta de fer cops a l'esquena, sinó que es tracta de prendre mesures i decisions per ajudar el sector primari del nostre país a tirar endavant, i això és el que hem fet aquest Govern en l'àmbit que ens pertoca, evidentment.

Nosaltres no som els qui fem els tractats de lliure comerç amb països tercers de la Unió Europea que permeten la introducció de productes als quals no se'ls exigeix

els mateixos requisits que el que s'exigeix als productors de Catalunya i del conjunt d'Europa. Precisament per això, Esquerra Republicana, ja que feia menció al meu partit, en aquests vuit anys darrers, no només al Departament d'Agricultura, sinó al Parlament Europeu, hem votat en contra sistemàticament de tots aquests tractats. Crec que no tothom pot dir-ho amb la mateixa rotunditat i fermesa.

I en aquests anys també hem fet apostes importants. Ara mencionava el que són les apostes pel regadiu, que permeten que en una situació com la de sequera i en un context de mercat mundial molt determinat, amb un increment dels preus de l'oli, avui hi hagi productors d'oli del nostre país, aquells que poden accedir al regadiu, que han pogut mantenir la producció, i ha millorat, evidentment, la seva renda agrària. Malauradament, encara són pocs, i han de ser molts més.

Les millores en el regadiu són un exemple, però les mesures per donar suport davant de les glaçades, per exemple, o l'increment del suport del quinze per cent per fer front a les assegurances agràries és un altre exemple. El banc de terres, impulsat per la llei d'espais agraris per permetre l'accés a la terra d'aquells que es volen incorporar a la pagesia però que no venen de família pagesa o propietària de terres. Són exemples d'una política decidida en l'àmbit d'agricultura del conjunt del Govern i especialment del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Però també l'arrelament: hem doblat en aquesta legislatura les escoles rurals, estem estenent la fibra òptica al conjunt del país i aprovarem..., i aquesta mateixa setmana presentarem les mesures d'incentiu per garantir que hi ha atenció mèdica especialitzada al conjunt del territori, també a les zones rurals.

Això també és defensar la Catalunya sencera.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Zero autocrítica, i amb incompetència no arribarem enlloc. Si alguna cosa demostra tant la seva resposta com, per exemple, la gestió de la crisi de la sequera per part del Govern és que el Govern està més centrat en estar al Govern que en governar.

Perquè l'estratègia que sempre apliquen és doble, i la sequera n'és un bon exemple: o que la solució caigui del cel, és a dir, que ploqui, i abans veiem governs que anaven a resar a la Moreneta i ara veiem que el Govern el que va és a resar als peus de l'Almudena, perquè la segona solució és que la solució vingui de fora: «A veure si decideixen els altres, que així nosaltres no haurem de prendre decisions perquè venen eleccions.» I sempre amb la inestimable ajuda del senyor Illa i els trenta-tres diputats del PSC a fer de la millor crossa del Govern d'Esquerra Republicana en minoria.

Miri, nosaltres no entrarem en un pim-pam-pum, com han fet altres grups polítics. (*Remor de veus i rialles.*) Per cert, grups polítics que no van donar suport al paquet de mesures de 500 milions d'euros d'inversió a una proposició de llei per resoldre la sequera (*alguns aplaudiments*) que va impulsar Junts per Catalunya.

Miri, a l'anterior sessió de control li vam demanar una cimera de país per fixar una estratègia nacional, des de Catalunya i pensant en Catalunya. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

La presidenta

Gràcies...

Albert Batet i Canadell

Vostè s'hi va negar. Està disposat a rectificar? Està disposat a parlar, senyor president?

La presidenta

Gràcies, diputat...

Albert Batet i Canadell

La sequera requereix una mesura de país.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Responsabilitat. Jo no renegaré del pla especial de sequera que va aprovar un conseller de Junts per Catalunya, perquè em sembla ben fet. I, per tant, jo no entraré en aquest pim-pam-pum, perquè jo no em puc permetre el luxe d'actuar irresponsablement davant d'una situació tan delicada com la que viu el país. A mi en això no m'hi trobarà, senyor Batet.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a transformar el model alimentari

317-00393/13

Formula la pregunta el senyor Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. Abans de començar voldria, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, desitjar una ràpida i completa recuperació per a en Josep Pelai i fer arribar tot l'amor (*alguns aplaudiments*) i tota la força al nostre amic Ruben Wagensberg, valent, compromès i generós. Ruben, aquesta batalla també la guanyarem. (*Aplaudiments.*)

President, la pagesia ha dit prou. És l'esgotament del sector primari, convertit en reivindicació, a casa nostra i fora de les nostres fronteres també. Els talls de carreteres certifiquen una situació límit i ens posen davant d'un problema, el seu, que és el nostre, que és un repte global i que ens assenyala també que ens hem de replantejar el model a fons.

Tot el suport i tota la comprensió. Nosaltres hi som i hi serem per desburocratitzar el camp, per aturar la competència deslleial, per defensar els interessos dels nostres pagesos i ramaders, perquè són els nostres interessos. I fer-ho aquí i a Europa, amb la mateixa contundència i el mateix discurs, defensant un model arrelat al territori i garantint-ne el futur.

Si on arrem és al sector primari, si elles i ells ens donen vida, la pagesia ha de tenir futur, i n'ha de tenir també davant d'una crisi climàtica i de la pitjor sequera que ha afrontat mai aquest país. De fet, qui primer ha patit les conseqüències de la sequera ha estat el nostre sector primari.

Afrontar la sequera també passa per transformar un model que és obsolet i pervers per als interessos de qui vol viure del camp. Tenim al davant un sistema alimentari canviant que amenaça la supervivència dels nostres pagesos i pageses i la de tots nosaltres.

El futur de món rural passa perquè tinguin en les mans la capacitat de produir; qui millor sap com treballar la terra és la gent que treballa la terra, no el mercat globalitzat. El canvi de model és, doncs, fer passes de gegant i fer-les ja cap a la sobirania alimentària.

És responsabilitat nostra que la cadena alimentària i els controls situïn en una primera posició els productes de la nostra pagesia als nostres supermercats, a un preu just i mai per sota el cost de producció. Hem de poder garantir un producte alimentari amb valors de proximitat i sostenibilitat associats.

Però fer-ho no pot recaure únicament sobre les espatlles de la nostra pagesia, ni tampoc exclusivament en les del consumidor. Que ningú eludeixi responsabilitats. Concentrem, doncs, els esforços a tot arreu per servir la pagesia i el món rural.

President, com afronta el seu Govern la transformació del model alimentari?
Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, m'afegeixo, doncs, com no pot ser d'una altra manera, a les seves primeres paraules i també, evidentment, a la resta.

Bàsicament, les reivindicacions que avui fa la pagesia al nostre país, que coincideix amb una mobilització arreu d'Europa, i que, per tant, malgrat els intents d'alguns grups de l'oposició, crec que evidentment encara aquest Govern no governa sobre el conjunt d'Europa, però assumim la nostra part de responsabilitat, com no pot ser d'una altra manera.

Ens demanen preus justos, que s'acabi la competència deslleial amb productes de països tercers que entren aquí sense els mateixos requisits ambientals, de qualitat, de producció, de traçabilitat que els que s'exigeixen a la pagesia del nostre país, i una reducció dels tràmits administratius.

I el Govern ha treballat en tots aquests àmbits, però també amb una visió de profunda transformació del sector, amb els diferents plans estratègics, acompanyats de recursos. I he fet referència a les inversions que hem fet en l'àmbit de regadiu; les mesures de suport directe davant de situació de gelada o de sequera; el treball conjunt amb el sector, a través de la Taula Agrària, amb les principals organitzacions agràries, amb les que col·laborem i amb les que continuarem col·laborant.

Miri, en l'àmbit de països tercers, he fet referència a la necessitat d'una revisió dels tractats que Europa ha signat amb altres països, on el nostre partit polític sempre s'ha posicionat en contra, per la defensa també de la pagesia catalana i europea.

En segon lloc, preus justos. Tenim una llei de la cadena alimentària, una llei aprovada a nivell d'estat, que ja vam dir en el seu moment que era insuficient, i, per tant, si cal, s'ha de revisar. I, sobretot, evitar una concentració de la distribució d'aliments a les grans cadenes de distribució, que els hi dona una possibilitat, doncs, de fixar ells els preus. I, per tant, aquí hem de treballar per canviar aquesta llei, millorar-la, si és el cas, i també tenir canals alternatius, com hem fet potenciant la venda directa, donant suport a l'àmbit cooperatiu, als mercats de proximitat.

I, en tercer lloc, el que és la reducció dels tràmits burocràtics. N'hi han molts que són de normativa, directives, lleis de l'Estat, que no depenen de nosaltres, però en el nostre àmbit actuem. I en aquest primer trimestre de l'any es posarà en marxa el portal únic de relació entre el pagès, la pagesa, i l'Administració de la Generalitat, que recollirà tots els tràmits i que permetrà, doncs, que estalviem molt de temps a encarregar documents diverses vegades, com és el cas.

I, per tant, aquestes són un exemple de mesures que el Govern està plenament compromès amb la pagesia del nostre país.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les línies d'actuació per a afrontar la situació de sequera

317-00388/13

Formula la pregunta el senyor Salvador Illa i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Bon dia, senyora presidenta. Senyor president, em vull fer ressò, en primer lloc, de les marxés d'ahir i d'avui de la pagesia per fer dues consideracions molt breus, no? La primera és que cal escoltar, escoltar un sector estratègic necessari i rellevant; escoltar, no donar lliçons. I la segona és que cal consensuar en lloc d'imposar. Si en alguna cosa podem ser útils, poden comptar amb nosaltres.

Anant al tema del que volia parlar avui en aquesta sessió de control, penso que tots, tota la cambra, estem d'acord que estant Catalunya, una part de Catalunya, en situació d'emergència per la sequera, cal centrar les energies del país –del Govern, per descomptat, però del país sencer– a fer front a aquesta situació. Ara això és el que toca. Convé fer-ho amb un punt d'humilitat, sense una actitud ni defensiva ni autojustificativa i enfocant-se a resoldre, no a especular, a resoldre –a resoldre– la situació.

Amb ànim constructiu, senyor president, permeti'm suggerir en cinc punts el que el meu grup pensa que hauria de ser la línia d'actuació del Govern, que és la que, al cap i a la fi, marcarà la línia d'actuació del país sencer.

En primer lloc, coherència, amb flexibilitat per adaptar-se a les situacions que es vagin presentant, però coherència sense cops de volant.

En segon lloc, col·laboració amb totes les administracions –un bon exemple l'hem tingut aquesta setmana amb el Govern d'Espanya, que sí, ve a ajudar, només faltaria–: amb els ajuntaments, amb les empreses i amb els ciutadans; col·laborar, no multar.

En tercer lloc, ajudar els sectors afectats, no confrontar sectors, no permetre que es destrueixi teixit productiu i no decreïxer; ajudar.

En quart lloc, informar, comunicar amb transparència. Deixi-m'ho dir clarament: no és moment de fer propaganda; sí d'habilitar canals extraordinaris per aclarir, explicar i resoldre dubtes que puguin tenir, que tenen els ciutadans i els sectors.

I, en cinquè i darrer lloc, preparar-se, no per a quan ploqui –que ja ens agradaria que fos molt i ben aviat–, sinó per si no plou, és a dir, per al pitjor escenari. Això també és feina del seu Govern.

Li ben asseguro, senyor president, que són suggeriments fets des de la millor de les intencions, amb la millor de les intencions, amb voluntat d'ajudar. Segur que els altres grups de la cambra també en tenen. El senyor Batet va suggerir la darrera sessió de control que reunís els presidents dels grups parlamentaris. Jo crec que és una bona iniciativa del senyor Batet. Pot fer-ho en el format que vostè vulgui, multilateral o bilateral, però crec que seria una mesura correcta, no per fer política amb la sequera, sinó per posar la política al servei de la sequera.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, la sequera és el problema més immediat i més important que està afrontant el país, i especialment una part del país. Perquè vull recordar que hi ha altres zones de Catalunya que, per sort, no es troben en la situació de sequera que es troben bona part de les comarques de Barcelona, de la Catalunya Central i de Girona.

Hem estat treballant amb coherència. Tenim un pla especial de sequera aprovat que defineix en quin moment s'aplicaran determinades mesures, i això dona previsibilitat i capacitat d'anticipació al conjunt de sectors. Un pla aprovat fa gairebé quatre anys que ens dona aquest full de ruta, i l'estem seguint, evidentment amb la flexibilitat, perquè es prepara un pla, es preparen diferents hipòtesis i després, en la concreció concreta, pot haver-hi una adaptació per ser el més eficaços possible i coherents.

Estem col·laborant –estem col·laborant– amb els ajuntaments, i el bon exemple són els 120 milions d'euros que destinarem a donar suport econòmic als ajuntaments per a la millora de la xarxa d'abastament local, com no pot ser d'una altra manera, i també, evidentment, la col·laboració amb altres administracions i també, evidentment, amb el propi Govern de l'Estat.

Les ajudes al sector hi són i hi són presents, ja que hem destinat 160 milions d'euros al sector des de l'inici de la sequera. L'Estat n'ha destinat uns 350. Crec que a nivell d'ajudes *per capita* es demostra el compromís del Govern de Catalunya, i ho continuarem fent. I també sectors que no són el sector primari, com la línia de suport que sortirà també perquè el sector turístic faci inversions de cara a no utilitzar aigua de boca i poder utilitzar aigua de mar en determinats usos recreatius.

Estem treballant amb transparència, no només als mitjans informatius de la Generalitat, però també, evidentment, interpellant a que aquest és un repte de tothom, principalment del Govern –jo no em trec responsabilitats de sobre: – principalment del Govern, però òbviament necessitem la col·laboració de tots.

I, evidentment, el pla especial de sequera preveu les actuacions a portar a terme. Tenim unes infraestructures de producció d'aigua que garanteixen que no es tallarà l'aigua, però evidentment podem anar a restriccions molt més dures si la situació no canvia. I per això estem actuant i també treballant amb mesures d'emergència complementàries que ens han de permetre poder superar aquesta situació.

I agraeixo la responsabilitat i col·laboració del conjunt de grups parlamentaris.
Gràcies.

La presidenta

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia que...
(*Remor de veus. Marta Vilalta i Torres demana per parlar.*) Diputada?

Marta Vilalta i Torres

Sí, presidenta. Volíem fer una crida a l'observança del Reglament amb relació específicament als articles 14 i 15 del Reglament del Parlament de Catalunya, que parlen sobre els deures dels diputats, i el codi de conducta. I voldríem denunciar algunes de les paraules que s'han sentit en aquest hemicicle durant aquesta sessió de control, en concret dels presidents del Grup de VOX i del president del Grup de Ciutadans quan han fet referència a persones d'aquesta Mesa del Parlament dient que tenien vacances pagades o quan s'ha parlat amb relació a banalitzar la repressió. I creiem que això és intolerable.

Estem parlant de la salut de dues persones, estem parlant, a més a més, d'un dret laboral com és el de tenir una baixa mèdica, i contravé, creiem, aquests deures i aquesta actuació i responsabilitat que hauríem de tenir els membres, els diputats i diputades d'aquesta cambra, i, per tant, demanaríem respecte i que es retirin aquestes paraules.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. (*Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.*) Senyor Carrizosa?

Carlos Carrizosa Torres

No entiendo las palabras de la señora Vilalta y desearía que no consten en acta, puesto que, cómo no vamos a censurar a un señor de la Mesa que sigue cobrando su sueldo y que se ha largado y no ha sido objeto..., se ha largado a Suiza.

La presidenta

Senyor Carrizosa, si us plau.

Carlos Carrizosa Torres

Se ha largado a Suiza y ha huido de la justicia, por lo tanto... Oiga, represión no, justicia –justicia.

La presidenta

D'acord, ja ha dit la seva opinió. Moltes gràcies. Per allusions, ja està. (*Ignacio Garriga Vaz de Concicao demana per parlar.*) Senyor Garriga?

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Sí, señora presidente, yo más que nada dejar constancia que, de verdad, abandonen toda esperanza: no va a haber código de conducta ni reglamento que me impida denunciar a ladrones, corruptos y delincuentes como ustedes y los miembros de la Mesa que se han ido de vacaciones. (*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Garriga, moltes gràcies. Demanaria respecte a tots els diputats i diputades, i sobretot respecte en aquest hemicicle.

Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2024

231-00004/13

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que és la designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2024. (*Remor de veus.*) La Mesa ampliada en la sessió ha tingut el passat 16 de gener, tal com estableix l'article 37.5 del Reglament, va acordar proposar al Ple la designació del senyor Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; la senyora Raquel Sanz Guerra, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i el senyor Jordi Munell i Garcia, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, com a diputats –(*persisteix la remor de veus.*) si us plau–..., com a diputats interventors per al període pressupostari del 2024.

Es pot considerar aprovada aquesta proposta per assentiment? (*Pausa.*) Sí? Doncs queda aprovada per assentiment.

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat

270-00007/13

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única davant del Ple (*remor de veus*), de la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats (*persisteix la remor de veus*) la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat.

(*Persisteix la remor de veus.*)

Diputats... D'acord amb l'article 176 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem han sol·licitat la tramitació en lectura única davant del Ple d'aquesta iniciativa legislativa. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada pels grups parlamentaris. Aquest primer debat ha de girar entorn de la valoració general del text, l'oportunitat, els principis i els criteris que informen la proposta seguint les regles del debat de totalitat.

Segons va acordar la Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cada grup parlamentari. En primer lloc, intervindran els grups parlamentaris proposants, i per això té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar la senyora Judit Alcalá González.

Judit Alcalá González

Gràcies, presidenta. Primer, bon dia, diputats, diputades. En primer lloc, una salutació especial a les persones que ens acompanyen avui en aquest hemicicle i també a les que estan veient-nos pel canal parlamentari, i també tot el reconeixement a les entitats, fundacions i persones que treballen en l'atenció, prevenció i sensibilització dels abusos sexuals a menors comesos en qualsevol àmbit. Una salutació, també, i tot l'escalf a les víctimes supervivents que han patit abusos sexuals, i a les seves famílies també, perquè gràcies a la valentia de tots ells, avui estem aquí en aquest hemicicle defensant la imprescriptibilitat. Una demanda feta per les víctimes supervivents que han patit abusos sexuals. I també dic que és un compromís adquirit pel president del Govern, Pedro Sánchez, que ja va anunciar també una sèrie de mesures per a protegir els menors en situació d'abús sexual i una d'elles era eliminar la prescripció de delictes d'abusos sexuals a menors.

I, mirin, els abusos sexuals a menors són una xacra, sovint menystinguda, i també silenciada, que atempta contra els drets de la infància. Tenim una elevada prevalença d'abusos sexuals infantils i tot i així es calcula que només es denuncia el quatre per cent, i només un trenta per cent acaba en sentència. Per això, després de llegir multitud d'informes i aportacions de diferents institucions nacionals i internacionals i d'escoltar en cada sessió de la comissió tots els compareixents, els grups parlamentaris van creure oportú la proposta de modificació dels articles del Codi penal que feien referència a aquesta imprescriptibilitat.

Hem tingut molts dubtes, moltíssims dubtes. Estic mirant les diputades que hem estat treballant amb totes elles. Per una banda, perquè aquesta imprescriptibilitat no s'aplicarà amb caràcter retroactiu i, a més a més, també no volíem que es creessin falses expectatives. I també, perquè el victimari, quan és menor, no s'apliqués a aquesta imprescriptibilitat, perquè creiem que hi ha altres mesures a treballar quan el victimari és menor i hauria de prevaldre aquesta protecció.

Dit això, creiem que és important presentar-la per diferents raons, i la primera és perquè és cert que s'ha de treballar des de la prevenció, però nosaltres tenim el deure de ficar totes les eines i mesures que tinguem al nostre abast per erradicar aquests abusos sexuals a menors. I aquesta és una d'elles. I també perquè tenim el deure moral tots i totes nosaltres de cara als supervivents adults que van patir abusos sexuals quan eren menors. Aquells que no van ser escoltats, aquells que no se'ls va creure al seu moment, aquells que van callar i han viscut amb sentiment de culpabilitat, els que es van aprofitar de la seva innocència i de la seva confiança i de les seves famílies cap al victimari, dels que van callar per no fer mal a les seves famílies i per no ser assenyalats, tots aquells que han hagut de patir el silenci durant molts molts anys –molts. En definitiva, que els ha marcat la vida i restaurar-la no té preu.

Perquè, com va dir també la síndica de greuges, i agafó les seves paraules, «un abús no és un pecat, un abús és un delicte», i un delicte no hauria de quedar impune mai, mai a la vida. Per tant, aquesta llei va en la direcció que no en quedi cap sense denúncia, hagi passat el temps que hagi passat i la justícia actuï. La llei orgànica sí que és veritat que la 8/2021, del 4 de juny, ja va reconèixer la necessitat d'ampliar el termini de prescripció dels delictes sexuals contra menors, però cal donar un pas més i reformar el Codi penal per tal que el pas del temps no deixi impunes els agressors en aquest tipus de delictes.

La proposició de llei s'estructura en dos articles i una disposició final. Es modifica l'article 131.3, el 132.1 i el 133.2 de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, de manera que els delictes de naturalesa sexual greus amb penes superiors a cinc anys passen a ser imprescriptibles i en la resta de supòsits s'eleva l'inici de còmput del termini de prescripció de l'acció penal fins als quaranta-cinc anys de la víctima.

Finalment, aquesta modificació del Codi penal feia necessari també modificar l'article 15.1 de la Llei orgànica 5/2000, del 12 de gener, reguladora de la responsa-

bilitat penal dels menors, per la seva connexió en matèria de prescripció per tal de mantenir el règim de prescripció actual.

Per tant, amb aquest canvi es modifiquen dues lleis. La primera garanteix que la víctima que ha patit abusos greus pugui denunciar quan se senti preparada, sense tenir en compte el temps que hagi transcorregut –això és important–, i la segona modifica la llei del menor (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) per garantir la protecció de tots els menors i que la imprescriptibilitat no s'apliqui, en aquest cas, quan el victimari és menor.

Ja acabo, presidenta. Esperem que tiri endavant, doncs tots plegats tenim el deure que cap abús sexual exercit cap a un menor quedi impune.

Moltes gràcies. I endavant.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, vicepresidenta. Consellera... Escoltades les víctimes, relats duríssims, hi ha molta desconfiança en que aquesta comissió doni els resultats que esperen. Però les diputades que estem treballant en aquesta comissió estem fermament compromeses a donar respostes.

La primera, escoltar, fer sentir que hi som. La segona, saber; saber què va passar. El «dret a saber» com el defineix la UNESCO, com un dret essencial per al funcionament democràtic de les societats i per al benestar de tota persona. I el tercer, el perdó. Les víctimes demanen reiteradament aquesta necessitat d'escoltar «perdó» dels responsables.

La quarta, buscar solucions per alleugerir el patiment de les víctimes, veure com es pot donar suport des de l'àmbit públic, ja sigui amb modificacions legislatives per quan la víctima estigui preparada, actes de reparació, d'indemnització o d'acompanyament psicològic.

La comissió no va adreçada a fer un tribunal d'inquisició de l'Església, va dirigida a donar coneixement d'una situació duríssima, va dirigida a les persones, va dirigida a les víctimes. No va de càstig, perquè això també ens ho han dit els experts, això no alleuja el patiment de la persona, va de reconeixement, de reparació i de perdó.

A la majoria de països, després d'una comissió d'investigació, hi ha hagut canvis legislatius. I nosaltres, les diputades que treballem en aquesta comissió, ens hem avançat per produir aquest canvi legislatiu perquè aquestes víctimes agafin confiança en el sistema, perquè vegin que es poden canviar les coses.

I per això som avui aquí. Perquè els estudis científics demostren que les víctimes estan preparades per posar aquesta denúncia quan tenen una mitjana de quaranta-dos anys; són de lenta assimilació i tardana detecció. Per això és important aquesta modificació que us plantejem avui, que és allargar aquest termini de prescripció perquè quan la víctima estigui preparada, quan vegi que ho pot fer, pugui denunciar.

El Congrés dels Diputats ja es va avançar, va fer un primer pas, però veiem que la resta de legislacions europees especialment ja van cap a una imprescriptibilitat de la norma penal. I aquesta és la proposta que avui portem aquí.

Junts per Catalunya ja va fer una proposta molt més ambiciosa de la que es va aprovar al Congrés dels Diputats, però no va trobar el suport majoritari, i, per tant, avui ens n'alegrem de la proposta que fem conjuntament.

Proposem un termini de prescripció que compti a partir dels cinquanta anys de la víctima, amb l'actual Codi penal és dels trenta-cinc, i també es proposa la imprescriptibilitat per a aquells casos en què hi ha agreujants.

I, com saben, la modificació del Codi penal pertoca al Congrés dels Diputats, però aquest Parlament també té capacitat per fer iniciatives legislatives. I, en aquest

cas, per això avui portem aquesta proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat. I esperem que avui s'aprovi per lectura única per agilitzar-ne la seva tramitació, per la importància que això té per a les víctimes.

Volem agrair, per sobre de tot, a les víctimes. Sabem la dificultat de venir, de tornar a explicar, de reviure. Són testimonis que portarem gravats sempre a dins. I també volem agrair a l'Abadia de Montserrat la seva participació i el seu compromís amb les víctimes. La nostra prioritat són les víctimes i demanem perdó, ho hem fet i ho farem totes les vegades que faci falta.

I així mateix, el prior de Montserrat es va afegir a les paraules del papa «tolerància zero», lamentant que no podem canviar el passat, però treballar perquè això no quedi impune i no torni a passar mai més. I la societat necessita respostes i accions com aquestes.

Lamentem profundament que només Montserrat i la comunitat musulmana hagin vingut a explicar-se, mentre que el president de la Conferència Episcopal Espanyola s'ha negat a venir a aquesta comissió al·legant un tema competencial. I nosaltres ens preguntem, l'arquebisbe de Barcelona no és competent per venir aquí a explicar-se davant dels seus feligresos? Perquè aquesta és la casa que representa el poble de Catalunya, i, per tant, lamentem profundament aquesta actitud del senyor Omella.

Cal afrontar els casos que hi ha hagut a l'Església, però no ens quedarem només aquí en aquesta comissió, perquè treballarem per protegir els infants. I les dades d'avui són molt greus i alarmants. La majoria de casos es produeixen dins de l'entorn familiar, fins a un 49,5 per cent, així ho ha dit Save the Children en els seus informes. I encara més preocupant, d'aquests casos, un vint-i-cinc per cent són perpetrats pel pare i un divuit i mig per cent per la parella de la mare.

Per tant, això ens porta a concloure que cal abordar el passat, que cal establir mecanismes que facin aflorar aquests casos i reparar. Però aquesta comissió també ha de treballar perquè els menors no hagin de patir (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) mai més aquestes situacions, vinguin de l'entorn que vinguin.

I ja acabo, presidenta. Per acabar, som molt conscients que el que aprovarem avui no resol el problema en la seva totalitat. I des d'aquesta comissió treballarem per la reparació, per donar una resposta a les víctimes, per la restauració, el reconeixement i per acompanyar-les. I treballarem perquè mai més torni a passar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. No és gaire comú que una comissió d'investigació adopti una iniciativa de caràcter legislatiu, fins i tot abans de finalitzar la seva tasca. Però és cert que la Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia a l'Església no ha estat una comissió comuna. Ha estat una comissió que ens ha posat totes les integrants al davant del mirall, ens ha fet reflexionar –i molt– sobre la problemàtica dels abusos sexuals a menors, i ho han fet possible les víctimes; unes víctimes que han compartit amb nosaltres el seu patiment, també la sensació de desamparament des de les institucions i fins i tot la seva convicció i falta de confiança en la utilitat de la tasca que poguéssim desenvolupar des de la comissió.

Però no ens hem volgut conformar, sinó que hem mostrat en tot moment la nostra voluntat per superar la desconfiança inicial i, de la mà amb elles, fer tot el possible per poder contribuir a acabar no només amb unes conductes que són condemnables penalment i menyspreables moralment, sinó també amb les pràctiques d'aquelles

institucions que emparen i encobreixen els abusos en flagrant contradicció amb els principis i valors que diuen defensar, i que com hem tingut ocasió de comprovar aquests dies, menyspreen el Parlament i han desatès la seva citació, fets que seran posats oportunament en coneixement de la Fiscalia. També haig de dir que ens ha gués volgut agradar citar d'altres membres de l'Església, com els bisbes de Vic i Solsona, però en canvi els vots del Partit Socialista i del Grup de Junts no ens ho van permetre. Però en qualsevol cas, hi continuarem treballant al respecte.

Una de les qüestions que amb més freqüència apareixia a les compareixences era el factor temps. En massa ocasions els delictes prescrivien pel pas dels anys i els pederastes quedaven impunes. I per què no es denunciava abans? No perquè les víctimes no volguessin, sinó perquè els danys morals i les seqüeles psicològiques provocats pels abusos impedièn, en molts casos, trobar la fortalesa o el suport social necessaris per reviure els fets en un procés judicial, o simplement no eren conscients, no havien entès el que realment havia succeït fins transcorreguts molts anys dels fets. Era absolutament injust que les pròpies conseqüències dels abusos sobre les víctimes garantissin la impunitat dels depredadors sexuals. D'aquí la reivindicació de la imprescriptibilitat d'aquest tipus de delictes.

Aquesta era una opció que ens ha generat dubtes –i molts, haig de dir– perquè volíem donar resposta a les reivindicacions de les víctimes, però sense posar en risc la seguretat jurídica del nostre sistema penal. I crec molt sincerament que ho hem aconseguit. No ha estat fàcil, però la comissió és un exemple de com amb voluntat política és més fàcil vèncer els obstacles.

Finalment, els grups proposants vam decidir, davant de la constatació de l'enfocament excessivament legalista dels victimaris i de les institucions que els emparen, que garanteixen la impunitat penal, però també ètica i moral, d'aquests delinqüents sexuals, registrar una modificació del Codi penal espanyol que avui sotmetem a aprovació per al seu debat posterior al Congrés dels Diputats, que és qui haurà d'aprovar definitivament aquesta reforma per als casos més greus comesos per adults –recalco això, per adults– contra menors. Si s'aprova al Congrés, els delictes sentenciats amb penes de més de cinc anys de presó no prescriurien penalment d'ara endavant, i a més a més, doncs, ens trobaríem amb un augment de l'edat d'inici del còmput. I ho vam fer sense esperar la finalització dels treballs de la comissió i pel procediment de lectura única, perquè el compromís és garantir la tramitació abans de la finalització de la legislatura i d'aquesta forma tenim la plena garantia que avui finalitza el tràmit al Parlament de Catalunya i comença el tràmit al Congrés dels Diputats sense que pugui decaure.

Alguns grups de ben segur formularan vot en contra. N'estic convençuda que seran els mateixos grups que no participen en els treballs de la comissió i que, de ben segur, faran un ús propagandístic del patiment de les víctimes per desqualificar les seves reivindicacions des d'un paternalisme ranci que apliquen indiscriminadament a pràcticament qualsevol tema.

Les integrants de la comissió i les víctimes –s'ha fet referència anteriorment– són perfectament conscients de que la proposta no donarà resposta a casos ja existents, però sí que contribueix a la reparació i a la tranquil·litat moral per a aquestes víctimes, perquè la seva lluita servirà per protegir altres nens i nenes en el futur, malgrat la falta d'eficàcia en clau de passat, i per això En Comú Podem estem disposades a transitar les nostres contradiccions per donar una resposta a la societat catalana primer, i contribuir a donar resposta a l'espanyola en segona instància.

Volem destacar la generositat i solidaritat de les víctimes perquè no reclamaven res per a elles, sinó a futur, i avui ens acompanyen algunes d'elles –no les cito per no deixar-me ningú–, moltes gràcies per la seva sinceritat i honestedat, sense la vostra persistència i alè constant no hauria estat possible.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)
I acabo, presidenta. Els treballs de la comissió no acaben avui. Tenim feina d'aquí a

l'estiu, de ben segur seguirem avançant i esperem i desitgem que quan la comissió acabi la tasca, hàgim contribuït a recuperar la confiança dipositada a les institucions. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, vicepresidenta. Un de cada cinc infants serà víctima d'abusos sexuals, i per entendre la magnitud del que estem parlant, segons aquesta estadística, vint-i-set diputats i diputades dels que som aquí hauríem estat víctimes d'aquests abusos. Crec que és evident que estem parlant d'un problema d'una magnitud terrible. Són agressions que, com han dit les companyes, tenen un impacte brutal en la vida de les persones supervivents, amb seqüeles que poden durar de per vida i que tenen una singularitat respecte a la resta de delictes que es troben recollits en el Codi penal. Aquí l'evidència científica demostra que aquests abusos s'acostumen a denunciar molts anys després d'haver-los patit.

Primer costa molt ser conscient que has estat abusat, i després es fa molt difícil assimilar, reconèixer, verbalitzar i fins i tot denunciar que qui t'ha agredit sexualment és el teu pare, és el teu oncle, és el teu avi, és el teu entrenador de futbol o és el teu mossèn. No podem obviar –ho deien, també, companyes– que el cinquanta per cent de les denúncies es produeixen en l'entorn familiar de les víctimes, i les organitzacions que les atenen recorden que aquestes no denuncien quan volen, sinó quan poden.

Precisament per aquesta evidència científica sobre les denúncies tardanes ja hi va haver una modificació de la Llei orgànica 8/2021, de protecció a la infància, que es va aprovar al Congrés i que ampliava els terminis d'imprescriptibilitat, perquè escoltant les víctimes, una de les frustracions més grans és quan, després de tot aquest procés traumàtic, arriba el moment en què denúncies i això ha prescrit en la majoria; en la immensa majoria de casos, aquests delictes havien prescrit. Per tant, escoltant les víctimes, calia atendre aquest nivell de frustració.

Per tant, el que volem fer avui és anar més enllà. Després de mesos, com han dit les companyes, també escoltant el testimoni de les víctimes i de nombroses veus expertes en la Comissió d'Investigació de la Pederàstia, després també d'analitzar el dret comparat i observar la tendència creixent en els estats occidentals, en aquesta última dècada, a ampliar o eliminar el termini de prescripció dels delictes sexuals a menors, hem treballat per poder presentar aquesta proposició de llei que va en sintonia amb el que actualment ja passa en onze dels vint-i-set estats de la Unió Europea.

Una proposició que, com dèiem, proposa una modificació del Codi penal per tal que aquests delictes, els més greus, no prescriguin. No es tracta en cap cas d'una iniciativa amb voluntat punitivista; parlem del moment en què es pot denunciar, no de la durada de les penes ni de la naturalesa de les penes. Alhora que els grups que la plantejarem –també s'ha expressat aquí– som molt conscients de les dificultats, un cop s'aprovi aquesta modificació, de poder provar aquests delictes, no? Si costa provar un delicte d'abús sexual quan han passat dues setmanes, som molt conscients que serà molt difícil quan hagin passat trenta anys. També som molt conscients que el que fem avui és l'aprovació de la llei en aquest Parlament, d'aprofitar la iniciativa legislativa que té aquest Parlament i traslladar això al Congrés dels Diputats i, per tant, no serà fins que el Congrés aprovi aquesta modificació que serà vigent. També sent molt conscients que no hi haurà caràcter retroactiu. I, per tant, ho volem deixar clar per evitar revictimització, per evitar més frustració a les víctimes –crec que totes les companyes ho han posat de manifest.

En qualsevol cas, el que volem expressar és aquesta tolerància zero d'aquest Parlament cap als abusos sexuals a menors.

I també és important que, fets aquests aclariments, no?, reconeguem la feina de les víctimes. Les víctimes que han estat valentes, que han estat generoses, que han vingut en aquesta comissió a explicar, a tornar a explicar en molts casos aquestes situacions molt doloroses, que ens han deixat molt clar que hi ha molta feina a fer. Com deien les companyes, aquesta només és una gota en el camí de tota la tasca que tenim a fer, perquè estem parlant d'un problema que afecta el vint per cent de la població i, per tant, hi ha molta feina a fer.

Jo voldria donar les gràcies a les companyes amb les que hem presentat aquesta iniciativa, a la Núria, a la Judit, a la Glòria, també a la presidenta, a la Susanna, però també especialment a la lletrada de la comissió, a l'Anna Casas, perquè a vegades la feina dels lletrats va més enllà, i aquesta crec que n'és un exemple, també a la gestora Anna Andreu i, si m'ho permeteu, a la companya Ilham Khrourouch, que crec que ha fet una feina brutal també en el si d'Esquerra Republicana, i és aquella feina que no es veu però que és imprescindible per poder realitzar aquesta tasca.

I acabo amb el testimoni d'una de les víctimes que va comparèixer a la Comissió d'Investigació de la Pederàstia, l'Ester Pujol, que va patir una agressió sexual en unes colònies quan tenia deu anys –la mateixa edat que té la meua filla gran avui. Ens va dir: «No sabia si venir o no, la veritat, sé que aquesta comissió parlamentària tampoc servirà per a res.» Esperem, Ester, que sí, que sí que serveixi per saber que aquest Parlament us hem escoltat i que hem actuat en conseqüència, perquè fa massa temps que les institucions fallen, que les institucions fallem i no ho volem continuar fent. Avui fem un petit pas en la lluita contra els abusos sexuals infantils i el compromís d'Esquerra Republicana en la lluita contra aquesta xacra és inequívoc i és incondicional.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per posicionar-se, té la paraula, per part del Grup Parlamentari VOX, la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Molt bon dia. Miren, existen determinados delitos que, por varias razones, sobre todo teniendo en cuenta la especial vulnerabilidad de sus víctimas, requieren una respuesta jurídica penal más contundente, con el fin de lograr una prevención más efectiva i una mayor garantía del derecho a la integridad física y moral.

Hasta aquí todos deberíamos estar de acuerdo, pero la verdad es que muchos de ustedes hacen todo lo contrario. Y un claro ejemplo es su ley del «solo sí es sí»; una ley que pretendía erigirse como una barrera infranqueable para proteger la libertad y la seguridad de las mujeres, y resulta que, pues, para lo único que ha servido es para reducir condenas y la excarcelación prematura de los delincuentes.

Dicho esto, y al hilo de su proposición, los delitos sexuales cometidos contra menores de edad e incluso también contra personas con discapacidad merecen una especial protección. Los datos son abrumadores, ¿no? Nos encontramos en Cataluña, según datos de los Mossos d'Esquadra, en 2022, que se presentaron 1.624 denuncias por delitos contra la libertad sexual que tenían como víctima a niños o adolescentes, de las que 949 eran por abusos sexuales. Eso es escalofriante.

Es más, este tipo de crímenes no solo roban la inocencia de los más vulnerables, de hecho, son actos de abuso de poder y manipulación que dejan heridas y cicatrices profundas en los niños que incluso les llegan a marcar de por vida.

Y ligado con esto, una vez más tenemos que lamentar la irresponsabilidad e ineficiencia de los diferentes gobiernos de la Generalitat de Catalunya. Y es que los resultados lo dicen todo: en los últimos siete años las agresiones sexuales se han duplicado y los abusos casi triplicado. A VOX le preocupan no solo los delitos contra ellos, sino también los cometidos por menores, como las violaciones grupales, a consecuencia, entre otros motivos, del consumo inapropiado y precoz de pornogra-

fía en niños y adolescentes. ¿Y qué hace en este sentido el Govern de la Generalitat? Pues muy resumidamente, nos encontramos dos cosas: pasivo al consumo de pornografía por menores y activo en el adoctrinamiento e hipersexualización de nuestros hijos. Y creemos sinceramente que esto no ayuda absolutamente en nada.

En la exposición de motivos de su propuesta se recoge que su motivación para presentar esta proposición de ley es a raíz de la Comisión de Investigación sobre la Pederastia en la Iglesia que se creó en este Parlamento en abril del año 2022 por todos ustedes. Por cierto, una comisión sectaria, con la única pretensión de deslegitimar a la Iglesia católica. Y además, en este sentido, les recomiendo que se lean el informe de la Conferencia Episcopal Española, titulado *Dar luz*. Sinceramente, se lo recomiendo.

Porque, miren, el 0,2 por ciento de los casos de abusos sexuales en España se han dado en la Iglesia. Sin embargo, esta comisión sectaria solo pone el foco en este 0,2 por ciento. ¿Qué pasa con el 99,8 por ciento restante de los casos de abusos sexuales en instituciones, organizaciones y entidades? Pues que estos ni les preocupan ni se ocupan. Y esto es una vergüenza. (*Aplaudiments.*)

Miren, a diferencia de todos ustedes, nosotros, desde VOX, condenamos todos los abusos sexuales, todos, vengan de donde vengan. Es más, somos el único partido que con delitos tan abominables como el abuso sexual a niños pedimos aumentar las penas y exigimos que sus responsables sean llevados ante la justicia con la mayor brevedad posible y se pasen el resto de sus días en la cárcel y que se *pueran* en la cárcel sin ningún atenuante.

Nosotros, desde VOX, sí que estamos abiertos a tratar y abordar el tema de la prescripción de los delitos sexuales sobre menores, pero consideramos que ustedes no están legitimados en este sentido para pedir modificaciones en el Código penal, ya que son responsables directos precisamente de poner en las calles a violadores y rebajar sus penas. Así que, en este sentido, lecciones ni una.

Y para acabar, sí que quiero dejar constancia que desde nuestro grupo parlamentario de VOX..., donem ple recolzament a totes les víctimes d'abusos sexuals, també les que es troben ara mateix aquí entre nosaltres.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades, els abusos sexuals a la infància són una qüestió molt greu i, de fet, estructural, que malauradament centenars d'infants han hagut de patir a Catalunya amb el silenci i la complicitat d'institucions com l'Església catòlica durant dècades, però no només, com sabem tots els que, a diferència de VOX, sí que assistim a la Comissió d'Investigació dels delictes de Pederàstia.

És urgent i imprescindible aclarir tots aquests fets i depurar totes les responsabilitats individuals i col·lectives que corresponen i que es corresponguin. Per això, el Grup Parlamentari de la CUP ens abstenem a la proposta presentada avui per una majoria de grups de la cambra. I ho explicarem de forma molt clara: nosaltres estem d'acord, molt d'acord en l'esperit de la proposta; entenem i reconeixem el dret al temps de les víctimes, i no només perquè ho digui l'evidència científica o perquè ho digui cap normativa concreta, l'impacte a les vides dels infants abusats és devastador a nivells indescriptibles. Es noti molt o es noti poc, hi han parts internes a nivell psicològic i emocional que restaran trencades per sempre més. I es necessita temps. Es necessita temps per païr, temps per acceptar, temps per parlar, temps per actuar, es necessita temps; tot el temps. Alhora, també creiem que la justícia ha de ser reparadora per a tothom, per a la víctima, per al victimari i per al conjunt de la societat. «Justícia», «reparació» i «garantia de no repetició» no són paraules buides. I davant situacions com aquestes hem de recordar-ho radicalment.

Ens abstindrem a la votació, perquè no compartim la proposta tal com es planteja ara mateix. Considerem que no respon als objectius de reparació ni garanteix la depuració de responsabilitats per part d'institucions com l'Església catòlica i que, per tant, hauria de fer-se en tramitació ordinària per elaborar un text que abordi la problemàtica de forma integral. Però tot i el breu temps, nosaltres introduïrem una sèrie d'esmenes, perquè volem garantir que la reparació a les víctimes no prescrigui en cap cas: tots els casos mereixen ser reconeguts i investigats; totes les víctimes necessiten mesures reparadores; totes les víctimes tenen dret a la veritat, a la memòria, a la justícia i a la reparació. I això, com deia, no cal que ens ho diguin les dades o l'evidència científica.

Però el que sí que ens diu l'evidència és que durant l'última dècada ha augmentat exponencialment el nombre de casos de víctimes que denunciïn haver patit abusos sexuals durant la infància, en múltiples institucions que atenen infants i adolescents, religioses, educatives, esportives, d'oci o de lleure. I les dades també ens diuen que les persones acusades acumulen un alt nombre de denúncies múltiples. Per tant, múltiples víctimes per actes suposadament comesos durant un període de temps prolongat. Ho repetim, això no és un detall menor: múltiples víctimes per agressor durant un temps prolongat, en múltiples institucions, actuant amb impunitat.

Inclús la Fiscalía General del Estado reclama acabar amb aquesta impunitat de les institucions. Els abusos succeeixen dins d'institucions que atenen menors, però és especialment destacat, evidentment, el cas d'una estructura de poder com és l'Església catòlica: 2.056 víctimes reconegudes per les investigacions. Només cinquanta-quatre d'aquestes víctimes reconegudes per l'Església catòlica a Catalunya en els últims cent anys. Això no pot ser impune.

Una institució que atén infants, adolescents i persones dependents o en situació d'exclusió, ara a través de concerts amb l'Administració, però durant dècades ho ha fet amb competència exclusiva d'aquests serveis, no pot estar al marge de la responsabilitat sobre els abusos. No pot tenir impunitat una institució que permet abusos inclús de forma reiterada per les mateixes persones i que el que és encara més greu, s'organitza internament per encobrir les agressions i protegir els agressors i la institució, el que dificulta el procés de reconeixement i denúncia per a les víctimes.

L'estructura de l'Església catòlica com a espai d'impunitat dificulta la reparació i aquest element no pot passar per alt. Per exemple, ho veiem just aquest dilluns amb el cas de l'Abadia de Montserrat. Com pot ser que la institució ara negui que el monjo Andreu fos un depredador sexual, perquè com que està mort no s'ha pogut provar? Com pot ser que essent l'agressor part de l'estructura d'una institució que està al càrrec dels menors que atén se'n pugui desentendre quan l'agressor és mort? La investigació, el reconeixement i la reparació de les víctimes (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) depenen de la situació de l'agressor quan les agressions tenen lloc sota els dominis de la institució? Això no és un detall menor –i ja acabo, presidenta.

El prior de Montserrat deia que no creien que se l'hagués d'indemnitzar, al senyor Miguel Ángel Hurtado, perquè sembla que vol fer una vida normal. L'Església catòlica, com dèiem, té una responsabilitat en el que fan els seus membres treballadors; no és un detall menor. Precisament per casos com aquest...

La vicepresidenta primera

Vagi acabant, diputada.

Basha Changue Canalejo

...–i ja acabo, presidenta–, malauradament –que són centenars a Catalunya–, nosaltres avui ens abstindrem i seguirem treballant per tal que ni els individus ni les institucions responsables, com l'Església catòlica, no quedin impunes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula el diputat Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidenta. Diversos partidos de este Parlamento quieren impulsar una reforma del Código penal para declarar imprescriptibles los delitos de abusos sexuales a menores penados con más de cinco años de prisión. El Congreso de los Diputados ya legisló sobre esta materia hace relativamente poco y alargó los plazos de prescripción.

No sé si una modificación tan trascendente del Código penal debe efectuarse a través de impulso de los diversos, de los diecisiete parlamentos autonómicos de España. Y más cuando esta ley está firmada por el PSC y los *comuns*, que gobiernan España, y pueden, por lo tanto, presentar un proyecto de ley de estas mismas características mañana, si quieren, y por Esquerra y Junts, que dan apoyo a este mismo Gobierno. Y que la iniciativa que, en definitiva, estos cuatro grupos parlamentarios de aquí, del Parlament de Catalunya, pudieran presentar en el Congreso de los Diputados, sin duda, agilizaría mucho más la tramitación de esto y tendría mucho más sentido. Pero, por alguna razón –probablemente por algo de escenificación o de postureo–, se ha optado por vehicularlo a través del Parlament de Catalunya, cuando ya les digo que era mucho más sencillo, incluso para ustedes, hacerlo en el propio Congreso de los Diputados, que es quien tiene la competencia para legislar sobre esta materia.

Por eso, Ciutadans, aun siendo muy sensible a estas demandas de imprescriptibilidad de los abusos sexuales a menores, que además tienen su origen en muchas personas afectadas..., esta demanda de imprescriptibilidad la sostienen muchas personas afectadas, conocedoras de que son un tipo de delitos que muchas personas no tienen la fuerza suficiente como para denunciarlos hasta pasadas décadas de haberlos sufrido.

Por lo tanto, nosotros no hemos querido firmar la proposición de esta ley, a pesar de la sensibilidad que, efectivamente, tenemos con este difícil e importante tema.

Nosotros participamos activamente en la última reforma del Congreso y la impulsamos directamente. Somos partidarios de..., éramos partidarios –y lo somos– de facilitar en todo lo posible, digamos, el que las víctimas puedan acudir a los tribunales cuando estén preparadas para denunciarlo.

El debate de hoy, de todas formas, yo recuerdo que es únicamente acerca de si esta ley debe tramitarse por lectura única o no. Esto es lo que debatiremos y votaremos hoy, no el fondo de la ley, que eso lo debatiremos más adelante. Por eso lo que hemos hecho en mi grupo parlamentario es valorar el cumplimiento de los requisitos que exige nuestro Reglamento para tramitar una ley por el trámite de lectura única. Y creemos que, tal y como está formulado este proyecto, esta proposición, lo permite. Y eso es..., tal y como está formulada, por la simplicidad que tiene, porque no se tocan demasiados artículos y que, por tanto, se puede tirar adelante por lectura única.

Nosotros votaremos, por tanto, favorablemente a su tramitación por lectura única. Y lo haremos porque la importancia del tema para muchas personas que fueron víctimas de abusos recomienda no demorar esta tramitación un poco *fake* ante el Parlamento de Cataluña. Esas personas tienen un interés legítimo en que así se haga; tienen, además, argumentos jurídicos para el fondo de la ley; tienen precedentes en la legislación de otros países que ya han adoptado esa imprescriptibilidad, y, en definitiva, tienen todo el derecho a que los escuchemos y los atendamos.

Por lo tanto, aunque existen realmente objeciones jurídicas, también lógicas y legítimas, creemos que estas..., debemos discutir en el Parlament, en su caso, sobre el texto definitivo. Y queremos agradecer especialmente a las víctimas y al señor Miguel Hurtado por su esfuerzo en convencer a los diputados, desde el respeto, desde el entendimiento y también desde el rigor jurídico para persuadir, aportando documentación y argumentación de todo tipo.

En definitiva, como esta ley cumple los requisitos del artículo 138 y por no añadir... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –acabo ya, señora presidenta–, por no añadir esperas innecesarias por respeto a las víctimas, ya haremos un debate sobre el fondo, pero no olvidemos: esto lo va a decidir el Congreso de los Diputados.

La vicepresidenta primera

Diputat, ha d'anar acabant...

Carlos Carrizosa Torres

Era más útil y más rápido haber empezado por ahí.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado. Des de l'escó? *(Pausa.)*

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición acerca de lo que hoy se vota efectivamente aquí, que es si procede o no la tramitación por lectura única de esta iniciativa legislativa, en el sentido de si cumple con los requisitos previstos en el artículo 138 del Reglamento.

Y, si bien es cierto que el primero de los requisitos puede ser que se cumpla, el de la simplicidad, porque afecta a unos pocos artículos, su modificación, nos genera dudas de si el requisito de la naturaleza de la iniciativa se pueda cumplir.

Estamos hablando de una propuesta legislativa para instar a la Mesa del Congreso a que se tramite una modificación de una serie de artículos que afectan al Código penal y a la ley del menor, sobre la imprescriptibilidad de delitos cometidos contra menores de edad por abusos sexuales; delitos terribles y, de entrada, toda nuestra empatía y todo nuestro apoyo a las víctimas de estos terribles delitos, pero nos genera dudas de si la naturaleza de la iniciativa permite su tramitación por lectura única.

Además, insisto, afecta a dos leyes orgánicas. Creemos que hubiese sido más lógico instar su modificación en el Congreso de los Diputados, que es, al final, donde se va debatir y votar finalmente esta iniciativa.

Y, por lo tanto, ahora mismo, el que se tramite por lectura única en el Parlament genera dudas, y, por tanto, nosotros nos vamos a abstener.

Gracias.

La presidenta

Té la paraula ara el diputat no adscrit, el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gràcies, presidenta. Sí, efectivamente, los abusos sexuales contra los niños son los delitos más execrables o uno de ellos. Hay que prevenirlos y perseguirlos con toda la fuerza del sistema democrático, y, por supuesto, también hay que ayudar a las víctimas. Tienen que sentir que los poderes públicos están a su lado. Yo creo que de esto va la cosa.

Por tanto, yo creo que es de justicia decir que la iniciativa es correcta, va en el buen sentido; es de justicia ampliar el plazo y/o anular la prescripción de estos delitos para evitar impunidad e injusticia. Y, en coherencia, votaré a favor.

Dicho esto, se podría haber aprovechado, pues, para tratar de corregir la barbaridad que supone la aplicación del «solo sí es sí». Les recuerdo que esta norma sigue beneficiando penalmente a centenares de repugnantes delincuentes sexuales, pederastas incluidos, ¿no?

En definitiva, lo que yo creo ante esta cuestión es que no hay tanto que mirar el origen o el foco del mal en este caso, sino que, oye, a todos los delitos, pues, vincu-

lados con pederastia, penas más duras sin prescripción, limitando sus beneficios penitenciarios, y sin revisiones a la baja de sus condenas.

Gracias.

La presidenta

Té la paraula ara la diputada no adscrita, la senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Revisada la proposta, m'abstindré en la votació per les següents raons, eh? Tota víctima vol ser reconeguda i vol ser reparada. La proposta no respon a l'objectiu de reparació de totes les víctimes; no posa la víctima al centre; no garanteix la depuració de responsabilitats de l'Església catòlica. No ha de prescriure ni la reparació de la víctima ni la responsabilitat de l'Església catòlica.

Un exemple del que us dic i una notícia de la televisió pública del 5 de febrer. L'Església catòlica nega amb un «no s'ha pogut provar» un depredador sexual d'escoltes. Un cas que qüestiona el relat de la víctima, perquè, a més, ha refet la seva vida i no té cap trauma.

La meva posició, ho reitero, és que totes les víctimes han d'estar al centre.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant del Ple de la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat.

(Pausa llarga.)

Procedirem a la votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant del Ple de la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la prescripció dels delictes contra la llibertat sexual comesos contra menors d'edat.

S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius en contra.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 110 vots a favor, 9 en contra i 12 abstencions.

Vist el resultat de la votació... *(Aplaudiments.)* Vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant del Ple.

Per aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini per a la presentació tant de les esmenes a la totalitat com de les esmenes a l'articulat que finirà dimarts 13 de febrer a dos quarts de deu del matí.

Proposició de llei de finances locals de Catalunya (debat de totalitat)

202-00072/13

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat de totalitat de la proposició de llei de finances locals de Catalunya.

(Pausa llarga.)

Passem, doncs, al debat de totalitat de la proposició de llei de finances locals.

Aquesta iniciativa legislativa ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Així doncs, per presentar-la, té la paraula, en primer lloc, el diputat senyor Joan Carles Gallego i Herrera per un temps màxim de deu minuts.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs; gràcies. Bon dia a totes i tots, i anem, doncs, a presentar aquesta proposició de llei de finances locals de Catalunya.

Amb la presentació d'aquesta proposta de llei el que volem és evidenciar, d'una banda, la necessitat d'abordar una segona descentralització al nostre país, que sense obviar la necessitat d'aprofundir en un major reconeixement de la realitat nacional i autogovern de Catalunya ha de permetre completar un entramat institucional que està incomplet i està deixant relegades les capacitats de les administracions més properes de donar respostes a les necessitats i demandes de la ciutadania.

També volem, però, suplir la manca de voluntat i iniciativa política dels darrers governs de la Generalitat de Catalunya per donar compliment al mandat estatutari de reconeixement dels ens locals com a institucions de Catalunya, garantint-los una major autonomia, desplegant una llei de finances locals pròpia i habilitant-ne els recursos necessaris.

Per tant, volem abordar aquesta segona descentralització i iniciar aquest camí, però també tirar endavant una iniciativa que els hagués correspost als governs –però que no ho han fet– de desenvolupar l'Estatut d'autonomia, el qual reconeix els ens locals com a institucions de Catalunya i determina la competència exclusiva de la Generalitat sobre part –que no tot, però sobre part– de la matèria de règim local per fixar un model català de règim local i garantir-ne l'autonomia i capacitat d'autoorganització a partir d'unes finances locals que s'han de regir pels principis de suficiència, equitat, autonomia i responsabilitat.

La Generalitat, per tant, té capacitat legislativa pròpia en el marc establert per la Constitució i la normativa estatal, però pot establir i regular tributs propis dels governs locals, i té capacitat per establir els criteris de distribució de les participacions dels ens locals a càrrec del propi pressupost de la Generalitat.

Certament, la Generalitat no pot dissenyar plenament el seu model de finançament, ja que cal emmarcar-lo en la norma estatal de referència, però l'Estatut ens mandata, al Parlament, a aprovar la seva pròpia llei de finances locals que permeti desplegar els principis i les disposicions que el propi Estatut preveu, establint també l'obligatorietat de distribuir als governs locals la participació en els ingressos de la Generalitat provinents de tributs propis i de les subvencions incondicionades, evidentment, escoltant prèviament el Consell de Governos Locals.

La realitat ja la coneixem: la Generalitat no ha desplegat aquest mandat estatutari, la llei de finances locals no existeix i l'organització territorial de Catalunya presenta forts dèficits i desequilibris que repercuteixen, acaben repercutint en la vida de la ciutadania, perquè aquests dèficits no permeten articular les majors i millors respostes possibles a les necessitats ciutadanes.

Aquesta realitat contrasta amb el fet que prop del trenta per cent de la despesa corrent dels ajuntaments catalans correspon a la prestació de serveis no obligatoris i, per tant, s'estan suplint activitats que haurien de ser proveïdes per la Generalitat. O el mateix fet que la participació dels ens locals en el conjunt dels ingressos públics de l'Estat es manté invariable en l'onze per cent, mentre que les comunitats autònomes han passat del vint-i-u per cent al trenta-dos per cent, xifres que evidencien la urgència d'abordar aquesta segona descentralització canviant les normes estatals de referència, però també generant des de Catalunya la iniciativa política necessària, tant per donar resposta des de les capacitats pròpies d'autogovern com per incidir en la reforma del marc normatiu estatal.

La proposició de llei que presentem explicita en el seu preàmbul totes aquestes qüestions i en el seu articulat situa les bases en què s'ha de sustentar la llei –autonomia, suficiència i tutela financera–, tot responent als principis de diferenciació, subsidiarietat, descentralització, racionalitat i no duplictat de despesa i cooperació i flexibilitat en l'exercici de les competències.

Estableix també, la proposta, les formes per garantir la col·laboració entre administracions i la delegació de competències en base a la lleialtat institucional, i en base a totes aquestes normes, es crea –es proposa crear, en la proposta– el fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya, el

qual s'ha de distribuir entre els ens locals per garantir-los els recursos suficients per proveir els béns i prestar els serveis corresponents a la ciutadania del seu àmbit, sense comprometre la seva autonomia o condicionar-ne l'aplicació.

S'estableix en la proposta que el fons ha de constituir-se amb les subvencions incondicionades de l'Estat als ens locals, més la participació en els ingressos tributaris de la Generalitat de Catalunya, que avui està situada al voltant del zero cinquanta per cent dels tributs propis i que cal incrementar de manera substancial per poder garantir aquesta prestació millor dels serveis per part dels ens locals.

També estableix la proposició de llei que la distribució dels fons ha de tenir en compte un seguit de principis i que garanteixin l'equitat i que en cap cas poden ser inferiors als fons que actualment estan percebent els ens locals, i també incorpora els mecanismes d'avaluació i revisió en el marc del Consell de Governos Locals.

Per últim, la llei estableix la necessitat de determinar, en un pla sectorial de finançament, les diverses categories de municipis de règim especial –els turístics, rurals, industrials, d'alta muntanya, micropobles, historicoartístics...–, amb aquells elements de diferenciació, així com la creació de noves categories, com la singular afectació socioambiental, per tal d'atendre les especificitats pròpies de les seves necessitats de finançament.

Aquests són, en grans línies, l'objecte i el contingut de la proposició de llei que ve a suplir, com hem dit al començament, la inacció del Govern i vol impulsar l'acció legislativa del Parlament per desplegar un mandat estatutari i posar en valor la necessitat d'abordar aquesta segona descentralització que, com passa en els estats federals del nostre entorn de referència, faci de les administracions locals l'element central de l'atenció, cura i benestar de les persones del nostre país com a administració més propera al ciutadà.

És una proposta prou oberta perquè en la tramitació parlamentària en ponència pugui ser enriquida amb les propostes constructives i positives de la resta de grups.

Negar la tramitació parlamentària entenem que és lícit, però la negació de la tramitació parlamentària el que pretén és mantenir l'actual situació d'infrafinançament i de menyspreu dels ens locals i vol negar la capacitat de la Generalitat de Catalunya per avançar en la seva major institucionalització.

Per això demanem que no es votin les esmenes a la totalitat, perquè entenem que aquestes esmenes de la totalitat negarien la pròpia capacitat de la Generalitat d'avançar en aquesta major institucionalització i reconeixement del paper dels ens locals.

És per això que us demanem que no voteu les esmenes a la totalitat i es faciliti la tramitació d'aquest projecte de llei que puguem enriquir en la ponència parlamentària.

Res més.

I gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per la defensa de les esmenes a la totalitat presentades, té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Joan García González.

Joan García González

Vicepresidenta... Diputados, diputadas, pues yo sí que les voy a pedir que den apoyo a esta enmienda a la totalidad, lógicamente, para eso estoy aquí, pero voy a hacerlo simplemente valorando el texto de esta ley, ¿no?

Yo creo que, comenzando por la exposición de motivos, esta ley es un despropósito, al menos desde nuestro punto de vista. De hecho, seguramente los objetivos de hacer una reforma de la financiación local podamos compartirlos muchos de los que estamos aquí, pero así no, así no se puede hacer.

Primero hablan..., para empezar y por hacer una referencia también histórica, pues no es cierto que haya habido una inconcreción del concepto de entidades locales en la estructura del Estado, o sea, para empezar eso es un error. De hecho, la pro-

pia ley de bases de régimen local expone que la actual organización, y todo el mundo lo sabe, tiene un origen en la voluntad racionalizadora del nuevo régimen liberal que nació en el siglo XIX, en el 1812, y más adelante, en España, con la abolición en su momento de los privilegios estamentales y la creación de los ayuntamientos constitucionales.

Ese momento es importante para conocer, pues, cómo hemos evolucionado y cómo el régimen liberal consiguió que hubiera cambios importantísimos en la gestión y en la ordenación territorial, también en los entes locales. A ello, evidentemente, ha acompañado y acompañó la voluntad de racionalizar y homogeneizar la acción pública, la gran organización del ámbito local, que nació también, junto con los municipios, que fueron las provincias en 1833, con la división de Javier Burgos.

Es decir, este es el marco, que no ha cambiado excesivamente, al que tenemos que añadir, evidentemente, todo lo que se ha añadido obviamente en el ámbito local con la Constitución de 1978 y el Estatuto de autonomía en Cataluña. Es decir, hemos aportado o hemos sumado más entidades locales a nuestra gestión territorial.

Seguramente el gran debate que tendríamos que tener aquí no es el de la financiación local, sino precisamente el de la gestión territorial, el de cómo y por qué hay ciudadanos en comarcas como el Baix Llobregat que tienen una serie de niveles administrativos de ámbito local insostenibles, posiblemente carísimos y que tenemos que remediar. Y esto también es importante para conocer la forma de gestionar la hacienda local y cómo nos financiamos.

Si entramos en detalle, sabemos todos cómo se financian actualmente y cómo ha habido esos cambios durante diferentes años, casi diríamos décadas, y cómo incluso durante la democracia ha habido cambios también en la forma de financiarnos. Nosotros no estamos de acuerdo con cómo se financian actualmente los municipios. No creemos que sea esta la forma más adecuada, porque lo dicen los propios municipios.

Eso es evidente, pero creemos también en el principio de igualdad, principio de igualdad entre españoles, de hecho, para hacer una reforma general de la financiación en toda España, que creo que sería beneficiosa y en la que sí que deberíamos ser activos, y también el Govern de la Generalitat ahí puede aportar, pues, un cierto liderazgo, si quisiera, para poder hacer esta reforma; no a través de esta ley.

Sabemos, evidentemente, que los ingresos de los municipios vienen y proceden de su patrimonio; de los tributos, tanto propios como los cedidos; también de las participaciones que tienen en una parte de las transferencias que hace el Estado; subvenciones finalistas, y luego otros tipos de financiación, como las operaciones de crédito, y precios, tasas y cobros de multas, etcétera.

Es decir, hay una serie de conceptos en los que sí que podríamos incidir, y que esta ley, desgraciadamente para nosotros, no trata, no entra al detalle, sino simplemente comienza a regular o a legislar, desde nuestro punto de vista, con una cierta voluntad pseudoconstituyente, como una especie de voluntad de decreto de nueva planta del siglo XXI en el cual no existe nada más, no hay absolutamente ningún tipo de marco jurídico existente y se acaba contradiciendo incluso el más elemental mapa competencial que tenemos actualmente entre diferentes instituciones.

Creo que no es una modificación de la legislación existente, sino que se ataca directamente a la ley de haciendas locales, a la ley de bases de régimen local, al Estatut de autonomía y a la propia Constitución. Hay problemas competenciales y constitucionales. Yo creo que son conscientes, señor Gallego. Creo que, si entramos a revisar la ley, punto a punto, encontramos precisamente todos esos problemas, además de que para nosotros, y es muy importante como concepto y valor, rompe completamente la igualdad entre españoles. Ya sé que a ustedes muchas veces eso no les preocupa, pero es cierto que se rompe la igualdad entre todos los españoles.

Dibuja unas haciendas locales en una realidad casi paralela en una, y me va a permitir estos comentarios, casi utópica organización municipalista propia –a lo mejor esto sí que le sonará más– de socialistas utópicos del siglo XIX, con un extraordi-

nario y curioso parecido a la organización de los kibutz israelí, es curioso también, de los cuales la *gauche divine*, por cierto, era muy fan en los años sesenta y setenta.

Y, sinceramente, para nosotros, pues bueno, es un despropósito y nunca..., creo que en mucho tiempo no habíamos presentado una enmienda a la totalidad que tuviera tanto sentido como esta que tenemos aquí.

Nosotros, al final, y entrando artículo a artículo, pensamos que hay una serie de conceptos que también tenemos que criticar y creo que son importantes de exponer.

Por ejemplo, en el artículo 5 hablan ustedes del principio de diferenciación. No sabemos qué es el principio de diferenciación. Nosotros sabemos qué es el principio de igualdad, pero de diferenciación no lo entendemos. Entendemos que, además, en base a una extraña categorización de municipios que es totalmente subjetiva y que precisamente es un problema porque es subjetiva y es inaplicable. Acercándonos, en parte, a una heterogeneidad, una eliminación de esa homogeneidad territorial más propia de los regímenes preliberales o del antiguo régimen que de un sistema constitucional o de un sistema liberal como el nuestro.

En el artículo 6 hablan ustedes también del principio de subsidiariedad y hablan de las competencias que han de recaer sobre los municipios. Y prácticamente, si hacemos una valoración rápida, son prácticamente todas. Todas pueden ser gestionadas y por lo tanto financiadas –no sé cómo lo van a hacer– por parte de la Generalitat. Aquí ya abandonan el antiguo régimen y entonces se acercan a la Primera República y al cantonalismo y defienden una especie de España cantonal que también es curioso que mezclen. Otra referencia histórica que creo que es importante. Y aquí les voy a recordar también como detalle histórico la ley Moyano de 1857, una ley aprobada por un partido moderado en el siglo XIX que lo que obligaba era a la educación infantil de seis a nueve años, pero recordemos que obligaba a los ayuntamientos a pagarla, a pagar a los maestros de escuela, como se llamaban entonces, sus sueldos. ¿Qué supuso? Retraso en la educación y las famosas imágenes de maestros que no podían ni siquiera comer para poder educar a esos niños en esos pueblos; es decir, un ejemplo de por qué no puede gestionarse la educación desde el ámbito local. Ustedes, con ese principio de subsidiariedad, podrían permitir prácticamente cualquier cosa. Y una sería esta, esa ley Moyano del siglo XIX, que supuso un problema, de hecho. Una parte del retraso educativo en España forma parte o es debido a esa propia ley Moyano.

Artículo 9. Se sacan de la manga también la obligatoriedad de la gestión directa de los servicios. Eliminan cualquier colaboración, cualquier atisbo de colaboración público-privada. «No, no se puede hacer. No podemos utilizar la experiencia» –muchas veces útil– «del sector privado para la gestión municipal.» Pues miren, en aquellas competencias en las que funcione mejor el sector privado, ¿por qué no vamos a colaborar con el sector privado? Y en las que no, evidentemente, que son muchas, hagamos lo contrario, municipalicemos servicios como se puede hacer en algunos de ellos y como hemos defendido en algunos municipios nosotros también, como el servicio de grúa, por ejemplo, que estaba externalizado en muchos sitios y nosotros hemos municipalizado. Es un ejemplo de lo que se puede hacer, pero con racionalización, no con sectarismo. No podemos decir que va a ser siempre así. Es decir, entra en detalles como la falta o la obligatoriedad... Obligan al Estado a colaborar con la Generalitat en ese fondo que ustedes crean. Eliminan, de hecho, la realidad del fondo de participación de entidades locales que existe actualmente. También obligan al Estado a participar en esa especie de cesión de tributos. Entran en una cosa que es muy grave para nosotros también, que es en el consorcio estatal catastral, tienen un consorcio catastral también mandando al Estado... Es decir, entran, al final, en una serie de competencias que son de ámbito algunas autonómico, *muchas* del Estado, sin haber consultado, por supuesto, al Estado y al final acababan proponiendo una ley que para nosotros es inviable e inconstitucional, subjetiva y que tiene graves problemas competenciales y que si se aprobase tal como está no

pasaría ni siquiera un dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Por lo tanto, nosotros defendemos esta enmienda a la totalidad básicamente porque creemos que –siento mucho decirlo– es una chapuza –lo siento mucho– y realmente rompe la igualdad entre todos los españoles.

La vicepresidenta primera

Diputat, ha d'acabar.

Joan García González

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... En primer lloc, deixeu-me expressar també el suport al clam de la pagesia del nostre país, que està avui als carrers. I també un clam contra l'actuació de la Fiscalia, que està banalitzant el concepte «terrorisme», i dir que el dret de manifestació, el dret a decidir, el dret a votar mai pot ser terrorisme i, per tant, també un suport al diputat Wagensberg per aquest motiu. (*Aplaudiments.*) I també afegir-me al condol i suport a les famílies afectades per l'esfondrament a Badalona.

Bé, nosaltres també tenim una esmena a la totalitat per diferents motius dels que ha explicat el diputat de Ciudadanos. En tot cas, nosaltres ja vam també avançar-ho, en certa manera, amb la moció que vam presentar a l'octubre sobre el finançament del món local. Nosaltres estem d'acord de fons en millorar el finançament dels ajuntaments, dels municipis, del món local. Estem d'acord, per tant, en el fons, però potser no estem d'acord en l'oportunitat del moment: una, perquè la mateixa consellera Vilagrà, a la qual li donem amb aquesta proposta d'esmena a la totalitat un vot de confiança perquè ja va anunciar al juliol que estaven treballant i, per tant, arribant a punt de presentar, deien, a finals d'any –esperem que sigui a principis d'aquest 24– aquesta llei de governs i finançament local; i també hi ha la consellera d'Economia. Per tant, els donem un cert vot de confiança pensant en que arribarà també aquí al Parlament a tramitar aquesta proposta que vindria del Govern.

Però també tenim l'Associació Catalana de Municipis, que també ja des del juliol passat i al desembre, confirmava també que hi està treballant també i està fent sessions de treball per elaborar i fer arribar al Govern una proposta en aquest sentit, de millora del finançament local. I, per tant, entenem que és millor aquest camí iniciat, que ja està iniciat, i potser aquest oportunisme que segurament ha aprofitat en aquests moments el grup de comuns, i, per tant, nosaltres per això presentem l'esmena a la totalitat, no perquè no estiguem d'acord en millorar el finançament dels municipis, sinó, com dèiem, per donar un marge de confiança a l'entitat municipalista i al mateix Govern a tramitar aquesta llei, que creiem que és molt necessària.

De fet, ja ho vam dir també a l'octubre amb la moció que es va presentar –en som conscients i en primera persona, jo que he estat alcalde també–: els ajuntaments som la darrera baula del sistema democràtic, la més petita i també la que està més a prop dels ciutadans i, per tant, moltes vegades, més enllà dels serveis que tenim encomanats com a propis, moltes vegades també la ciutadania demana prestar serveis impropis o serveis delegats, o a vegades has d'improvisar per fer front a allò que et demana la ciutadania amb els recursos que tens, i com més petit és el municipi amb més dificultats això es pot fer. Els ciutadans cada vegada exigeixen més serveis i millors, i els ajuntaments hem d'estar a l'alçada, i a partir d'aquí, doncs, hem de fer-ho, doncs com dèiem, com es pot, i per tant, millorar el finançament és imprescindible.

També recordem que els municipis tenen capacitat tributària pròpia, i amb aquesta proposició de llei el que s'està demanant és la creació d'un fons a la Generalitat de Catalunya, que té poca capacitat tributària pròpia; de fet, la Generalitat de Catalunya recapta aproximadament entre un quatre i un cinc per cent dels tributs del nostre país, i ara, amb aquesta proposició de llei se li està demanant encara la creació d'un fons, no?, hem vist també els ajuntaments que sí que tenen capacitat tributària, com alguns d'ells hem vist aquest principi de mandat de legislatura 23-27 com molts han apujat impostos per fer front, com dèiem, a aquests majors serveis que demanen els ciutadans, però també dues realitats: venim d'uns anys de pandèmia amb uns sobre costos, i també els ajuntaments han hagut de fer front als costos també de la inflació. Puja el tipus d'interès dels préstecs que puguin tenir per anar a finançar les inversions, però també els sobre costos de l'energia, el gas, l'electricitat, etcètera, els sobre costos de les obres i, per tant, alguns ajuntaments en situació difícil per aquesta situació.

Afegim-hi encara la pressió de l'Estat amb l'ARSAL, ja vàrem dir que també durant tots aquests anys, i que a més a més, limitant no només a la capacitat d'endeutament sinó també l'ús dels romanents de tresoreria, amb la qual cosa, com dèiem, aquesta baula més propera als ciutadans realment no ho té fàcil per gestionar els recursos que té, i encara hauríem d'afegir-hi les puges del funcionariat que fixa també l'Estat central.

Malgrat tot, com dèiem, som més partidaris d'aquesta llei que vingui del Govern i de l'ens municipalista que no pas la proposta que ens fan, en aquest cas, el grup dels comuns.

Vostès, com dèiem, demanen creació d'un fons de participació de la Generalitat de Catalunya. Però, és clar, aquí tornem a tenir el problema de sempre, que sempre ho diem, i d'on sortiran aquests recursos?, del pressupost, que ja és difícil de gestionar?, amb les dificultats que tenim amb la consellera Mas..., quan parlem de pressupostos la despesa va creixent –hi ha creixement tendencial–, però els ingressos no creixen, no arriben, i la disposició addicional tercera de l'Estatut del 2010..., tampoc arriben, ni cap millora del model de finançament de l'Estat espanyol. Però sí que persisteixen dos coses: el dèficit fiscal, aquest darrer any gairebé 22.000 milions d'euros; i una altra cosa que persisteix, el dèficit inversor, un Estat que et diu que farà unes inversions que després no executa, i això va en detriment dels ciutadans del país, que també són ciutadans d'ajuntaments. I això afecta infraestructures, afecta mobilitat, afecta rodalies, etcètera, i moltes vegades a això hi ha de fer front, moltes vegades, l'administració més propera, la Generalitat, amb coses que potser no li toquen, que li tocarien al Govern però que no fa, i això va en detriment també de l'activitat econòmica i activitat social del nostre país. Ja s'ha dit, moltes vegades, som de les comunitats que més aporta i de les que menys rep, però llavors l'índex de benestar social està per sota de la nostra capacitat que tenim econòmica, o la nostra generació de diners. Per tant, aquest fons de participació que vostès proposen en aquesta proposició de llei, d'on sortirà? D'on l'hem de manllevar, de salut, de sanitat, d'educació? És clar, els diners donen per on donen.

En tot cas, nosaltres pensem que aquest model de l'Estatut de 2006, a partir del 2010, quan no es va acceptar el nou Estatut de Catalunya, queda ja en un passat. I nosaltres, des de Junts per Catalunya, el que defensem ja és un model que va més enllà de l'Estatut, com saben vostès, és un model de sobirania, un model d'estat independent que tingui la sobirania total econòmica i, evidentment, la sobirania fiscal. I per tant, si tinguéssim aquests 22.000 milions d'euros del 23, 21.000 del 22 i 20.000 del 20, sempre en el pressupost de la Generalitat, doncs aquesta proposta que vostès fan segurament sí que seria viable. De fet, només hem de recordar aquell pressupost de debò que ens presentava fa uns mesos el diputat Canadell, o aquest pressupost alternatiu que hem demanat al Departament d'Economia que faci paral·lel al pressupost real perquè els ciutadans de Catalunya puguem veure com millorarien el benestar, els serveis, l'activitat econò-

mica, el benestar social, la salut, l'educació, tot de l'àmbit dels nostres ciutadans amb aquests 22.000 milions incorporats en el pressupost de la Generalitat de Catalunya.

De fet, nosaltres hem calculat que pel que fa a governs locals i repartiment pels ajuntaments, estariem parlant que això creixeria fins als 8.000 milions d'euros amb aquest pressupost que en diríem «alternatiu», és a dir, gaudint d'aquests 22.000 milions d'euros que l'Estat ens manlleua, i a més a més, els ens locals, directament la transferències als ens locals podria créixer en més de 1.200 milions d'euros, amb la qual cosa els pressupostos dels ajuntaments podrien créixer en un onze per cent. Per tant, nosaltres pensem que aquest és el model que nosaltres defensem i és el model que nosaltres estem, doncs, lluitant des d'un punt de vista polític aquí, com saben vostès a l'Estat espanyol, i com saben vostès també a Europa, per aconseguir la sobirania total del nostre país.

Per tant, nosaltres només podem defensar que la veritable solució per a la millora del finançament dels ens locals seria la independència, com a mínim la independència fiscal o econòmica, però en qualsevol cas, la independència plena, aquesta sí que milloraria el benestar dels nostres ciutadans, dels pobles, de cada poble de Catalunya i per tant, per això demanem aquesta esmena a la totalitat, i com dèiem, confiança al Govern per uns mesos perquè presenti aquesta proposta de llei –el senyor Gallego és més incrèdul, jo faig un vot de confiança en la consellera Vilagrà, en aquest sentit, la consellera Mas, d'Economia–, i també en el treball que estan fent des de l'ACM, l'Associació Catalana de Municipis, que pensem que això sí que pot enriquir, per tant, aquest debat, però que, en qualsevol cas, el problema de fons són aquests 22.000 milions que ens falten cada any i que sí que permetrien que els ajuntaments i els ciutadans tinguéssim realment els serveis més plens, més complets, més efectius, més eficients i més de proximitat. Aquesta sí que seria la solució i per això treballem i lluitem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per un torn en contra, no sé si, senyor Gallego, si vol intervenir?

(Pausa.)

Té la paraula per cinc minuts.

Joan Carles Gallego i Herrera

Mirin, ho deia l'Ovidi Montllor, crec que ja els hi vaig dir un dia. Diu allò de: «Per ordre de l'alcalde, es fa saber a tothom que la fera ferotge ja no ens traurà la son. I gràcies a la força, no ha passat res de nou; tot és normal i maco, i el poble resta en pau.»

Això és el que ha de fer un alcalde, donar resposta a la problemàtica, als problemes, a les necessitats de la seva ciutadania, però ha de poder disposar de les eines, de la força per poder generar aquest ordre, per poder apartar la fera ferotge, que és la que fa malviure els drets dels ciutadans.

Quan parlem d'eines, parlem necessàriament de capacitat, d'autonomia, de capacitat de governar la seva institució o l'ens local. Però això són també recursos, disposar d'un finançament just, equilibrat, necessari per poder atendre les demandes. Aquest és l'objectiu d'aquesta proposició, d'aquesta proposta, constatar que hi ha un mal finançament, constatar que cal abordar-lo a través d'una normativa pròpia que permeti donar resposta a aquestes necessitats que tenen els ens locals per donar satisfacció a les necessitats de la ciutadania.

Perquè això és la política, eh?, la política és fer possible lo necessari, i lo necessari és que els ajuntaments disposin d'un marc de finançament adequat per atendre necessitats. I és cert que hi han unes competències a Catalunya limitades, que hi ha un marc de règim local que correspon a normes estatals, i així ho marca la Constitució. També és cert que això políticament es pot negociar amb l'Estat, i que espero que es negociï amb l'Estat aquest traspàs de majors competències a Catalunya per abordar

plenament el règim local. Però això no pot ser *óbice* ni excusa per no fer res, per no fer allò que hem de fer, i allò que hem de fer és fer una llei de finances locals. I més coses, perquè també hem de parlar d'organització del territori, però hem de fer, en aquest cas que ens ocupa, una llei de finances locals.

Entenc l'esmena a la totalitat de Ciutadans, l'entenc. Estan en una altra partida, juguen a una altra partida; no volen que Catalunya s'institucionalitzi, no volen que Catalunya assumeixi les seves competències plenes pel que fa a l'organització del territori, pel que fa a la satisfacció i la dotació d'un millor finançament dels ens locals. Ho entenc. És l'opció política de Ciutadans, aquesta opció recentralitzadora, aquest no compartir aquesta voluntat de segona descentralització, de fer que els ajuntaments avancin en ser més capaços de donar respostes concretes i properes.

No entenc la proposta de Junts, més enllà de l'oportunisme polític de situar-se avui, Junts, donant floretes al Govern dient-li que, com que el Govern presentarà una llei, no vull aprovar aquesta proposta de llei que els hi permetria, als de Junts, portar en el tràmit de la ponència parlamentària totes aquelles aportacions que vulguin fer des del coneixement que puguin tenir de la realitat municipal allà on són. Això sí, si prefereix esperar a que el Govern actual ens porti una proposta de llei, podem esperar: podem esperar un mes, podem esperar dos mesos, podem esperar tres mesos, podem esperar a que s'acabi la legislatura, que no hi haurà una proposició de llei del Govern aquí que pugui tramitar-se plenament abans de que s'acabi la legislatura.

Ara tenim l'oportunitat, aprovant aquesta proposició de llei, de constituir ràpidament la ponència, de fer les aportacions constructives i positives que ens permetin, abans de que s'acabi la legislatura –si el Govern no ens canvia els terminis– de disposar d'una proposició de llei que abordi els problemes que tenen. I els problemes que tenen els ajuntaments són de millorar el finançament amb una major aportació de la part corresponent als tributs propis de Catalunya, que això ja està contemplat, que avui és el 0,50 per cent, i que ja ho vam situar en una moció de passar del 0,50 a l'u per cent –que, si no recordo malament, es va aprovar–, que és doblar els ingressos que venen de la Generalitat.

Però, al mateix temps, participar d'allò que la llei ens permet, que és que la part que podem decidir sobre els fons que també venen condicionats per part de l'Estat..., poder decidir com es distribueixen per fer front a determinats principis que hem situat en la proposta: d'equitat, suficiència..., de millora, en definitiva, del finançament dels ajuntaments.

Per això entenem que *no ha lugar*, diguéssim, aquestes esmenes a la totalitat, i el que crec que ens caldria és permetre que els ens locals, que els alcaldes puguin fer fora la fera ferotge per donar pau a la ciutadania donant-los les respostes concretes i necessàries que satisfacin les seves necessitats.

Res més.

I moltes gràcies. I esperem que votin bé.

La presidenta

A continuació, i per expressar el seu posicionament, té la paraula per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar la senyora Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Moltes gràcies, presidenta. Vicepresidenta, consellera, diputats i diputades... Senyor Gallego, jo sí que anunciaré que no donarem suport a aquesta esmena a la totalitat. Crec que és una oportunitat de poder-ne parlar. I vostè ha citat Ovidi Montllor. Jo no ho faré. Jo citaré Miquel Iceta, que quan tots... (*Rialles.*) Sí, fa molta gràcia, però, és clar, és que per treure lleis el que cal és negociar, pactar, eh?, i arribar a acords, no? Per tant, aquesta seria la clau de poder tirar iniciatives legislatives que anessin a parar a bon port.

Efectivament, aquesta proposició de Llei de finances locals de Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, aborda qüestions clau relacionades amb el finançament dels ens locals i del seu impacte en l'autonomia financera dels municipis. Intentaré fer una valoració sobre aquesta proposició de Llei argumentant-ne aquells aspectes que considerem positius, aquells que no ho són tant, que també n'hi han, i les propostes de millora que considerem essencials.

Amb tot, puc dir que en aquests moments no estem davant d'una Llei de finances locals. I això ho dic perquè es reflecteix en la mateixa declaració d'intencions i en l'exposició de motius quan es parla del nou fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya, quan diu que és de caràcter incondicionat i estableix els criteris per a la dotació, distribució i avaluació dinàmica d'aquest, i fa esment a que l'aplicació de la Llei no suposarà que cap municipi rebi menys recursos en base al principi de lleialtat institucional. Però, senyor Gallego, no es concreta absolutament gens ni com es garantirà, diguem-ne. Per tant, aquí ja comencem a grinyolar, no? Per tant, ja avanço que a aquesta proposició li manca molta concreció en aspectes claus, i això pot generar molta incertesa i conflicte.

A més, estem davant d'una proposició de Llei que hauria d'estar impulsada, com deia el senyor Gallego, pel mateix Govern de la Generalitat de Catalunya, per la rellevància que això suposa. Una llei que hauria de ser treballada, negociada i pactada, com deia a l'inici, amb la resta de grups parlamentaris per tal d'assegurar-ne la seva aprovació. Però, un cop més, aquest Govern dèbil de trenta-tres diputats i diputades encapçalat pel president Aragonès no compleix les seves promeses, ja que, amb paraules del mateix president en aquesta cambra, afirmava que la llei de finances..., de finançament local era una de les lleis més importants que tenien sobre la taula, i això ho assegurava a l'inici del seu mandat, i a les acaballes d'aquest, encara l'esperem. De fet, avui estem debatent sobre una proposició de llei que presenta un altre grup parlamentari.

El govern d'Esquerra ha dit que tiraria endavant aquesta llei de finances local en almenys deu ocasions en aquesta legislatura, tant abans com després de la seva investidura. I, segons la vicepresidenta Vilagrà, la nova llei de finançament local ha de garantir una major autonomia financera per als ajuntaments; ha de preveure un sistema més just i equilibrat en distribució de recursos i que tingui en compte les necessitats de cada municipi. Hi estic totalment d'acord.

Malgrat això, aquesta és una declaració d'intencions. Són els ajuntaments els que pateixen constantment el menyspreu d'un govern que no té el focus posat en el finançament de les administracions més properes a la ciutadania. Segur que, senyors diputats i diputades, en les properes setmanes podem veure un altre anunci propagandístic del Govern dient que presentaran l'avantprojecte de llei de finançament local. De fet, és un exercici habitual per fer veure que estan treballant sobre el tema. Així doncs, avui debatem aquesta proposició. Una llei pobra i amb moltes mancances que no surt del Govern, tal com hauria de passar escoltant les promeses, com deia, tan electoralistes que una vegada més no es compliran.

Per anar avançant, sí que voldria destacar els aspectes més positius de la proposició de llei. En primer lloc, la creació d'un fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya. De fet, pot ser vist com una oportunitat per reforçar la capacitat financera dels municipis i augmentar la seva autonomia. El reconeixement de la despesa impròpia és també un pas important cap a una gestió més flexible dels recursos locals.

Amb tot, la proposta presenta diverses àrees que requereixen una anàlisi més crítica. La manca de concordança entre la redacció de l'article 1 i altres seccions de la llei crea confusió sobre el fons de finançament de participació de les entitats locals amb els tributs de la Generalitat. A més, l'ambigüïtat i la falta de detalls concrets, especialment en relació amb els mecanismes d'anivellació i de distribució de recursos, poden dificultar la implementació pràctica de la llei.

La regulació d'aquest fons de caràcter incondicionat suposa un avenç important en el finançament dels ens locals, ja que garanteix que aquests disposaran de recursos suficients per prestar els serveis públics que són propis. La consideració de la necessitat de distribució equilibrada dels recursos del fons estableix també una sèrie de variables per a la distribució, entre les quals es troben la població, la capacitat fiscal i les necessitats de despesa per habitant.

Aquesta perspectiva és coherent amb el principi d'equilibri territorial, que és un dret fonamental reconegut a l'Estatut de Catalunya, com ja comentava el senyor Gallego. El que està clar és, senyor Gallego, que el Govern actual no sé si té massa clar que el fons de participació s'hauria de mantenir sempre i en cap cas hauria d'afectar el fons de cooperació actual. I senyors i senyores del Govern, s'han d'augmentar els recursos del que presten els ajuntaments en serveis concrets, com ara escoles bressol o serveis socials, per citar-ne alguns.

Em sembla bé la regulació de l'informe preceptiu del Consell de Governos Locals, que ha de ser presentat davant d'aquest Parlament quan es produeixi una disminució del fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat i que permetrà garantir que la reducció dels recursos dels fons es produeixi de manera justificada i proporcionada amb la presentació d'aquest informe.

En relació amb la distribució dels recursos, cal també, senyor Gallego aquí, una major claredat en els mecanismes d'equilibri. Aquest aspecte és fonamental per evitar interpretacions diverses i assegurar una distribució equitativa de recursos entre els municipis. Cal explicar i especificar ponderacions concretes i establir un període de vigència per evitar aquestes ambigüitats que poden sorgir.

En segon lloc, i parlant dels aspectes no tan positius, la manca de concreció en alguns aspectes clau, com ara els criteris de distribució dels fons de participació en les entitats locals o els tributs de la Generalitat, l'article 17 de la proposició de llei estableix una sèrie de variables per a la distribució dels fons, però no en determina les ponderacions ni el període de vigència. Això pot generar incertesa i conflictes entre els ens locals, com ja li anava comentant.

Molt important és la manca de regulació dels mecanismes de finançament de les competències impròpies. L'article 3.2 de la proposició de llei estableix que els ens locals tenen dret a una dotació financera adequada per a la prestació de competències que assumeixen, tant les pròpies com les impròpies. No obstant això, la proposició de llei no regula els mecanismes de finançament de les competències impròpies que, de fet, molts ajuntaments estan prestant. I això, evidentment, pot generar aquestes situacions de desigualtat entre els ens locals, ja que alguns d'ells hauran d'assumir aquestes competències amb recursos propis, mentre que d'altres rebran una dotació específica.

També trobem una manca de concreció sobre la relació entre els fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya i altres fons de finançament dels ens locals. L'article 19 de la proposició de llei estableix que el fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat de Catalunya es nodreix de recursos de la Generalitat i de l'Estat. No obstant això, la proposició de llei tampoc especifica com es distribuirà el finançament entre els dos fons. Això pot generar conflictes entre els ens locals i les administracions públiques.

I, per acabar, i com a conclusió, la proposició de llei de finances locals de Catalunya podem dir que és un avenç important en el finançament dels ens locals catalans. Ara bé, aquesta manca de concreció en alguns aspectes clau, com ja he dit, pot generar incertesa i conflictes. Per garantir l'èxit d'aquesta proposició de llei, és necessari que es concretin els criteris de distribució dels fons de participació de les entitats locals dels tributs de la Generalitat de Catalunya, que es reguli el finançament de les competències impròpies i que es defineixi la relació entre els fons de participació de les entitats locals i els altres fons de finançament dels ens locals.

Del finançament de les anomenades «competències impròpies», la seva proposició de llei no en diu absolutament res i, evidentment, el Govern tampoc ha afrontat mai aquest debat. L'exercici efectiu i el finançament de les competències impròpies requereixen un pacte de llei per a tots, que vol dir per a tots els municipis de Catalunya.

De fet, agraïm –i acabo, presidenta– l'oportunitat de debatre aquesta proposta i esperem que aquestes observacions siguin preses en consideració durant tot el procés legislatiu.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Domènech

Gràcies, presidenta. Señores diputados, buenos días. En Comú Podem presenta una *proposició de llei de finances locals de Catalunya* con objeto de establecer un nuevo marco de modelo de financiación del régimen local en Cataluña. Dicho con el máximo respeto institucional, déjeme que les diga que la propuesta de ley es absolutamente incorrecta, limitándose prácticamente a hacer una enumeración de principios generales a modo de brindis al sol, porque es una iniciativa de buena apariencia, que suena bien, para gustar a los oídos y a las entidades locales, pero a sabiendas de que no conduce a nada porque no concreta nada.

Ustedes presentan esta PL que se puede dividir en tres apartados. El primero es el de los principios. De los artículos 2 a 9, solo hacen meras definiciones de principios que deben regir esta materia, como la autonomía local, la tutela de la Generalitat, el principio de diferenciación, entre otros, sin concretar nada y generando conflictos entre ellos. Por ejemplo, ¿qué tiene que tutelar la Generalitat y hasta dónde llega la autonomía local?

Segundo: habla de la creación de este fondo de participación de entidades locales en los tributos de la Generalitat, al objeto de garantizar fondos para las entidades locales, y la aprobación de ese plan sectorial de financiación del fondo de participación de las entidades locales en los tributos de la Generalitat de Catalunya.

Tercero: y, por último, proponen derogar lo incompatible con su nueva ley del Decreto legislativo 2/2003, del 28 abril, por el que se aprueba el texto refundido de la ley municipal de régimen local de Catalunya y la actual ley de finanzas locales de Cataluña.

Miren, en VOX somos claramente municipalistas. Nuestro modelo de Estado está basado en la fuerza y en la cercanía de los ayuntamientos, con normas iguales para todos que emanen del Congreso de los Diputados. Y por ello somos firmes defensores de que las administraciones locales precisen y tengan una buena financiación, para garantizar los servicios públicos esenciales para los vecinos.

VOX, como saben, creemos en los ayuntamientos. Por eso, por ser la Administración más cercana al ciudadano. Creemos en esa ventanilla única que estamos ansiando y defendiendo desde hace tiempo, donde te puedas dirigir a la Administración en tu pueblo más pequeño y poder tratar cualquier asunto relacionado con la Administración pública. Y no como ahora, que tienes que ir o a la ventanilla del Estado, de la Generalitat, de la provincia, de la comarca o de cualquier instituto dependiente de cualquier estamento institucional que se multiplica y despista, y mucho, a los ciudadanos. VOX defiende a los municipios porque tienen mucha más historia que las autonomías. De hecho, algunos tienen más de mil años de historia, y las autonomías, cuarenta. Y porque son la expresión máxima de nuestra riqueza cultural, social e histórica.

En definitiva, el municipalismo para VOX es una oportunidad de reconstruir nuestra tierra, de tener una relación directa con los vecinos y de prestar buenos ser-

vicios de proximidad. Es por ello que consideramos esencial una buena financiación de los municipios, porque es cierto que las diecisiete autonomías malgastan miles de millones de euros que no revierten siempre en los ciudadanos, y para muestra un botón o para muestra la Generalitat de Catalunya.

Y es por ello que –no les vamos a mentir– al leer el título, ostras, nos gustó. Dijimos: «Mira qué bien. Nos gusta votar cosas a favor. Esta, en principio, la vamos a votar a favor.» Ya sabe que nosotros no somos sectarios y les votamos cosas a favor; no pueden decir lo mismo –los comunistas, ya se sabe: el totalitarismo y el comunismo siempre van de la mano. (*Rialles. Alguns aplaudiments.*) Pero esta no es posible; no es posible aprobar esta propuesta de ley. Y ya le digo que con dolor en el corazón, porque sonaba bien. Pero, claro, la inconcreción, la indeterminación, la inseguridad jurídica, eso es incompatible con nuestra manera de hacer. Y es una ocasión perdida porque es una ley que está poco preparada por una materia compleja que pretende regular. Su aplicación generaría, como hemos dicho, muchísima inseguridad jurídica y generaría graves conflictos por indeterminación entre la Generalitat de Catalunya y los ayuntamientos.

Como decía, para VOX, el municipalismo es la base del ejercicio de nuestra actividad política. Y, hasta que llegue una buena ley nacional de finanzas locales, vamos a seguir trabajando en los ayuntamientos. Lo estamos haciendo con nuestros 1.665 concejales, con nuestra presencia en 966 consistorios y gobernando en 140 ayuntamientos. También en Cataluña, que hace seis meses teníamos tres concejales y ahora tenemos ciento veinte.

Evidentemente, eliminando concejalías ideológicas que han despilfarrado el dinero de todos, aplicando bajadas de impuestos y de tasas municipales y liderando la lucha contra la delincuencia, entre otras cosas. No empadronando a inmigrantes ilegales. Y trabajando por unos servicios públicos de calidad y defendiendo esas ayudas sociales que tiene que prestar esa Administración más cercana con perspectiva de familia y prioridad nacional.

Lo vamos a seguir haciendo, pueblo a pueblo, rechazado esta inútil ley y trabajando para mejorar, evidentemente, la financiación de los ayuntamientos y la vida de los vecinos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Mar Ampurdanès i Gutiérrez.

Mar Ampurdanès i Gutiérrez

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades, avui novament tenim sobre la taula l'oportunitat de parlar de municipalisme, i saben que això sempre és d'agrair per una formació com la nostra, que porta a l'ADN precisament l'aposta pels municipis i per la política local en el centre. I entenem els ajuntaments –i en aquest sentit entenem també que és compartit per molts dels aquí presents– com la institució més propera a la ciutadania i que, per tant, esdevé el millor canal d'accés a les necessitats, a les demandes i a les preocupacions dels veïns i veïnes del territori.

I és que precisament són els ens locals els que afronten, planifiquen i desenvolupen amb aquesta major proximitat les polítiques públiques per millorar la vida dels seus veïns i veïnes. Però no se li escapen a ningú tampoc les contradiccions, les insuficiències i les febleses del finançament local actual. A més a més, tenint en compte que aquests municipis sovint han de desenvolupar propostes sobre qüestions que s'escapen de les seves competències, com també s'ha comentat.

Tenim un reial decret legislatiu, el 2/2004, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que és una mostra més d'aquelles lleis pròpies del règim del 78, de la centralització, de la dinàmica d'un Estat espanyol que cronifica un infrafinançament per als ajuntaments. Un finançament que depèn al final de tri-

butos aleatoris i resta subjecte a les lleis del mercat. Un finançament que deixa al final els ens locals despallats de l'autonomia realment necessària per desenvolupar polítiques públiques aplicant criteris socials i de redistribució dels recursos i la riquesa.

Aquí és precisament la pregunta que ens hem de fer i la clau de volta per nosaltres: com legislem per garantir que les institucions més properes a la ciutadania i que, per tant, que millor coneixen les seves necessitats però també les seves particularitats en qüestions de població, de densitat o de la zona del territori on s'ubiquen, per exemple, tinguin tots els recursos necessaris, però també totes les eines per gestionar-los de la manera que els convingui?

Doncs, per començar, tenim clar que sense un estat propi no podem desenvolupar lleis i propostes que posin realment al centre, al cent per cent, la política local. Hem de dir que la nostra confiança –ja ho saben– en la possibilitat que l'Estat espanyol aposti per la descentralització és nul·la. I, per tant, sabem que el marc d'actuació en què podem millorar el finançament local a partir de les competències que ens són pròpies és altament limitat.

I no podem deixar de dir –perquè és una evidència, però també perquè és de justícia fer-ne esment– que, una vegada més, abordem en aquest Parlament una qüestió que depèn majoritàriament de l'Estat i que es planteja precisament per part d'un dels socis del Govern espanyol.

Així doncs, als diputats i diputades d'En Comú Podem els plantejarem si han abordat també la qüestió a tot arreu on són, i els demanem, en aquest sentit, que puguin actuar en la mateixa direcció precisament des del Govern de l'Estat de què formen part. Però saben bé que sempre ens trobaran al costat quan es tracti d'empènyer cap endavant i ser més exigents amb aquest Parlament i amb el Govern de la Generalitat, perquè volem que el nostre país faci passos endavant amb més fermesa. Però alhora cal que vostès també assumeixin que el paper de l'Estat en aquest sentit no és més que un dic de contenció de la sobirania en totes les seves formes i, en el cas concret, un mur per al desenvolupament d'aquesta autonomia local plena.

En aquest sentit, serem també al costat del Govern quan es tracti d'exigir a l'Estat més competències i més recursos per als municipis del nostre país en el camí que compartim, que és la lluita principal, la lluita per la independència.

Malgrat tot, i havent fet aquest context, la nostra voluntat és aprofitar aquesta oportunitat. I això sí que ho volem transmetre als diputats i diputades d'En Comú Podem. Volem aprofitar la ponència d'aquesta proposició de llei per atendre les necessitats dels ens locals, per escoltar la veu dels municipis en la seva plena diversitat i des de tots els racons del país, i per recollir totes les millores que des del municipalisme es puguin fer del text que avui es presenta.

Considerem interessant obrir el debat, en primer lloc, perquè és una realitat i és un fet que els municipis responen més enllà de les competències que els són pròpies, a moltes de les necessitats de la seva població. Alguns d'aquests exemples són l'escolarització dels zero als tres anys, les residències o en matèria, per exemple, d'habitatge i de serveis socials, entre molts d'altres.

Per tant, el finançament local arriba per la via de subvencions de diferents ens i administracions, i és evident que cal posar ordre en tot aquest organigrama, tal com fa aquesta proposta que avui debatem. Cal clarificar-ne el funcionament per tal que sigui més eficient i respongui realment a les necessitats dels municipis.

El finançament local actualment és, a més a més, insuficient i no permet planificar polítiques a nivell local a mitjà i llarg termini, perquè a dia d'avui encara es pateix si tindrem els recursos necessaris per seguir fent les polítiques que fem l'any que ve. Segons el nostre parer, aquesta proposta es queda curta, però obre el debat en els aspectes que apuntàvem i, el que és més important, permet donar veu en aquest debat als ajuntaments i als ens locals, que són els que haurien de ser-ne els protagonistes. Així doncs, serà imprescindible la seva participació activa i transparent, i caldrà encara anar més enllà.

Si bé avui només afrontem el debat a la totalitat i esperem que la proposta prosperi per poder entrar més detalladament en el seu contingut, voldríem aprofitar per apuntar algunes de les qüestions que considerem rellevant debatre i resoldre.

I és que aquesta proposta pretén generar dos mecanismes per posar ordre en el finançament local, i això pot ajudar a millorar la capacitat de planificació financera dels ajuntaments. Però cal que anem més enllà. En aquesta línia saben que ens hi trobaran i estem plenament disposats a treballar-hi.

Per exemple, en l'article 3, que parla de la suficiència financera, no deixa clar si la dotació i distribució dels fons seran suficients per cobrir les necessitats reals dels ens locals, ni si es preveuen mecanismes per ajustar-les a l'evolució de les diferents necessitats locals. I nosaltres creiem que cal crear mecanismes no només perquè el finançament sigui suficient, que és molt important, però perquè sigui també estable i previsible per permetre una planificació a llarg termini als municipis.

Pensem també que seria necessari fer un inventari de les competències assumides en l'actualitat pels ens locals i que els són impròpies; disposar d'un catàleg de pràctiques dels ens locals, avaluades i valoritzades econòmicament, perquè seria un primer pas imprescindible per definir el finançament i garantir qualitat dels serveis i bones pràctiques.

Ara bé, i per apuntar també alguns dels punts que ens generen més dubtes, més enllà del fet que la responsabilitat respecte al finançament local recau principalment en l'Estat –ja ho hem dit, però ho volem repetir–, veiem un altre buit, i és que no s'entra en profunditat en el paper dels consells comarcals i les diputacions, als quals s'atorga també un paper important en aquesta proposta. I això és important i rellevant per nosaltres, perquè com a ens de segon nivell, com a ens els representants del qual no provenen del vot directe dels ciutadans, sabem que es converteixen massa sovint en institucions opaques, en institucions sobrefinançades i impregnades de clientelisme. Així doncs, si la tramitació prospera, nosaltres esperem tenir l'oportunitat de posar llum sobre aquestes administracions i de clarificar el text per garantir que els mecanismes de participació recullin realment la veu i les necessitats de la ciutadania.

Tenim sobre la taula dues esmenes a la totalitat. Una perquè ens hem d'assimilar amb la resta de l'Estat espanyol, quan aquí volem fer política per a Catalunya. Una altra perquè fins que no hi hagi la independència dels Països Catalans sembla que no tinguem res a millorar al nostre país. Així doncs, nosaltres votarem en contra de les esmenes a la totalitat, malgrat que la llei ens sembli insuficient i malgrat que calgui posar l'accent en el paper de l'Estat. I ho farem per obrir aquests debats que hem comentat, per donar veu als municipis i amb l'horitzó de més transparència i igualtat. Perquè aquelles ciutats, aquells pobles, aquelles viles i aquells barris més castigats per la crisi econòmica perpètua tinguin un finançament més just.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bé, nosaltres considerem aquesta proposta dels comuns insuficient en molts aspectes que s'han explicat, errònia en d'altres, però també compartim que potser l'esmena a la totalitat és un mecanisme excessiu per acabar amb el debat. I, per tant, ja avanço que nosaltres ens abstindrem a la votació de les esmenes a la totalitat. Primer de tot, perquè nosaltres compartim com a principi polític, filosòfic la necessitat d'una regulació específica i singular del finançament dels ens locals. És una reivindicació històrica del municipalisme català que nosaltres també hem fet nostra sempre, des de l'inici i la recuperació dels ajuntaments democràtics a Catalunya. Però també, val a dir, i parlant de la mancança i insuficiència que té la proposta, que de res no servirà la proposta que avui presenten els comuns sobre finançament sense reformar prèviament el marc global dels ens lo-

cals. Perquè, clar, si abans –que és una assignatura pendent també històrica a Catalunya– no has reformat aquest marc global, és quan surten a la llum les mancances, les insuficiències de la proposta que plantegen els comuns.

Només faré esment d'un parell d'elles. Per exemple, es fa una referència als consells comarcals, però no se n'acaba de concretar el finançament. Mentre existeixin, nosaltres tenim una opinió crítica sobre la seva existència, però mentre existeixin han d'estar finançats. De la mateixa manera que quan es parla de la participació en els ingressos dels tributs de la Generalitat, hi ha una clara indefinició en el percentatge, no? És a dir que són moltíssimes les qüestions que queden en el calaix i, per tant, a la pràctica, si s'aprovés fil per randa el que els comuns avui proposen, la situació a la pràctica quedaria pràcticament igual com està. Per tant, des d'aquest punt de vista, la nostra abstenció.

Gràcies.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita..., té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. D'entrada, considero que a nivell territorial, que les administracions locals ja no poden més per una gran indefinició de què han de fer, de com ho han de fer i qui ho ha de pagar. Considero que la proposició de llei és un pas petit, però..., bé, és insuficient, com he dit, perquè cal una definició.

No obstant els aspectes més rellevants, jo destacaria el següent. És necessari que qualsevol competència delegada tingui la seva transferència econòmica. Ho demanem a Madrid i també cal fer-ho aquí. És bo que les diferents administracions públiques col·laborin, però s'ha de mirar de fer amb un procés de col·laboració que elimini la burocràcia, si no, tornem a anar enrere. I els criteris de redistribució dels recursos són lineals; caldria, però, saber quins serveis realment presta directament aquest ajuntament o una entitat local i quins no, i quins haurien de prestar per a una bona redistribució.

A tot això, el meu vot és contrari a l'esmena a la totalitat –millor és això que res–..., i que d'aquesta manera es pugui donar veu a l'Administració local.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Jordina Freixanet i Pardo.

Jordina Freixanet i Pardo

Gràcies, presidenta. Bon dia, vicepresidenta. Consellera, diputat Gallego, diputats, diputades... Avui tenim sobre la taula la proposició de llei de finances locals de Catalunya que els companys i companyes d'En Comú Podem van registrar en solitari; una proposició amb un títol del tot suggeridor. Cal millorar el finançament dels ajuntaments i dels ens locals de Catalunya? Sense cap mena de dubte, sí. És imprescindible fer-ho. De la mateixa manera que és imprescindible endreçar les competències que exerceixen i els costos que se'n deriven.

Molts dels diputats d'aquest hemicicle provenen del món local, crec que és un exercici del tot saludable i que ens posa a tots els que compartim aquest privilegi les ulleres dels municipis i dels veïns i veïnes dels nostres pobles i ciutats. Qualsevol que hagi estat en un municipi, sigui del color que sigui, és plenament conscient de la manca de recursos. I que parlar de manca de recursos vol dir que no hi ha prou diners per a una beca menjador en una escola bressol, no tenir dimensionada la plantilla de la Guàrdia Urbana, no atendre com correspon el manteniment de l'espai públic, la neteja o la recollida de residus, per posar exemples que ens reclamem dia a dia els nostres conciutadans.

Els ajuntaments massa vegades són el sac on hi va a parar tot, quan la resta d'administracions no hi arriben o hi arriben massa tard. Massa sovint són els que funcionen com a administracions tractores o pioneres –ara que estan de moda aquests termes–, perquè quan detectem que hi ha un problema de convivència, creem, abans que la pròpia llei ho prevegi, la figura de l'agent comunitari; quan detectem que les famílies no tenen prou xarxa, som pioners en crear ludoteques, escoles bressol o canguratge públic; quan detectem que les persones grans viuen soles, els hi posem un radar, la teleassistència o els portem el menjar calent a casa seva. Perquè les ciutats i els municipis són això, una xarxa de cures, una xarxa de protecció quan no hi ha ningú més que se n'ocupi.

I fa massa temps que sabem que la llei de bases local, la llei d'hisendes locals i el dret local ens tenen posat un vestit massa petit per desenvolupar les nostres pròpies competències. I més enllà d'aquestes competències, la realitat que acabem resolent problemes i necessitats i les carències amb aquells recursos que no tenim.

Posant-hi xifres, els ajuntaments de la Unió Europea gestionen un pressupost al voltant d'un nou per cent del PIB, a l'Estat espanyol, d'un sis per cent; una diferència en diners que té, òbviament, un impacte al carrer i un impacte sobre la ciutadania. Amb un passeig a la nostra geografia n'hi ha prou per veure com l'hem trinxada. Perquè encara és més pervers que, com saben, la llei d'hisendes locals fa que els ajuntaments puguin aconseguir recursos en base a la bombolla del totxo, l'especulació immobiliària o l'increment del parc públic de vehicles.

Per tant, reitero, com vostès, que estem del tot compromesos amb la premissa que és necessari millorar el finançament dels ajuntaments, igual que ho és endreçar les seves competències. Per això el Govern està treballant. Per això el Govern fa temps que està treballant en una llei de governs locals i les seves finances. Però avui tenim sobre la taula una proposició de llei de finances municipals que certament no és la nostra proposició de llei. Nosaltres no l'hauríem redactat. I no ho és perquè obvia els problemes més bàsics, el del finançament del món local. Ens centrem en legislar el finançament dels ens locals per part de la Generalitat, però veiem quin és el problema de fons i quin és el problema de fons que cal resoldre: el finançament de l'Estat i com afecta aquest finançament Catalunya i els seus municipis. Una llei que no pot parlar d'ingressos ni com els repartim ni com els participem, perquè, com saben, aquests ingressos són normativa estatal. Una llei que tampoc pot parlar de nous ingressos, perquè també és matèria reservada a l'Estat. La principal novetat, doncs, d'aquesta llei que avui se'ns presenta és la creació d'un fons de participació de les entitats locals en els tributs de la Generalitat, tributs que a la vegada també venen taxats i regulats en bona part, en la part més gran del pastís per la normativa estatal, i un fons que es nodriria amb una afectació d'aquests ingressos de la subvenció dels ens locals.

Vostès creuen que realment resoldríem el finançament només amb la creació d'aquest fons? És a dir, la titulem com la gran llei del finançament local de Catalunya, quan, en tot cas, amb la millor de les pretensions, seria la llei de la creació d'un fons de participació d'entitats locals als tributs de la Generalitat de Catalunya. Més enllà d'aquesta novetat, la proposició no aporta elements nous i no els aporta perquè no els pot aportar, perquè no podem aportar res sense tocar el moll de l'os. I el grup impulsor n'és conscient, com demostra el fet de la disposició addicional, que diu que en cas de modificar-se el finançament autonòmic, cal revisar el finançament i l'establert en aquesta llei. Una disposició que és tota una declaració d'intencions que sap on és el problema, però que, en tot cas, el que vol fer és un exercici avui precisament de frustració al món local. Fa massa anys que no diem les coses pel seu nom, fa massa anys que el que fem no és posar on és el focus i, per tant, avui els discutim l'oportunitat, la idoneïtat i els mecanismes que es dibuixen en aquesta llei, perquè no resolen els problemes de base.

Per Esquerra Republicana hi ha tot un seguit de punts nuclears quan parlem de finançament local que cal que siguin prioritaris i cabdals a l'hora de parlar de finançament local. El primer: cal resoldre el finançament en base a un seguit d'elements: un estat que no es creu l'estructura territorial que ella mateixa va construir amb una falsa transició; estem davant d'un estat que no va permetre aquell federalisme asimètric que demanava el president Pasqual Maragall i que, en lloc de tenir un finançament propi a Catalunya, va optar per un *café para todos*, va optar per mantenir ministeris sense competències, que em permetran afegir, que no sempre, però a voltes per l'alternança política de l'Estat, passen d'estar buits de competències a tenir miratges i ànsies recentralitzadores que els permeten justificar encara més la manca de finançament de l'Estat a Catalunya. Per exemple, el Ministeri d'Educació, 6,4 milions d'euros a l'any, que ens permetrien també millorar el finançament local.

El segon tema que hem d'abordar: l'erradicació del dèficit fiscal. Sense cap mena de dubte, el gran problema del finançament del país i dels ajuntaments és el dèficit fiscal que té Catalunya, que té l'Estat amb Catalunya; un dèficit sostingut en el temps, estructural i injust. És una obvietat que no per òbvia cal insistir-hi, que els 22.000 milions d'euros que cada any marxen i no tornen són la clau de volta per poder millorar aquest finançament.

I si volen posar ho en termes de finançament municipal, què serien 2.750 euros per català en cadascun d'aquests municipis de Catalunya? Mirin, en cas de Lleida, 385 milions d'euros, el doble del pressupost que té en aquest moment l'ajuntament. Creuen que és una bona llei situar el debat en les engrunes de qui pateix un dèficit i no com repartim equitativament el pastís? Vostè parlava d'Ovidi Montllor, i jo crec que va dir molt clarament que ja no ens alimenten molles que volem el pa sencer.

En tercer lloc, volem un repartiment just i equilibrat, amb un marge de dèficit per part de l'Estat espanyol. Saben tan bé com jo que les regles fiscals europees a l'Estat espanyol sempre han estat una eina de recentralització, una eina que, durant el període del 2010 al 2019, el marge de dèficit hauria de ser d'un cinquanta-vuit per cent per a l'Estat, un trenta-u per cent per a les comunitats autònomes i un onze per cent per als municipis i que no ha estat així. L'estat s'ha quedat i ha repartit, és qui ha centralitzat aquest dèficit.

Però és que posem l'exemple durant la covid: se'n recorden quan durant la pandèmia van intentar apropiarse dels romanents de tresoreria que havien generat els propis ajuntaments que havien fet bé els deures? Parlem d'això quan parlem de finançament.

I, per últim, canvis en les competències sense tenir en compte les compensacions econòmiques. A vegades es produeixen canvis normatius i en el món local els puc dir que el principal ha estat la plusvàlua. Després d'anys i anys de litigis en tots els ajuntaments, sense tenir cap empara, havent de destinar recursos als serveis jurídics quan no teníem cap tipus de regulació, resolt al final de tot, com s'ha pogut, quan saben que només cal mirar com ho ha fet el País Basc, que s'hagués pogut resoldre de una molt millor manera de com s'ha fet.

Per tant, i per anar acabant, no podem més que compartir la necessitat de millorar el finançament municipal, i per això la Generalitat treballa en la futura llei de governs locals i el seu finançament, i esperem comptar amb vostès per fer aquesta feina. Una llei del tot necessària. Però ja els hi avanço, tampoc no resoldrà tot el finançament que té la Generalitat, perquè el principal problema que tenim és el dèficit fiscal. Per tant, en aquest mentrestant, mentre treballem, batallem per revertir aquest dèficit fiscal injust que llasta el país i que llasta els nostres municipis.

I per això, senyors dels comuns, vostès que tenen responsabilitats al Govern d'Espanya des de fa anys, els demanem que ens acompanyin a resoldre'l de debò, el finançament a Catalunya i el finançament a cadascun dels seus ajuntaments. Aquí ens hi trobarem segur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de les dues esmenes a la totalitat de retorn de la proposició de llei, presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació ha set de 75 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Atès que les esmenes a la totalitat han estat aprovades, aquesta iniciativa queda rebutjada per a la seva tramitació.

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del compliment dels dos anys de la invasió russa d'Ucraïna

401-00045/13

I ara passarem al punt següent, que serà la lectura de la declaració. I primer de tot voldria donar la benvinguda al cònsol del consolat d'Ucraïna a Barcelona per assistir a la lectura de la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del compliment dels dos anys de la invasió russa d'Ucraïna, que ens llegirà el secretari primer.

El secretari primer

En primer terme, s'ha demanat a la Mesa que informi a la cambra del fet que tres activistes socials, entre els quals es troba una persona que va ser membre del Parlament, estan sostenint aquests dies una vaga de fam per la pau a Palestina, amb la qual reclamen la suspensió del comerç d'armes amb Israel i el suport a la denúncia de Sud-àfrica contra Israel per genocidi a Gaza, presentada davant el Tribunal Internacional de Justícia de les Nacions Unides.

(Aplaudiments.)

En segon terme, la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu del compliment dels dos anys de la invasió russa d'Ucraïna:

«El 24 de febrer es compliran dos anys de la invasió russa d'Ucraïna, que ha deixat, segons les Nacions Unides, més de deu mil civils morts, amb dades de novembre del 2023, i més de 6,3 milions de desplaçats i desplaçades, amb dades de gener del 2024.

»Aquest conflicte ha desembocat en una de les pitjors crisis migratòries i humanes que ha conegut el continent europeu en la seva història. Només a Catalunya, hi han arribat més de quaranta mil ucraïnesos –vuit mil dels quals establerts a la capital del país, Barcelona– fugint del conflicte.

»Fins ara, la Unió Europea ha destinat a Ucraïna més de 82.000 milions d'euros en suport financer, econòmic, humanitari, de defensa i d'acollida de refugiats. Aquest desplegament de recursos mostra que és possible una política ambiciosa d'acollida, que hauria d'ésser la norma i no pas l'excepció a l'hora d'oferir asil a les persones que fugen de qualsevol conflicte bèl·lic arreu del món.

»Malgrat tot, vint-i-quatre mesos de guerra són una ferida injustificable a l'Europa del segle XXI i Catalunya, com a nació compromesa amb la pau, el projecte europeu, la democràcia i els drets humans, fa avinent amb aquesta declaració que no oblida ni oblidarà la població civil d'Ucraïna que, dins o fora del país, pateix els efectes d'aquesta guerra.

»Per això, el Parlament de Catalunya reitera el seu compromís amb el diàleg i la pau, i advoca per una resolució diplomàtica que posi fi a la invasió, tot recordant que la principal víctima d'aquest conflicte és la població civil d'Ucraïna.

»En segon lloc, el Parlament de Catalunya es compromet a exhibir la bandera d'Ucraïna el 24 de febrer, en solidaritat amb la població civil d'Ucraïna que pateix les conseqüències de la invasió russa.

»D'altra banda, el Parlament de Catalunya es reafirma en la voluntat de Catalunya d'ésser un país d'acollida, obert a qualsevol ciutadà que arribi fugint de la fam, la violència i la guerra. Per això, reitera el seu compromís amb els serveis d'acollida i acompanyament de què disposa Catalunya gràcies a la iniciativa local i governamental, i reclama un augment de la capacitat d'atenció i una reducció dels temps d'espera.

»Finalment, el Parlament de Catalunya agraeix a les organitzacions del tercer sector, famílies i persones d'arreu del país que durant aquests dos anys de guerra hagin fet efectiva llur solidaritat amb accions d'acollida de refugiats ucraïnesos a Catalunya o d'acció humanitària en territori ucraïnès.

»Palau del Parlament, 6 de febrer de 2024.»

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió fins a les tres de la tarda. I els convoco al minut de silenci davant la façana.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seuen el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, el conseller d'Interior, la consellera de Territori i el conseller de Drets Socials.

La presidenta

Diputats, diputades, agrair l'assistència dels que dinen ràpid. I comença, doncs..., reprenem la sessió, amb el cinquè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre els pressupostos; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Interpellació al Govern sobre els pressupostos

300-00428/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Joan García González.

Joan García González

Consellera, el pròxim dia quedem a una sala de reunions i parlem d'això. Molt bé. Jo tenia pensat també parlar d'altres grups, però ara mateix no hi ha pràcticament ningú a l'hemicicle.

¿Por qué hacemos o venimos a interpelar sobre los presupuestos? *Consellera*, evidentemente ya pensará y creará que no para ofrecerle nuestro apoyo, porque ya tiene muchos socios y novias y novios que pueden apoyarla o que le van a dar o que ya se han ofrecido de forma, en algunos casos, casi suplicante para apoyar los presupuestos. Pero venimos a hablar no solamente de por qué no tenemos presupuestos el día 1 de enero de este año, sino también para explicar o para preguntarle cómo quieren que sean sus presupuestos y cómo queremos nosotros que sean los presupuestos o cómo deberían ser los presupuestos de una Cataluña que mire hacia el futuro y que mire hacia el progreso o hacia otro lado, hacia un lugar diferente a lo que estamos viendo hasta ahora.

La primera pregunta es evidente: ¿por qué no tenemos presupuestos, *consellera*? ¿Por qué el día 1 de este año no hemos tenido presupuestos? Ha tenido todo el 2023 para negociarlos. Además, aquí hemos visto –ya lo he dicho– gente que casi se ofre-

cía a ser su socio. Hay peleas para serlo. No entendemos por qué han tenido todo el 2023 y no han conseguido cerrar un acuerdo de presupuestos para este año.

Nosotros, en realidad, lo único que le podemos decir es que no van a ser seguramente nuestros presupuestos, aunque sean los presupuestos de todos los catalanes o deberían serlos. Pero también debo decirle que, una vez más, tenemos que hablar de la analogía que supone no tener presupuestos y hablar de la década perdida, de esa década perdida en la que no hemos sido capaces de tener presupuestos a tiempo jamás, porque ni siquiera el señor Giró llegó a tiempo; aunque se acercó, pero no consiguió tampoco tenerlos a tiempo.

¿Por qué no tenemos presupuestos –la segunda pregunta– durante tantos años a tiempo? Y usted dirá: «Bueno, yo puedo responder por este Gobierno.» Pero es que al final Esquerra Republicana, a quien usted representa, pues, realmente ha formado parte de muchos otros gobiernos durante muchos años. Entonces, la pregunta es evidente, ¿no?

¿Qué queremos saber nosotros en esta interpelación? Ya lo he dicho, pero vamos a empezar hablando de por qué queremos unos presupuestos o cómo serían unos presupuestos de un *govern* liderado o en el que participase Ciutadans. Y lo intentaré contraponer con lo que estamos teniendo o hemos tenido hasta ahora.

Primero, creemos que se tiene que actuar con un principio de *money value*. ¿Qué significa? Básicamente, queremos que se ponga en valor cada euro que los catalanes entreguemos al Govern de la Generalitat. Y por eso creemos que unos presupuestos deben estar orientados a obtener el máximo rendimiento de este dinero, peleando contra la cada vez más evidente, creemos, falta de diligencia y mala gestión. Y para eso sacamos una vez más esos 1.500 millones que durante cada, digamos, presupuesto creemos que ustedes malgastan, y que no solamente nosotros, sino también otros grupos, como el Grupo Socialistas en su momento, cuando intentó parecer constitucionalista, también defendió. Y, de hecho, tiene unos estudios maravillosos en los que coincidimos; ahora mismo seguramente no coincidiremos. Por qué no..., o qué van a hacer ustedes..., o si realmente van a liberar a los catalanes de su propia colonización, de cómo colonizan ustedes las instituciones contra los catalanes.

Creemos en la desburocratización de la Administración y en la definitiva revisión de procedimientos. ¿Van a apostar definitivamente por la simplificación, más allá de la necesaria digitalización, que facilite la vida a los catalanes y elimine cargos directivos de confianza innecesarios? Me dirá: «Bueno, esto son medidas generales.» Pero es que los presupuestos al final son la ley más importante de este Parlamento, y creo que deben estar, todas estas medidas que voy a exponer, allí reflejadas de alguna forma. Las partidas presupuestarias al final definen o describen cómo debe ser la sociedad en la que ustedes creen. Nosotros tenemos una muy concreta y la voy a seguir explicando.

La presión fiscal. ¿Vamos a seguir teniendo la presión fiscal que actualmente sufrimos los catalanes? Ustedes han anunciado algunas reformas; algunas, que nosotros hemos defendido, como la reforma o la modificación del tramo autonómico del IRPF. Defendemos la deflactación también de los impuestos directos del IRPF en este caso. ¿Qué van a hacer en esta línea? ¿Vamos a coincidir en algún punto sobre la reducción de la presión fiscal? ¿Aceptan al final que los catalanes somos los españoles que más presión fiscal sufrimos de todo nuestro país?

Y seguimos. ¿Vamos a...? Nosotros apostaríamos por un crecimiento sostenible de la economía y dejando atrás el decrecimiento, que socialmente es, para nosotros, insostenible; esas políticas de decrecimiento que se han defendido en este Parlamento durante muchos años.

Creemos en crear riqueza. Y para eso tenemos que ser *business friendly*, y para eso tenemos que apostar primero por construir un auténtico ecosistema empresarial. Usted, además, cree que de esto entiende bastante; por lo tanto, creo que podríamos coincidir. ¿Vamos a trabajar en esa línea? ¿Vamos a trabajar para mejorar las infra-

estructuras? ¿Qué opina de las infraestructuras, por ejemplo, ferroviarias en este caso? Y sabemos que ustedes consideran que van a gestionar mejor *rodalies* que nadie. Lo dudo, pero ustedes lo piensan, por supuesto. Luego demuestran, con el tiempo, que no lo hacen.

¿Vamos a apostar o vamos a avanzar en la construcción de la ronda Norte? ¿Vamos a apostar por la ampliación del aeropuerto, *consellera*? Cuando hablo de la ronda Norte, no solo es la ronda Norte de Sabadell, sino lo que antiguamente era el Quart Cinturó hasta Granollers. ¿Van a apostar ustedes por acabar esa vía hasta Granollers, que era como estaba planificada? ¿Van a apostar por grandes construcciones o grandes infraestructuras, como pueden ser plantas tecnológicas, en las cuales podemos invertir? ¿Qué van a hacer en debates como la MAT, que está abierto aún? ¿Van a acabar la línea 9 algún día? ¿Qué van a hacer con los peajes en Cataluña? *Consellera*, esto era una de las grandes reivindicaciones del nacionalismo durante muchos años. ¿Qué van a hacer?

Sobre la transición energética. ¿Van a hacerla viable realmente? ¿Vamos a poder hablar de que hemos dejado atrás esa década perdida que la anterior *consellera* –una de las anteriores *consellers* de su Gobierno– defendía o, al menos, reconocía? ¿Vamos a dejar atrás esa década perdida en transición energética, en renovables? ¿Vamos a apostar por la innovación, por la transferencia tecnológica, por la formación profesional? Ya sé que el *conseller* hoy decía que era la legislatura de la *formació professional*. Vale, pues, dicho esto, ¿vamos a verlo?, ¿vamos a verlo realmente? ¿Vamos a poder aceptar que eso sea así?

Hablamos esta mañana también, una y otra vez, de cómo, en su momento, se habló de infraestructuras y de los problemas que tenemos con la sequía. ¿Va a haber en los presupuestos partidas concretas para construir todo aquello que ya en su momento dijeron que iban a hacer, como las desalinizadoras que se han propuesto en Cubelles y Blanes, y se van a hacer? ¿Se van a llevar a cabo o las vamos a dejar atrás cuando caigan cuatro gotas de agua y piensen que ya no son necesarias?

¿Vamos a apostar –y todo esto hablando del ecosistema empresarial– por la estabilidad institucional? ¿Vamos a dejar de decir que a las empresas hay que obligarlas a volver? Sabe que no se hace así. A las empresas hay que estimarlas, quererlas, también hay que darles cariño. Hay que hacer que quieran venir porque les gusta estar aquí y, por lo tanto, la inversión no puede ser obligada, no existe. Esto creo que es una resolución totalmente increíble y que algunos partidos que le han dado apoyo han defendido. ¿Vamos a trabajar para ello?

Nosotros creemos en unos presupuestos que trabajen también por el reconocimiento de Cataluña como una Cataluña inclusiva, diversa culturalmente, lingüística y socialmente, que se aleje de la homogeneización. Ya sé que aquí no vamos a coincidir posiblemente, desgraciadamente, pero nuestra Cataluña es esa en la que el eje principal de la acción cultural y educativa del Gobierno sea precisamente el pensar en los ciudadanos, no en esa frase que a mí me da bastante miedo porque me trae reminiscencias del pasado de «*un sol poble*». No somos «*un sol poble*», *consellera*. Somos un conjunto de ciudadanos libres e iguales que queremos vivir en esa sociedad, pero no nos homogeneicen. O sea, realmente no somos eso, o sea, tenemos nuestra propia libertad individual –al menos, así como liberales lo defendemos– y tenemos nuestra capacidad de definir nuestra propia identidad personal. Por lo tanto, no nos definan nuestras identidades.

¿Vamos a poder hablar y tener en los presupuestos algo que ustedes son incapaces de hacer, que es llegar al dos por ciento del presupuesto para Cultura? Una cultura libre, una cultura diferente, no la cultura que es, de alguna forma, esa cultura que han creado a través de relaciones básicamente de supeditación. Nosotros creemos en una cultura que sea el reflejo del dinamismo de la Cataluña real. ¿Vamos a tenerla? Seguramente no, pero nosotros al menos sí que lo tendríamos.

¿Una educación de calidad que sea reflejo de la sociedad de ciudadanos libres e iguales, trilingüe y alejada de cualquier tipo de adoctrinamiento y que supere, obviamente, los fracasados resultados de PISA? ¿Vamos a apostar..., y esto, luego sigo, pero ¿vamos a apostar por una educación en los presupuestos concertada? ¿Vamos a trabajar para ello? Ahora sigo, *consellera*.

Gracias.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula la consellera d'Economia i Hisenda, la senyora Natàlia Mas i Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas i Guix)

Bé; moltes gràcies, presidenta. I molt bona tarda diputats i diputades. Permeti'm respondre a aquesta interpellació amb tres missatges, principalment. El primer d'ells, quant a calendari dels pressupostos. És ben obvi que aquest Govern hauria preferit aprovar els pressupostos molt abans i, per tant, tal com he explicat en diverses vegades en aquesta cambra, tenim tota la feina enllestida des de fa mesos. I, en aquest sentit, doncs, també agrair les negociacions que tenim obertes, que tenim avançades amb diferents formacions polítiques, però també demanar que no permetin que es dilatin gaire més en el temps.

Entenc que tothom vulgui marcar el seu relat, que es vulgui visualitzar un control dels tempos o fer valer la força parlamentària. Tot això és ben legítim, però també és important, diria que cabdal, que pensem també en la imatge que transmetem a la ciutadania, allargant tant unes negociacions. El país demana certeses en un context de moltes incerteses i els comptes són precisament això, una eina de certeses i d'ampliació de recursos posada a la disposició de la gent.

Disposar d'uns pressupostos no és un caprici del Govern –de cap govern–, és una necessitat de la gent: de tothom que fa ús dels recursos públics; de tothom que pateix els problemes d'accés a l'habitatge; de tothom que està patint l'increment de preus de productes bàsics; de les empreses que, com deia, necessiten que es reforci l'FP i que ho estem fent des d'inici de legislatura; d'empreses que volen moure les seves mercaderies per ferrocarril, o de les persones que necessiten actualitzar les seves prestacions.

Crec que aquest Govern, en segon lloc –segon missatge–, hem demostrat reiteradament que volem arribar a grans acords i consensos. Ho estem fent en qüestions de país, com és la gestió de la sequera i també a l'educació. Ho estem fent amb els diversos col·lectius de treballadors públics que legítimament reclamen millorar les seves condicions retributives després de patir els ajustos i les retallades d'anteriors governs. I ho hem fet amb els agents econòmics i socials que han pogut incidir, des de fa dos anys, en el procés d'elaboració dels pressupostos, ajudant-nos a impulsar una política industrial molt més proactiva, directa, que reverteixi dinàmiques de dècades de deslocalitzacions.

Per tant, moltes d'aquestes mesures que puguin comptar amb recursos depèn de l'aprovació d'uns nous pressupostos. I per això, ho reitero, estem crec que sent molt respectuosos amb els tempos, amb els equilibris interns de cada formació per fer possible un acord i que sigui el més ampli possible.

Uns pressupostos, preguntava, que incorporaran més de 2.400 milions d'euros, de més capacitat de despesa i d'inversió per poder afrontar amb millors condicions els reptes de primera magnitud que té el país. Un increment de recursos que en el conjunt d'aquesta legislatura –ho vaig comentar en aquesta cambra, però és una xifra molt destacada– haurà estat del trenta-quatre per cent i que, com deia, ens permet seguir enfortint recursos, serveis públics que encara patien els efectes d'ajustos pressupostaris anteriors.

Per posar alguns exemples en els darrers pressupostos –i és la mateixa línia que seguirem en els d'enguany–: comptar amb més personal sanitari i personal docent

que mai; incrementar el nombre d'efectius del Cos de Mossos d'Esquadra per tal d'adequar aquest cos a l'increment demogràfic experimentat els darrers anys; incrementar places residencials per a la gent gran, davant d'una piràmide demogràfica marcada per l'envelliment de la població i la necessitat de reforçar les polítiques d'atenció als més grans; incrementar prestacions a més de set mil famílies gràcies a l'increment de l'IRSC, que, recordem-ho, havia estat congelat durant dotze anys. Ho vam fer l'any passat, ho farem de nou enguany: una nova actualització de l'IRSC.

I molt important des de la vessant de creixement econòmic: tornar a recuperar el pols inversor, aquestes inversions en noves infraestructures arreu del país. Un esforç inversor que, com deia, és absolutament clau per a la competitivitat de l'economia catalana i també per a l'equilibri territorial. Inversions que durant molts anys es van veure fortament limitades i les conseqüències les estem patint ara en diversos àmbits. L'exemple més clar –en parlàvem aquest matí– en el context de sequera, que requereix un fort esforç pressupostari per compensar dèficit d'inversió acumulat en els darrers quinze anys.

Permetin-me fer un apunt i donar unes dades. L'estoc de capital públic de la Generalitat se situa ara mateix entorn dels 52.000 milions d'euros. Només per mantenir aquest estoc de capital públic, la Generalitat hauria d'invertir –capítol 6; per tant, inversió en capital– un mínim d'un 0,5 per cent del PIB de Catalunya. Això són uns 1.200 milions d'euros anuals. Durant moltíssims anys no s'ha arribat a aquest llindar. I, per tant, li hem donat embranzida els darrers anys i, com deia, amb un fort esforç inversor, que, per a l'any 24, suposarà el nivell més alt des del 2011; per tant, el nivell més alt en tretze anys.

També, a banda d'aquest esforç inversor, una qüestió molt important: hem aconseguit assolir la gratuïtat de l'escola bressol en el curs I2, el curs d'infantil 2. S'ha debatut, crec, en aquesta cambra en múltiples ocasions com l'escolarització dels zero als tres anys és una etapa educativa absolutament fonamental; fonamental per al desenvolupament dels infants i alhora, evidentment, per les derivades positives en la conciliació de la vida familiar i laboral.

Per tant, en contraposició amb el que havien fet altres governs, que van retirar completament el finançament de l'escola bressol, estem garantint la gratuïtat d'anys educatius que, com dèiem, són cabdals per al desenvolupament d'aquests infants. I, de fet, un estudi recent elaborat per Ivàlua, per la conselleria d'Economia, també per Unicef, ens mostra evidències d'això mateix i de com aquesta despesa en educació i atenció a la primera infància és cabdal per reduir la pobresa infantil. I, de fet, això mateix ho vam exposar a Brusselles fa pocs dies, fa poques setmanes, argumentant que les noves regles fiscals que s'aplicaran a partir del 25, que ja hem de tenir ben presents, puguin excloure aquesta despesa en primera infància.

Per fer tot això, hi ha una paraula clau, que és «recursos». I des del grup de Ciutadans –també altres formacions– sovint ens demanen aplicar rebaixes fiscals generalitzades. Penso que això és o seria una greu irresponsabilitat i que a la llarga ens condemnaria al que ja hem viscut en altres etapes, etapes de retallades que acaben afectant sempre els més vulnerables.

Per això, les nostres propostes en matèria fiscal són quirúrgiques, estan enfocades a assolir major progressivitat. És el que hem fet. Preguntava: «Des d'una vessant fiscal, ¿què incorporen aquests pressupostos?» Doncs la reducció d'un punt en el tram més baix d'IRPF, una mesura que beneficiarà totes aquelles persones amb rendes inferiors a 35.000 euros. No estem parlant només d'assalariats, estem parlant d'autònoms i estem parlant també de pensionistes. Perquè nosaltres entenem la política fiscal com un tot, per la vessant d'ingressos i de despeses. I, de fet, el que volem és tenir plena capacitat de decisió –per tant, de recaptació i de gestió– en els ingressos, justament perquè assumim la pràctica totalitat de les despeses de l'estat del benestar.

I hi ha una altra derivada que des del grup de Ciutadans sempre obliden, obvien o directament neguen, que és –aquí dues paraules– «dèficit fiscal». És un dèficit fiscal crònic, estructural, des de fa quaranta anys. Recordem-ho: gairebé un deu per cent del PIB de Catalunya. I ho reitero i ho subratllo: no té comparativa internacional.

Per tant, saben que estem treballant per donar forma als acords assolits en el marc de la investidura. Uns acords que ja reconeixen un infrafinançament que pateix Catalunya; també reconeixen una sistemàtica manca d'execució de les inversions de l'Estat. I, per tant, espero que puguin acompanyar-nos en aquest camí de reclamar per justícia uns majors recursos a disposició de tota la ciutadania.

Parlava d'aquest acord d'investidura. Permetin-me recordar uns punts d'aplicació directa: aquests 15.000 milions d'euros de cancel·lació del FLA. És una cancel·lació parcial. Continuarem reclamant que es faci extensiva a la totalitat del deute, perquè el propi Estat reconeix que és un deute derivat de les insuficiències de l'actual model de finançament. Hi ha més qüestions en l'àmbit d'inversió. El canvi de fons haurà de venir de la comissió bilateral de finançament amb l'Estat, que es produirà aquest mateix primer trimestre.

I acabo reiterant la meua confiança que en pocs dies podrem estar en aquesta cambra debatent sobre el contingut concret dels comptes, que les diferents comissions podran fer la feina d'analitzar en detall els pressupostos dels respectius departaments i també que tots els grups podran fer les seves aportacions en forma d'esmenes.

El país té molts reptes, els ha anomenat també, i necessitats que no poden demorar-se més.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el diputat senyor Joan García González.

Joan García González

Gracias, presidenta. *Consellera*, bueno, entiendo que tenía que venir a explicar su libro; un libro en el que no creemos, ya se lo he dicho al principio. Nosotros pensamos más que en pasar página en cambiar de libro; creo que es importante cambiar de libro. El libro no funciona o por lo menos hasta ahora así lo vemos.

Y Catalunya nos lo dice. La sociedad, la realidad, nos expresa que algo no está funcionando, que está cansada, que algo no está funcionando bien desde hace muchos años. Y aquí son culpables tanto ustedes –no solo ustedes– como todos sus socios de gobiernos varios durante la última década, y de presupuestos..., que también, en realidad, como he dicho, es la ley más importante de este Parlamento; también son cómplices en todo esto. O sea, al final estamos en eso, en el cambio de libro.

Pero me ha hablado... De las pocas cosas que me ha dicho, o me ha contestado..., no me ha contestado a casi ninguna otra –ahora se las recordaré–, pero ha hablado de rebajas fiscales. Nosotros no defendemos una rebaja fiscal generalizada. Nosotros defendíamos una rebaja fiscal de los tramos más bajos, que es lo que acaba de anunciar que va a hacer, hace años. Pero ustedes nos decían que eso era imposible de hacer, que era prácticamente una locura y que no podríamos sostenerlo. Pues mira, parece que sí que se puede sostener. Es curioso que la progresividad solamente sea evidenciable cuando la hacen ustedes, y cuando la pedimos nosotros, los liberales, pues seguramente no les apetece o no les gusta por alguna razón.

También le aconsejo que hablen de la..., o por lo menos den una vuelta a la deflacción, que era mucho más útil cuando teníamos una inflación muy alta, pero creo que puede seguir siendo útil para las rendas de familias y de clases medias y trabajadoras de Cataluña. Yo creo que es importante. Lo digo por si en los próximos presupuestos quieren meter esta medida; ya le adelanto que nosotros también la vamos a reclamar una vez más.

Hablan de déficit fiscal. Mire, el déficit fiscal que ustedes defienden y que ha dicho que no tiene comparativa internacional..., pues mire, no tiene comparativa internacional porque nadie lo calcula. Es que nadie calcula el déficit fiscal. No se calcula, *consellera*. Las balanzas fiscales no se calculan en casi ningún, ningún estado, desde hace muchísimos años. En algún lugar como Alemania se han hecho cálculos con, además, fórmulas que usted sabe que no son las que ustedes utilizan para que les den la razón en cuanto a cifras, porque no se valoran los servicios que presta el Estado en Cataluña, etcétera. Esta trampa ya la conocemos.

Pero mire, es que yo voy más allá: es que los impuestos los pagamos los ciudadanos, no los territorios. Si es que es algo muy sencillo: los pago yo y los paga usted. Es que usted seguramente estaría pagando lo mismo en Badajoz. (*Veus de fons.*) Seguramente pagaría menos, porque la presión fiscal autonómica en Cataluña es mucho más alta que en Extremadura. Por lo tanto, yo, mi solidaridad personal, me da igual que vaya a un servicio que se ejecuta en Almacelles o que se ejecuta en Binèfar. Me da exactamente lo mismo, ¿entiende? Es muy sencillo. Creemos en la solidaridad y en la redistribución de la riqueza. Ustedes se llaman Esquerra Republicana de Catalunya. Redistribución de la riqueza; le estoy hablando de eso. No creemos en los cantonalismos ni en las visiones tribales, que son básicamente las que ustedes defienden para, una vez más, como plañideras, decir que todo es culpa de otros, todo lo que no sabemos hacer, toda esta inacción que no sabemos hacer es culpa de otros.

Yo le he preguntado por infraestructuras. ¿Qué va a pasar con el aeropuerto, *consellera*?, ¿ya lo saben? ¿En los presupuestos vamos a tener claro... Ya sé que es una inversión, en este caso, del Estado, pero hay que acompañarla también con presupuestos de la Generalitat. ¿Qué opinan ustedes de infraestructuras como la famosa ronda Norte?, que pactaron, de hecho, con sus socios del PSC en los presupuestos del 2023, y aquí la verdad es que no hemos visto nada. O sea, no sabemos muy bien qué opinan, porque aquí unos nos dicen que sí, otros nos dicen que no... Aclárense de una vez. Y como esta, tantas otras infraestructuras o tantas otras inversiones que somos incapaces de llevar a cabo.

Evidentemente, podríamos hablar de todo un programa electoral cuando hablamos de unos presupuestos, pero yo creo que lo más importante es decir y recordarles básicamente que lo que nosotros creemos que no estamos haciendo y que no estamos construyendo es una Cataluña que sea de todos y para todos, *consellera*. La Cataluña que se viene construyendo desde hace casi una década es una Cataluña de unos cuantos, del cincuenta por ciento. Ustedes hablan de la *Catalunya sencera*; pero no hablan de la *Catalunya sencera*, sinó..., la *Catalunya sencera*, però mig buida. A vostè els hi agradaria que fos mig buida.

Nosotros creemos que tenemos que hacer unos presupuestos para toda Cataluña, para todos los catalanes, y creo que debemos volver a liderar muchos de los ránkines que hemos perdido en España, en el conjunto de España. Debemos volver a ser una tierra de oportunidades y creo que no lo estamos consiguiendo con muchas de las políticas que ustedes cobijan en esos presupuestos.

Gracias, *consellera*.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera senyora Natàlia Mas Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda

Gràcies, presidenta. Diputat, començava parlant de la política fiscal, de les mesures fiscals i com és que ara podíem sostenir aquesta rebaixa de l'IRPF. Mira, li donaré una raó, a banda del creixement positiu de l'economia catalana els darrers anys, que ha derivat en majors ingressos. Una de les raons és perquè hem negociat ben sols, no ens han acompanyat, aquesta cancel·lació de 15.000 milions d'euros de deute FLA, que suposa un estalvi de 1.300 milions d'euros. Per tant, fem que a la ciutadania li arribin i reverteixin en la ciutadania, doncs, aquests guanys econòmics que negociem sols, no acompanyats per vostès.

Després també parlava de *tierra de oportunitades*. Abans em comentava també qüestions de societats mercantils, de demografia empresarial, diguéssim. I aquí sí que vull reiterar una dada que sempre que tinc l'oportunitat la reitero; és del Registre Mercantil i, per tant, tothom la pot consultar. Entre l'any 2017 i l'any 2023, creació neta de societats mercantils a Catalunya, comparada amb la Comunitat de Madrid, de més de 13.780 societats. Per tant, prou la cantarella de *decadència*.

I li diré una altra dada publicada avui mateix, abans del PIB, de l'Idescat per a tot l'any 23, també per a l'últim trimestre de l'any 23. Creixement econòmic a Catalunya: un 2,6 per cent. Començàvem l'any amb un 1,7 de previsió, després un 2,4, serà finalment un 2,6 per cent de creixement, comparat amb una mitjana de la zona euro d'un 0,5, i un creixement també superior al de la mitjana de l'Estat.

També em parlava de..., com en deia? *Value for money*. Per tant, polítiques públiques de revisió de la despesa i d'avaluació de les polítiques públiques, que certament, coincidirem en aquest i en altres àmbits, eh?, de prioritats de Govern. I evidentment que treure un rendiment el més eficient possible de cada euro de recursos públics és la nostra obligació, i també avaluar que les polítiques públiques, doncs, donin els resultats pel que van estar dissenyades. Però aquí no ho diem nosaltres, ho diu l'Airef, l'Agència Independent de Responsabilitat Fiscal, que explica com el Govern de Catalunya és pioner en aquestes polítiques de revisió de despesa i avaluació de polítiques públiques. Podem fer un monogràfic, si vol, un dia i també visita la web al respecte.

Parlava d'infraestructures ferroviàries i altres. Evidentment, infraestructures ferroviàries seran la clau de volta de les polítiques de competitivitat i energètiques d'Europa –i, per tant, ho han de ser de Catalunya–, i de mobilitat sostenible dels propers anys. Per tant, ho hem reiterat i ho direm arreu: la política de mobilitat del Govern se centra absolutament en polítiques d'infraestructures ferroviàries. I aquí tindrem l'oportunitat d'explicar, en els nous pressupostos, l'esforç important que estem fent en aquests àmbits.

Parlava d'un aeroport, i l'hi asseguro, o ho penso i ho espero: Catalunya tindrà un bon aeroport amb les connexions intercontinentals que es mereix. No tindrà l'aeroport que té la visió d'AENA, un aeroport –en sabem la proposta– que determina Catalunya com un territori de *low cost* de turisme. Necessitem –i en això crec que coincidirem també– unes connexions intercontinentals que acompanyin aquesta obertura i aquesta competitivitat de l'economia catalana.

Parlava també de transició energètica. Tenim molts reptes i podem donar poques lliçons, però sí que podem identificar un punt d'inflexió que hem fet els darrers anys: de nou megawatts autoritzats a 1.500 megawatts en pocs anys.

I finalment, de fet, parlava d'Alemanya. Perdó, de solidaritat i d'Alemanya. Miri, a Alemanya l'ordinalitat està blindada pel Tribunal Constitucional. Sap què passa a Catalunya? Catalunya passa de ser el tercer territori que més recursos aporta a l'Estat a caure al penúltim, al catorzè de quinze comunitats dins del règim comú, en recursos per habitants que rep. Això és del tot intolerable. I ho reitero: no té comparativa internacional.

El que tampoc té comparativa internacional és que no es publiquin les dades necessàries per calcular les balances fiscals. Fem una revisió –i l'hi porto– d'un munt de països, territoris arreu del món que tenen sagrada la publicació d'aquestes dades.

Per tant, com reiterava fa un moment, espero que ens puguin acompanyar en el que és una petició més que justa, més que raonable de corregir, de revertir aquest dèficit fiscal que tant escanya l'economia catalana com els serveis públics d'aquest país.

Gràcies.

La presidenta

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre els sectors econòmics; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Interpel·lació al Govern sobre els sectors econòmics

300-00433/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Bona tarda. Gràcies, presidenta. Conseller, consellera, diputats, diputades, voldria començar fent una menció a agricultors i ramaders de Catalunya, que aquests dies s'estan manifestant, doncs, exigint millores en diferents àmbits; també de les seves empreses, perquè també fan activitat econòmica i, per tant, també estan molt afectats pel motiu de la nostra interpel·lació. Com també, evidentment, el suport a les persones a qui va dirigida aquesta interpel·lació i la moció que farem, que són autònoms, empreses, comerços, indústria, per la feina del dia a dia en generar ocupació, com evidentment tots els treballadors i treballadores que fan..., eh?, perquè jo no distingeixo a l'activitat empresarial; des dels treballadors fins a l'empresari o empresària, és projecte col·lectiu que ha de generar progrés econòmic i social.

Des del Grup Parlamentari Socialistes som conscients de la crítica situació per la sequera –ja s'ha dit–; s'ha vist avui a la sessió de control i, per tant, intentarem ser raonablement crítics en aquest aspecte, però sobretot mirant on som i cap a on hem d'anar i aviam com podem ajudar a empènyer el Govern a que anem en la bona direcció. Coneixen sobradament la nostra posició –jo crec que l'hem explicat– del que creiem que no es va fer prou bé en el passat, sobretot del que creiem –i segurament en la majoria dels aspectes hem consensuat–..., de lo que cal fer, i la mà estesa per intentar tirar-ho endavant amb allò que el Govern consideri adient, conseller.

La situació és crítica. Per tant, nosaltres plantegem aquí quatre preguntes bàsiques que conduiran una mica tot el debat i reflexió que voldríem fer amb vostè, conseller, amb el Govern i amb el conjunt de la cambra. El país estava preparat per a aquesta sequera que estem vivint? Nosaltres creiem que no. De fet, ningú devia estar preparat per a la pitjor sequera de la història. Una altra cosa és si podíem estar una mica més preparats. Podríem haver fet més? Quin impacte tindrà? Aquí és on li demanem: el Govern té els recursos per calcular l'impacte que la sequera i les restriccions tindran en l'activitat empresarial i en la viabilitat d'algunes empreses, d'alguns sectors? I, sobretot, el més important: que actuem ràpid i bé; solucions urgents.

Per tant, previsió i mesures és el que avui li demanarem aquí. Des de que l'1 de febrer es va decretar l'estat d'emergència per sequera al sistema Ter-Llobregat, amb les restriccions: vint-i-cinc per cent de la indústria, cinquanta per cent ramaderia, vuitanta per cent al regadiu. És l'enèsima crisi que viu la nostra societat, l'enèsima crisi que viuen els sectors econòmics, l'enèsima crisi que viu el sector agrari i ramader. Si primer eren problemes amb l'energia, problemes amb els preus, problemes amb els subministraments... Per tant, com deien també en alguns fòrums empresarials, ens trobem immersos en les etapes de la inestabilitat constant, de les crisis constants, de la puja de preus constants i, per tant, ens hem d'adaptar. I aquí és on també li demanem que accelerem tots els compromisos i tots els recursos del pacte nacional per a la indústria, per exemple; totes les partides econòmiques que vagin a la millora del talent, la millora de la competitivitat, la millora de la sostenibilitat, la millora de la digitalització. Per tant, hem fet reflexió sobre cap a on s'ha d'anar, però fem poca gestió o podem fer més bona gestió per intentar, ara més que mai, avançar en aquesta línia.

Afectada la indústria; afectades empreses; una afectació molt important del sector agroalimentari, que és un gran consumidor d'aigua –això no vol dir que també hagi fet moltes mesures de millora de la petjada hídrica–; afectat, evidentment, el sector primari; afectat un sector importantíssim per Catalunya com és el farmacèutic i el químic; fàbriques de paper; el sector esportiu, que també genera sector social, però també sector econòmic important–; el turisme. Li demanem, conseller, segur que ho farà –segur que ho farà–, que fugim de dogmes, que fugim de confronta-

cions. No s'han de confrontar territoris ni s'han de confrontar usos. Estem aquí precisament per fer un ús racional dels recursos –de l'aigua, en aquest cas. S'han de prendre mesures? Sí. Hi ha aigua per a tothom amb les restriccions que s'han d'anunciar sense tirar-nos els plats pel cap els uns als altres? També –també. Ho dic perquè sentim aquí, no per part del Govern o algú en algun moment, però bé, sentim d'altres grups que a vegades sembla que hem d'aprofitar que hi han restriccions d'aigua per castigar determinats sectors o castigar determinats territoris. Això no ens porta enlloc, és demagògic i no arregla res.

Afectacions a la restauració, en el comerç o en el sector serveis, perquè aquí també hi ha sectors derivats de tot el que hem comentat, que, evidentment, si baixa l'activitat econòmica, doncs, estaran afectats.

Un altre element que no hem entès que voldríem que ens el comentés, conseller, des del Govern. Hi ha sectors... Això de fer una rebaixa lineal del consum d'aigua en sectors que són estacionals o que tenen un consum irregular, doncs, pot ser un greuge molt important, perquè igual hi ha sectors que avui consumeixen –avui o els propers mesos–, i que llavors durant la resta de l'any no consumeixen i aquests queden molt més penalitzats. Per tant, mesures d'estalvi, sí; però cal que fem debat i reflexió i escoltant els sectors afectats per veure com podem prendre mesures el més justes possible.

Què més. Hi ha bones notícies? També. Jo crec que és una bona notícia l'anunci que vam fer de l'acord amb el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya per accelerar el finançament de les dessalinitzadores. Important –important– donar una imatge en un tema tan transcendental, tan important, de dir que, escolta, s'ha d'anar a l'una, és igual qui fa què, sinó que el que els ciutadans volen són respostes; el que les empreses volen és que garantim la viabilitat i els llocs de treball. Tots ho saben: una baixada d'un u per cent del PIB pot generar un terrabastall importantíssim. Per tant, tenim prou problemes, el que necessitem és que el sector públic intenti aportar solucions, com també la portada d'aigua amb vaixells, si és el cas.

No li diré... Bé, no l'hi volia dir, però sí que l'hi dic, perquè, si no, també semblaria que anem a l'una amb intentar arreglar, però sí que és veritat que hem estat deu anys una mica despistats, conseller. Per tant, jo crec que hem fet coses, sí; hem millorat amb aigua regenerada, sí; però evidentment no s'ha fet suficient. Hem estat deu anys que hem perdut temps i oportunitats. I, com diem sempre nosaltres, des del nostre grup, Catalunya té prou recursos i tecnologia com per poder gestionar millor el cicle de l'aigua i que tots els usos estiguin garantits.

Conseller, el que més ens interessa: greu amenaça a empreses, indústries... Som conscients que li han fet arribar també la preocupació. Han calculat l'impacte que això pot tenir en llocs de treball? Han presentat bateria de mesures? Jo crec que tenim un banc de proves que va ser la pandèmia. Vam veure que es podien donar ajudes d'una manera àgil, ràpida i no esperar a que el que té el problema ara, doncs, rebí els diners d'aquí un any, dos anys, quan el problema ja hagi passat o quan ja no siguem a temps de garantir la seva viabilitat. I, per tant, aviam com ho podem fer.

Algunes activitats hauran de parar al cent per cent la seva activitat amb una reducció d'aquest percentatge d'aigua que estem dient; això ho sabem tots. Per tant, no sabem de quin volum estem parlant, per això.

Què pensa, també, de la reducció lineal? Jo crec que hauríem de fer excepcions a les reduccions lineals. No és lo mateix determinats sectors que produeixen productes essencials, determinats sectors o empreses que amb una reducció del cinquanta o del vint-i-cinc per cent no poden fer l'activitat... No és el mateix aquells que han fet els deures, que han fet plans d'estalvi. D'acord? I llavors també, sobretot, molt important, hem d'agilitzar tots els procediments administratius per a aquells que han de fer tràmits per tenir aigua regenerada o que han de fer obres. Sobretot, intentar també tenir tràmits extraordinaris per fer-ho ràpid i, evidentment, fer-ho bé i amb les garanties que toquen.

Ja sé que em dirà que ja ho han fet. Sé que en part ho han fet, però li demano si us plau, que no deixem de fer-ho: diàleg –diàleg– i escoltar les organitzacions empresarials, les organitzacions sindicals, les empreses a títol individual, els diferents territoris afectats, els grups polítics. I, per tant, jo crec que aquí ens convé, al marge d'Acció Climàtica, però que a vegades potser ens falta l'antena d'altres afectacions en sectors i, per tant, adaptar la normativa al que realment està passant.

Jo crec que, com he dit abans, hem d'accelerar, hem d'aprofitar aquesta crisi, si és que té alguna cosa de positiu, per intentar accelerar els diferents canvis que ja havíem vist que s'estaven albirant. I, per tant, esperem, conseller, que trobem un camí..., i llavors li detallaré algunes propostes concretes que el nostre grup li vol plantejar, però que trobem el camí que acceleri tots aquests canvis que han de fer que Catalunya sigui un territori competitiu i amb creació d'ocupació, i, com deia la consellera, que parlava del PIB abans, que tornem a recuperar també la primera posició del PIB a nivell de l'Estat, i que siguem la millor zona per crear activitat econòmica de tot l'Estat.

Gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball, el senyor Roger Torrent i Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Començava la seva intervenció fent una pregunta que tenia un punt de retòrica, no?, que deia vostè: «Estàvem preparats per a una sequera com aquesta, la pitjor de l'últim segle?» Del segle XXI, per descomptat, però dels últims cent anys també, com a mínim, perquè són els registres que tenim. Evidentment, per a una sequera com aquesta, no hi està ningú preparat. Ens hem de preparar. I, de fet, si no ho haguéssim fet, si no haguéssim fet un esforç inversor els últims anys, no haguéssim aguantat amb una sequera de quaranta mesos, declarant l'emergència quan ho hem fet aquest mes de gener; és a dir, l'haguéssim hagut de declarar molt abans. Si abans no haguéssim fet totes les inversions i, sobretot, no hi hagués hagut l'esforç de la ciutadania, de les empreses del país, doncs, segur, s'hagués hagut de declarar l'emergència molt abans.

Per tant, hi ha hagut un esforç molt important des d'aquest punt de vista, inversor, tecnològic; també de cultura de consum de l'aigua. Si una cosa hem millorat des de l'última gran sequera és aquesta cultura de com utilitzem aquest recurs finit que és l'aigua. Hi ha hagut un canvi cultural des d'aquest punt de vista, no només a efectes domèstics, sinó també a efectes econòmics. Però les inversions també són importants, les infraestructures són importants, i avui el cinquanta-cinc per cent de l'aigua que arriba a les nostres cases o a les nostres empreses és ja regenerada. Haurem de continuar cap aquí. Vostè deia: «No ho deixem de banda.» No, en absolut, al contrari. De fet, hem d'aprofitar aquest moment per encara conscienciar-nos-en molt més i fer les inversions necessàries perquè quan malauradament vingui un nou episodi de sequera..., que en vindran, perquè el que avui ja podem assegurar és que una sequera com aquesta no és un fet puntual, no és, com llegíem avui a la premsa, un càstig diví, sinó una situació que es podrà anar repetint els propers anys.

Per tant, hem d'estar preparats. I efectivament, aquestes inversions en tecnologia clau estratègica són importants, les dessalinitzadores del Foix i el Tordera, sobretot, i com a inversions més emblemàtiques són cabdals, però també, des d'un punt de vista més quirúrgic, des d'un punt de vista dels sectors econòmics –i ara en parlaré–, també buscar la manera de millorar els sistemes de regeneració d'aigua.

En tot cas, avui tenim 239 municipis en situació d'emergència, 239 municipis en els quals hi ha bona part del gruix de l'activitat econòmica del país i, per tant, hem de ser conscients de que aquesta situació, efectivament, reclama un esforç de tot-hom, de tots els sectors. Semblava que em recriminés a mi que altres grups parla-

mentaris intentin confrontar sectors. No em sentirà dir-ho mai, ni a mi ni al Govern. I aquest mateix matí el president ho recalrava. Evidentment, el que no podem fer, el que pitjor ens podria passar en aquest context és intentar confrontar sectors. Tots demanen els seus esforços. Cal que tots els sectors econòmics, igual que la ciutadania, fem un esforç en aquest sentit.

Per tant, batalla entre sectors, no. Ara bé, també hem d'aprofitar la conjuntura, hem de ser conscients de cap on anem, de quins escenaris s'obren per transformar el model; per tant, per tenir en compte totes aquelles mesures estructurals que fan falta avui també per preparar els sectors econòmics per adaptar-se a aquesta nova realitat. No és només una qüestió de grans infraestructures que proporcionin, que generin aigua a la xarxa, que també –les dessalinitzadores–, com també com, en aquests processos productius, en aquests sectors econòmics, cadascú, des del seu àmbit concret, som capaços de trobar millores de regeneració d'aigua. I això són canvis estructurals. No són pedaços. Evidentment que haurem de superar la situació. Ens va tocar gestionar la situació de covid, la crisi provocada per les restriccions sanitàries. Ara tenim una situació de restriccions per aigua. En aquell moment vam desplegar totes les ajudes als sectors econòmics d'una manera àgil, d'una manera ràpida i amb un grau d'execució pressupostària a Catalunya com no va tenir cap altra comunitat autònoma. Per tant, ja vam gestionar una situació d'aquestes característiques. Però al mateix temps que en aquell moment dèiem «hem d'aprofitar el moment per transformar el model productiu», ara també hem de fer les millores estructurals que calen.

I aquest és el plantejament amb el qual encarem aquesta situació i l'hem encarat els últims mesos. I, d'una banda, hem acompanyat tots els sectors amb informació i diàleg constant. Ens hem reunit tant com ha calgut, ens reunirem tant com faci falta, explicarem tot el que faci falta, compartirem tota la informació tant com faci falta amb tots els sectors econòmics. Ho hem fet. Ho hem fet i ho estem fent, vertical per vertical; per tant, activitat per activitat. També ho fem des d'una posició més general, amb els agents econòmics i els agents socials, i ho fem tant acompanyat de l'ACA, com acompanyat del Departament d'Acció Climàtica, com des de les direccions generals que gestionen i que fan la governança de cada un d'aquests àmbits. En definitiva, per diàleg no serà; l'hem fet, el farem i el continuarem fent tant com faci falta. Però, hi insisteixo, amb una voluntat transformadora de fons també, no només d'acompanyar el moment, sinó sobretot de veure com ens preparem de cara al futur.

I ho hem fet, per exemple, en l'àmbit del turisme, amb una, com dèiem, relació i un diàleg constant amb el sector. Hem intensificat totes les reunions i la col·laboració per implementar i millorar totes les campanyes d'informació. L'àmbit del sector turístic no només és un àmbit en què cal fer aquestes campanyes de portes endins del sector, sinó sobretot perquè va dirigit a visitants que venen de fora. Hem de fer aquest esforç, aquest sobreesforç per explicar-nos, i explicar-nos de manera coordinada i de manera coherent. I ho fem amb el sector, amb un seguit de mesures, que van..., per exemple, la setmana passada teníem la Integrated Systems Europe, l'ISE, la fira de l'audiovisual més important del món i, col·laborativament amb Fira de Barcelona, però també amb els organitzadors, vam fer campanyes de sensibilització a tots els visitants. I ho continuarem fent. D'aquí a pocs dies tenim el Mobile; per tant, seguirem en la mateixa línia, en col·laboració amb els gremis, en col·laboració, en definitiva, amb les associacions d'hotelers, amb les associacions de empresarials turístiques. Hem de seguir en aquesta línia, perquè aquesta conscienciació de portes enfora també serveix per millorar els processos de portes endins.

Però amb això –ho torno a dir– no n'hi ha prou. Hem d'anar també a les qüestions més de pòsit, més de fons. I, en aquest sentit, ja des dels últims mesos –de fet, diria que des de l'agost passat– tenim en marxa, a través de la Direcció General de Turisme i conjuntament amb l'Institut Català de Finances, una línia d'ajuts dotada amb 40 milions d'euros per finançar inversions en projectes de rehabilitació energètica, d'inversions encaminades a la bona gestió de l'aigua en els establiments tu-

rístics; en definitiva, a millorar els processos en allotjaments turístics per reduir el consum d'aigua. Quaranta milions d'euros en forma d'ajuts que van a tota tipologia d'establiments turístics, des dels hotels, passant pels apartaments, pels càmpings, pel turisme rural. En definitiva, tots aquells que vulguin fer una inversió d'aquestes característiques, que repercuteix en el seu propi negoci, però que sumadament, evidentment, repercuteix en el conjunt del país i del seu entorn, doncs, compten amb aquesta línia d'ajuts que, col·laborativament i conjuntament entre la Direcció General de Turisme i l'Institut Català de Finances, estem desplegant. Ajudes que van en imports des de seixanta mil euros fins a 4 milions d'euros. Per tant, un gruix important d'ajuts amb unes condicions molt favorables, amb un període de carència de dos anys; per tant, amb un vehicle molt interessant per poder abordar aquestes millores d'aquestes infraestructures.

Aquesta línia d'ajuts, en aquest cas de préstecs, l'acompanyarem –i també ho comentava aquest matí el president– amb línies d'ajuts directes. Per tant, subvencions a les obres de millora, també, en la gestió hídrica dels establiments turístics. Ho estem treballant amb el sector; podrem explicar aviat el detall d'aquest acompanyament. Però, en qualsevol cas, estem treballant també en una línia de subvencions en aquest sentit.

Per tant, vostè que demanava: «I com acompanyem el sector? Com l'ajudem?» Doncs bé, l'ajudem des d'aquesta perspectiva de dir: «El que no podem fer és fer només cures palliatives en aquests moments, sinó que sobretot el que hem de fer és anar-nos preparant i anar transitant cap als nous models.» I, de fet, això va en consonància amb el compromís per un model de turisme responsable, que sap que vam signar i que vam presentar l'any passat, acompanyat de pràcticament tot el sector, en el que ens comprometíem a generar nous escenaris, nou model turístic vinculat amb els principis que avui volem com a país i, per tant, molt lligat a la sostenibilitat i, per tant, per descomptat, a un consum responsable d'aigua.

Seguirem en aquesta línia en l'àmbit del turisme, acompanyant allò que ja està fent bé el sector. Tant l'àmbit hotelier com el dels càmpings, per exemple, estan treballant des de fa molts anys en la millora en aquest sentit. Als càmpings, per exemple, en els últims mesos hem anat acompanyant projectes emblemàtics que ajuden a exemplificar quin esforç s'hi està fent, i el que volem fer-ho ara és d'una manera molt més intensa, perquè la situació és més complicada i, com deia abans, necessita els esforços de tothom, també del sector turístic.

De moment, he parlat del sector turístic. Després parlaré, òbviament, de la resta de sectors econòmics, tant de la indústria com el sector serveis, en els que també seguirem amb una mateixa línia de col·laboració.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el diputat senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, conseller. Tenia una cosa apuntada: de dir-li «vostè és molt pedagògic»; per tant, tirar-li una floreta. Però llavors dir: «Però concreta poc.» Però llavors ha començat a concretar algunes partides pressupostàries. I dic: «Bé, doncs ara l'hi explicaré.»

Penso el mateix, tot i que avui m'ha contestat una miqueta, però vostè ha parlat de mesures estructurals –i està molt bé–, però ha dit «pedaços» i ha dit «cures palliatives». En aquest cas, necessitem aquests pedaços, que són ajudes urgents per finançar el dia a dia de l'activitat empresarial i perquè hi haurà empreses que hauran de tancar. Sí o no? *(Pausa.)* Sí, sí...

La inversió està molt bé, però, escolta, la inversió... I això jo crec que són..., va més en la..., són dos línies diferents: inversions mirant a mitjà termini, les inversions tenen un temps per tirar-se endavant, tenen temps per cobrar-les. I, per tant, estem parlant de que hi ha empreses que no podran fer la seva activitat sense... Ho posaré

amb un exemple molt més clar: si vostè demà li diu a una empresa amb un recurs energètic, que ha de baixar al cinquanta per cent, moltes, evidentment..., hi ha empreses que no podrien funcionar; per tant, això el mateix.

Hem de veure cas per cas i establir un mecanisme d'ajudes a fons perdut, finançament, crèdits tous, el que el Govern cregui que cal, amb els volums i amb els imports que el Govern cregui que calen i amb les condicions que siguin necessàries, per intentar mesures estructurals –totalment d'acord–, de millora de la gestió de l'aigua, de millores en la sostenibilitat, però també a aquella empresa que sigui viable i que per circumstàncies transitòries com les que tenim..., això pot durar tres mesos o pot durar dos anys; per tant, que mentre això duri, tingui un recurs per tirar endavant.

Per tant, ja no dic els temes administratius, eh?, que és el tema número u de les visites al sector empresarial, que no aconseguim trobar el desllorigador que faci que els tràmits administratius siguin més fàcils. I, per tant, en un moment d'emergència com la que tenim, doncs encara més important.

Jo crec que a vegades..., només li demano una cosa, conseller, que no caiguem en el risc aquell de dir..., ni nosaltres de dir que vostès ho fan tot malament, ni vostès de dir que tot ho fan bé, eh? Em poso així a l'extrem. Perquè, si no, també correríem el risc de dir: «Doncs continuo fent lo mateix amb una situació complexa.» Per tant, no es tracta de veure..., no es tracta de tirar-se les culpes, però sí que es tracta de veure quines coses potser no hem fet prou bé i quines el Govern pot fer millor per intentar solucionar el problema actual i també apuntar bé al futur. Jo crec que això ens ho hem de dir i no passa res –i no passa res.

Deia lo de confrontar els sectors i territoris. He parlat d'altres grups polítics, però jo a vegades sí que trobo a faltar que vostè, en alguns moments..., ja ho fan a vegades, però a vegades potser no ho fan prou. I a vegades sí que és veritat..., i molts cops ho hem parlat a comissió; per tant, ja sap que ho dic també en comissió i ho dic aquí. A vegades vostè fa un discurs totalment d'acord, però llavors veiem altres parts del Govern que fan un discurs que no va en aquesta línia.

I jo crec que aquests dies que parlem tant de l'ACA –de l'ACA, de l'ACA i de l'ACA–, doncs l'ACA a vegades, quan no hem de confrontar usos, jo crec que al territori, de la gestió d'alguns dirigents de l'ACA, hi ha bastantes queixes, precisament per això, perquè el que hem d'intentar... Tots estem a favor de que l'ACA funcioni, de que les lleres estiguin bé, de que hi hagi una gestió sostenible; però, escolti, escoltem –escoltem– i sapiguem que aquí tots defensem el mateix, i defensem un país amb oportunitats i amb sostenibilitat.

La consellera ja... (*L'orador riu*) No, no, que m'ha semblat que feia cares. No, no... D'acord? Per tant, escolti, nosaltres, mirant la part positiva de tot lo que ens està passant, creiem que al final, davant de l'adversitat, també podem aprofitar per fer un cop de timó; un cop de timó que sigui al final un revulsiu, perquè aquells canvis que sempre sabem que van arribant de mica en mica, alguns ara ens estan arribant de cop, i hem d'aprofitar per intentar, tots aquells informes, tots aquells estudis, tots aquells consensos que hem fet, doncs, accelerar-los al màxim.

Ja no parlo de l'execució pressupostària, que també hem d'intentar que aquelles partides bàsiques de formació de talent, de competitivitat, que hi ha en els pressupostos del departament –formació professional, que abans també se n'ha parlat..., que hi ha al departament i d'altres conselleries, doncs que realment s'executin i que vagin en la direcció del que havíem quedat, de temes encallats, d'infraestructures bàsiques, però també de tot això que hem estat parlant.

Per tant, conseller, flexibilitat en la reducció de les reduccions lineals dels consums, ERTOS per a les empreses que ho estan passant malament, ajuda financera a fons perduts i crèdits tous, agilitzar procediments administratius i, evidentment, sumar, escoltar permanentment, per intentar anar-ho adaptant a les necessitats del que vagi venint. D'acord?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el conseller senyor Roger Torrent Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies de nou, presidenta. Diputat, no sé si s'ha deixat el bolígraf aquí... Potser li farà falta ara. No? *(Pausa.)* Molt bé.

Deia «no vull caure...» No sé si ho ha dit així, literalment, jo ho he entès d'aquesta manera: «No vull caure en l'error de dir que tot ho fan malament, de que l'oposició diu al Govern que tot ho fa malament i que el Govern diu que tot ho fa bé.» Li compro la premissa, diguéssim, eh?, llargament recitada en aquest faristol i menys poques vegades practicada; però li compro la premissa de buscar el terme mitjà.

Molt bé, doncs busquem el terme mitjà, i en l'àmbit, per exemple, de la simplificació administrativa, segur que ens ajudaran a Madrid, al Congrés dels Diputats, a millorar la transposició de les directives europees que generen un marc legal que després ens constreny en els processos administratius a Catalunya i que no podem saltar-nos. I que fins i tot en una situació d'emergència com aquesta, en la que hauríem de poder anar molt més ràpids, hi ha un marc normatiu, ho repeteixo, l'estatal, que ve de les transposicions que fa l'Estat espanyol respecte a la normativa europea –aquest matí en parlàvem, sobretot referit al sector primari, però ho podríem fer extensiu a qualsevol activitat econòmica– que ens constreny i que, per tant, ens limita aquesta capacitat de fer-ho més fàcil, de simplificar-ho, de ser molt més àgils. Que, de fet, és el que volem, no només de portes a l'Administració, en aquest cas, per poder anar més ràpid a fer determinades infraestructures, sinó sobretot de cara al teixit empresarial, que pugui ser molt més ràpida la resposta, per part de l'Administració, davant d'activitats econòmiques.

Per tant, estem d'acord que podem plantejar aquesta transformació en ares de la simplificació administrativa a Madrid de manera compartida.

Deia vostè, la diferència –l'he feta jo, eh?– entre mesures palliatives i mesures més estructurals. Oi que estarem d'acord en que si tenim la capacitat de determinats processos productius, sigui a títol individual o sigui col·lectivament, en un sector, fer-los amb una despesa hídrica molt menor, perquè la tecnologia al segle XXI és molt millor que a la que estàvem acostumats, haurem d'ajudar-ho? Sí. I aquí és on ens haurem de focalitzar, sobretot aquí. Perquè, si no, d'aquí a deu anys..., jo ja no hi seré; vostè no sé si encara estarà aquí, però jo ja no hi seré. Però qui hi hagi aquí al Parlament de Catalunya dirà: «Escoltin, i què van fer vostès a l'anterior gran sequera? Doncs bé, vam fer totes les infraestructures necessàries per poder cobrir l'oferta d'aigua, però pel costat de la demanda també vam ajudar tot el teixit del país a fer el salt endavant cap a aquest nou model productiu. Perquè, si no, d'aquí a deu anys, per més que fem un esforç en l'àmbit de l'oferta, tornarem a tenir els mateixos problemes a la demanda. Per tant, nosaltres hem d'incidir aquí. De fet, és el que estem fent tota aquesta legislatura: transformar el model productiu des de la perspectiva de la capa digital i des de la perspectiva de la millora de processos, en ares de millorar també la sostenibilitat.

Ara té una traducció concreta en l'àmbit de la sequera i de l'aigua. Però això és el que ja hem fet durant tota la legislatura; per exemple, amb el pacte nacional per a la indústria, que vostè comentava abans. Miri, el pacte nacional per a la indústria el 2022 el vam presentar el mes de setembre, i només del setembre a finals d'any vam poder-ne executar el vuitanta-dos per cent. Tant de bo els pressupostos de l'Estat tinguessin el mateix grau d'execució que va tenir el pacte nacional per a la indústria amb només sis mesos de marge. Per tant, l'estem desenvolupant.

I fruit del pacte nacional per a la indústria, hem dibuixat unes línies d'ajuts al conjunt del sector del país que enguany, aquest 2024, tindran com a element preferencial, com a element de prioritització dels projectes, precisament, la transformació dels models productius per consumir menys aigua. Unes línies d'ajuts que són

41 milions d'euros. Abans parlava dels 40 en l'àmbit de turisme, que seran més –ja ho explicarem–, 41 en l'àmbit de la indústria.

I després, una altra cosa: vostè reclamava que no fos lineal, que no fossin mesures *grosso modo*, sinó que poguéssim anar al detall. Efectivament, hem d'anar al detall. Hem de ser molt quirúrgics en aquest sentit. De fet, el pla especial de sequera el que dibuixa és que cada una de les empreses que hagin fet mesures en aquest sentit puguin presentar el pla d'estalvi d'aigua a l'ACA, que valorarà els esforços que s'han fet. I, per tant, valorar aquests esforços... Si hi han empreses que els últims anys han invertit en aquest sentit, això s'ha de tenir en compte; per descomptat que s'ha de tenir en compte. No és el mateix aquells qui ja han començat aquest camí que ara hem d'accelerar que aquells que no ho han fet. Per tant, això s'ha de tenir en compte; és clar que s'ha de tenir en compte.

S'ha de tenir en compte també la sensibilitat dels sectors i quin tipus de producte fan. S'ha de tenir en compte també l'entorn municipal. I aquí els ajuntaments també hi tenen molt a dir. Perquè qui haurà de gestionar, qui ha de gestionar també la realitat municipal són els propis ajuntaments. I ajudarem tant com faci falta. Però també hem de tenir en compte aquesta realitat.

Per tant, actuacions quirúrgiques, per descomptat que sí, i al mateix temps a tots els sectors econòmics. He parlat de turisme, he parlat d'Indústria. I el mateix procediment, el mateix esquema, la mateixa filosofia per atacar les necessitats també del sector serveis, que és cert que aquí hi hauran subsectors molt més intensius en aigua a qui haurem de fer una especial atenció.

Per tant, fa mesos que hi estem treballant, continuem treballant-hi i hi haurem de continuar treballant els propers mesos, i espero que sigui amb la complicitat del Parlament.

Gràcies.

La presidenta

Passem ara al setè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona

300-00436/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, el diputat senyor Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, presidenta Erra. Consellera Capella, consellera Mas, conseller Torrent, diputades, diputats, senyores i senyors, avui presentem una interpellació sobre aeroports, perquè en els darrers dies hem tingut una notícia sorprenent, concretament a Madrid: el Govern espanyol i AENA hi anuncien una inversió de 2.400 milions d'euros. Una inversió sorprenent, perquè l'aeroport de Madrid avui ja està clarament sobredimensionat. Barajas ja disposa de quatre pistes que operen de manera independent, disposa de quatre terminals. Barajas podria moure 120 milions de passatgers. Va tancar l'any passat amb 60 milions de passatgers. De debò cal invertir-hi 2.400 milions? Una dada: Gatwick, amb una sola pista, s'estima que l'any passat va moure 35 milions de passatgers –amb una sola pista. Barcelona, amb dues pistes, va tancar l'any amb 50 milions l'any passat.

I mentre s'anuncia aquest festival d'inversions a Barajas, AENA manté bloquejat l'aeroport del Prat des de fa molts anys. I, per tant, doncs, pensem nosaltres, des de Junts per Catalunya, que el Govern de la Generalitat hauria de liderar una mica l'ampliació de capacitat de l'aeroport; que no vol dir allargar la pista, vol dir canviar

el model de gestió, vol dir revisar com operen les dues pistes de Barcelona... Doncs si això el Govern ho fa, tindrà el nostre suport. I si no ho fa, li demanarem que ho faci, no?

L'any passat, l'aeroport del Prat va acabar amb un tràfic de 49,9 milions de passatgers, amb una dinàmica l'últim trimestre molt forta. Per tant, tot fa pensar que aquest any superarem els 53 milions de passatgers i, per tant, Barcelona estarà ja en el límit de capacitat, tal com avui estan configurades l'operativa i la gestió de les pistes i d'acord amb la infraestructura existent.

Per tant, hem de trobar consensos sobre què cal fer. I hi ha un consens a Catalunya, de fa molts anys, de que cal ampliar les terminals; una nova terminal satèl·lit. I posaré casos pràctics. Air China. Air China ha fet una cosa que no passa enlloc del món: durant els dos anys de covid ha estat pagant els *slots* a l'aeroport de Barcelona sense fer-los servir. Aquest any ha recuperat ja els vols directes a Beijing i a Shanghai. Però sabia que si deixava de pagar els *slots* els perdria i no els recuperaria. Un altre cas pràctic. Bé, això ho dic perquè Barcelona és atractiva. Ara, a més a més, aquest any tindrem un vol directe a Shenzhen i s'ha recuperat el de Hong Kong.

Un altre cas pràctic: la ruta Barcelona-Tòquio. Cent cinquanta mil passatgers l'any passat, que venen via Madrid i altres aeroports. És el cas més clar d'un vol directe que no s'ofereix. I fa molts anys que hi ha tres companyies que volen venir a Barcelona i que el Govern espanyol no els deixa. Aquesta frase «el Govern espanyol obstaculitza el vol directe a Barcelona-Tòquio» no és d'un servidor, l'any 2018 l'informe de competència del Parlament Europeu ja ho va denunciar. I el ministre Íñigo de la Serna, del PP, el 16 de febrer de 2018, a *La Vanguardia*, després de la votació massiva perquè es restaurés la competència en els vols de Tòquio amb l'Estat espanyol i que es trenqués el monopoli de Madrid-Barajas i d'Iberia, doncs, va reconèixer que calia obrir el vol a Tòquio, a Barcelona, i restablir la competència.

Per tant, doncs, en tenim exemples. Volem acollir des de Barcelona, amb una nova terminal satèl·lit, aquelles companyies que volen venir-hi. I, a més a més, si han de passar per Madrid, això vol dir que hi ha doble vol, més contaminació. Barcelona no té vocació de ser la T5 de Barajas; volem ser un aeroport que connecti intercontinentalment amb les principals ciutats del món.

I què tenim? AENA ens imposa un xantatge unilateral: o es fa l'ampliació com jo vull, ampliant aquella pista, o no s'hi fa res. I, per exemple, segur que en la terminal satèl·lit trobaríem un ampli consens en aquesta cambra. O, per exemple, l'alcalde del Prat, que és dels comuns, està d'acord amb la ciutat aeroportuària de l'aeroport per a usos hotelers i sobretot per a usos logístics. Diu: «Parlem-ne. És necessària. Fa anys que estem...» Doncs AENA diu: «O es fa el que jo dic o no es fa res a l'aeroport del Prat.» I això no pot ser que es governi d'esquena a les administracions catalanes. Més que re perquè quan el port de Barcelona o la Fira de Barcelona són gestionats des del territori, amb la participació de la Generalitat i els ajuntaments i altres ens socials, econòmics, funcionen i són casos d'èxit. I no podem dir el mateix amb l'aeroport del Prat: si no és un tracte colonial, poc li falta, al que AENA presta, doncs, al nostre territori.

A més a més, des de fa vint anys que vam desviar el riu Llobregat, AENA encara té deures pendents mediambientalment parlant. Es van acordar millores en la qualitat de l'aigua, millores en les zones de protecció de les aus, AENA encara no ha fet re. Té deures pendents. Per tant, com pot ser creïble que digui: «No; ara sí que farem.»?

I encara més, AENA va decidir unilateralment construir uns aparcaments a la C-31 i la Unió Europea els hi està fent enderrocar. Això ho dic perquè tots aquells que parlen d'aquestes qüestions...

I, consellera, governança de l'aeroport, hem defensat sempre. I presentarem en la moció una proposta perquè les institucions catalanes participin en la gestió de l'aeroport del Prat. Aquesta és una qüestió que ja hem parlat en altres debats en aquesta cambra. El model centralista d'AENA és únic al món desenvolupat. Els aeroports de

tot el món, als països avançats, poden ser gestionats des del sector privat, des del sector públic, amb fórmules mixtes, però sempre hi ha la gestió des del territori. I això..., no pot ser que AENA estigui gestionant des de Madrid, a sis-cents quilòmetres, a esquenes de tot Catalunya, doncs, el nostre aeroport.

L'aeroport de Barcelona està saturat? Sí, però l'any 2008 l'aeroport de Girona ja tenia 5 milions de passatgers i el de Reus 2 milions. Barcelona tenia capacitat per créixer internacionalment parlant. Però això va ser, diguem-ne, quan el Govern de Montilla, l'any 2010, va obrir la porta de la *low cost* a l'aeroport del Prat, es va inundar de companyies de baix cost. Que no estic dient que les haguem de treure, però sí que ho podem racionalitzar redistribuint tràfics cap a Reus i Girona, deixant marge per als vols intercontinentals, que aporten valor afegit i que són els que necessitem en el nostre país.

Bé, llavors..., ara en faig una valoració personal i política. Jo penso que aquí, el 2005, es va aprovar un nou estatut, amb 120 vots de 135, amb el PSC votant a favor d'un traspàs dels aeroports a la Generalitat via article 150.2. El PSC va rectificar. I jo penso que això és una de les principals causes per les quals el PSC des d'aquell dia no ha tornat a governar la Generalitat. Han passat quatre eleccions i aquest és un element substancial de la votació que determina..., un dels grans elements que determina el vot dels catalans i, per tant... És la meva opinió personal, eh? Jo penso que no volem ser la T5 de Barajas i que no pot ser que el PSC ho trobi la mar de bé, normal, no demani un canvi, no participi en la reivindicació massiva. Recordo l'acte de l'IESE de l'any 2007, dels empresaris catalans, a favor de la gestió des del territori de l'aeroport del Prat.

Per tant, doncs, penso que aquest és un gran debat. Des de Junts per Catalunya reclamarem un canvi de governança a l'aeroport de Barcelona. I esperem que d'aquí a quinze dies en la moció que farà aquesta cambra, doncs, això sigui àmpliament aprovat.

Per tot plegat, consellera –i ara li faig unes preguntes–, vostè ha parlat amb el nou ministre per aclarir per què AENA ara i el Govern espanyol volen tornar a invertir a Barajas quan, diguem-ne, hi sobra la inversió? Li pregunto també si ha tingut reunions amb AENA o no darrerament, si les reunions les té vostè en primera persona o bé són gent del seu equip. També ens trobem que hi ha sectors econòmics i socials, empresarials, que són molt actius en la qüestió de l'aeroport i que jo no sé si vostè s'ha reunit amb ells o no, si està palpant aquest sentiment que hi ha de que necessitem guanyar vols intercontinentals. I, després, voldria també saber vostè què pensa de la nova terminal satèl·lit i si creu que podem ampliar capacitats sense haver de tirar ciment a les pistes i allargar-les.

Té raó el president del port, Lluís Salvadó, quan diu: «Si hem d'ampliar tot el port de Barcelona, sí que ampliar cap a la Ricarda pot afectar el camp de vol de les grues.» Llavors potser cal contemplar o el Remolar o altres opcions.

Voldríem conèixer la seva opinió personal. Vostè parla molt d'habitatge, parla molt de Barcelona, és molt important... No, no, jo l'hi comento, jo segueixo les seves intervencions públiques. Parla molt d'habitatge, molt de Barcelona, és molt important, però també necessitem que el Govern de Catalunya tingui protagonisme, lideri, tingui opinió, ens faci sentir tranquils, generi consensos sobre quines necessitats tenim per guanyar valor afegit a la nostra economia, que passa per guanyar vols de radi llarg. I perquè a la T1, que és una terminal molt eficaç, doncs, les trenta millors portes no siguin per volar a tres-cents quilòmetres de distància. Per exemple, jo recordo un vol d'abans de la covid. Norwegian volava a Silicon Valley, a Auckland, i estava castigada a l'última porta de la T2, sense sala VIP i en obres permanents. No és la millor manera d'entrar a Barcelona si vens al Mobile Congress, no? I, en canvi, per anar a Cartagena, per anar a Santander, per anar a molts llocs molt importants també, doncs, et fan passar per la T1.

Moltes gràcies i espero la seva intervenció amb ganes de replicar.

La presidenta

Té la paraula, per fer la seva resposta, la consellera de Territori, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Molt bé, molt bona tarda. Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... Diputat Tremosa, bé, escoltant-lo a vostè, diria que la música m'ha agradat molt i que s'assembla bastant a algunes de les coses que diem nosaltres i que diu el Govern i, com que diu vostè que m'escolta, que jo li he dit alguna vegada. I que s'assembla poc al que diuen els seus a Madrid quan defensen la posició amb relació a les infraestructures a Madrid, o al que ha dit algun exvicepresident seu quan ha estat vicepresident, i que va pactar coses que no són ben bé això que vostè deia, o va pactar coses que no estan materialitzades en cap document, però que han condicionat el debat general.

Però, en tot cas, segur que estem d'acord, vostè i jo, amb on són els consensos majoritaris de la societat catalana, els consensos majoritaris d'aquest Parlament i de la societat catalana, amb relació a l'aeroport de Barcelona, que no és l'únic; que és el més important, sí, però que del que hem de parlar és d'un sistema..., Catalunya ha de parlar d'un sistema aeroportuari propi sense abandonar dos pols importants, que són Girona i Reus i, evidentment, altres aeroports que tenen unes altres funcions.

Per tant, on diríem que és el consens majoritari? Doncs, en el sistema aeroportuari, amb un model aeroportuari català, si realment volem abordar, doncs, el país sencer i parlar de la Catalunya sencera. Que volem ser un *hub* intercontinental: una veritat de *perogrullo* que s'arrossega des de fa anys i panys i que no ens n'hem sortit a pesar de la primera ampliació de l'aeroport del Prat i de la privatització d'una part d'AENA, que havia de portar un sistema de governança diferent que no ha arribat mai. Per tant, en això també li dono la raó a vostè i, en tot cas, aquí també tenim un consens important. I, per tant, quan parlem de Girona i Reus, parlem també de la necessitat de connexions d'alta velocitat, com passa a qualsevol indret del món d'aquells països que aspiren, doncs, a tenir, doncs, sistemes més sostenibles, que pensen en el país sencer, no pensen només en una part del país, etcètera.

Un element importantíssim i clau. Sense parlar d'aquest element clau, difícilment es pot parlar d'altres coses. Vostè ha parlat després de la gestió, que és molt important, importantíssima, i que no s'ha analitzat en profunditat o, en tot cas, doncs, s'ha deixat de banda parlar també de com es gestiona l'aeroport de Barcelona, en allò que vostè deia de les pistes, etcètera. Hi ha un element clau que vostè també ha tocat, que és la governança, com ens governem i la capacitat de decidir que ha de tenir el país també en la governança dels seus aeroports i, per descomptat, sobre l'aeroport de Barcelona –importantíssim, clau. Sense governança, tota la resta, tot allò que es planteja, és fer volar coloms, llevat que només es vulgui plantejar el sistema aeroportuari i el país, doncs, posant-hi ciment a sobre, que és, una mica, la percepció que es té quan sents algunes afirmacions que venen de Madrid.

Per tant, hi ha un altre element també –que no és menor, que és important, que vostè també l'apuntava–, i que són els requeriments que ens venen de la Comissió Europea i que han estat incomplets de forma sistemàtica i que no se'ls hi ha donat resposta encara a hores d'ara i sobre els que pegen sancions importants. I parlo també del tercer aspecte important –els he enumerat, que no vol dir que siguin més importants, sinó que tots alhora són importantíssims, si realment volem parlar d'un model i un sistema aeroportuari diferent–, que és el respecte a la biodiversitat, el compliment de les directrius que ens marca Europa; el compliment, per tant, de les directives mediambientals que ens venen d'Europa i allò que s'ha incomplert i que encara no s'ha complert. Penso, per exemple, en el requeriment del 18 de febrer del 21 de la Comissió Europea amb relació, en aquest cas, al Regne d'Espanya, al Govern del Regne d'Espanya, en el que se'l requeria a donar compliment a tota una sèrie d'obligacions a dia d'avui incomplertes.

Per tant, en tots aquests aspectes diria que coincidim amb el que vostè afirmava des d'aquesta tribuna. Però també jo li recordo una qüestió: amb relació al que passi a l'aeroport del Prat i al sistema aeroportuari català, ho haurà de decidir Catalunya. I ho dic també perquè el seu company a Madrid, que havia tingut responsabilitats en aquest departament, doncs, quan interpellava el ministre, fa tot just una setmana, li plantejava al ministre: «Faci el favor d'ampliar l'aeroport del Prat.» I el ministre li va contestar dient: «Estic a favor de l'ampliació de l'aeroport del Prat, però sap què passa? Que no governo a Catalunya.» Per tant, a mi em sorprèn, eh?, que des de Madrid hi hagi un discurs, en aquest cas del diputat que intervenia en la compareixença del ministre de Transports i Mobilitat Sostenible, en aquest aspecte. Li plantejava al ministre que ampliés el Prat, i el ministre, l'hi recordo, doncs..., per primera vegada, un ministre considera que el Govern de Catalunya té unes competències i unes capacitats que ha de poder desenvolupar.

Per tant, benvingut el seu discurs, diputat Tremosa, però crec que algú del seu partit, doncs, no ho ha acabat d'entendre. Per tant... Jo crec que en el desplegable que jo li feia... (*Veus de fons.*) Sí, sí, està tot enregistrat; per tant, no m'invento res que no s'hagi dit.

En tot cas, en el que vostè em planteja, és evident que estem d'acord: governança, sistema aeroportuari, i, per tant, una gestió diferent, i, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, respecte a la biodiversitat, compliment amb els mandats que ens venen d'Europa, perquè si ens va bé quan ens aporten, també ens ha d'anar bé quan ens demanen que fem determinades qüestions. I, evidentment, també, com fem possible la convivència dels ciutadans que viuen en els entorns dels aeroports, els hi fem la vida no difícil, sinó que també procurem, doncs, el seu benestar. Per tant, aquí els consensos majoritaris, en aquest cas del país. I en aquest ventall de consensos és on estem, en aquests moments, doncs, jo diria, treballant.

I, sí, hi ha hagut compliment d'un acord pressupostari amb el Partit Socialista Obrer Espanyol..., no –perdó–, amb el Partit Socialistes de Catalunya. I, en tot cas, doncs, hi ha una comissió per treballar aquests consensos. I, per tant, s'hi està treballant, primer, a nivell tècnic i després ho anirem desplegant. Hi ha hagut tot just la primera reunió en la que s'ha anat desplegant..., l'acord i aquests consensos, com es desplegarien per poder-los treballar.

Si m'he vist amb determinats sectors de la societat que reclamen fórmules i maneres diferents, majoritàriament alguns que tenen o han tingut tribuna en alguns mitjans? Doncs m'he vist amb tothom, com no pot ser d'una altra manera. I escoltem a tothom, com no pot ser d'altra manera.

Quan vostè em plantejava per què aquests anuncis per part del president del Govern espanyol amb relació a l'aeroport de Barajas? Bé, doncs, en tot cas, aquells anuncis que feien no estan vinculats al Dora vigent, és el Dora de futur. Per tant, difícilment ho poden vincular a un desplegament pressupostari actual.

I, en tot cas, vostè em preguntava també amb relació a la terminal satèl·lit. Doncs, efectivament –efectivament–, aquí també hi ha un cert consens i és evident que hi havia d'haver aportacions pressupostàries i, per tant, desplegament del que era la terminal satèl·lit de l'aeroport de Barcelona, que no havien d'anar vinculades a suposades ampliacions i a determinades obres públiques amb relació a l'ampliació de pistes, etcètera. No, aquella inversió havia de ser independent. En tot cas, la pregunta és què carai passa que cada vegada que hi ha d'haver una inversió de l'Estat a Catalunya, doncs, es supedita a fer coses que el consens majoritari de la societat no hi és.

Per tant, crec que li he contestat a totes les preguntes que vostè em formulava i, en tot cas, benvingut a aquesta posició que, com l'hi reitero, no l'he escoltada en d'altres diputats de Junts per Catalunya i, en tot cas, el diputat que el representa a Madrid, que ha tingut responsabilitats en el departament de Territori, doncs apuntava en una altra línia, que no és la línia que vostè expressava des d'aquesta tribuna del Parlament. I a mi m'agradaria també saber si el que defensa el diputat Tremosa al

Parlament de Catalunya és el que defensaran quan el Govern de Catalunya els cridi a tenir, doncs..., a buscar aquesta via de consens en què la majoria de la ciutadania de Catalunya ja està posicionada.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula el diputat senyor Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, presidenta Erra. Bé, consellera, l'hi aclareixo. Com he dit al principi de la meua intervenció, ampliar l'aeroport del Prat, ampliar-ne la capacitat, no passa només per allargar una pista, sinó que es pot fer canviant la configuració de la gestió de l'actual, que són pistes segregades i no independents, o bé augmentant amb una terminal satèl·lit la capacitat de rebre avions, que també això facilita, diguem-ne, la mobilitat de rodolament quan els avions han d'enlairar-se o aterrar. Per tant, no és contradictori el nostre discurs. En aquest sentit, no pateixi, que la nostra posició a Madrid, a Catalunya és la mateixa... Miri, vostè i jo vam coincidir en un govern..., hi havia el conseller Calvet; sempre ha tingut aquest discurs i ha sigut consistent. I, per tant, diguem-ne, no... Quan parlem d'ampliar l'aeroport, no és allò que AENA fa servir d'excusa per no fer res aquí, que és «o s'amplia la pista de la Ricarda cap al port o no es toca res»; no és aquesta posició. Necessitem acollir noves companyies intercontinentals i, en aquest sentit, nosaltres pensem que la primera obra física que s'ha de fer a l'aeroport és una nova terminal, i després ja parlarem de les pistes.

Bé, hi ha una altra qüestió que no he tingut temps abans de plantejar i que li formulo ara. Nosaltres volem –i això ho demanarem a Madrid també, ara que tenim una posició al Congrés dels Diputats que ens permetrà obtenir aquesta informació– que AENA publiqui una altra vegada dades oficials de beneficis i pèrdues per aeroports, individuals, tal com va fer el president Rodríguez Zapatero amb el Govern anterior del PSOE, anys 2007 a 2009 i 2012 a 2014. Això ja existeix. De la mateixa manera que demanarem les dades d'inversió pública, despesa pública efectivament realitzada a Catalunya i impostos pagats pels catalans que permetran el càlcul de les balances fiscals, també ara demanarem resultats. Perquè quan el president Zapatero va publicar aquesta informació resulta que les dades eren molt clares, Barcelona generava molt més benefici que Madrid –i això és lògic, hi ha la meitat de terminals i la meitat de pistes; per tant, menys amortització– i quedava molt de manifest com hi havia molt pocs aeroports, cinc, amb beneficis, que cobrien totes les pèrdues de la resta d'aeroports.

Hi ha una norma, un reglament de ports de l'any 2016 aprovat pel Parlament Europeu, que és d'obligat compliment, que prohibeix els subsidis creuats, tant a nivell portuari com fa Puertos del Estado, com també a nivell aeroportuari, perquè això són ajuts il·legals d'estat. I això, aquest és un dels cent incompliments de normes europees que Espanya incompleix d'acord amb el rànquing que publica al juliol, cada any, la Comissió Europea. Aquells que ens diuen «*hay que cumplir la ley y hay que vivir dentro de la ley*», sàpiguen que des de fa cinc anys Espanya lidera els rànquings per mala transposició o directament no transposició de la normativa comunitària. I per tant, això..., tenen aquestes dades a la seva disposició.

És més, consellera, vostè que és jurista, li regalo una cita d'Araceli Mangas, catedràtica de la Complutense, que el 8 de juny de l'any 2015 va escriure al diari *El Mundo*: «*No creo*» –mirant aquest rànquing d'incompliments que Espanya liderava– «que España sea un estado de derecho europeo.» Bé, i ara, amb els anys que han passat i amb tot lo que ha vingut, ja ni en parlem, no? Però, bé, en tot cas, ho repeteixo, els hi regalo a tots vostès aquesta cita. Araceli Mangas, *El Mundo*, 8 de juny de 2015, Espanya lidera els incompliments de la llei europea: «*No creo que España sea un estado de derecho europeo.*» En el context en què estem, aquí queda.

Bé, i en tot cas, consellera, m'agrada haver sentit algunes..., perquè la moció que presentarem d'aquí a quinze dies demanarà posicionament sobre la terminal satèl·lit, model de gestió, totes aquestes qüestions. Ens agradaria que el Govern liderés més clarament, a parer nostre, aquest consens que hi ha a Catalunya sobre la necessitat que tenim de vols intercontinentals, i ens agradaria que no existís la diferència entre governar i ser al Govern; és a dir, que no siguem passius a l'hora de..., «bé, van passant coses i anem esperant que passin», o bé, «no, no, no, posem-nos al davant i que això arrenqui», no? I, en aquest sentit, doncs jo recordo el conseller Calvet, la seva obsessió de fer taules de diàleg a nivell del Parlament de Catalunya amb agents econòmics i socials: «Vinga, som-hi, posicionament conjunt. Tinguem-ho preparat de cara a quan vingui la negociació a Madrid que tinguem una finestra d'oportunitat, que ja tinguem la feina feta, tal.» Doncs vostè pot ser molt més proactiva en aquest sentit, perquè els lideratges polítics, normalment, els electors els premien a les següents eleccions.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té ara la rèplica la consellera, la senyora Ester Capella Farré.

La consellera de Territori

Diputat Tremosa, si ja li he dit que la música que vostè..., vostè que canta, i que canta en un cor, doncs... (*Veus de fons*) En dos cors. Bé, ho veu?, és que vostè és multidisciplinari i fa moltes coses. Té capacitat d'ocupar moltes hores. En tot cas, ja li he dit que el que vostè deia a mi em semblava, doncs, que s'ajusta i va en la línia del que defensem i hem defensat durant molt temps molta gent i, per tant, és on hi ha el consens majoritari. Però és veritat també, i no em pot dir que no, que hi ha algunes persones del seus grups parlamentaris que no diuen ben bé això que diu vostè. I també li he apuntat que un exvicepresident del Govern de la Generalitat, doncs, va aprofitar un viatge a Madrid per no dir exactament això que vostè diu. I, per tant, d'aquí plora la criatura. I a mi m'agrada no anar geperuda de decisions preses quan encara el Govern no s'havia posicionat, que ens condicionen també el debat.

A mi m'encanta liderar, doncs, debats i posar tot allò que cal sobre una taula per discutir-ho i, per tant, anar a buscar el consens majoritari. Però sap què passa? Doncs que algú va posar el carro davant dels bous. I va posar el carro davant dels bous tancant un acord que no és un acord, que és un acord inexistent, per condicionar una inversió que havia d'arribar, que era obligada, perquè, a més a més, encara és obligada ara i és el que vostè apuntava amb la terminal satèl·lit, i que la va acabar condicionant a una suposada ampliació. Per tant, ara ens passa això. I, després..., no continuarem la derivada.

En tot cas, ja l'hi deia, eh?, hi ha uns consensos en els que està instal·lada la majoria de la societat catalana, que, evidentment, no passa..., ja l'hi dic jo, la majoria de la ciutadania no està per més ciment, per exemple, i la majoria de la ciutadania passa per la voluntat de que parlem d'un sistema aeroportuari i de la governança. Sense governança, sense capacitat de prendre decisions, no serem un *hub* intercontinental i no serem res; continuarem sent els secundaris o els terciaris, això sí, que paguen les misses sempre, com vostè molt bé apuntava.

Jo estic d'acord amb vostè: que es tornin a publicar totes les dades. I a mi no em serveix l'excusa que AENA ara és una societat participada en una part privadament, perquè hi ha la part majoritària que és pública i en té l'obligació. Perquè, a més a més, presta un servei que té naturalesa d'interès general i, per tant, ha de fer públiques totes les seves dades. I no ho està fent. Per tant, hi insisteixo, sense governança –i saben vostès que és així–, tota la resta és fer volar coloms. I, per tant, com que no volem fer volar coloms i no volem posar el carro davant dels bous, fem les coses com toca.

Ara estem asseguts en una comissió en la que es desenvoluparan aquestes taules, sobre les que haurà de pivotar necessàriament parlar de la governança. I ja ho sabem que no els hi agrada que parlem de la governança, però és que sap què passa? A nosaltres ens agrada, i ens agrada moltíssim, perquè, a més a més, d'això depèn, doncs, que puguem ser un país de veritat o que no ho siguem. I, per tant, hi treballarem perquè sigui possible. Sense governança no hi ha futur; sense poder decidir no hi ha futur, en tots els àmbits dels que som responsables. I no ens conformem amb tenir només uns petits àmbits de responsabilitat, els volem tots.

Per això hem reclamat i hem demanat i tenim en aquests moments el traspàs integral de rodalies, per això mateix, per la capacitat de decidir. Perquè, al final, nosaltres estem aquí i treballem per al conjunt de la ciutadania, per fer possibles les aspiracions individuals de cadascun dels ciutadans que viuen en aquest país. Prioritari? Al servei de les persones. I l'aeroport, perquè estigui al servei de les persones, cal que el governem nosaltres des d'aquí i amb les decisions que beneficien el conjunt del país, no amb interessos que no tenen res a veure amb el conjunt dels ciutadans de Catalunya.

La presidenta

Abans de passar a l'altra interpellació, els informo d'una alteració de l'ordre del dia: que el punt 11, avui, de la tarda, passarà demà a les nou del dematí.

Interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat

300-00430/13

Passem ara al vuitè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat; presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

I té la paraula, per fer la seva exposició, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Buenas tardes, señora consejera. Verá, es la segunda vez que interpelamos al Govern en materia de vivienda. Es un tema que a VOX le preocupa especialmente, viendo la lamentable deriva que está tomando y que cada vez más catalanes viven en la calle o malviven, porque el alquiler de un piso se come el sueldo medio de una familia normal en Cataluña.

La primera vez que interpelé, el señor Juli Fernández estaba planificando, estudiando y organizando para llegar a una ficticia excelencia y dar respuesta a las necesidades de los catalanes, que, obviamente, nunca llegó. El resumen de la interpellación, que el exconsejero ratificó con su discurso, fue: la Generalidad no construye vivienda ni permite que otros construyan.

Por lo que hemos podido ver, señora consejera, dos años después, sigue usted planificando y estudiando la situación. Una actitud que se ha convertido en uno de los grandes hits del Gobierno de Aragón, y que no es más que un eufemismo para decir: «Como no sé qué hacer, no hago nada.»

Bien, la radiografía de la Cataluña actual en materia de vivienda es desoladora. Primero, sus políticas en materia de vivienda van perfectamente orientadas a reducir la oferta y, por tanto, a dificultar el acceso a ella. Y es que sus políticas intervencionistas, propias de regímenes comunistas, como la historia demuestra, pues acaban arruinando al ciudadano de a pie. Y hablo de leyes como la Ley 11/2020, en materia de contención de rentas en los contratos de alquiler, aprobada por este Parlamento en septiembre del 2020, que tenía como objetivo controlar los precios de alquiler.

Afortunadamente, un año después, el 10 de marzo del 2022, el Tribunal Constitucional dictó una sentencia en la que declaraba nulos e inconstitucionales varios

artículos de esta norma, entre ellos el límite del precio del alquiler, por entender que invadía competencias estatales. Esto no evitó un daño irreparable en el mercado inmobiliario. Un solo año y medio después se redujeron en un cuarenta y cinco por ciento los pisos de alquiler, según plataformas digitales; pero es que, además, un estudio de ESADE muestra un efecto a la baja en el precio del alquiler centrado en las viviendas caras, y en contraste... (*Remor de veus.*) Perdón, un segundito. Les oigo más a ustedes que a mí misma. Gracias.

El estudio de ESADE mostró un efecto a la baja en el precio de alquiler centrado en las viviendas caras, en contraste con un aumento significativo en las viviendas más baratas, que tendieron a pegarse al techo del mercado por el índice de referencia, ¿de acuerdo?

Esto mostró, como concluyó el informe, que la norma actuaría en sentido contrario al buscado: las viviendas con precios muy bajos en zonas donde se estableció la limitación aumentaron el alquiler un 12,7 por ciento, frente al 6,9 de media en las zonas en las que no se aplicó, resultando de nuevo perjudicado el catalán con rentas bajas y medias al que ustedes y sus políticas subieron el precio del alquiler.

Como no han aprendido, pues resulta que Cataluña será la primera región de España en aplicar la ley estatal de vivienda y su limitación de precios de alquiler, otra vez, tras un acuerdo alcanzado entre la Generalidad, con ustedes como interlocutora, y el Ministerio de Vivienda y Agenda Urbana.

Bien, pues a esto hay que añadir la inseguridad jurídica, potenciada por la ley de urgencia habitacional, aprobada por este Parlamento y recurrida por VOX, donde se legitima directamente la ocupación, la patada en la puerta, y que castiga con impuestos abusivos, extorsiones y expropiaciones al empresario que ha decidido invertir en el mercado inmobiliario, o al particular, a las familias que han ahorrado durante años y, en vez de tener un fondo de pensiones, han optado por comprar un inmueble que complete la triste pensión que le otorga el Estado.

La consecuencia probada de estas políticas es la disminución de la oferta, y, por tanto, la subida de precios.

Segundo. Cada día somos más pobres, y los alquileres y las hipotecas cada día suben más. El porcentaje del salario bruto que destinó en el 2022 un catalán medio al alquiler fue del cincuenta y ocho por ciento. A la espera de los datos del 2023.

Pero, como todos sabemos, en lo que a salario se refiere, no solo es que no crezcan al ritmo del alquiler, sino que, todo lo contrario, retroceden, y es que en el 2023 se cerró con una inflación del 3,1 por ciento, y esto supone una importante pérdida del poder adquisitivo. Concretamente, según un estudio realizado por el Monitor Adecco de oportunidades y satisfacción de la ocupación, los catalanes cerramos el 2023 siendo 387 euros más pobres.

Y mientras cerrábamos siendo más pobres, el precio del alquiler se disparó un 8,4 por ciento en toda España, excepto en Barcelona, que subió un 27,7 por ciento; la ciudad de España donde más se incrementó como consecuencia de la escasez de ofertas, otra vez, secundaria a sus políticas de vivienda. La subida de las hipotecas también fue notoria, especialmente las hipotecas variables, que se incrementaron un cincuenta por ciento, como usted bien sabe.

En el 2023 no fue diferente, con una subida anual del 9,7 por ciento en los precios de alquiler en toda Cataluña, aunque la palma se la volvió a llevar Barcelona, que subió un 12,7 por ciento, según los datos facilitados por Incasòl; nosotros no nos inventamos nada. En el 2023, los expertos también apuntaban que la drástica subida de los precios era consecuencia directa de la reducción de oferta secundaria a sus políticas de vivienda.

Tercero. Falta de construcción en vivienda social, un tema que se arrastra desde hace décadas y que no ha cambiado en esta legislatura.

Actualmente se cifra en ochenta mil personas las que están en lista de espera para acceder a una vivienda protegida, y en el 2022 se construyeron apenas 1.723 vi-

viendas con calificación protegida en Cataluña. Esto supone sólo un dos por ciento de la vivienda protegida oficial necesaria.

Según un informe presentado la semana pasada por el Colegio de Arquitectos de Cataluña, en el 2023 se ha iniciado la construcción de 2.127 viviendas protegidas en todo el territorio, y, por supuesto, por el momento, desconocemos cuántas de estas viviendas se han entregado. No obstante, en el hipotético y más que dudoso supuesto que se hubiesen entregado todas, llave en mano, seguirían representando apenas un 2,3 por ciento de la demanda de vivienda social.

Según el plan territorial sectorial de vivienda elaborado por el propio Govern, Cataluña necesitaría veinticinco mil nuevos inmuebles anuales para afrontar la demanda y, de estos veinticinco mil, quince mil deberían ser pisos de protección oficial. Estamos hablando de quince mil pisos protegidos anuales hasta el 2037. Objetivos ambiciosos a la par que irrisorios, teniendo en cuenta que del 2013 al 2023, en once años, ustedes han construido solamente 16.112 inmuebles.

Total, que, en resumen, la radiografía en materia de vivienda en Cataluña vuelve a ser que ni construyen ustedes ni dejan construir.

Ante esta falta de solvencia administrativa y gestión deficiente, se dedican a copiar fallidas medidas marxistas tildadas por catedráticos y expertos de inútiles y contraproducentes, tales como las adoptadas por la ley estatal, que limita el precio de alquiler, y que ya habían dinamitado el mercado inmobiliario catalán antes, o legislar en materia de sinhogarismo validando un modelo que no debería existir, o condenando a familias por haber elegido el ladrillo como vía de ahorro, o coaccionando y abogando a empresarios que han decidido orientar su línea de negocio en el mercado inmobiliario.

Pues bien, escuche, señora consejera de Territorio y encargada de solucionar el problema de vivienda en Cataluña, tiene usted un problemón, pero –lo que es mucho más grave– hasta el momento no ha presentado un proyecto contundente para resolverlo y tampoco tiene aliados políticos con luces para apoyarla. La pregunta que le hace VOX es muy concreta: ¿cuáles son los cinco próximos pasos, ordenados cronológicamente, que va a llevar a cabo usted en materia de vivienda?

Le agradecería que se dejase de divagaciones, de parafernalias, de palabrería grandilocuente y vacía, toda esta que caracteriza normalmente a sus discursos y a los de Esquerra Republicana. No están los catalanes para seguir planificando ni para la transversalidad del esfuerzo en común ni para planteamientos holísticos. Le rogaría que hablase de propuestas con soluciones reales por una vez.

Gracias, consejera.

La presidenta

Té la resposta la consellera, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Gràcies, presidenta. Ben bé, diputada, no sé per on començar amb vostè, perquè em diu dos coses alhora que són, diria, impossibles. Per un costat, diu que hem de ser..., he de ser concisa a l'hora d'explicar què farem en matèria d'habitatge i que, per tant, «deixi de divagar», ha vingut a dir vostè, i, per una altra banda, vostès defensen un model totalment contraposat, que és no intervenir el mercat de l'habitatge, és a dir, que el mercat lliurement prengui les decisions i que, per tant, tot el que nosaltres hem fet fins ara, doncs, no serveix i, en tot cas, el que fa és perjudicar els estalviadors, els grans estalviadors i els petits estalviadors.

Bé, li tornaré a explicar perquè ens entenguin d'una vegada què vol dir això del dret a l'habitatge. Miri, si alguna cosa té aquest Govern clara, i aquest Departament de Territori i, en tot cas, l'equip de la consellera i la consellera en persona, és que nosaltres estem compromesos amb garantir el dret a l'habitatge i que el dret a l'habitatge esdevingui un dret fonamental. I això vol dir moltes coses alhora.

Vol dir que hi ha d'haver un paraigua legislatiu que faci possible, efectivament, la garantia de drets. I el paraigua legislatiu es diu «contenció de rendes», perquè el mercat, quan no se l'embrida, el mercat, quan no se li donen regles del joc clares, actua salvatgement. I quan actua salvatgement, sap què passa? Que no garanteix els drets fonamentals dels ciutadans. En el cas de l'habitatge, demostradíssim –en el cas de l'habitatge, demostradíssim. Si no hi ha contenció de rendes el que passa és que, per exemple, a Barcelona el preu de l'habitatge en deu anys hagi pujat un seixanta per cent, i en el conjunt de Catalunya, més d'un quaranta-sis per cent. Per què? Doncs perquè qui ha vist en l'habitatge un model per especular ha trobat el terreny aplanat. Estic dient això, estic dient exactament això.

No fer res vol dir garantir l'especulació pura i dura, trobar un recer per als estalvis que es converteix en pura especulació. Mirin, ha estat així. Igual que, salvatgement, el que vostès plantegen i han plantejat: no planificar. Vostè ha dit: «Deixin de planificar.» Sense planificació, sap què hi ha? Doncs això, trinxar el país. I aquí a nosaltres no ens hi trobaran.

Per tant, cal un paraigua legislatiu, contenció de rendes; d'habitatges d'ús turístic, la regulació. Perquè, sap què passa? Quan vostès s'omplen la boca de dret i de compliment de les lleis s'obliden sempre de les coses bàsiques i essencials, les garanties dels drets dels ciutadans. Per exemple, la llei del sòl. La llei del sòl és claríssima. Diu que l'ús prioritari del sòl..., l'ús residencial és prioritari, és per viure-hi de forma permanent, no per allò per la *triquiñuela* que han utilitzat alguns, que han utilitzat l'habitatge d'ús residencial per viure-hi de forma permanent amb un ús diferent i diferenciat i no previst per la llei. Ai, quines coses! Però no ha sigut la viuda que s'arregla la pensió. No, no, no, els grans especuladors, que quan no hi ha una norma clara tenen el camí ample, l'autopista per poder seguir especulant. A costa de qui? Del conjunt dels ciutadans i les ciutadanes.

Per tant, contenció de rendes, habitatges d'ús turístic, lloguer de temporada. Perquè sap què han trobat, ara, per eludir les normes vigents o en vigor? Doncs han trobat la via d'escapament dels arrendaments de temporada. Sí. I perquè, preveient que algun dia entrarà la contenció de rendes en vigor, és una manera de condicionar el preu dels futurs contractes, sí, a través del contracte de temporada. Per tant, paraigua legislatiu, perquè l'hem de tenir.

I quan vostè em pregunta què hem fet, què feia el conseller Fernández i què fa la consellera Capella..., doncs treballar per garantir el dret a l'habitatge i esmerçar tots els esforços pressupostaris i del departament per tal de fer possible, efectivament, la garantia del dret a l'habitatge. Amb uns eixos que són bàsics i fonamentals, que els diré i els repetiré les vegades que calguin: evitar l'emergència residencial, la més immediata; evitar que la gent sigui desnonada de casa seva, d'allà on té les seves coses, d'allà on viu, allà on dissenya i pensa en el futur i amb les seves esperances construeix la vida.

Efectivament, evitar que la gent hagi de marxar de casa seva. Com? Complementant el lloguer a aquelles persones que no poden arribar a pagar el lloguer? Doncs sí. Miri, respecte a l'any anterior, un vint-i-sis per cent més que en el conjunt total de diner públic: són 152 milions d'euros que donaran cobertura a més de 75.000 famílies.

Un altre dels eixos: ampliar el parc públic d'habitatge de lloguer. Sí, per intentar reparar el que no s'ha fet bé. Tenir un parc d'habitatge públic de lloguer i també de protecció oficial que ara ja participa del mercat lliure, i encara tenim habitatge de protecció de compra que actualment s'està incorporant en la venda lliure. I recuperar allò que les administracions no van fer bé, totes les administracions, perquè s'han despatrimonialitzat: van vendre el patrimoni d'habitatge que tenien a preus assequibles; també el van vendre. Per tant, nosaltres hem de refer allò que en un moment determinat hi van optar per intentar fer calaix, doncs, treure's de sobre el patrimoni que es tenia.

Per tant, ampliar el parc públic d'habitatge. El pla 10.000, deu mil habitatges el 2026, dels que en aquests moments nosaltres ja n'hem executat el seixanta per cent.

Garantir habitatges dignes, què vol dir? Habitatges que puguin ser habitables, no l'infrahabitatge ni els habitatges que no són ni assequibles ni accessibles ni tenen en aquests moments condicions òptimes per passar-hi l'hivern ni l'estiu. Per tant, són 480 milions d'euros dels fons Next Generation per rehabilitar energèticament habitatge.

Per posar al dia també el parc d'habitatges, perquè tenim un parc d'immobles envellit i en el que no s'hi ha invertit. I, per tant, acompanyar en aquest cas els titulars perquè ho puguin acabar fent. I, per tant, allò que no els hi agrada sentir a vostès, i ho repetiré les vegades que calgui: treure l'habitatge de la lògica del mercat. Sí, treure l'habitatge de la lògica del mercat per evitar l'especulació i garantir drets fonamentals.

I si això no els hi sembla suficient, doncs, fer aflorar solars, solars arreu del país per tal de poder-hi construir habitatge públic de lloguer a preus assequibles. Per exemple, a Barcelona, vint-i-set solars, dels que onze ja estan cedits i que representaran, en el conjunt de les diferents fases, 1.700 habitatges. Insuficients, per descomptat, insuficients. O, en el cas d'Esplugues, més de tres-cents habitatges en l'àmbit d'actuació de la Montesa. O a l'Hospitalet de Llobregat: en una primera fase, tres-cents habitatges més per arribar pràcticament als set-cents.

En el conjunt del territori, els plans d'arrelament: les Garrigues altes, la Terra Alta, d'altres indrets de Terres de l'Ebre... En el conjunt de l'alta muntanya i, per tant, del Pirineu i de l'Aran, exactament igual: arrelament. I això és el que estem fent des del Govern de la Generalitat.

Per tant, del pla de deu mil d'habitatges de promoció directa de l'Incasòl ja hem impulsat més de tres mil nous habitatges. D'adquisició directa n'hem aconseguit gairebé un miler. Ajuts a la promoció, més de cinc mil habitatges amb fons propis i fons Next Generation. I podria continuar desplegant moltes altres de les accions que duem a terme.

Per tant, no digui que no estem fent res. Els que en tot cas no poden demostrar res, perquè mai han fet res, sinó treballar en contra dels interessos generals i del conjunt de la ciutadania i dels drets dels ciutadans, són vostès. Són vostès, que neguen la major, neguen la capacitat, als ciutadans, de garantir-los drets.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias, señora consejera. Mire, nosotros no decimos que han aumentado los precios de alquiler para los pisos con rentas más bajas. Lo dice el mercado. Esto, lo primero. También está claro que ustedes llevan quince años planificando, pero a la vista está cómo han planificado: han planificado mal.

Lo único que ha dicho cuando ha llegado aquí ha sido hablar de sus proclamas, que le solicitado que por favor no lo hiciese y que no divagase: derechos, derechos, derechos, planificación, planificación, planificación... Y, sobre todo, también ha dicho lo que nosotros no hemos hecho y lo mal que hacemos nosotros las cosas y cómo estamos nosotros en contra de todo y lo poco que le gusta a usted, en fin –cosa que ya sabíamos.

Mire, yo le he interpelado en materia de vivienda y le he solicitado que enumerase acciones concretas, y no ha enumerado ni una sola. Señora consejera, según un informe de Insocat, de la federación de entidades de acción social, en el 2022 veinticinco mil personas vivían en la calle en Cataluña, y 1,3 millones de catalanes –el 16,8 por ciento de la población– habitan en una infravivienda, el equivalente a 356.000 hogares.

Sinceramente, ¿cree que a todas estas personas y a las ochenta mil que están a la espera de un piso de protección oficial les interesan mucho sus proclamas en cuestión de derechos o lo mal que le cae a usted VOX? Pues no, no les interesan nada.

Necesitan soluciones. (*Alguns aplaudiments.*) Continúa usted sin ideas y continúa usted sin apoyos que le ofrezcan luces. Así que mi grupo le va a proporcionar algunas.

Lo primero de todo, señora consejera, es favorecer una economía saneada y legislar orientados al crecimiento económico, justo lo contrario que hacen ustedes. Si todos los catalanes tuvieran un trabajo digno, no necesitaríamos doscientas mil viviendas de protección oficial, que es lo que necesitamos hasta el 2037.

Lo segundo es utilizar los recursos que están en su mano, señora consejera. En el 2023 disponía de 2.888 millones de euros de presupuesto. De todo este presupuesto, usted ejecutó el setenta y nueve por ciento, incluyendo los 180 millones que dedicó a vivienda, es decir, un veintiuno por ciento se quedó en las arcas de la Generalidad sin ejecutar, según la página de transparencia. Estamos hablando de 285,5 millones de euros no comprometidos. Con estos más de 285 millones de euros, si usted hubiese querido –que no quiso–, podría haber construido 2.500 viviendas cien por cien públicas o cinco mil viviendas con colaboración privada, o podría haber pagado quinientos mil recibos mensuales de alquiler de vivienda. Ahí tiene usted una acción concreta que podría haber llevado a cabo, y no le ha dado la gana.

Lo tercero, señora Capella, es que, cuando vuelvan ustedes a Madrid a chantajear al Gobierno de Pedro Sánchez, trabajen por los catalanes honrados y no por los delincuentes. Por ejemplo, trabajando por la eliminación del IVA en la compra de obra nueva para facilitar el acceso a las familias y a los jóvenes.

Y, por último, favorecer la construcción en Cataluña y mejorar el acceso. ¿Cómo? Pues liberalizando el suelo que no deba estar especialmente protegido, construyendo vivienda pública financiada por la Generalitat y con colaboración privada. Piense en los jóvenes que necesitan el cien por cien de su salario durante cuatro años y medio consecutivos solamente para pagar la entrada de una vivienda. Reduzca la presión fiscal a los empresarios que se dedican a la construcción, y así construirán más. Derogue la ley de urgencia habitacional, donde se valida la okupación como *modus vivendi*. Proteja la propiedad privada y mejorará en la seguridad jurídica. Reduzca el ITP en la compra de vivienda de segunda mano.

Y, por supuesto, es imperativo que cambien los criterios de adjudicación en materia de vivienda protegida y prioricen a todos aquellos que han contribuido durante años y que actualmente se encuentran con una necesidad puntual. No es de recibo que actualmente casi la mitad de las viviendas protegidas se destinen a la inmigración. Según los datos que me proporcionó el exconsejero, el secretario de Vivienda e Inclusión Social, el 15 de julio del 2022, el señor Carles Sala i Roca, los inmigrantes tienen tres veces más posibilidades de recibir una vivienda protegida o una ayuda al alquiler que un catalán.

Y nos dirá usted: «Los extranjeros recién llegados son más pobres.» Claro que lo son, pero, según desembarcan, ustedes les dan una tarjeta de la seguridad social, una vivienda y distintas ayudas sociales, mientras miles de catalanes...

La presidenta

Gràcies.

María Elisa García Fuster

...tienen carencias básicas que ustedes deciden no cumplir.

La presidenta

Se li ha acabat el temps.

María Elisa García Fuster

Sí, un segundito, por favor, voy terminando.

La presidenta

Gràcies. Se li ha acabat el temps.

María Elisa García Fuster

Ustedes no les ofrecen lo mismo...

La presidenta

Se li ha acabat el temps. Gràcies. Té la paraula, per a la rèplica, la consellera senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

És ben bé allò que ja pots xiular, si el ruc no vol beure, perquè realment vos-tès, els hi expliquem el que els hi expliquem, són monotemàtics. I jo no entraré en la seva voluntat sempre de contraposar drets. Parlaré de drets i insistiré en aquesta qüestió, els hi agradi més o no els hi agradi a vostès. Amb independència del que els hi agradi a vostès, nosaltres governem per al conjunt de la ciutadania de Catalunya. I per garantir drets..., i parlar de drets..., no són paraules buides. Ara, a un partit d'extrema dreta jo entenc que parlar de drets els hi produeix calfreds, perquè vostès són més aviat aquells que neguen drets, que treballen per negar drets, per deshumanitzar i fer desiguals les persones. Vostès són aquests.

I a vostè només l'he sentit parlar d'abaixar impostos, de... (*Veus de fons.*) Sí, sí, abaixar impostos. Miri, escolti'm, sap què passa? Que això no és la bossa del Doraemon, que hi vas posant la mà i en vas traient coses, perquè no funciona així. Es paguen impostos que permeten garantir drets i permeten garantir uns serveis públics de qualitat. I, per tant, això no és el miracle d'anar multiplicant els pans, els peixos i el vi. Això no funciona així.

Per tant, vostès, en el seu discurs, malgrat que intenten adreçar-se a un sector de la ciutadania..., vostès, en aquell sector de la ciutadania que volen irritar, els hi estan negant els drets que diuen predicar. Per tant, el que diguin vostès sí que són paraules buides. Perquè, quan parlem del dret a l'habitatge, què es pensa vostè que estem dient? Què es pensa vostè que estem fent? Doncs garantir l'accés a l'habitatge, efectivament. (*Veus de fons.*) Sí, fent habitatge públic. Sí senyora, patrimoni públic de lloguer a preus assequibles.

I no em digui que hem de liberalitzar el sòl, perquè les polítiques de liberalització del sòl el que ens han portat de nou... I els hi recordo: època del senyor Aznar, què va representar? Efectivament, especulació, especulació, especulació, empobriment, empobriment i empobriment. I d'allò n'estem pagant tot el que estem pagant. O vostès es pensen que el rescat bancari va ser un accident, va ser una casualitat? Va ser fruit d'aquestes polítiques, d'aquestes polítiques no públiques, que eren polítiques per a uns quants i no per al conjunt dels ciutadans i ciutadanes.

I des d'aquest faristol facin el favor de parlar i adreçar-se al conjunt de la ciutadania. Perquè vostès exclouen, i som ciutadans de Catalunya els que visquem i vivim a Catalunya, no els que vostès decideixen que són catalans o no catalans.

Gràcies.

La presidenta

Passem al novè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Interpel·lació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals

300-00435/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, la senyora Jeannine Abella Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, presidenta. Consellers, directora, inspector en cap, diputats i diputades, molt bona tarda. Els agents rurals són un cos que històricament han format part de

la conselleria d'Agricultura i que des d'aquesta legislatura està sota el paraigua del Departament d'Interior i, per tant, sota la seva responsabilitat, conseller.

El Cos d'Agents Rurals és un cos petit, però no per això menys important. És més, la primera demanda que li vull fer és que hi cregui, que se'l senti i que ens el sentim nostre. Ja que sempre exigim i treballem per l'excel·lència de cossos com els Mossos d'Esquadra o els Bombers..., però no podem deixar de banda el Cos d'Agents Rurals. I parlo de deixar de banda perquè la prova està en que des del 2017 –i potser més enllà, perquè no he tirat més enrere– no s'havia fet mai una interpellació per parlar únicament i exclusivament del Cos d'Agents Rurals.

I, conseller, vagi per endavant que reconeixem que s'ha fet feina, una millor que l'altra. Algunes s'han anunciat per part del departament, i avui preguntarem si realment és això, feina que veurem feta, o és simplement un titular. D'altres..., com també passa en altres àrees del seu departament, que, per falta de projecte de futur, segurament no tindran l'efecte que haurien de tenir.

I també un tret característic del seu Govern, que és que, no sent conscients que es troben en un govern en minoria, massa sovint tiren pel dret amb decisions transcendents per al cos sense consensuar-les amb agents implicats com poden ser els sindicats o els grups parlamentaris.

Però bé, comencem per la part positiva. La flota de vehicles i les uniformitats estan renovades, i tenim molt clar i celebrem l'objectiu dels vuit-cents agents. Diria que el PECAR fixa un mínim de dotze efectius per comarca. I la primera pregunta seria: on els posarem? Perquè, clar, si anem al pla de bases, li hauríem de preguntar en quina situació es troba aquest pla, quin calendari hi ha previst per executar-lo, quina partida pressupostària hi ha prevista... Perquè de moment el que tenim són 125 agents a l'escola, que al juliol s'incorporaran als seus llocs de treball, i el gener del 2025 n'han d'entrar cent deu més. Per tant, on ubicarem aquests 235 nous agents?

Quines són les bases que es construïran properament i quan estaran disponibles? L'última que hem vist a la premsa ha estat la d'Igualada. Si me'n pogués donar una mica més de detalls... I aquesta, justament, que anava compartida entre dues vegueries, però formen part d'una única regió.

També li voldria preguntar sobre quina distribució d'àrees regionals tenen prevista al nou PECAR i si mantindran les set existents o intentaran adaptar-ho a la realitat de les vegueries.

Aquest 2024 encarem l'últim any del pla especial del Cos d'Agents Rurals, i també voldria preguntar-li sobre quina valoració en fa, quins objectius considera que s'han assolit i quins no. I també si ja estan treballant en el nou pla especial i si tenen previst fer-nos-en una mica participis als grups parlamentaris perquè hi puguem dir la nostra.

Un altre aspecte rellevant del que hem tingut novetat recentment són les taules retributives aprovades al desembre i d'aplicació des de l'1 de gener. Taules que no van fer-se amb acord sindical i que només contemplaven els comandaments, que ja era hora, però resulta que anem tard i que ara mateix, com que només són aplicables als comandaments, en queda fora el vuitanta per cent de la plantilla. Com que no és de rebut, i com no pot ser d'una altra manera, els sindicats els hi han fet notar el seu descontentament, i vostès han mogut fitxa i es van emplaçar a fer una segona reunió per aprovar el pla de carrera horitzontal per a l'escala bàsica, per categories i per especialització.

La pregunta seria: com és que no van contemplar un pla de carrera horitzontal i per a quan tenen previst tenir-lo acabat i que sigui d'aplicació? Perquè ara mateix el que tenim és gent a grups especials i de suport que no veuen compensada aquesta especialització. Igual que fins fa més d'un mes trobàvem agents amb responsabilitats, com poden ser agents majors o caps d'àrea, que no veien compensat tampoc aquest plus de responsabilitat.

No tindria sentit que avui no fem esment d'un altre aspecte pendent de resoldre que fins i tot ha estat judicialitzat, que és el tema dels sotsinspectors. La llei mar-

ca que els sotsinspectors han de ser de grup B i els caps d'àrea també, fet que ara mateix no s'està complint. Tenim sotsinspectors fent de base pendants de que se'ls hi assigni una plaça de responsabilitat.

I la primera excusa era, històricament, que no tenien taules retributives, i ara sembla ser que el que s'ha de canviar és la relació de llocs de treball, fet pel que demanen vostès temps, perquè diuen que és complicat. I ho podem arribar a entendre, però, clar, és que el tema no és nou i fa anys que es treballa en una situació, si més no, irregular.

I diuen, diuen, diuen que el Govern té la intenció de modificar la llei del Cos d'Agents Rurals a través de la llei de mesures, en cas de que hi hagi pressupostos, que afectaria dos supòsits. D'una banda, que es vol oferir la possibilitat de retardar l'edat de jubilació per a aquells agents que vulguin fer-ho, cosa una mica incompatible amb afirmacions que ha fet vostè mateix de que tenim un cos d'agents rurals en edat força avançada que cal rejuvenir, i on no val l'excusa de la falta de personal, perquè, com bé li he dit, si una cosa estan fent bé és que estan ofertant aquestes noves places. I, per l'altra banda, la lliure designació de tots els comandaments del cos. Vostè s'imagina que els caps d'àrea bàsica policial de Mossos fossin designats així, lliurement? Doncs sembla que els caps d'àrea bàsica dels agents rurals van per aquí, i no pas per un procés d'oposició o meritocràcia.

I, com li he dit, és un diuen, diuen, diuen. I una de les facultats que tenim com a diputats és la possibilitat d'anar directament a la font. Per tant, conseller, li demanaria si ens pot aclarir si el Govern té la intenció d'oferir la possibilitat d'allargar l'edat de jubilació i de nomenar tots els caps d'àrea per lliure designació.

El passat mes de juny –me'n vaig a un altre tema– es va presentar l'Infocat i el Govern va haver de fer marxa enrere per l'enrenou que va causar, perquè no va ser consensuat i també per les èpoques en què es va presentar, perquè va ser enmig de la campanya d'incendis forestals. Com que rectificar és de savis, vull pensar que aquest cop ho faran diferent, que en parlaran, que miraran que tingui més suport, que negociaran, perquè d'entrada ni alguns alcaldes d'Esquerra Republicana hi donaven suport. Estem al mes de febrer i estaria bé que no ens plantem de nou en plena campanya d'incendis. Quan tindrem aquest nou Infocat i quines afectacions o canvis tindrà per al Cos d'Agents Rurals? Perquè, novament, el que ens arriba és que els agents rurals quedaran fora del grup d'intervenció i que passaran únicament al grup d'avaluació.

I l'últim tema que li vull plantejar en aquest primer bloc és el tema del reglament d'armes dels agents rurals, que va ser aprovat pel Govern, recorregut, amb diversos articles impugnats pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Tot perquè també, val a dir, que al Ministerio del Interior no van trobar correcte que es pugui fer ús de certes armes.

I és que és el que li comentava al principi: no són un cos de segona i necessiten eines. Vostè troba correcte que quan fan tasques d'inspecció l'arma que porten sigui una escopeta de postes? No troba que haurien de poder dur una arma curta, tal com ens hi vam emplaçar al PECAR aprovat el 2019 inicialment? I, com li he dit, això no depèn únicament de vostè, però sí que vostè pot liderar-ho i anar-ho a negociar de govern a govern a Madrid.

I, en aquest darrer minut, voldria aprofitar per fer un agraïment immens al Cos d'Agents Rurals per tota la feina que fan al territori, però especialment deixi'm que faci esment del suport que presten al món local a municipis petits en un tema tan important com la gestió dels animals domèstics. Com bé saben, és competència municipal, i són molts els ajuntaments que no tenen ni eines ni recursos per fer-hi front. Quan apareix un gos abandonat que cal capturar per posar-lo en adopció o dur-lo a una gossera, ells sempre hi són. Quan tenim problemes amb les colònies de gats, ells sempre hi són. I hi són perquè si no hi fossin als ajuntaments se'ns faria molt feixuc poder donar compliment a la normativa que ens obliga a gestionar aquests aspectes.

Per tant, acabo amb un «gràcies» a tot el Cos d'Agents Rurals, però més concretament, perquè ho he viscut de prop –i sort n'he tingut, i ara em fico un segon el barret d'alcaldeessa–, a tot el personal de l'àrea bàsica de la meua comarca.

Gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Interior, el senyor Joan Ignasi Elena i Garcia.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Gràcies, diputada. Presidenta, diputades i diputats... Efectivament, el Cos d'Agents Rurals desenvolupa funcions molt i molt rellevants: la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient del nostre país. I sí, creiem que va ser una bona decisió incorporar el Cos d'Agents Rurals a la conselleria d'Interior, perquè formen part, efectivament, del sistema de seguretat i emergències del país i, per tant, és bo que formen part de la mateixa organització.

Jo crec que amb relació al Cos d'Agents Rurals hem actuat clarament amb fets; amb una aposta no només de compromís, de paraula i de donar-los tot el recolzament del Govern i de la conselleria de la qual depenen, sinó també amb fets molt concrets. Algun l'ha destacat vostè, que és la incorporació de nous agents. Pensen que des del 2009 no s'incorporava cap agent rural. Des del 2009. Ara s'ha fet una promoció de cinquanta-quatre que es van incorporar ara fa un temps. N'hi ha una a l'escola, de cent deu, que estan fent el curs bàsic. També n'hi ha una de nova que està publicada..., una nova convocatòria, del juliol del 23, de cent deu noves places. De forma que, efectivament, estem parlant de que gairebé tindrem un cinquanta per cent més d'agents rurals en relativament dos anys i mig, tres anys. I això significa un increment del cinquanta per cent. Per tant, podran fer molt més bona feina.

Amb relació a la situació retributiva i a les qüestions retributives del Cos d'Agents Rurals, per primera vegada s'ha resolt una qüestió que ja venia de feia temps, i que venia d'una sentència judicial, a més a més, que són les retribucions per a determinats llocs de comandament a les categories d'escala executiva i superior, que era una necessitat imperiosa perquè hi havia un desgavell, en les retribucions, extraordinari. I en aquest moment s'està fent i s'està elaborant la descripció de llocs de treball dels comandaments, necessària per donar d'alta els nous llocs de treball que contemplem les taules retributives.

I, amb relació a la negociació amb el conjunt de l'organització, amb el conjunt del cos, hem començat a tenir la primera reunió i en els propers mesos esperem arribar a acords amb els representants sindicals amb relació a les condicions laborals i al pla de carrera dels diferents..., del conjunt de l'organització del Cos d'Agents Rurals.

Això, des del punt de vista sindical i de les relacions i de les condicions laborals dels treballadors com a treballadors. Però també s'ha fet una aposta decidida quant a mitjans. En recordava alguns, n'hi afegeixo algun altre. No només la uniformitat, sinó també el conjunt de la flota de vehicles, que s'ha renovat en la seva totalitat, que, la veritat, tenien molts i molts anys.

S'ha renovat, com deia vostè també, el vestuari. S'ha incorporat material òptic. S'han incorporat també escopetes, rifles, munició i armilles antibales, així com material específic per als grups de suport.

I s'ha fet una aposta –deixi'm fer un parèntesi aquí– també per la feminització del cos. Quan vam arribar hi havia un tretze per cent de dones que eren agents rurals. Hem fet aquest conjunt de promocions, la darrera de cent deu, amb una reserva de places del quaranta per cent perquè creiem que en tots els àmbits, també en els Agents Rurals, hi ha d'haver un creixement i una feminització per assemblar-se, el cos, al país al qual serveix i a la societat a la qual serveix. Perquè és un dret, que les dones puguin ser agents rurals, i alhora també farà que el cos sigui més eficaç, en la mesura que s'assembla més a la societat a la qual serveix.

S'ha fet quelcom que també és imprescindible, que és dotar de recursos administratius, d'estructura administrativa, un cos que creix. En la mesura que creix, era una estructura molt feble –molt feble. Hi havia molt poca gent treballant en l'àrea administrativa, fet que provocava que moltes de les tasques administratives les acabaven fent els agents, una cosa absurda des del punt de vista de l'eficàcia del cos, perquè els agents han de fer la feina que els correspon per les seves competències.

I també en l'àmbit de la formació, incorporant el Cos d'Agents Rurals a l'escola d'emergències i protecció civil, i també agents rurals ara per potenciar la seva formació i la seva formació contínua.

I també un esforç en la visibilització del cos, creant el manual d'identitat corporativa, incorporant-lo a les xarxes socials per ser més visibles, potenciant campanyes divulgatives com l'àmbit eduCAR, que és una tasca fantàstica, pedagògica, que fa el Cos d'Agents Rurals. O també el pla Alfa i la seva explicació, que és una referència especialment a les èpoques més complicades de la campanya d'estiu d'incendis. O també en la incorporació i la recuperació del Dia dels Agents Rurals, enguany especialment emotiva; recordo que vostès també hi van participar recordant els tràgics incidents de l'any 17, ara fa set anys, a Aspa, amb la pèrdua de la vida de dos agents.

Un esforç, per tant, d'incrementar el cos, de fer-lo més fort i de fer-lo més..., amb més mitjans, més mitjans humans, més estructurat, i, per tant, dotant-lo de força administrativa, d'estructura de comandaments –i l'inici d'una negociació també amb els treballadors del seu pla de carrera–, més mitjans tècnics al servei de poder fer la seva feina i més visibilització social.

Això necessàriament ha de comportar un pla de bases que estan absolutament desfasades en el temps. La que s'està fent a Igualada i que es va presentar l'altre dia..., el seu projecte executiu té una vocació de ser no només per a Igualada, sinó que ha de ser un model perquè sigui adaptable a totes les noves bases que s'han d'anar fent en el país, que no haguem de tornar a fer el projecte executiu, sinó només adaptar el projecte executiu i que, per tant, pugui anar molt més ràpida, la seva construcció.

El pla de carrera ja l'hi he comentat. El PECAR està aprovat i se n'ha d'aprovar un altre. I en la mesura que se n'hagi d'aprovar un altre en parlarem amb sindicats..., amb el cos, en primer lloc, i també amb els representants polítics, en allò que considerin necessari.

La qüestió que m'ha preguntat –i ara li estic responent a coses concretes que m'ha dit, eh?–..., la qüestió dels sotsinspectors amb l'RLT es resoldrà.

I, respecte al tema de les armes –em queden tres coses per contestar-li; si no, ho faré després, en el següent punt–..., en la qüestió de les armes nosaltres vam fer un reglament. Això és la primera prova de quina era la voluntat del Govern, aquell reglament. Aquell reglament va ser recorregut, i suspès, per tant, pel Govern de l'Estat. Ara hi ha una sentència que habilita, tant les armes curtes com les extensibles, a poder-ne fer ús el Cos d'Agents Rurals. Manca l'autorització de qui correspon donar l'autorització, i a la darrera reunió que vam tenir amb el ministre li van traslladar la petició de que l'òrgan competent per autoritzar l'ús de les armes, doncs, la doni, perquè creiem que és una eina imprescindible per als agents, que el necessiten per a l'exercici de les seves funcions.

Pel que fa referència a la jubilació, nosaltres vam presentar ja fa molt temps a l'Administració general de l'Estat i a la seguretat social la petició de jubilació anticipada dels agents del Cos d'Agents Rurals als seixanta anys, perquè creiem que és absolutament coherent amb la jubilació als seixanta dels bombers, amb la jubilació als seixanta dels mossos d'esquadra i de tants servidors públics del sistema de seguretat i emergències. Nosaltres ho hem presentat també com a esmenes als pressupostos generals de l'Estat per incorporar-ho, i també ho fem en aquests pressupostos generals de l'Estat.

Per tant, no lliga amb la nostra voluntat de que els agents del Cos d'Agents Rurals allarguin la seva vida laboral més temps. En definitiva, nosaltres el que volem és que tinguin l'opció, com tots els servidors públics gairebé d'arreu del sistema de seguretat i emergències, que es puguin jubilar als seixanta anys.

I crec que, amb relació a l'Infocat, podrem donar una resposta ben aviat d'un acord amb tots els que actuen en aquest àmbit, perquè ens sembla que és imprescindible que hi hagi un acord global. I estic en condicions de dir que en les properes setmanes, doncs, podrem presentar-lo.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, presidenta. Miri, conseller, ho dic avui aquí, i vagi per endavant que no és només vostè, sinó que és un aspecte generalitzat del Govern que he anat denotant a les sessions de control i a les interpellacions: darrere de cada pregunta o interpellació hi ha un treball acurat, hores de feina de tractar el tema, de parlar amb gent del sector, amb persones afectades, de triar les preguntes a fer –perquè al final deu minuts semblen molt temps i al final no és tant–, de saber concretament què volem, quina informació tenim sobre ics tema i, com no pot ser d'una altra manera, de fer propostes constructives amb tot el sentit de la responsabilitat d'una diputada que està a l'oposició. I el que em trobo massa sovint, tot i que avui sí que hi ha hagut preguntes més acurades, són respostes generalitzades, preguntes potser també una mica punyents però que queden sense resposta, i zero autocrítica, perquè la primera a dir que s'ha fet feina i s'ha tirat endavant he sigut jo mateixa. I li he de dir que resulta una mica decebedor.

Pel que fa al pla de bases, m'ha contestat més o menys. M'ha parlat de la comissaria d'Igualada, de com s'organitzen... Però clar, és vostè mateix el que ha dit que el cos augmentarà en un cinquanta per cent, i el que li he preguntat és on els posarem.

Respecte al PECAR, també m'ha quedat clar: la resposta és que, del nou, el més calent està a l'aigüera.

Les taules retributives: he sigut molt clara a dir quan tindrem –sé que ho estan negociant, però la qüestió és ficar terminis a damunt de la taula, perquè ja anem tard– el pla de carrera horitzontal per a l'escala bàsica, perquè, com he dit, anem tard. El conseller d'Agricultura el 2015 va anunciar-les, i ens hem plantat vuit anys després i amb la feina feta a mitges.

El tema dels sotsinspectors, doncs, lo mateix: està bé que tinguin la intenció de modificar la relació de llocs de treball, però jo li pregunto quan ho faran.

També m'ha parlat de la jubilació anticipada. Evidentment, des del nostre grup parlamentari –ho vam fer en comissió i allà on ha calgut– donem suport a la jubilació anticipada. Però la pregunta que li he fet és si valoren la possibilitat d'allargar l'edat de jubilació per a aquells que ho vulguin i si realment els comandaments tenen previst que es facin per lliure designació.

De l'Infocat també ens ha dit que aviat en tindrem notícies, i jo li he preguntat com afectarà el funcionament dels agents rurals.

I, en el tema del reglament d'armes, aquí sí, li he de dir que celebro que ho hagin anat a tractar i esperem que ben aviat en tinguem notícies.

I aquests últims minuts voldria aprofitar-los per apuntar nous temes. Parlem de l'escala bàsica ara d'agents, agents majors i oficials. No tenim oficials. Hi ha una previsió que aquest any es convoquin places. Pel que hem sentit, sembla que hi ha la intenció de convocar primer els agents majors i després els oficials, però vostè sap que per optar a una plaça d'oficial primer cal haver estat dos anys –mínim– al rang immediatament inferior, que són els agents majors.

En condicions normals, li diria que el Govern té la capacitat per treure tots dos concursos alhora, però com que ja sabem que tenen una assignatura pendent en el tema de l'organització de les oposicions només m'atreviré a demanar que almenys ho intentin. Intentin treure els dos processos alhora, perquè és molt necessari. I el que passarà, si no, és que una vegada més quedaran places buides, perquè la realitat és que no tenim oficials.

I, parlant de places a cobrir, permeti'm que li recordi que els encàrrecs de funcions haurien de tenir una durada màxima de sis mesos –no entrarem en detalls, eh?–; que tenen àrees bàsiques que no tenen cap i altres que comparteixen cap entre diferents comarques amb molta extensió territorial per cobrir, i que hi ha coses que a l'hora del funcionament del dia a dia i per les característiques del territori no s'entenen: com pot ser que a l'àrea regional de l'Alt Pirineu no hi hagi ni un sol agent major d'incendis? O que, si ho extrapolem a la província de Lleida, únicament hi hagi dos agents majors per a tota la província? Cal planificació, organització i, sobretot, visió territorial, perquè cada territori és un món i cada territori té les seues especificitats.

I l'última cosa: des del Departament d'Acció Climàtica es va crear el grup de captura d'animals. Ja li vaig fer una pregunta també en sessió de control. Així com a Girona ha anat molt bé amb el tema del coipú, sí que és cert que a Lleida amb el tema dels conills, doncs, sembla que no se'ls deixi actuar tot lo que voldrien, no?, i que el Departament, inclús, d'Acció Climàtica ha hagut de contractar empreses perquè facin aquesta feina quan hi ha el GECA a disposició. I li voldria preguntar què me'n pot dir.

I no voldria acabar sense, també com ha fet vostè, tenir un record per al Xavi i el David, els dos agents rurals assassinats el 2017, un trist episodi que va marcar un abans i un després a dintre del Cos d'Agents Rurals. I el millor desig que podem tenir és que la seva passió per la feina i pel cos i la seva professionalitat s'estenguin com a llegat a tots els nous agents que ara formaran part d'aquest cos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el conseller Joan Ignasi Elena Garcia.

El conseller d'Interior

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Jo crec que a vegades s'usa massa l'estàndard de dir «no es contesta res, com es fa sempre», no? És a dir, jo crec que he participat de moltes interpellacions, i déu-n'hi-do, la concreció, però intentaré anar més enllà.

Però deixi'm dir que, quan a un cos des de l'any 2009 no es contracta ni un agent, la seva reconstrucció no és una cosa de tres quarts d'hora, és una cosa lenta. I és lenta, i els tràmits administratius ho són i, per tant, no és fàcil. I ho estem fent, i de quina manera, i crec que al cos es nota. I la seva visibilització als sistemes de seguretat i emergències és molt evident. I jo crec que l'autoestima col·lectiva del cos per a qualsevol persona que participi d'un dels seus actes commemoratius és molt evident, i jo crec que es palpa en qualsevol visita que es faci a qualsevol base o en qualsevol col·lectiu del Cos d'Agents Rurals.

El pla de carrera esperem tenir-lo aquest any. Però jo no puc donar data d'un acord, perquè és una negociació i, per tant, la negociació dura un temps. I esperarem..., esperem, perquè segur que l'altra part en té unes ganes tremendes i nosaltres també..., de forma que en la mesura que puguem posarem ritme a la negociació i en la mesura, doncs, que el ritme i els resultats s'obtinguin..., com més aviat millor.

En el PECAR no és que estigui el més calent a l'aiguera, és que el PECAR és vigent. I en la mesura que encara és vigent... Se n'ha de fer un de nou i el començarem a redactar enguany, però no el començarem a redactar..., quan encara està vigent l'altre sí, però no quan encara està vigent per a bastant de temps. De forma que, sí, quan el PECAR aquest finalitzi, tindrem aprovat l'altre o tindrem avançat l'altre, perquè aquesta és la nostra intenció.

Pel que fa referència a la lliure designació, la llei diu que les bases..., els caps de les bases és per concurs i els caps regionals, per lliure designació. Així ho diu la llei.

Respecte a la jubilació, la nostra única inquietud en aquests moments és que es puguin jubilar..., que tinguin el dret, l'opció, com tenen els mossos i els bombers, de jubilar-se als seixanta anys.

Respecte als sotsinspectors, esperem... Ja he dit que era quan es resolgués lo de l'RLT. Ho hem de parlar amb Funció Pública, i esperem que estigui resolt el primer trimestre de l'any 24.

Respecte als agents majors i oficials, la idea que tenim és fer primer la dels agents majors i després la dels oficials, i fer-la aquest any.

I, respecte a la qüestió de les captures, hi ha un grup de captures a tot el conjunt del territori. I, per tant, n'hi ha arreu i està coordinat des dels serveis centrals de Torreferrussa del Cos d'Agents Rurals.

Crec que la concreció és bastant notable.

I, respecte a la capacitat o no de fer oposicions, jo només dic que en tot cas la pot acreditar o no aquell qui en fa quan toca fer-les. I aquest Govern les ha fet, i quina quantitat n'ha hagut de fer, perquè malauradament hi havia un percentatge altíssim del conjunt de l'organització de la Generalitat de Catalunya que estava en un interinatge que era insostenible i il·legal. I, per tant, res a dir.

Respecte..., crec que no m'he deixat cap de les qüestions que m'ha plantejat.

Em sembla que anem per bon camí. Hem pensat justament que el pla de bases s'havia de començar fent un model que sigui aplicable..., com també estem fent en els parcs de bombers voluntaris, un model que sigui replicable molt fàcilment perquè no haguem, en cada una de les bases, de tornar a fer un projecte executiu sencer, sinó que només sigui l'adaptació de ja un projecte preexistent, de forma que escurem molt els terminis. I la idea que tenim és posar-nos aquest any amb el projecte executiu aquest i enllestir-lo, i, a partir d'aquí, cada any anar fent unes quantes bases al territori. Perquè sí, perquè en algun lloc estan en condicions, en d'altres estan en condicions que no corresponen i que cal donar-hi la volta.

I vull acabar, doncs, agraint la interpellació, perquè jo crec que és molt positiu que tinguem l'oportunitat de parlar d'un cos que massa temps potser ha estat oblidat o poc conegut pel conjunt dels nostres veïns i veïnes, dels nostres ciutadans i ciutadanes, i que és un privilegi que té el sistema de seguretat i emergències, un orgull per al nostre país, que fan una feina extraordinària, moltes vegades silenciosa però imprescindible. I que sàpiguen que tenen el suport d'aquest Govern, per descomptat, i del conjunt del Parlament de Catalunya, que són els qui representen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passem al desè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials

300-00432/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Senyor conseller, bona tarda. Senyores i senyors diputats... Aquesta interpellació té com a objectiu analitzar el compliment d'algunes de les accions que vostè mateix s'ha compromès a realitzar des de la conselleria de Drets Socials. Val a dir que, en una valoració justa, Drets Socials ha tirat endavant algunes

accions molt positives per al conjunt del país, per al conjunt del sistema, però n'hi han d'altres, efectivament, que encara ens queden per arreglar.

Jo voldria fer..., com no tinc molt temps per analitzar-les totes, voldria centrar-me en tres o quatre temes que considero que són d'especial rellevància.

En primer lloc, té a veure –l'hi vaig comentar el mes de desembre– amb el decret d'increment de les prestacions vinculades a la residència. Sap vostè que, fruit de l'acord pressupostari amb el PSC, vam acordar incrementar les prestacions vinculades a la residència, que són aquelles prestacions que les persones utilitzen per entrar en una plaça de residència privada i que els ajuda, diguem-ne, fruit del seu grau de dependència, a pagar menys per accedir a una plaça, que en aquests moments està al voltant..., entre 2.200 i 2.700 euros al mes.

El mes de setembre el consell de govern va aprovar aquest increment de prestacions vinculades. El mes d'octubre aquest Parlament va aprovar el decret per incrementar-la. És un increment important, eh?, perquè estem parlant d'un seixanta-cinc per cent més en aquelles prestacions vinculades de les persones que menys cobren cada any. És a dir, passem de 474 euros al mes a prop dels 1.238 euros al mes. Per tant, estem parlant d'un increment molt important, d'un seixanta-cinc per cent, i d'un disset per cent a aquelles famílies que tenen més recursos, no?

Doncs bé, 7 de febrer de 2024, quatre mesos després de l'aprovació del decret, senyor conseller, les persones que sol·liciten una prestació d'aquest tipus no l'estan cobrant. Cobren l'anterior, que és un seixanta-cinc per cent menys del que els hi tocaria. El Govern no està pagant allò que el propi Govern i que el Parlament van aprovar.

El mes d'octubre, conscient de que no s'estava pagant, vostè ens va dir que ho solucionarien «en les pròximes setmanes». Al desembre li vaig tornar a preguntar jo mateix a l'escó, i em va dir que ho tindrien fet «en les pròximes setmanes», i va afegir que no estaven fent res malament, perquè el decret fixava el termini per fer-ho. Jo li vaig respondre que no. I ara li torno a dir que no, que no és cert. Disposició final setena del decret aprovat: «Entrada en vigor. L'aplicació dels imports determinats d'acord amb el que preveu aquest decret llei té efectes a partir del primer dia del mes següent a la seva entrada en vigor» –1 de novembre de 2023. El que sí que inclou és que aquelles persones que ja estan cobrant les prestacions tindran sis mesos..., però no aquelles que les demanen per primer cop. Per cert, sis mesos; n'hi queden dos.

I si no hem estat capaços de pagar a la gent els nous preus i les noves ajudes que vostès mateixos van aprovar i portem quatre mesos sense poder cobrar-les, deixi'm que li digui que dubto una mica que d'aquí a dos mesos hagin vostès analitzat i actualitzat totes les prestacions vinculades a la residència, actualitzar-les amb els nous imports d'aquí a dos mesos.

La seva ineficàcia a l'hora de posar en marxa aquest decret fa que hi hagi persones amb molt pocs recursos que reben una prestació, com li deia, un seixanta-cinc per cent inferior a la que haurien de rebre. I, miri, això és perquè han estat incapaços vostès d'actualitzar la calculadora que les treballadores socials utilitzen a l'hora de poder posar les dades de les persones que ho demanen. Han estat incapaços d'actualitzar una calculadora. Quatre mesos per actualitzar una calculadora.

I si vostè parla amb els serveis territorials, amb les persones que fan les valoracions, li diran que els informes de les PIAs estan aturats. Està vostè generant llista d'espera. Hi han alguns professionals, en molts indrets..., l'altre dia vaig tenir una reunió amb més de seixanta-cinc ajuntaments de Catalunya. Algunes s'estan aturant perquè estan esperant que s'actualitzi la calculadora per rebre la prestació un seixanta-cinc per cent –en alguns casos, superior.

Si us plau, conseller, jo li demano que posi ordre. No pot ser tan difícil que vostè aprovi unes noves prestacions –que les ha aprovat, a més a més, amb el consens d'aquest Parlament– i que siguin incapaços d'aplicar-les. Perquè està incomplint el propi decret que vostè mateix va signar. I la gent no mereix, en aquest cas, rebre prestacions inferiors.

Un altre tema –aquest matí hi feia referència el diputat Saldoni–: Albert Navarro, mestre, pare, triatleta, publicava a les xarxes socials que té dos fills amb TEA, un amb grau III que li van abaixar a grau II i un amb grau II que li van abaixar a grau I. Per tant, menys prestació, menys hores d'atenció. Vostè aquest matí hi feia referència.

N'hi poso un altre cas, perquè no és una cosa aïllada només de les persones amb TEA. Senyora Rosario, de Santa Coloma de Gramenet, seixanta-dos anys. Té reconegut el grau II de dependència des de l'any 2007 –un noranta per cent de discapacitat reconeguda–, VIH, bronquitis crònica –dorm amb oxigen– i és cega. Sap quin grau li ha quedat, després de demanar la revisió? Cap. No es troba en situació de dependència. Clar, jo..., aquesta senyora ja no té ajudes. Amb els mateixos criteris de l'any 2017, amb els mateixos criteris que vostè deia: «No, és que el Govern d'Espanya no ha actualitzat els criteris...» Els mateixos criteris abans sí que li donaven un grau II de dependència i ara sembla que la senyora Milagro..., s'ha curat. No és de rebut –no és de rebut.

Per tant, alguna cosa està passant en les valoracions del grau de dependència. La periodista Marta Rodríguez, al diari *Ara*, publicava aquest cap de setmana un article que parlava, evidentment, del que vostè ja sap que passava, perquè a la compareixença que vostè va fer el mes de desembre de l'any 2021 ja en vam parlar: Catalunya és la comunitat autònoma que més graus I dona i la comunitat autònoma que menys graus III dona; més prestacions, diguem-ne, que tenen menys cost, i aquelles que tenen més cost, grau III, són les que menys donen.

I vostè deia..., aquest matí deia: «Això és perquè, clar, a Catalunya paguem el mateix per al grau II que per al grau III.» I això..., hi ha el fet que hi hagi residències amb persones que tenen grau II que ja no demanen el grau III perquè «total, van a cobrar lo mismo». Escolti'm, primer, aquesta va ser una mesura d'Esquerra Republicana, legislatura anterior, l'equiparació de grau II i grau III. I és que els graus de dependència no van en funció del que ha de pagar vostè o qualsevol altre a la residència, el reconeixement de grau de dependència va en funció de l'estat de salut de la persona.

I hi ha una trampa, perquè sí, efectivament, com hi han més graus II que graus III i cobren el mateix, les ràtios són diferents. No és el mateix cuidar una persona amb grau II que amb grau III. I, per tant, el que fan és: cobrant el mateix, contracten menys persones. És així. Parli vostè amb el sector. No faci aquesta cara, conseller. *Si esto es del abecé*: no és el mateix cuidar una persona amb grau III que cuidar una persona amb grau II, evidentment. I no són les mateixes ràtios de personal al grau III que al grau II. I caldria, per tant, no en funció del que s'ha de pagar o no s'ha de pagar, en funció de la situació de l'estat de salut de la persona, determinar si té un grau II o un grau III.

Jo el que li vull demanar en tot cas és que, si els criteris no han canviat..., primer, no s'entén com una persona que abans tenia un grau de dependència el deixa de tenir, a no ser que hagi millorat, però, clar, una persona com la de l'exemple que jo li he posat... Li puc presentar la gent, eh?, les persones, vull dir, no m'ho estic inventant. I són dos exemples..., en podria posar bastants més, però no tinc temps. I tots els d'aquí segurament hem trobat persones que diuen: «No, escolta'm, jo ja no demano ni la revisió per por a que m'abaixin el grau.» Són onze mil persones des de l'any 2017, deia aquest matí, no? No són poques –no són poques. En todo caso, me parece muy injusto. «Bah, només el dos per cent...» No, no, no, és una situació de cadascuna de les persones. Darrere de cadascun d'aquests números hi ha una realitat personal. I tenen dret, per llei, a estar coberts.

Per tant, amb aquest sistema tenim menys diners en dependència, menys personal per atendre les persones, però la realitat és que les persones tenen més dependència. I no he vist cap iniciativa..., fins i tot al contrari: nosaltres vam demanar l'increment de les ràtios de professionals al pressupost del 2003 i no hi va haver manera de poder acordar-ho.

I hi ha un tema més. Aquest matí deia vostè: «No, en el cas dels TEAs farem més formació dels valoradors.» Efectivament, està bé. No *només* en el cas dels TEAs. Potser hem de reunir els valoradors de dependència i establir quins són els criteris. Els criteris i la manera de valorar. Perquè aquests casos, evidentment, de sentit comú..., resulta que una persona cega, amb VIH, amb problemes als ossos, amb problemes de salut importants, resulta que ja no té dependència, quan la tenia el dia anterior, no?

«Introduir una escala paral·lela de valoració al barem estatal en els casos d'autisme.» *Només* en els casos d'autisme? I, per tant, està confirmat que la Generalitat pot o té la possibilitat de generar sistemes de correcció.

«Estudiar la viabilitat d'un complement de la Generalitat en el cas de TEA per suplir aquesta disminució econòmica amb el canvi de grau.» Hi insisteixo, *només* amb els TEA? Que està bé, eh?, a favor. Cap problema amb els TEA, però *només* amb els TEA?

«Introduir un mecanisme de la Generalitat per corregir el finançament del grau II a grau III automàticament.» Això ja ho va dir el desembre del 2022. (*Veus de fons.*) Sí, sí. Bé, li passaré el vídeo, però *vamos*, va tenir una conversa amb mi directament en seu parlamentària, perquè era un problema..., no és un problema... Ara s'ha publicat, però les dades de l'Imsero les tenim. Tenim un document del «govern alternatiu» fins i tot de l'any passat que ja deia que aquesta era la situació que es donava. I vostè va dir: «Corregirem aquesta situació.» I estem igual.

Després li parlaré d'alguna cosa més, però aquests són els dos temes en que volia centrar la meua intervenció.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials, el senyor Carles Campuzano i Canadés.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, li agraeixo la seva interpellació. Li agraeixo que exposi la feina feta pel departament durant el 2023, perquè és realment intensa.

S'ha incrementat l'IRSC, s'han incrementat les tarifes, s'han incrementat les places, hem reduït els terminis d'espera, hem tramitat quinze mil places de subvencions, concerts... Estem automatitzant processos amb prestacions. Hem millorat la xarxa de CDIAPs. Hem passat de tindre un Barnahus a tindre'n dotze. Hem unificat l'IRPF i la COSPE en una sola convocatòria. Hem gestionat l'arribada de 2.300 joves migrants sols. Hem aprovat el pla nacional de joventut. Hem resolt 400 milions de subvencions Next Generation. Estem desplegant l'atenció social i sanitària integrades. Hem aprovat el codi d'accessibilitat. Hem millorat el contracte programa. Estem impulsant el català en l'atenció als serveis a les persones. Hem resolt les cues del 21, 22 i 23 pendents. Hem posat en marxa l'oficina de pobresa energètica. Estem desenvolupant el programa de transformació digital més important del conjunt del Govern de la Generalitat i que tindrà conseqüències. Vam acordar amb el Govern de l'Estat la modificació de la llei de l'ingrés mínim vital perquè el poguéssim gestionar. I hem incrementat les prestacions econòmiques vinculades a la dependència.

No està malament, senyor Moreno. I ho dic també perquè vostè, en la meua compareixença en la comissió, em va titllar d'optimista respecte al que anunciàvem. I no està malament. O sigui, el balanç aquest d'aquí que li estic exhibint no està malament. I, si m'ho permet, vostè se'n pot sentir també satisfet, perquè en la seva justa mesura i amb el seu vot favorable als pressupostos ens va donar l'estabilitat política que necessitàvem per poder desenvolupar aquest programa. I, per tant..., vaja, tant de bo puguem continuar aprofitant l'any 24 per resoldre determinats reptes, no?

Vostè avui em planteja una interpellació amb algunes qüestions concretes i que són importants. Començaré per la que aquest matí em preguntava el diputat de Junts,

el senyor Saldoni, perquè no és un tema menor i és un tema rellevant. Estem davant d'un barem que fa l'Estat. Que es modifica, eh? –que es modifica. I un barem que havia d'adaptar-se a una realitat no prou ben resolta al llarg de tots aquests anys que té a veure amb les transicions, especialment entre els zero i els divuit anys, i que la convocatòria d'eleccions va avortar, i que no ha permès avançar en l'elaboració d'aquest nou barem; nou barem que, efectivament, allà on provoca més prejudicis és en aquesta franja dels zero als divuit anys.

Jo ho deia aquest matí, i no ho deia per menystenir ningú, ni molt menys, sinó simplement per situar els problemes en la seva justa mesura. Si des de l'any 2007 fins als anys 2023, 2024 estem a punt d'haver fet 1 milió de valoracions i de revisions de grau de la dependència i la rebaixa... S'han produït al voltant d'onze mil casos durant tot aquest període històric, en el cas dels menors d'edat, amb unes mitjanes del voltant de noranta o seixanta, no vol dir que simplement..., al contrari, empatitzem amb cada una de les persones afectades, però hem d'ajustar exactament quin és el problema que tenim, perquè, si no, ens despistem a l'hora d'abordar el problema.

La situació ideal –i deu estar d'acord amb mi– és que el barem s'adapti, que el barem que no fa la Generalitat s'adapti a la realitat de les persones. És més, senyor Moreno, segurament un dels problemes que mantenim en la llei de l'atenció a la dependència és que sota un mateix barem hem volgut resoldre realitats que són molt diferents. A una persona de vuitanta-cinc anys se li aplica el mateix barem que a un jove de disset anys amb autisme. Haurem de treballar amb el Govern de l'Estat per modificar aquest barem i per adaptar-lo.

En el mentrestant, mentre aquesta situació continuï d'aquesta manera, nosaltres hem de donar-hi respostes. Està molt clar que el Govern de la Generalitat no ha donat cap instrucció als valoradors perquè es produeixin revisions a la baixa en l'àmbit de l'atenció a la dependència. És més, la instrucció que hem donat, per exemple, és que els arrodoniments, si convé que es produeixin, es produeixin a l'alça; per tant, per donar més garanties a aquelles persones.

I segurament sí... Vull dir, escolti, vostè em parla de casos puntuals, i, per tant, sí. Escolti, en el cas puntual, si jo faig cas del que vostè em diu, diguéssim que el seu sentit comú i el meu ens diuen que s'ha produït un error. Hauríem de veure l'expedient. Hauríem de veure l'expedient, perquè, com poden comprendre, les persones que fan la valoració en el domicili despleguen un qüestionari, i en funció de les respostes que es van donant s'hi aplica el barem. I, en aquest sentit, hi ha molt poca subjectivitat. I el barem és el mateix, eh?

I, en el mentrestant, què hi podem fer? Home, hi podem fer algunes coses, no? Podem introduir aquesta formació. Podem valorar incorporar una escala paral·lela de valoració, i en aquests moments estem en algunes converses tècniques per veure si això d'aquí ens hi encaixa. I hem de valorar, i hem de valorar-ho bé, si volem introduir un complement en el cas de les famílies amb fills amb discapacitat, i hem de veure quines capacitats pressupostàries tenim per poder fer-ho, i hem d'objectivar quin és l'univers de persones que podríem afectar.

Perquè, quina és la conseqüència principal que té per a les famílies la disminució del grau de dependència? És que la prestació per cuidador familiar es disminueix. I quina és l'única ajuda que reben les famílies? Reben la prestació per cuidador familiar i una prestació de la seguretat social per a fills amb discapacitat que està valorada en mil euros l'any.

Perquè, clar, en la discussió..., no ens podem escapar tampoc... Home, escolti, introduïm un complement en la prestació per a fill a càrrec d'àmbit estatal? Plantegem una prestació per fill a càrrec per a les persones amb discapacitat a nivell estatal més substancial que la que tenim? Existeix aquí també, senyor Moreno –deu estar d'acord amb mi–, una necessitat de millorar també aquest nivell de protecció a les famílies amb discapacitat des de la perspectiva del sistema de la seguretat social.

Sovint a Catalunya tenim necessitat d'inventar-nos prestacions complementàries a les estatals perquè les estatals són insuficients per a les famílies del nostre país.

I segona qüestió que vostè em plantejava, no?, que no afecta en el tema dels menors, que crec que el tenim molt identificat, sinó en el cas de les persones més grans. A la residència sovint el que es produeix és una revisió d'ofici, i el Govern de la Generalitat té molt d'interès en que tinguem més graus III, entre altres coses perquè tindrem més finançament de l'Estat. I, és més, li dic que, com que estem gestionant millor, hem passat de rebre en el nivell acordat prop de 40 milions d'euros per part de l'Estat a rebre'n 100. I no és fruit de l'aire. És fruit de que una millor gestió del departament ens està provocant un increment dels recursos que ens transfereix l'Estat.

Nosaltres estem activant un mecanisme automàtic que el tindrem enllestit relativament aviat que ens permetrà resoldre aquesta qüestió. Ens hagués agradat resoldre-la més aviat? Escolti, amb entusiasme juvenil, però la resoldrem. Sabent també, però, que a Catalunya, a diferència, per exemple, d'Andalusia, en els equips de valoració en el nostre país hi ha metges. A Andalusia només hi ha treballadors socials. És possible que això provoqui diferències en la valoració de l'anàlisi de la dependència.

Li haig de dir que els nostres nivells de grau III s'aproximen més a Navarra que no pas a Andalusia, i que és possible que quan introduïm aquest mecanisme estiguem per damunt de Navarra però estiguem lluny d'Andalusia. Però és un tema que ens interessa resoldre, i li puc ben assegurar que el podrem resoldre jo crec que relativament aviat, però necessitem la modificació del barem a nivell estatal. I jo el convido, senyor Moreno, perquè vostès tenen més influència que nosaltres al Govern de l'Estat, a ajudar-nos en la modificació del barem.

Amb relació a les PEVS, jo li vaig dir, efectivament, que tenim un marge de sis mesos per procedir a revisar les PEVS, les PEVS antigues, efectivament. Això és el que contemplava el decret llei que vostè va votar i que en la seva pregunta oral semblava obviar. I, efectivament, estem adequant la calculadora. I l'adequació de la calculadora ha resultat ser una miqueta més difícil que allò que ens imaginàvem, perquè resulta que existien unes regulacions de la calculadora, diverses, de l'any 87, de l'any 2001 i de l'any 2013, que estem unificant. I això ho tindrem enllestit, i quan ho tinguem enllestit aplicarem les PEVS complint, com no pot ser d'altra manera, el decret que vostè va convalidar.

Crec que ha estat una bona mesura i que serà un èxit, la seva aplicació.
Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per a la rèplica, té la paraula el diputat Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies. Conseller, que no, que no: al decret que vam aprovar, disposició final setena, les quanties que s'aprovaven..., l'increment de les PEVS es posava en marxa l'1 de novembre. I al decret posa que, a més a més, aquelles persones que ja l'estan cobrant... (*Veus de fons.*) No, però no és lo mateix, ja l'hi dic. Vostè va aprovar un decret perquè pagués l'1 de novembre. No ha pagat. Han passat quatre mesos. La gent no està cobrant la prestació. Punt. Ara, si vostè vol: «No, però hi havia un punt en que dèiem sis mesos...» Sis mesos per actualitzar les que ja es donaven. Pero si solo hay que leer el decreto que firmó usted. Però és que no hi ha més. Digui'm: «Mira, hem tingut problemes amb la calculadora.» D'acord, o sigui, hi ha hagut problemes amb... Però reconegui que hi ha hagut un problema i que des de fa quatre mesos la gent no rep allò que té dret a rebre. Ja està. Però no jugui aquí, perquè no és cert, això, conseller, i ho sap. (*Veus de fons.*)

Sí, no, jo... Pero, no, me está diciendo otra cosa diferente a la que digo yo. (*Veus de fons.*) No, no, jo hi sento molt bé –jo hi sento molt bé. (*Veus de fons.*) Sí... No, sobretot llegeixo bé el decret que vostè va signar i que no diu el que vostè diu. (*Veus de fons.*) Sí, sí. (*Remor de veus.*) Disposició final. ¿Se lo leo yo? (*Pausa.*) Bueno, venga,

va, otra vez. Disposició final setena: «Aquest decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'aplicació dels imports determinats d'acord amb el que preveu aquest decret té efectes a partir del primer dia del mes següent a la seva entrada en vigor.» ¿Lo entendemos todos o no? Doncs ja està: no està pagant. Punt.

Segueixo. Miri, amb el tema del barem de dependència... El barem és el mateix per a tot Espanya, perquè el marca l'Estat, i nosaltres tenim més graus I i menys graus III. «És que nosaltres tenim metges i, per tant, valorem d'una altra manera...» Aquesta és la realitat que tenim, conseller. Jo, mira, en el tema de refer els barems, encantat, i, si cal, ajudarem des del Govern d'Espanya a fer-ho. Cap problema. Jo l'únic que li dic, i que crec que demana la gent i la ciutadania, és sentit comú, i que, per tant, una persona amb una situació de dependència determinada no pot veure com l'endemà, quan fan la revisió... Perquè la gent demana la revisió perquè es troba pitjor. «No, es que me encuentro mejor. Voy a ver si me bajan la dependencia.» No, la gent hi va perquè es troba pitjor, i diu: «No, escolti'm, jo tinc un grau II. Necesito un grau III perquè tinc accés a altres serveis.» I el que està passant és que a la gent li abaixen el grau, en alguns casos, en molts –a mi em sembla que en masses. I, per tant, l'únic que li demano és: coordini vostè els equips de valoració.

Mai hi haurà suficient des del punt de vista de la prestació econòmica. Tothom considera que necessita més prestació econòmica, i probablement és veritat. L'únic que dic és que les valoracions s'ajustin a la situació de la persona. Que no s'ajustin a dir..., com ha dit aquest matí vostè: «Nosaltres tenim menys graus III que la resta. Som els que menys graus III tenim d'Espanya. Nos estamos acercando a Navarra.» D'Espanya. I que s'ajustin a la situació de la persona, no a si paguem el mateix o no paguem el mateix a les residències. Hi insisteixo, no és el mateix un grau II i un grau III: un grau III requereix més personal d'atenció, per això no es demana aquesta revisió. I si es fa d'ofici es queden en grau II, perquè és igual, perquè continuen tenint el grau II, perquè la residència cobra el mateix i no ha de contractar tanta gent, *punto*. Aquest és el tema. Això és una política: Esquerra Republicana, legislatura anterior. Ja està. I aquesta és la realitat que tenim.

Em queda un minut i mig, perquè vull també comentar-li un altre tema. Vint-i-u de març del 2023, d'aquí poc farà un any; vostè afirmava en seu parlamentària: «Espero tindre enllestida la planificació a curt durant les properes setmanes. I d'aquí a la tornada de vacances, setembre, tindrè establerta la planificació a mitjà termini.» Hem tornat de vacances i seguim esperant. Des de l'any 2018 Catalunya no sap on posarà recursos residencials, serveis socials...; no en té ni idea. Ho deu saber el conseller, que ara, de fet, ens diu que ha posat en marxa dos mil places i nou-cents el mes de gener *nadie sabe cómo, con qué criterio, en qué lugar*. Jo he demanat en diverses ocasions el llistat de quines són les places concertades que s'han obert. No les sabem. No sé quin criteri, quina planificació s'ha seguit. Ens agradaria saber-ho. De fet, l'hi demanarem, no?

Ara, vostè ens anuncia, «ojo», que en les properes setmanes tindrem, ara sí, la programació de serveis socials 2024-2041. Jo n'estic encantat, perquè *se ajustará a mi edad de jubilación* i podré saber més o menys, el 2041, on estaran els serveis residencials. Home, si des del 2018 no tenim programació... Tampoc l'hi demanàvem fins al 2041. Home, voldríem saber quines residències faran l'any que ve, l'altre o d'aquí quatre anys. Potser haguessin trigat menys. Sembla que... Vostè: «Que no, això és un disseny de país, els recursos residencials...»

Escolti'm, a les coses: la gent vol saber, els ajuntaments necessiten saber i la ciutadania necessita saber si aquest any, l'any que ve o l'altre tindrà un recurs residencial a la seva ciutat. Lo del 2041... Jo espero que vostè tingui molts encerts en la vida política i en la seva vida personal, però el 2041 no sé si estarem aquí ningú de nosaltres, eh?

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per a la rèplica, té la paraula el conseller de Drets Socials, el senyor Carles Campuzano i Canadés.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Moreno, no menystingui la planificació 2041 i no em sigui frívol. Vostè coneix la planificació a curt termini perquè la vam presentar al Parlament de Catalunya, els criteris objectius pels quals repartíem aquestes places. La coneix, la vàrem debatre. Per tant, hem fet un desplegament d'aquestes places basades en aquesta planificació i n'hem creat dos mil l'any 23 i n'estem creant nou-centes ara. És més, ja s'han presentat. Tenim quatre mil i escaig de propostes presentades. I aquestes nou-centes estan fins i tot desplegades pel territori. I crec recordar que en el Parlament ja s'ha enviat, aquesta informació.

Per tant, escolti... *(Veus de fons.)* Sí, s'ha enviat, i si no s'ha enviat deu estar... *(Veus de fons.)* No, no, es va portar ahir, escolti, i la té –i la té, i la té– i la tindran –i la tindran. *(Veus de fons.)* Sí. I, per tant, escolti: planificació a curt termini feta. Desplegament de tres mil places amb gent gran, set-centes en el cas de persones amb discapacitat. No està malament –no està malament. I, hi insisteixo, se n'ha de sentir satisfet, perquè alguna cosa hi té a veure.

I, lògicament, en aquest 2024 si tenim pressupostos farem més places. Però necessitem seriosament una planificació a llarg termini, perquè és que el repte que tenim és enorme. I és una planificació que ens permetrà identificar quantes places fan falta i quins són els recursos econòmics que aquest país necessita i quines inversions aquest país necessita per fer infraestructures. I vostè, en un acte de frivolitat i de poca serietat, ho menysté.

Senyor Moreno, acompanyi'ns en aquesta planificació. Siguem capaços de prendre aquelles decisions que aquest país necessita a mitjà termini. Apagui els llums curts i posi llums llargs, i el convido...

I, per tant, quan presentem aquesta planificació a les properes setmanes... És més complexa; sí, és més complexa, sí, sí, però la tindrem. Serà la primera vegada que la Generalitat tindrà una planificació a vint anys vista, amb places i amb infraestructures que fan falta. I espero que aquesta planificació que fem orienti la política en l'àmbit de l'atenció a les persones grans, en l'àmbit de la discapacitat i en l'àmbit de la salut mental els propers anys. I espero que sigui un instrument que serveixi de consens en aquesta cambra per prendre les decisions que ens hi convenen. I, per tant, escolti, senyor Moreno, hi insisteixo, no m'ho frivolitzi.

Igual que no em frivolitzi el tema... Escolti, jo li intento explicar el problema que tenim. L'explicació no és que els criteris de valoració siguin diferents per part dels consorcis públics que es dediquen a analitzar... Com pot comprendre, no és una decisió política, el criteri de valoració, no ho és; és una decisió purament tècnica, i no és menor. I, si vostè hi aprofundeix i no és frívol, hi haurà una distinció entre una valoració feta per un treballador social i una valoració feta per un metge. Jo podria afirmar-li que potser som més rigorosos en les valoracions a Catalunya que en altres territoris de l'Estat; potser li podria afirmar això. I m'haig de refiar dels consorcis, organismes públics –organismes públics.

I l'hi dic, a l'explicació de per què tenim..., almenys la conclusió a que arribem nosaltres no és que en les valoracions inicials valorem massa a la baixa, sinó que, en les revisions que es fan..., les que depenen de les residències no es produeixen. I el que vostè m'hauria de reclamar, si aprofundís més en la matèria, seria que li augmentés el finançament de les places de grau III. Això és el que hem de fer. El que m'ha de reclamar a mi és: «Conseller, si finança el mateix un grau II que un grau III, millori el finançament del grau III», i veurem quins marges econòmics tenim en aquest 2024 per fer-ho.

I, escolti, en el debat de la prestació econòmica vinculada, jo li dic el que jo li vaig dir. Dic: el que preveia el decret llei és que tenim sis mesos per adaptar –per

adaptar– les velles. Clar. I, amb les altres, l’hi he dit: estem revisant la calculadora. Li haig de dir també que en els trasllats que estan fent-se, de residències, des del Departament de Drets Socials, mentre la calculadora no està en marxa, ja estem aplicant la nova PEVS. I quan la calculadora... *(Veus de fons.)* Sí que ho estem fent –ho estem fent. Evidentment, en els trasllats ho estem fent centralitzadament des del departament per no deixar les persones, diguéssim, sense condicions.

I, lògicament, quan estigui en marxa, aprovat, quan estigui en marxa la nova calculadora, doncs, s’aplicarà amb els efectes que corresponguin i serà una excel·lent notícia per a les famílies. Ha estat una de les decisions més importants que ha pres aquest Govern, aquest increment de la prestació econòmica vinculada. I se’n pot sentir una mica satisfet. El detall de la millora..., la vam determinar el Govern; el compromís polític el varen fer vostès –n’és també responsable.

Jo crec que ens hem de sentir satisfets perquè estem fent bona feina, estem canviant les coses, estan passant les coses, estem gestionant més i millor, i la seva estabilitat ens hi ajuda. Espero que ens ho continuï fent aquest 24.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l’Estat 12/2023, pel dret a l’habitatge

300-00431/13

El tretzè punt de l’ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l’Estat 12/2023, pel dret a l’habitatge, presentada pel Grup Parlamentari d’En Comú Podem. Per exposar-la, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... Seguim com en la segona part de la pregunta d’aquest matí, tot i que en realitat, com dèiem, la pregunta d’aquest matí anava adreçada a una altra consellera. Consellera, nosaltres volíem parlar avui de la llei estatal d’habitatge, la llei que es va aprovar el mes de maig de l’any passat amb el suport del seu grup parlamentari, i també una llei que va trigar, en som conscients, que estava al mateix acord d’investidura i de govern entre Unidas Podemos, En Comú Podem i el Partit Socialista, que va trigar molt. També sabem les reticències habituals en el Partit Socialista per intervenir en el mercat de l’habitatge i regular segons quines coses. No sabem si hi té alguna cosa a veure la presidència del senyor Joan Clos d’Asval, no?, que és l’associació de propietaris de lloguer.

La qüestió és que la llei la tenim sobre la taula. I ja m’avanço, consellera, i potser també li estalvio una mica de temps de la seva intervenció quan es dediqui a justificar tot el que no es pot fer a la Generalitat per culpa del Govern de l’Estat; m’avanço una miqueta i, si cal, l’hi resumeixo, i així pot dedicar més temps a contestar-me el que realment li pregunto, que és: què farà la Generalitat de Catalunya per desplegar aquesta llei? I ja li avanço que sí, que aquesta llei es podria haver fet abans, que es podria haver fet més i que es podria haver fet millor, que és la llei millor possible amb les majories que hi havien. I també li dic que segurament aquesta llei en aquesta legislatura no sortiria, perquè dubto molt que els companys i les companyes de Junts per Catalunya li donessin suport. Per tant, tenim la llei que tenim. Que hi han coses que es podrien haver fet millor, però tenim la llei que tenim, i tenim moltes eines per desplegar.

Catalunya pot ser el primer territori de l’Estat que torni a aplicar una regulació de lloguers com ja va fer amb la llei catalana. I sabem..., en aquest cas, una llei, una

regulació emparada per una llei estatal, que era un dels arguments que donava el mateix Consell de Garanties Estatutàries. Per tant, la primera pregunta –vostè ho ha anunciat– és que aquesta regulació de lloguers ja serà una realitat a Catalunya el mes de febrer –això ens va dir. Per tant, la pregunta és: quan i de què depèn? I si encara hi ha més anades i tornades amb el *ministerio*, que sempre és el que acaba passant, amb el Ministerio de Vivienda i la seva conselleria. Volem saber quan.

Però sobretot volem saber què és el que han fet vostès mentrestant per estar preparats per a l'aplicació d'aquesta llei de tot allò que sí que poden fer com a Generalitat de Catalunya; no tot allò que depèn del Govern de l'Estat, sinó tot allò que pot fer la seva conselleria per estar preparada perquè en el moment que entri en vigor aquesta contenció de rendes es pugui fer segura i amb garanties de drets de tots els llogaters i les llogateres i també dels propietaris que lloguin. Així que la primera pregunta és això: què és el que han fet? Han fet alguna cosa? Han estat preparant...? Han estat, bé, dotant-se de més recursos? Quin és el seu pla? No sabem si han fet alguna cosa. Potser en dubtem una mica, però volem preguntar-li què és el que han fet per tenir la informació i estar al cas de com s'està treballant des del seu Govern.

Nosaltres tenim algunes propostes de coses que creiem que segurament ja deuen estar fent; estem bastant convençuts que ho estan fent, i, si no ho estan fent, els hi preguntem quan pensen començar a fer-ho. La primera, i que ja ho vam parlar amb la llei estatal, amb la llei catalana: una campanya informativa amb cara i ulls, una campanya informativa de veritat, amb recursos de publicitat institucional, d'aquests recursos que té el Departament de la Presidència per repartir als diferents mitjans fent campanyes institucionals. Amb l'aprovació de la llei catalana van trigar setmanes –setmanes– a tenir una guia, i no van fer una campanya fins a un any després de l'aplicació de la llei. Aquest buit d'informació i formació a la ciutadania va provocar un munt d'incompliments, de fraus i enganys i vulneracions de les persones que llogaven.

Com que ara tenim la llei aprovada des del maig i ja en sabem el contingut des del maig i encara no s'ha pogut posar en marxa, entenem que aquesta campanya ja està pensada, ja està dissenyada, ja estan els recursos en marxa per estar llesta per sortir tan aviat com entri en vigor la contenció de rendes. Això és el que li volem preguntar: està llesta aquesta campanya? Quan sortirà, si no està llesta? No pot ser que la contenció de rendes no s'apliqui i hi hagin llogaters i llogateres que no la puguin gaudir perquè no tenen la informació de quins són els seus drets.

Un altre tema fonamental –i vostè ho sap– per garantir que s'aplicarà la contenció de rendes: conèixer el preu del contracte anterior; si no es coneix, no es pot fer. Nosaltres creiem que amb una modificació de la llei del 2007 es pot obligar a recollir el preu en el contracte i en l'anunci, quin era el contracte anterior, que és la referència per poder fixar el preu del nou contracte. Per tant, la pregunta és: ha fet alguna gestió ja sobre això? Tenen preparada aquesta modificació? Si no és aquesta modificació i creuen que és una altra, quina és la que tenen pensat posar en marxa? Es podrà posar en marxa de seguida per evitar que no pugui veure el control de rendes i hi hagi frau perquè el llogater que entra nou no sap el que pagava el llogater anterior? Això és un altre tema molt important.

Un altre aspecte que li volíem comentar: el registre de grans tenidors. És un registre de grans tenidors que ja estava previst a la llei d'emergència habitacional que va aprovar aquest Parlament a l'inici d'aquesta legislatura, una de les primeres que vam aprovar, que preveu la posada en marxa d'un registre de grans tenidors. És una cosa que estava a l'acord de pressupostos que nosaltres vam signar amb el seu Govern també per a aquest any 2023 –l'any passat, 2023– i que a hores d'ara encara no hi és, encara no està sobre la taula. És un dels grans incompliments de l'acord. Estem esperant encara veure quin és aquest text. Però no només això: és que, a més a més, el que entenem és que aquest registre ha de tenir una especificitat per a la contenció de rendes, perquè vostè sap que en aquest cas els grans tenidors són de més de cinc habitatges, diferents d'aquells que estan obligats pel contracte de lloguer social.

Per tant, el registre ha de tenir previst que hi hagi també un apartat on estiguin els grans tenidors entre cinc i deu propietats per saber quins són aquells que no estan obligats a lloguer social però sí a tenir contenció de rendes, perquè, si no, les persones tenen molt difícil saber qui és gran tenidor, si qui li està llogant té més de cinc propietats –molt difícil saber-ho. Per tant, la pregunta és: per a quan aquest registre i si preveurà aquest apartat específic per als grans tenidors entre cinc i deu habitatges.

Següent punt: règim sancionador. La llei preveu que és competència de les autonomies fer el règim sancionador per poder garantir l'aplicació d'aquesta llei. Com tenen previst fer-ho? Nosaltres creiem que ha de ser també una modificació de la llei del 2007, de la 18/2007. S'ha d'incloure un règim sancionador. Una pregunta novament: ja ho tenen en marxa? Sabem que al Govern li costa molt fer els decrets; són nou mesos. Sabem que al Govern li costa molt fer les lleis; és un tràmit molt llarg. Des del maig fins ara no són nou mesos, però gairebé. Ja està en marxa també el mecanisme per tenir el règim sancionador que s'aplicarà en el cas de que no s'acompleixi la contenció de rendes, els recursos humans i econòmics necessaris per fer la inspecció i la sanció en el cas que no s'acompleixi? Això entenem que..., l'Agència de l'Habitatge de Catalunya també està preparada per absorbir tots aquests recursos humans que seran necessaris pel volum de contractes de lloguers que hi ha?

I l'últim tema que comentàvem aquest matí, que són els lloguers de temporada. Vostè diu que és un forat que té la llei estatal. I podem estar d'acord que és un forat que té la llei estatal que ni vostès ni el Govern van aconseguir introduir en el text, però que hi hagi un forat en aquella llei estatal no vol dir que des de Catalunya no es puguin fer coses per evitar-ho.

Sempre defensen les eines que tenen per fer... Van fer una llei de contenció de rendes catalanes. On està l'avantprojecte de llei d'arrendaments urbans catalans? On està l'avantprojecte que havia de modificar el llibre sisè del Codi civil per incloure els contractes de lloguer de béns? Què ha passat amb aquest document, amb aquest avantprojecte anunciat fa tres anys, que a hores d'ara no en sabem res? Que aquest matí l'hi he preguntat i no m'ha contestat; que la consellera de Justícia no ha volgut contestar, tot i que és una competència... Aquest matí vostè a les respostes deia...: «És que això no és de la meua competència, és de no sé qui.» Aquest matí ha contestat una competència que no era seva. Jo ara li pregunto si vostè sap com a mínim on està això i si dintre d'aquest projecte de llei, d'aquest avantprojecte, està previst algun tema relacionat amb la regulació dels lloguers de temporada. Volem saber on està, com està, si ho pensen aprovar a govern i si ho pensen portar al Parlament i aprovar-ho al Parlament en aquesta legislatura.

Però és que, a més a més de fer-ho a través del Codi civil, també ho poden fer, com han fet amb els habitatges d'ús turístic, amb un decret en el qual hem pogut treballar conjuntament i donar-hi suport. Creiem que això també es pot fer amb la regulació de l'activitat del lloguer de temporada, que sigui una activitat que en realitat genera uns ingressos i que pot estar vinculada també a llicències urbanístiques.

Per tant, cal evitar que s'utilitzin els lloguers de temporada com a frau de llei, però també restringir l'activitat perquè no sigui –vostè mateixa ho ha dit abans, a la intervenció del Grup de VOX– la via que utilitzen els grans tenidors i les grans immobiliàries per especular amb l'habitatge i saltar-se la contenció.

Li apunto dues coses que voldria treballar millor a la segona intervenció. Una altra de les coses que preveu la llei estatal és la intermediació en els processos de desnonament. Volem preguntar-li quantes demandes d'intermediació han arribat ja a la seva conselleria, quants informes de vulnerabilitat s'han emès allà i què està passant amb els consentiments que no arriben. Si arriba una sol·licitud d'intermediació i no arriba un consentiment, què està passant? Perquè nosaltres el que sabem és que, quan no arriba el consentiment i passen tres mesos i l'Administració no ha respost a la sol·licitud d'intermediació, s'estan posant en marxa processos de desnonament als tribunals, deixant desemparades les famílies que tenien aquest dret. Perquè, quan

posem «aconseguir el consentiment» en el gran tenidor, si el gran tenidor no hi posa voluntat, poc consentiment trobarà.

Gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula la consellera de Territori, la senyora Ester Capella Farré.

La consellera de Territori

Molt bé. Vostè em preguntava... Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... Diputada, vostè em preguntava amb relació a com estem amb la memòria de zones tensionades i el sistema d'índexs. Doncs amb el compromís de la ministra de que publicarien la memòria de zones tensionades declarada pel Govern de la Generalitat, pel Departament de Territori, aquest mes d'agost passat, i que, en definitiva, el que es deia en el debat parlamentari que seria un acte degut amb paraules..., fins que la ministra et diu que ho acabaran publicant... Fins a aquell moment no ho consideraven un acte degut i, per tant, ho condicionaven a decisions del ministeri.

Per tant, hem avançat, hem avançat en aquesta qüestió. Hem avançat en que publicaran la memòria de zones tensionades, que prèviament ha publicat el Govern de la Generalitat a través del Departament de Territori. I estem treballant el sistema d'índexs. Hem avançat també en aquesta qüestió, perquè el primer plantejament del ministeri anterior de Transports i Agenda Urbana plantejava –que era el competent en habitatge– un índex homogeni i parlava d'un índex homogeni. I en aquests moments ja parlem, com diu la llei, de «sistema d'índexs», i no d'un índex homogeni. Per raons òbvies i evidents saben vostès que Catalunya va regular i, per tant, va establir un índex de referència per als preus de lloguer que tenia a veure amb una sèrie d'indicadors i, per tant, s'elaborava d'una forma precisa, que també el vam millorar quan es va aprovar la llei de contenció de rendes per part d'aquest Parlament.

Per tant, hi ha el compromís de que es publiqui durant el mes de febrer, i, per tant, fins que arribi el dia 29 he de creure en la paraula que dona una ministra. I, per tant, jo crec que ella vol publicar aquest mes de febrer les zones tensionades i el sistema d'índexs. I en el sistema d'índexs és on hi ha el debat real, en el ventall. Perquè si el ventall és molt obert, ja sap què vol dir, això; vol dir... Perquè a diferència de l'índex català... L'índex català establia mecanismes també de..., establia mecanismes per poder recórrer i, per tant, que t'haguessis de plantejar en la mitjana i no en el tram alt i, per tant, tenia a veure amb la situació de l'habitatge, amb les millores en l'habitatge, etcètera. La llei estatal tot això no ho preveu i, per tant, si l'índex és molt ample i sense condicions, pot ser que s'agafin sempre en el tram de dalt. I, això, què pot acabar generant? Que els preus de lloguer no baixen.

I estem en aquest debat. I, per tant, estem utilitzant mecanismes per fer-los-ho veure, amb un mostreig de més de 32.000 contractes per veure que, si es fa amb un ventall ampli, la contenció de rendes no serà mai una realitat. Estem en aquest punt. I, per tant, jo li demanaria, en la mesura de les seves possibilitats com a membre o com a part d'un partit polític que forma part del Govern també del Regne d'Espanya, doncs, que faci arribar també la necessitat de que aquest sistema d'índexs reculli la possibilitat efectiva de que els preus no pugin més i que, per tant, es continguin i vagin baixant. Jo també li demano això.

Vostè em preguntava on estem. Doncs jo li contesto: estem debatent sobre com ha de ser el ventall perquè efectivament la contenció de rendes sigui una realitat i no sigui una fallàcia o no sigui un miratge o no sigui una realitat i que ens acabem trobant que per aplicació de la llei no acabi passant que no tenim contenció de rendes. Per tant, estem en aquest punt.

I no ha estat per voluntat nostra que no estiguin ja en vigor les zones tensionades i el sistema d'índexs. Insisteixo en aquesta qüestió. Nosaltres ho vam aprovar el mes d'agost, ho vam enviar. El que havia de ser un acte degut ja no era un acte degut, i el

que havia de ser per al ministeri un índex homogeni ha canviat i ara és un sistema d'índexs, tal com diu la llei. No hi poso ni en trec res. El que no era assumible era un índex homogeni, perquè no serveix i perquè tampoc estava definit. Per tant, estem en aquest punt.

Vostè em planteja, amb relació a l'avantprojecte de llei d'arrendaments urbans... Bé, l'avantprojecte de llei d'arrendaments urbans és un avantprojecte que es va aprovar estant en aquells moments, si no recordo malament, la consellera Ciuró. I, en tot cas, també li dic que no era l'avantprojecte de llei que..., no era el text que nosaltres havíem deixat, en aquest cas, quan vaig deixar de ser consellera de Justícia. Per tant, la Comissió de Codificació d'aquell moment, amb la directriu de la consellera d'aquell moment, tenia un text que no és el que després va sortir en aquest avantprojecte de llei. Per tant, suposo que en aquests moments, com no pot ser d'una altra manera –ja en vaig parlar l'altre dia amb la consellera de Justícia–, la voluntat és que aquest avantprojecte avanci i que sigui una realitat amb les millores que suposo que hi incorporarem.

I amb relació als habitatges..., al lloguer de temporada, que és el forat que s'escapa o que en tot cas han trobat els espavilats de sempre per fer diverses coses... Per eludir l'aplicació de la llei d'arrendaments urbans. Per tant, és un frau de llei –és un frau de llei. És a dir, a qui utilitzi de forma fraudulenta la norma li pot passar que en un tribunal li diguin que allò no és un contracte de temporada, sinó que és un contracte subjecte als terminis que estableix la llei d'arrendaments urbans. Ho dic també amb caràcter general. I avís a navegants: tu pots intentar que això et doni bon resultat, però si acabes als tribunals i es pot acreditar que no és temporal..., per tant, se t'aplicaran les regles del joc generals, que són la llei d'arrendaments urbans.

Per tant, sense eludir la pregunta que vostè em feia, molt directa, on està aquest text? Doncs en aquests moments el text dels lloguers de temporada està en el text que treballa o que té el Departament de Justícia. En tot cas, per la temporalitat... I vostè deia: «Bé, és que els decrets tarden en legislar-se...» Bé, són les regles del joc de que ens hem dotat parlamentàriament, no?, els terminis per a l'aprovació de les lleis, etcètera.

Però, en tot cas, perquè sigui possible aprovar els contractes, la regulació dels contractes de temporada, haurem de fer un recorregut que ja hem fet abans en aquest Parlament. I, per tant, vol dir que potser és un text que no ha d'estar en l'avantprojecte de llei d'arrendaments urbans i és un text que s'ha de tramitar d'una altra manera, i que quan l'avantprojecte de llei de la llei d'arrendaments urbans faci la seva tramitació parlamentària estigui en vigor un altre text que reguli específicament els lloguers de temporada. I, per tant, veurem quina és l'eina més ràpida per poder aprovar els lloguers de temporada.

I estem en aquest punt, buscant l'eina més ràpida per tenir un text que sumi majories, la majoria suficient i necessària perquè sigui una realitat i, si se'm permet, que no formi part de la tramitació d'una llei com és la llei d'arrendaments, un avantprojecte de llei d'arrendaments urbans que requerirà un procés molt més llarg, perquè no regularà només un aspecte o una part, sinó que regularà moltes més coses, no?: els drets i obligacions de les parts, com ha de ser el contracte, com es documenta, com avancem en una documentació diferent del contracte de lloguer, etcètera, amb la pertinent ponència de llei, etcètera.

Per tant, estem treballant en això. I espero, doncs, com vam fer quan vam regular la contenció de rendes, que trobem aquest mecanisme possible perquè els arrendaments de temporada siguin una realitat. També miro el PSC, perquè sense el PSC, doncs... No sé si Junts també voldrà jugar la partida, però en tot cas miro el PSC perquè segurament..., com també han avançat en el Govern de l'Estat que ho volen regular, i com que forma part de la regulació específica del Codi civil de Catalunya, doncs espero que hi seran i que voldran evitar que hi hagi l'elusió, en aquest cas, de l'aplicació de la llei de l'habitatge que està en vigor i que ells també van aprovar.

Per tant, espero, esperem trobar el mecanisme perquè sigui possible, per tenir les majories necessàries i perquè no ens quedem a les portes de l'aprovació, tot i que insisteixo que amb la regulació actual del Codi civil de Catalunya i en el marc de la jurisprudència aquells que fan lloguers de temporada per eludir la llei d'arrendaments urbans..., és un frau de llei i no vol dir que no se'ls hi hagi d'aplicar el marc general.

I després em preguntava vostè sobre el registre de grans tenidors d'habitatge d'acord amb el que estableix la llei 22. Doncs durant aquest 24 tindrem aquest registre.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, consellera, per la informació. L'hi agràim. Nosaltres també confiem en la paraula de la ministra. Esperem que hagin de confiar... Ja dic que del Partit Socialista es pot esperar de tot, però fem bona voluntat i ens creiem que el mes de febrer es publicaran tant les zones tensionades com aquest sistema d'índexs, que nosaltres estem d'acord també que no pot ser tan ampli, perquè llavors ja sabem que si l'índex ha acabat pujant massa cap amunt i, a més a més, acaba posant el límit en els preus de mercat, serà impossible aconseguir abaixar aquests preus. I, per part meua, em comprometo, efectivament, a fer-ho arribar a qui sigui a Madrid perquè pugui també incidir en aquesta qüestió.

Però, dit això, jo he intentat com centrar-me molt, en les preguntes, en allò que s'hauria d'haver estat fent o que s'hauria d'haver estat preparant mentre esperàvem aquesta mena de cuina dels índexs i de les zones tensionades i que sí que podia fer el seu departament sense haver d'esperar que això s'aprovi a nivell de l'Estat. I són moltes coses, les que jo li he comentat, de les quals m'ha donat resposta a una, i m'ha donat una resposta que segueix sent: «Estem treballant», que són els lloguers de temporada.

Clar, els lloguers de temporada ja vam veure que eren frau de llei quan vam fer la llei catalana. Ja va passar. O sigui, ja ho sabem des del 2020. Ja sabem que això tornarà a passar quan hi hagi la contenció de rendes. Ja ho estem veient des de que es va aprovar la llei, que sense estar encara aprovada i en vigor la contenció de rendes ja s'està utilitzant aquest frau de llei.

No podem carregar a les persones llogateres la responsabilitat de que, a sobre que els estan estafant, que quan van a buscar un lloguer els hi diuen que només, de temporada..., només onze mesos. Agafen allò perquè no hi ha una altra cosa. I, quan s'acaben aquells onze mesos i els hi diuen: «Onze mesos més», diuen: «No, és que llavors no és un lloguer de temporada. No vull fer-ho, però no me'n vaig, perquè això és il·legal»..., a sobre, una demanda judicial contra qui li està llogant. Quin és l'acompanyament que hi ha? Quin és el suport que hi ha des de la Generalitat perquè aquest frau no passi? Mentrestant, a més a més, potser han d'entomar un procés de desnonament per impagament de lloguer.

És a dir, estem tornant a carregar a les persones que s'esperin un any i mig, dos anys perquè un jutge digui que, efectivament, aquell pis del qual van haver de marxar no hauria d'haver estat un lloguer de temporada. És evident que aquesta no és la via. És evident que la via és restringir encara més les condicions perquè es puguin fer els lloguers de temporada. I aquesta restricció de condicions ha d'anar de la mà d'inspecció, de sanció i de fiscalització, i també d'informació.

Perquè, ara mateix, per justificar un lloguer de temporada s'ha de presentar i acreditar una sèrie de documentació que no s'està fent. Qui està inspeccionant això? Qui ho està garantint? Qui està al costat de les persones que es veuen obligades a agafar lloguers de temporada perquè no troben una altra cosa? Per tant, els temps són els de que ens hem dotat al Parlament. És que sabem que això passa des del 2020 i estem al 2024.

L'avantprojecte de reforma del Codi civil per incloure els lloguers de béns. És que la consellera Ciuró ho va deixar l'any 2021, l'octubre del 2021. És que han passat dos anys i mig. Què se n'ha fet, en tot aquest temps? Si no era el text que volien, tenen ja un altre text? Han pogut treballar aquest altre text? Vostè em demana a mi que jo incideixi a Madrid. Jo li demano que vostè incideixi a la consellera de Justícia, a que pot ser que accelerem una miqueta i sapiguem en què han estat treballant d'aquest tema aquests dos anys i mig, perquè l'únic que sabem és el que va fer la consellera Ciuró. No sabem absolutament res més del que s'ha fet en aquesta legislatura.

Li he preguntat també..., ara vostè em deia que trobaran una altra via, que s'està pensant una altra via. Més val tard que mai. Trobem aquesta via, però també accelerem-la, o se'ns acabarà la legislatura, perquè, clar, amb aquesta idea de que els decrets tenen el seu temps... Si no és un decret, ens haurà d'explicar quina és la via, i estarem encantats de la vida de sentir la creativitat del Govern. I segur que vostè deu ser de les persones més creatives d'aquest Govern, però estem esperant la proposta. Si requereix aquestes majories, ha de ser alguna cosa que s'aprova al Parlament. Potser és una proposició de lectura única, no ho sé, però ho volem saber ja.

Li he preguntat altres qüestions també. Li he preguntat per la campanya d'informació; si està en marxa, com tenen previst fer-la. Li he preguntat pel règim sancionador. Li hem preguntat per moltes coses que són el que necessiten els llogaters i llogateres per tenir garantits els seus drets. I d'això no ens ha dit què és el que s'està fent.

I li he preguntat també pel tema de les intermediacions. És cert que estan arribant sol·licituds d'intermediació sense consentiment a les quals no respon el Departament de Justícia i que els grans tenidors estan anant després als tribunals a iniciar els processos de desnonament dient que l'Administració no ha respost a la seva sol·licitud d'intermediació? Com estan acompanyant vostès les famílies per garantir que reben aquesta petició de consentiment, que saben que és el que estan consentint, que tenen la informació, tenint en compte que són famílies vulnerables? Quants processos d'intermediació hi ha en marxa? De quants que se n'han demanat? Perquè ja han passat uns quants mesos i això també és competència només del seu Govern, i volem saber què és el que s'ha estat fent durant tot aquest temps.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera de Territori, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Miri, el problema és que la llei estatal no establia un règim sancionador. La llei catalana, la llei de contenció de rendes, establia un mecanisme sancionador, i a través de Consum es va sancionar. Això va passar, la llei catalana de contenció de rendes establia un mecanisme sancionador. Ai las!, doncs resulta que la llei estatal no conté un règim sancionador.

(Veus de fons.) Sí. Sap què passa? Que quan plantejges què fem amb això resulta que t'anuncien que tu no pots desplegar un règim sancionador vinculat a aquella llei. I ho dic així. Per tant, el règim sancionador anirà vinculat a la llei d'arrendaments urbans, haurà d'anar vinculat a la llei d'arrendaments urbans. I, per tant, un règim sancionador... I també hem de veure el mecanisme a través de les normes de Consum. Efectivament, perquè afecta els drets fonamentals, en aquest cas, de les persones que han d'accedir a un habitatge. I ho farem encaixar en el règim sancionador general, perquè el contracte de lloguer de temporada o les activitats que s'escapen de la norma, doncs, evidentment, porten conseqüències. Per tant, en aquest aspecte nosaltres serem creatius, com vostè ha dit. Ho serem molt, de creatius, i buscarem les eines necessàries per sancionar.

Vostè em demanava si nosaltres ja hem preparat la campanya informativa. Doncs, quan nosaltres vam regular la contenció de rendes, vam establir els mecanismes i la manera com s'havia de fer la campanya. I vam fer una campanya..., i de

moltes maneres diverses: informativa, als mitjans, amb díptics, amb tríptics, en diferents llengües, per també garantir el coneixement exhaustiu de què representava la llei de contenció de rendes.

Però vostè deu comprendre que no dissenyarem, en tot cas, com ha de ser aquesta campanya fins que no tinguem clars quins seran els topalls màxims o mínims o mitjans i quins seran els condicionants, perquè seria imprudent... Que nosaltres tenim capacitat de fer la campanya, ja li dic jo que la tenim, i de poder-ho explicar. Ja vam fer una campanya per explicar, per informar, per dotar d'informació necessària i suficient totes les persones que havien de llogar. Per descomptat. No ho dubti, senyora Segovia –no ho dubti. Ara, vostè no em pot demanar que li expliqui aquí una campanya quan encara no tenim clar quin serà l'índex de referència, que l'estem treballant i l'estem debatent i ens hi estem trencant la cara, si se'm permet l'expressió, amb el ministeri perquè no siguin aquests ventalls amplis. Perquè, com deu comprendre, fins que no els tinguem definits no presentarem cap campanya. Seria imprudent per la meua banda i seria molt poc rigorós.

Per tant, no es preocupi. Farem la campanya quan tinguem clar quin és el topall i quines són les condicions perquè hi hagi o la part màxima o la mitjana o la que toqui, o com s'hagi definit l'índex.

Perquè, sap què passa? Estem en la definició de l'índex. Sap què passa? Que entre la llei estatal i la que es va fer en aquest Parlament..., en la d'aquest Parlament van entrar en joc dos coses que són importantíssimes: entrada en vigor de la llei, entrada en vigor de la declaració de zones tenses, entrada en vigor de l'índex. I l'índex estava determinat i especificat de forma molt clara en la mateixa regulació.

Què passa amb la llei estatal? Interpretable. Tan interpretable que des del propi ministeri defensaven un índex homogeni. Per tant, els hem fet tornar a d'on no calia moure's, que era: sistema d'índexs i un índex específic per a Catalunya –un índex específic per a Catalunya–, cosa que per part del ministeri no es volia.

Per tant, estem aquí. I quan tinguem clar quin és l'índex, no es preocupin que els hi explicaré i farem la millor campanya possible, efectivament. Perquè som els més interessats, ja li dic jo, en que la contenció de rendes funcioni. Entre d'altres coses, perquè a la resta de l'Estat, és a dir, a l'Estat en general..., un desert, no la vol aplicar ningú, la llei.

I estic d'acord amb vostè, ara no seria possible. És que ara no és possible ni modificar-la, miri per on. La llei té moltes mancances, la llei té molts forats i no la podem ni modificar. I un dels forats importants és la determinació de l'índex de referència. Sí, tornem a l'inici de tot, a la casella de sortida. La llei catalana era la llei bona.

I, amb relació a l'agència, li facilitaré les dades quan les tingui disponibles, que no les trobo ara.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I, abans de suspendre la sessió, el recordo que, tal com ja els he anunciat, la interpellació sobre la pagesia, que correspon al punt 11 de l'ordre del dia, serà substanciada demà el matí a les nou. Per tant, demà dijous al matí substanciaré els punts 11, 12, 14, 15, 16, 17 i 18, i a la tarda, els punts 19, 20, 21 i 22.

Suspenem la sessió.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i tretze minuts.